

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_180489

UNIVERSAL
LIBRARY

ATHARVA VEDA
PAIPPALADAS

1901

Prof. Dr. Raghu Vira

Sarasvati Vihara Series

EDITED BY

Raghu Vira, M. A., Ph. D., D. Litt. et Phil.
*DIRECTOR, INTERNATIONAL ACADEMY OF
INDIAN CULTURE, LAHORE*
*IN COLLABORATION WITH
OTHER SCHOLARS*

Volume 9

ATHARVA VEDA OF THE PAIPPALĀDAS

Books 14¹ -18²⁶ 1

Ruppes 20/-

Shillings 30/-

February 1940

Published by the Director

for

The International Academy of Indian Culture
Lahore, India

*Printed by Mr. Sadhu Ram, M. A., at the Academy's
own printing works the Arya Bhawan Press
LAHORE.*

सरस्वती-विहार-ग्रन्थाः

९

अथर्ववेदीया

पैप्पलाद-संहिता

काण्डाः १४ '१-१८' ,

आचार्य-रघुवीरेण परिष्कृता

मूल्य—रुप्याणां विंशतिः.

विक्रमाब्दा. १९९६

प्रकाशयिता—सरस्वती-विहारः, लखनऊ

एषा संहिता सरस्वती-विहार आर्यभट्ट-अभिधे मुद्रण-कृते मुद्रिता

Let (TSⁿ, g) be a Riemannian manifold. In this paper, we study the existence of a metric tensor field g on a manifold M such that the metric tensor field g is a solution of the Einstein equation. We also study the existence of a metric tensor field g on a manifold M such that the metric tensor field g is a solution of the Einstein equation. We also study the existence of a metric tensor field g on a manifold M such that the metric tensor field g is a solution of the Einstein equation.

१४.१

इन्द्रो बाहुभ्याम् अमरत्वं चिकित्वा न अपो देवीर् वरुणाय प्रजानम् ।
तम् आहित्वा अम्यं अविषयन्तं सर्वं राजानम् उग्रं बृहते रणाय ।
ता न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१॥
हिरण्यवर्णाय [गुह्यम्] पावकां यासु जातम् कश्यपो यास्व इन्द्रम् ।
[या अग्निं गर्भं रश्मिरे सुवर्णांस्तं ता न आपो राजसूयां अयन्तु ॥२॥
यासां राजा वरुणो याति मय्ये सत्यान्वृते अवपश्यन् जनानाम् ।
[या अग्निं गर्भं रश्मिरे सुवर्णांस्तं ता न आपो राजसूयां अयन्तु ॥३॥
यासां देवा विवि कृष्णानि अक्ष या अमरिष्ये बहुधा भवन्ति ।
[या अग्निं गर्भं रश्मिरे सुवर्णांस्तं ता न आपो राजसूयां अयन्तु ॥४॥
[शिवेन मा बहुधा पश्यतापसु शिवया तन्वीय स्तृष्टात त्वच मे ।
[पुनस्तृष्टातु गुह्ययो या पावकांस्तं ता न आपो राजसूयां अयन्तु ॥५॥
अपो देवीर् मधुमतीर् अशुभुर बाजस्वनी राजसूयां मयोभुव ।
यामिर् मित्रावरुणाव् अभ्यविष्मन् ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥६॥
वरुणेन प्रेषिता यन्तु शुभा उन्स र्ध्वीर् रश्मिरे वा हिरण्यम् ।
या ब्रह्मणान्नुचते सविधानास्तं ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥७॥
अपस् समुद्राव् दिवम् उद् बहन्ति त्रिवस् पृथिवीम् अभि ये वृजन्ति ।
ये अङ्गिर ईशाना मरुतश्च चरन्ति ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥८॥
या अमृतम् अभिभूतं या मधु त्रिय या अशुभ्याम् ऋषयो देवस्तस्ये ।
यामिर् इन्द्रम् अस्य अमृतम् अरातीस्तं ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥९॥
या जीवयन्ति वा धनयु ? प्रणयन्ति देवायस् दाशुये मर्याय ।
यासां पयो अक्षतम् अक्षतानां ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१०॥
हिरण्यपासां ध्वजिन्यम् पुनाना यास् समुद्रम् अभ्यर्चयन् धेनवः ।
याः पर्जन्यो बहन्त्य अन्तरिक्षं ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥११॥
रथान्ते बृहत् [या] गीयमाने क्षत्रं जिह्वन्ति प्र निरस्य आयुः ।
यामिस् त्रियान् ? वाजिनो वाजयन्ति ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१२॥
यामिस् स्रजं बृषदा सोमम् इन्द्रो वसोर ईशानो ऽपिबस् सुतस्य ।
यास् सप्त ऋषयः कश्यम् पुनन्ति ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१३॥
सप्त ऋषयो भरधम् अम्यं अविष्मन् अस्मिन् रात्रि अङ्गिर क्षिणावत् ।
प्रजयेमं सय् अय्यन्तु देवास्तं ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१४॥
प्रजयेत यद्वा प्राशुयुक् वा धीरा यामिस् सोमं मधुपुत्रं पुनन्ति ।
यामिर् इव जीयन्ति विष्मम् पञ्चत् ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१५॥
यासां स्तोका मधुमया भृशुद् द्रुतं सङ्गान मधु पिबन्तं याः ।
यास् सोमपाः पणयन्तु ब्रह्मणस् ता [न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१६॥
यासां पदोर् आज्यं वाजिनं वा सोमस्य प्रसवम् अनु याः पवन्ति ।
अन्तर्बतीस् तृणवत्सा घृणाबीत् ता न आपो राजसूयां अयन्तु ॥१७॥
अजीजनन् तम् उत यास् स्वर्गिणा ब्रह्मणस्त्ये ? या न्यसु ।
असृक् राजसूयाः पयासि प्रसव ? एक इव सविता भुवनानि बिह्व ॥१८॥
सोमो राजा भवो राजा पशुपतिः पदानां वरुणो घृतम्रतः ।
ये सन्ति देवास् तेन सप्त देवायुर् भोजः ॥१९॥
अपयाव् उग्र अस्पाव् अजनिष्ठ विमो सुधो व्य अस्पाव् अशिशीन बाह्व ।
अरं बाधिषा निक्षेति परास्त्रे समदृक् ? रदिमसिस् स्वयस्य ॥२०॥
॥को?॥

भो इन्द्रो • मयिरिदम् • आपो देवी
• आदित्याभ्यविषयन्तु
• मायो • वमन्तु

हिरण्यवर्णो इति पतल क. x पदेत्

• • • गुप्तर
• • • "विष्मन्
वरुणो नै । आ •
• ब्रह्मणान्पुन
या •
वाङ्गिर
यासु त्रियन् • • • वाशुभ्या
• • • अक्षन्तवरातीरना
• जीवयन् • • • या • दाशुयो मयाया

हिरण्यं च निवि

• बृहद् निरन्त •
• • • वा त्रियन्त
• मडा
तासु
आसिन्त राशुम्
प्रजा इम मधुम १ • ता
माम • •
ता

• मोमाय • मयापाता
• पदोर्गात्राय चरनी
• • • नयो • वतु
'नन् • उत यम्
• • • प्रमाभनेन • • •

दस्वामीर •
• अस्पाव् अजनिष्ठविमो • आस्वराक्षी
• बाधिष निक्षेतिः [पतल

अपयवन्

दिवस् वरुणम् • •

पै १२५ १

पै २

पै ३

पै ४

पै ५

पै १८ ११ मै २ ४ ८ का १५ ४

पै ५.२० ४

१५ १० १० पै १८ ११ १० का
[१५ ४]

का १९ १

१५ समप्रति

नीलवर्णपत्रपरि १-१०

१४ २

अपयवन् त्वावरोहन्तं दिवत् पाथिवीम् इव ।
अपयवन् अत्यन्तं दग्धं नीलवर्णीं शिखाण्डिनम् ॥१॥
विस्तत उभो ऽवावस्तुं श्रय् अद्वाद् भूय्याम् अवि ।

जनास पश्यतेम नीलप्रीथ विलोहितम् ॥२॥
 एष एष अथैरहा रुद्रो जलायभेषजी ।
 विनिःश्वसम् अनीमशब्द आ धावीको व्ष एतु ते ॥३॥
 नमस् ते प्रथमाय नमस् ते प्रथमस्य ।
 नमस् ते बाह्व्याम् उतोत न इष्ये नमः ॥४॥
 याम् इतु गिरिशान् इस्ते विमर्षे अस्तवे ।
 शिवां गिरिश ना कृणु मा हिंसी ॥ पुत्रय मम ॥५॥
 शिवं वंक्षसा त्वा कृच्छ्राक्ष वदामसि ।
 यथा नस्य सर्वम् इज्जं जंगम् अयस्मं सुमनो अंस्व ॥६॥
 यां न इतुश शिवं तमा शिवं बभूव ते धनुः ।
 शिवां शारव्या यां तेष तया नो वृहद् जीर्षसे ॥७॥
 यां ते रुद्र शिवां तज्जुर् अघोरापापकाशनी ।
 तया नस्य नम्या शनमया गिरिशान्ताभि बाकरीहि ॥८॥
 असीं यस् ताक्षो अरुण उतं वज्रं विलोहितः ।
 ये वेमं अभिनो रुद्रां विष्णु शितान् सहस्रांशोऽपेयां ह्रैह रमणे ॥ ९ ॥
 अरुधन् त्वाविरोहन् नीलप्रीथ विलोहितम् ।
 उत त्वा गोपा अरुधन् उत त्वा रोहतां ।
 उतो त्वा विष्टा भूतानि तस्मि हृष्टाय ते नमः ॥१०॥
 नमो अस्तु नीलशिखण्डाय सहस्राक्षाय वाजिने ।
 अघो ये अस्य संत्थानस्य तेभ्योऽहम् अकर नमः ॥११॥
 नमामि न आमुधायापाननाय धृष्यवे ।
 उभाभ्याम् अकर नमो बाह्व्या तव धंष्यते ॥१२॥
 म्र मुञ्च धंष्यनस् परे उभयोर् आम्स्योर् ज्याम् ।
 यांश्च त्वं ते हंस इष्व ॥ परा तां अगघो वष ॥१३॥
 अयनस्य धनुस् त्व सहस्राक्षं शतेभुज ।
 विशारपे शारयाना सुखा शिवो नमः शङ्खुर् आ वरः ? ॥१४॥
 विजय धनुश शिखण्डिनो विशाखो बाणयो उत ।
 अनशान् अयं वषश शिवो अस्य निषकृषि ॥१५॥
 पति न धंष्यमो हतिर अस्मात् वृणुक् विभ्रात ।
 अघो य इषुधिस तवार अस्मिन् नि धडि तम् ॥१६॥
 या ते हतिर भीषुष्टम इस्ते बभूव ते धनुः ।
 तया त्व विष्टवतोऽस्मान् अयस्मया परि भुञ्ज ॥१७॥ ॥का० २॥

१४ ३

श्री १५ ४

सुपाश्वो कामधुघा न आगन् शनीदना पयसा पिम्बमाना ।
 ऊर्जं वृहानापस्कुन्ती यजमानस्य प्रगिरस्व भायुः ॥१॥
 शुष्णानि वेषाम् उशती स्वस्याम् ऊर्जस्वतीम् अनग्रीषां साध्याम् ।
 विश्वो लोको मम देवेष्व अस्तु ॥२॥
 शानीदना कामधुघा वा एता मेनां हिंसीर अभिजा जह्नुषाणः ।
 अय्य एतु देवा अपि गच्छन्तु दिशः ॥३॥
 आ रमस्व ब्रह्मणा वैश्वदेव्या शानीदनां शतम् आ च मा नो स्य ? ।
 मधेय ? रश्मिना पथेतेन स्वर्गं लोकम् अपि रोहयेत् ॥४॥
 धृषणु वा एता विश्वधा नि कुन्त अपग्राश्वं वदम् इरया सख्ये ।
 मा विराजो दुहितर्या सस्तु कामकाम यजमानाय वृहाम् ? ॥५॥
 यथापद विशास्य मांभि मस्या ॥ कृणुष्व म एताम् आधेयां पृषङ्ग ।
 अथ देवा मानुषी या पराभूक् छनीदना पुरुषया सपणां ॥६॥

एतैत वीराः

• • • धेयम्
 • • • मयतामाव • • त •
 इष्व •
 • उर्ज • इस्ते
 नम
 कृच्छ्राक्षो वरामसि
 वेष • इस्व

गिरी • • तर्ष

"काश्चिपनी

गिरिकाशभि चाकसा

• शोस् ताम् वष • वज्रं विकितै
 • भेमितो नृतेस् मंक्षो • वंसा •
 अरुध त्वाविरोहित "प्रम •
 • वा गोपहृता • "हावी
 • श
 • खु नीलशिखणाय
 • • स्व

• अकर

• • • पैरि उर्जयोर् • उर्जम्
 • ये ते हस्त इष्व ॥ परा तां अगघो •

अवतिम्ब "पुते

विषय शारयाना

• देतुश्च वायवा •

अभिधमस्य वषश्च • स्व विषयानी

• पतिवतो हति वरमादुनक्तु •

• य येषुधिसन अरे तिमन् वि • •

• • हतिर भीषुष्टम अस्तु

• पुना

॥ इष्वपवर्गिपयनावशरसाया भुजदेवसाधे ॥

• • नाया • • •

पतिरत

गुन्नामि • • वरसस्य • • साध्व

• लोक

शानीदनां जह्नुषाणो

गदधत दिष्टः

• • माधवा वैश्वदेव्य

रोहयन्

• • विष्टवता एता संघी

वधापरि विष्ट मति • • मेनाम् • •

• देवा

	त्रिप्रायं त्रिहस्तम् पुत्रयो मदान् अघोन ? वनस्पतिं विभर्ति । सायकामं तेन पकृषि प्रविह्वान् अग्न आयात् ? शतौदना देवीं शतधा स्य अस्य ॥७॥ एतं व्रतं वर्तयि कृत्वा माधव तम् अग्रमपे शतधा स्य अस्य । सनुस्तुत्रम् अविधानानि सर्वा रायस् पोषं यजमानाय धेहि ॥ ८ ॥ आषा कुम्भीम् अण्य अग्नौ अयामि भूयसा भूमिम् अग्निं धारयामि । अयो मांसं विह्वरी मा ध्यायिष्या मा त्वा वि[द]त् हनुमि र मेति ॥ पिशाचः ॥९॥ ऊर्ध्वां प्रेहि माप ? व्यफा स्य अस्य रजो अन्तरिक्षम् ? । रक्षांसि सर्वा रीत्यां यथा रोह दिव त्वम् ॥१०॥ दिव प्रेहि शतौदने सव्यस्ययाव भव । अयुतं प्रयुतं ? अथाक्षतुरं भयनात्मन ? स्वर्गं लोकम् आ ददा ॥११॥ शतौदनां शतधा सक्षयानि शतारोहा रोहसि यो वधाति । वामदेष्ट्यं नौषधम् अस्याम् पक्षौ दृतीये माकं अग्निं तिष्ठति शृना ॥१२॥ शतौदना शतधा कस्यमाना शतं कृपाणि कृणुते स्वर यती । सा भो देवी सुहवा दामं यच्छन् ततो मुञ्चान ईद्वे ॥१३॥ शतौदना ह्यवशादेन कस्यते शते दृष्टानि सस्यस् स्वर यती । सर्वान् यक्षान् सारयन्ती परस्तात् सा दातार रायस् पोषं वधाति ॥१४॥ अग्निं प्रेहि शतौदने जगान् सोमसन्धनः । यक्षान् त्वं सर्वान् आप्त्या कामप्राप्तयाम ? भव ॥१५॥ अग्निं प्रेहि शतौदने यक्षेन यज्यरी यव । या देवयोनिं रोहसि यथादत्स् विविधं दिवः ॥१६॥ इदमपि प्रथमा शतौदना सत्यं हि मध्यम् अमृतं शिरस् तव । उभे देवि रोहसी या पुण्यासि ॥१७॥ आषं भोष्यी सक्थ्यी तम्यो अकृषे बाहू उत उक् बलाय कम् । विमृष्टं जडरं सातु पादेषं सर्वान् लोकान् शतौदना सम् आप ॥१८॥ अक्षध्वनी प्रथमा शतौदना स्यो ह अक्षुर उत अमृतासु तव । विश्वे र देवेर अमृतमिह च नञा सा दातार दृष्ट्या तर्पयासि ॥१९॥ शते पर्यासि शतम् अस्या वत्साथ शतधा पकानि वि भञ्जस्य एनाम् । सप्त लोकान् दिव्यान् पित्रोश्च वैतान् जिगेष प्रथमा शतौदने ॥२०॥ सव्येन शतमाना यत् एषि लोकान् जिगेष प्रथमा शतौदने । सर्वेष्वप्यस्य एतु बाजयेय सर्वान् लोकान् शतौदना सम् आप ॥२१॥ एष्ट पयाय प्रथमां शतौदनां सती क्रियस्यस सुमनस्यमान । तयासुराणां बलम् भोज आ दधे तथा दरोह पित्रो देवलोकात् ॥२२॥ विष्मामिभो इय जमदग्निर अजिर भरद्वाजो गौतमो इय बलिष्ठः । इह पक कस्ययस् सत्यम् प्राक्षन्तु प्रथमां शतौदनाम् ॥२३॥ ज्योतिष्मतीम् प्रथमाय शतौदनाय व्रीणि ज्योतीनि कृणुते स्वर यती । तां दातार उप जीवन्ति तव चय देवैस् सधमाव् मृद्विन् ॥२४॥ ऊर्ध्वपक्षा दृढती शतौदना व्रीणि ऊर्ध्वासि सस्यस् स्वर यती । कृत्वाम् अविषज सवत्सर पतिमस्याधिवन् ? ॥२५॥ अग्निं कन्दस्व अग्निहोमम् अतिरात्र शतौदने । यक्षान् त्वं सर्वान् आप्त्यादित्यम् अग्निं वि ष्णुहि ॥२६॥ अश्वमधम् अतिरुष्य ह्यवशाह शतौदने । त्रिरात्र सातुम् आप्त्या बाजयेय कस्यस् ॥२७॥ ये सव्ये र ईजाना अग्निहोषद्विताय च ये । येष्टे ये सर्वे र ईजानास् तान् आप्नोति शतौदना ॥२८॥ स ते पकृषि सुमेयं ददामि स ते मासस्य ऋतजा ? अश्विन् । अस्थि यत् ते शमिता बधार [त]त् ते त्वष्टा विहृतं मिष्टं कृणोतु ॥२९॥ ये यक्षेन जिता लोका यानि ऊर्ध्वासि अजिर । सर्वास् तान् लोकान् आप्नोति यो ददाति शतौदनाम् ॥३०॥	दिपद् • • • • • अनाया • • • वत • • • कुतम् • • • अममाव • • • नाभि मर्मा अप आपो मेनाम- विशाचा • • • माप शतौदन भव • • • जतारोह अना शतौदना • • • वत्समाना • • • कुण्डी • • • नाभ • • • यक्षन् तवो वृष्टकानि मनस्यकानि यक्षान् दान जाना • यक्षम् • • • भोष्या शतौदने यक्षेना यजन्तिरव • • • दव्यानि रात्रिम् इदमपि प्रथमा शतौद (उपरि ?) या • • • रात्रिम् • • • पुण्यामी अप (उपरि ?) • • • सप्तौ तन्नी रोह अजिर • • • आनि • • • मर्मा लोका आप "मतीन् - नदमम् विदर गदाम् तपयामि पकानि • • • लोका • • • पिता यना विगत प्रथमाता • लोका विगत इत् • • • मर्मा लोका शतौदना • • • आप प्रथम प्रथमा शतौदनाम् मर्मा • • • • • मर्मा • • • "लोका मर्मा • • • प्रथमाता शतौदना • • • दातारम् दान प्रथमान पदनि "पराह • • • शतौदनाम् • • • नाभि यक्षाम अश्वमधम् कस्यस् मव्ये र ईजानाभि • • • मर्मा माना नददा • वत विहृतं • • • कुतम् इष्टकानि •
--	--	--

श्री १० ४०, ५०

१४ ४

श्री अक्षरभया • सधृत-(स-
[धृत वा)श्री नामा अति (अति, अति वा)
विद्वद्वाङ्म अहङ् (अहङ् वा)
गङ्गीर्य वरिष्ठम् अहङ्मन्.
(अहङ्मन्, अहङ्मन्, अहङ्मन् वा)
अविष्टा (अविष्टा, अविष्टा वा)श्री नामा उदासी (ती वा)
राज्य अनुमान इति (इति, इति, इति वा) तिष्ठतेश्री नामा वर्ये • • • सुजात
आजगन् (आजगन्, आजगन् वा)
रात्रि • इह स्वायम्पञ्च श्री
श्री अथो वाणि
श्री श्री (श्री वा) पञ्चश्री विभाली (श्री वा)
श्री रात्रिम् अहि (अनु वा)श्री अक्षर (अक्षर वा) स्तो
मन्थ • नि शोध • • • तिष्ठ

श्री अयान सर्वधारा भवाम

श्री हृषिपे [(धना वा)
श्री मम दिव्यमि न ये जना
श्री नामा रात्रीहिगान् (रात्रीहि-
गान्, रात्रिहिगान्, रात्रि
हिगान् वा) सुतयाश्री य (यन् इति माधीयान्, पाठे)
स्तेनो न विद्यते यन् पुनरु न
विद्यतेश्री • • • चममो न विद्यो
(विद्यो, विद्यो वा)श्री विद्य (विद्य, विद्य वा)
श्री • • • उदासी वपुषि प्रतिश्री (य वा) विद्या नक्षत्रम्
(नक्षत्रम्, नक्षत्रम् वा) अनुपया
(अनुपया वा)

पञ्च श्री

१ श्री रात्री तस्य प्रतीय

इतिरा योषा युवतिरु द्यूना
रात्री देवस्य सवित्रु भगस्य ।
अक्षरभया • सुहृदा संभुतश्च श्रीर
मा पयो यावत्पुष्पिणी मन्त्रिता ॥१॥ममि विद्यमानम् अहङ् गङ्गीरोद्
वरिष्ठम् अहङ् अक्षविष्टा ।उदासी राज्य अक्षसानभद्राद् ?
वि तिष्ठते मित्र इव स्वधामिनि ॥२॥नये वर्ये सुभगे सुजाता
चात्रि ? रात्रि सुभगा न् अस्याम् ।अस्मात् प्रायस्व नर्याणि जाता
धिया यानि गत्यानि पुष्ट्या ॥३॥
सिद्धस्य राज्य उदासी निपस्य
व्याघ्रस्य द्वीपिनो वर्ये वा वदे ।
वभ्वस्य मन्त्र पुरुषस्य मायु
पुरु कपाणि कण्ठे विभाली ॥४॥
शिवां रात्रिम् अहि सूर्ये च
हिमस्य माता सुहृदा मो अस्तु ।
अभ्यस्तोमस्य सुभगे ऽथ बोध
येन त्या वन्दे विद्यासु विद्यु ॥५॥
स्तोमस्य मो विभाषरि
रात्रि राजेश जोषसे ।
यथा नत् सर्वधीरा भवामस
सर्वधेवसो व्युत्कृष्टनीरु अनुषस ॥६॥
दास्या इ नाम तद्वे ?
विपृच्छन्ती योजनाम् ? ।

रात्रि हीर्वाजसन्धान ?

स्तनो न विद्यते ॥७॥

भद्रात्रि रात्रि तपनो तु विद्यो
विष्व गोरूप युवतिरु विभर्षि ।

खड्गधारी, वेयुधनी वरूप. प्रत्यां दिव्यां दिव्यां अक्षरम् अयुग्मः ? ॥८॥

श्री ऽथ स्तेन आयस्य अद्यायुर् मर्यां रिपुः ।
रात्री तस्य प्र मीयस्य ? प्र प्रीषा× प्र शिरो इतम् ॥९॥
प्र पादो न यथायति ? प्र इत्तो न यथायति ।
प्र मलिम्बुर् उपायति स संविद्यो अयायति ? ।

• द्यूना • द्यूना

• • • त श्रीर
• वयोर्

• विदवां

इत •

निर्दे

अस्या भूयस्व निर्दोष •

• रात्रि
• देवतो वर्ये
माय
कण्ठो •यस्य
तोष
वरतु • • • विद्यते •

मोक्षतो

• विपृच्छन्तीरु, अ
अस्या

• म् •

युवतिरु (उपरि १) •

युष्म तानायेत्यवायु श्रुते •

गीषा • • •

• • • वतावतः वनाधिप
• युक्कमुक्तायति • वतायति

एवं शो (अपायतः व)
एवं शो
शो अहो वृकस्य निरुपद्रवः तेन
[तं पुनरेव]

एवं शो
शो प्रपतन्मनपवान्

शो • • वासो गोभजम् (गोभजम्,
[गोभज, गोभज व]

एवं शो
शो यदेतद् • • भोजय • • उपायसि
[('ति व)

'शो भजद् (भजद् व)

[अपायति स्वपायति शुष्के स्थाणाद्] अपायति ॥१०॥
[अन्ध रात्रि] वृक्षधूमम् अशीर्षणम् अहिं कणु ।
इतो • वृकस्य निरुपद्रवः आ त्वं पुनरेव जहि ॥११॥
ये ते राष्ट्रम् अनवृथाहस्य तीक्ष्णमृद्गास्य स्वाशयः ।
तेभिर्दो मो अयं पारयाति युगोणि विष्वक्वा ॥१२॥
रात्रिरात्रिम् अरिभ्यस्तस्य तेरेम तस्या वयम् ।
गम्भीरम् अल्लाह इव न तरेयुर्द अरतयः ॥१३॥
यथा हयामाकः प्रपतन्नेत्रिर्वा • मातुश्चिन्ते ।
एषा रात्रि प्र पातय यो अस्मां अभ्यधायाति ॥१४॥
अप स्नेन वासमयं गो[म]धम् उनि तस्करम् ।
अथो यो अर्धनय शिरो अभिधाव निनीयति ॥१५॥
यद् अथा रात्रि सुमने विभजस्य अयो वसु ।
यथेव अस्मान् इनाजय • यथेव अस्यान् उपायति ॥१६॥
उपसे नः परि देहि सर्वान् राष्ट्रम् अनायासः ।
उपा नो अह आ भजद् अहस्य तुभ्य विभावति ॥१७॥ ॥को'व॥ ॥अनु'१॥

हवचर्भेदे वैष्णवाहसायां चतुर्दशः काण्डम् समाप्तः ॥

ते ४ ५ १२ मे ३ ४ ५ ६ वा
[२१, २४]

१५.१

१. सम्यक् विभ्यम् एवते संस्तव्यं मधो रजो • माधवः पातव् अस्मान् ।
अभिर्द देवो दुष्टरीतुर अनाम्य इद् क्षत्र रक्षतु पातव् अस्मान् ॥१॥
रथन्तर् सामसिः पातव् अस्मान् गायत्रेण छन्दसा विश्वरूपम् ।
२. ब्राह्मणानां विष्णुया स्तोमो अहो समुद्रो व्ययः • इहम् भोजः पिपेतु ॥२॥
उप्रा विश्वाम् अग्निभूतिर्द वयोधाय शुचिश्च शुके अहस्य भोजस्य ।
हम्रा विषयतिः पिपृणात् उतो मो महत् क्षत्र विषयतो धारयेदम् ॥३॥
वृहत् राष्ट्र क्षत्रधृद् वृजिः कृष्ण विष्णुर्भोजस्य नुछन्तम् उमरीरम् ।
हम्यस् स्तोमोः पञ्चदशन वर्षे इद् वातेन सगर्गेण रक्षतु ॥४॥
माघी दिशां सहविशां • सहस्वनीं विभ्ये देवाः प्रावृषाहो स्वर्वर्षी ।
इद् क्षत्र दुष्टम् अस्व् भोजो ऽनाधृष्य सहस्य सहस्वम् ॥५॥
वैरूप्य सामम् इह तृष् छकेयं जगत्प्रेन विभ्व् आ वेषायसि ।
विभ्ये देवास् सप्तदशेन वर्षे इद् क्षत्र सलिलघातम् उग्रम् ॥६॥
धर्मी दिशां क्षत्रम् इद् वधर्गुण्याशानां मित्रवद् अस्व् भोज ।
मित्रावरुणा शरदाह्वा जिगन्तु अस्मे क्षत्राणि महि शर्म यच्छन्तम् ॥७॥
वैराज सामम् अधि मे मनीषातु दुष्मा सधृत् वीर्ये सह ।
इद् क्षत्र मित्रवद् हान्येजो मित्रावरुणा रक्षन्तम् आपिप्यम् ॥८॥
सहस्र दिशां सहस्राक्षी सहस्रस्य ऋतुर हेमन्तो विष्टया नः पिपेतु ।
भोजयता वृहती तु शश्वरीम् यक्षम् अयतु • मो घृताची ॥९॥
स्वर्वर्षी लघुना नः पयस्वनीं दिशां वृष्टम् अयतु मो घृताची ।
त्व गोपाः पुरएतोत पञ्चाद् वृहस्पते याव्यां युक्त्रिष बाधम् ॥१०॥

१५.२

निष्ठुत्सवीधीमिन् • •
हनी • • • • • तैत् नृपते •
येते रात्रिम् • • गृह्ण वाशमव
विष्वक्
तेरेम • •
• अभयपुत्र न तोदुर •
• साम्याक
रसा कथ्यगवती
• रतेद्
• • उवगाता • मिषाय •
• अहि • • विभजन्तो वसु
वयम्
• भेहि सर्वो रात्रो अनायास
युगोणि अहामाह ॥ • • विभावती

वःपयवःपिष्य २*

१ ते मे सहयसा का सहासाय

{ 'ओ नमो गंगेजाय ॥ ओ नमो ज्वालाभयकन्दे
'ओ नमरितनीपामहि ॥ ओ अथ पञ्चदशो
वाय विषयन ॥ }
ओ मयम् माधव • •
• • दुष्टरीतु/गाम्य

डा'ना इक्ष्व • • • • • स्वाभ्य तम् • •
अहम् भा'न
• • • • •
• • • • •
इद्
प्रावृषा
महर्षय महर्षती
• • • • •
मामन् पयवेतु वृष् • •
मित्रावरुणम् • •
दधनु उपस्थाशाना
• • • • •
• • • • •
मित्रावरुणो नः रक्षतुम् •
• • • • •
"सती विभावती
"आना मयुगान् • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

॥को'१॥

ते ४ ५ १२ मे ३ ४ ५ ६ वा
[२२, २५]

स्तोमैकविधो भुवनस्य पवि विवस्वद्वाते अग्नि नो घृणीहि ।

ने मे वा	पूतवनी सविमर आधिपत्ये ॥ पयस्वती रमित् आशा नो अस्तु ॥१॥ ऊर्वा दिशा रमित् आशीर्वाधीनां सवस्वरण सविता नो अहम् ॥ रेवत् साक्षां पङ्क्तिम् च कन्दसाम् अजातशत्रुस्योना नो अस्तु ॥ २ ॥ विक्रमो दिशो धरुणः पृथिव्या अस्वेष्टाना जगतो विष्णुपत्नी । विश्वरूपया इष्यन्ती सहोमिस् स्यो[ना] नो अस्तु अदितेर उपस्थे ॥३॥ भुवा दिशां विष्णुपत्न्य् अयोगरस्येशाना सहसो या मनोता । दृष्ट्याग्निं मातरिभ्यो वासुस् सध्वाना धाना अग्नि नो गृण्यन् ॥४॥ यो न पिता जनिता यो विधाता यो नस् सतो अम्भ आ सज् जज्ञान । न आशिषा प्रविणम् इच्छमानः प्रथमस् स नो वर आ विवेश ॥५॥ अभ्यावर्तस्व पृथिवि यज्ञन पयसा सह । सपां ते अग्निं इति नो वि रोहन् ॥६॥ यद् अग्र चन्द्र यत् पूत यत् शुक् यत् च यक्षिणम् । तद् द्वेभ्यो अगमसि ॥७॥ इयम् ऊर्जम् आधुता ? यज्ञस्य योनी महिषस्य धामम् । ना नो गोपु विशाव् वा प्रजायां जहानि सेदिम् अजगरम् अमीधाम् ॥८॥ ॥को०१॥	● सविताधिपत्ये ● विश्व ● दसन् ॥ सवेष्टाना ॥ ● ● ऋषयनी ● विष्णुपत्न्य् ● मरुतोऽथोत्त ॥ मयाना ॥ अग्नि नरुणोऽग्नौ रसो ॥ ● अनाम
ने २	प्रथमं ॥ १५० त्रिवि	योना महिषस्य धाम ● विश्वस्य ॥ १५१ ● मेधिम् ॥
वा १२ १०४ १	१५ ३	
दी १० ४४	१५ ३	
०४ दी	आयुषो ऽसि प्रतरण चिम मे[०]जम् उच्यसे । तत् आज्ञन् त्व दानान् दाम् आपो अभय कृतम् ॥१॥ यो हरिमा आयुष्यो ऽहमेदो विशदयक । सर्वं ते यक्षम् अहमेदो बहिर निर हन्स् आज्ञन् ॥२॥ आज्ञन् पृथिव्यां जात भद्रं पुरुषजीवनम् । कृणोत्य् अमनायुक् स्थजुतिम् अनारासम् ॥३॥ प्राण प्राण आयुष्यासो ऽस्य सुह । निर्ऋते निर्ऋत्या न पातोभ्यो मुख ॥४॥ सिन्धोर् गभो ऽसि बिद्यता पुण्यम् । वातः प्राणस् सूर्यश्च वज्रुर् दिवस् पयः ॥५॥ देवाज्ञन् त्रैककुर् परि मा पाहि विश्वतः । न त्वा वरन्त्य् ओषधयो बाह्याः पथेया उत ॥६॥ वीर मध्यम् अवास्तुज् रक्षोहामीषचालतम् । अमीधाम् सूर्यांश्च चालयन् मादायन् अग्निमा इत ॥७॥ बह्व इदं राजन् वरुणानुनम् आह पुरुष । तस्मात् सहकरीयं मुखं न परं अहस् ॥८॥ यद् आपो ऽह्ना इति वरुणति यद् ऊषिम् । तस्मात् सहकरीयं मुखं न परं अहस् ॥९॥ मित्रश्च च त्वा वरुण्य वातु प्रेयन्तुर् आज्ञन् । तो त्वातुग्य दूर आगाय पुनर् बोहन् ॥१०॥ ॥को०१॥	बह्व आकति अ ॥ अश्विनाभो यय ॥ ● तत्वाधा बहिर ॥ १५२ पुण्या कृणोतुप्रमादिक ॥ १५३ अनायुक् यामव्य अनयो ॥
०४ दी	१५ ३	देवाग्नि नीमकुर्
०४ दी	१५ ३	वीर अमीध ॥ नाम नारायणविवादिता ॥ १५४ ● वति वरुणो ॥ ● ॥ १५५ ● पदुजन ● त्वानिकय ओहन्
१० अनामस्य न (१५, १५४, १५५) च बुद्धिर्	१५ ४	इगानजम् विष ॥ ● ● ऊर्जोमनो ● पथे ॥ १५६ ● कर्तविक्रमा ॥ ● वधता वजन्ते ॥ १५७ ● नारि ॥ १५८ ● जियन्तु ॥ १५९ ● आयुक् ॥ १६० ● इष्योक्तिन परोक्षम् ॥
१५ दी	१५ ४	
१० अनामस्य न (१५, १५४, १५५) च बुद्धिर्	१५ ४	

१०) मेन्द्रियेणावतु	वतु[र्वीरं नै]र्ज्ञेतेभ्यश्च वतुभ्यो प्राह्वा बन्धेभ्यः परि पात्स्व अस्मान् ॥५॥ अग्निर् माग्निनावतु प्राणायापालायायुषे वर्धसे । ओजसे तेजसे स्वस्तये सुभृतये स्वाहा ॥६॥ इन्द्रो मेन्द्रियेणावतु प्राणायापालायायुषे वर्धसे । ओजसे तेजसे स्वस्तये सुभृतये स्वाहा ॥७॥ सोमो मा सोम्येनावतु प्राणायापालायायुषे वर्धसे । ओजसे तेजसे स्वस्तये सुभृतये स्वाहा ॥८॥ अग्नो मा अग्नेनावतु प्राणायापालायायुषे वर्धसे । ओजसे तेजसे स्वस्तये सुभृतये स्वाहा ॥९॥ मरुतो मा गणेर अब्रवतु प्राणायापालायायुषे वर्धसे । ओजसे तेजसे स्वस्तये सुभृतये स्वाहा ॥१०॥ ॥को॥२॥ ॥अनु॥१॥	• मा अग्निनावतु • मा इन्द्रनावतु • सोम्येनावतु [काष्ठाः प्रथमानुवाकः इत्यथर्षेणिकपैयलासंहिता साव्याया पञ्चदश-
श्री २ १११ मे ४ १२४ का [११ ११] श्री १ २२२ श्री २ २८५ आ म २ ४ ४ वि गृ १ ७ ११ आ म इन्द्रो मरुत्रिक्तुषा कृणो- त्वादिप्येस्ते वसुभिरादधातु, वि गृ इन्द्रो मरुत्रिदिह ते इवात्वादियस्ते वसुभिरादधातु	आयुर्वो देव जरस वृणानो घृतप्रनीको घृतपृष्ठो अन्न । घृत पिबन्म अमृत खाद गव्य पितेव पुत्र जरसे नयमस् ॥१॥ आयुर् अस्मै धेहि जातयेष्ट प्रजा त्वष्टद भयिनिधम् ओज । रायस् पोष सविन्द्र आ सुवासो दान जीवानु शरदस् तथायम् ॥२॥ हमस् अन्न आयुष वर्धसे धाम् म्रिय रतो वरुण मित्र राजन् । मौलवासा अदित शमं यच्छ विश्व देवा जरदृष्टि यथासत् ॥३॥ अग्निष्ट ट आयुः प्रतरां कृणोतु सोमस् ते पुष्टि प्रतरां दधातु ।	धनुषो • • २ वि १११ • २ पा विमो • २ प्रतिर • [११५]
आ म २ २ २-५ आ म २ वि गृ १ ८ २ श्री १९ २४ ४ देवा अथारयन् एव श्री २ श्री १ यथैन • नयां श्री १ श्री १ यैन • नयां	देवतीन् त्वा इमं अश्नन् कृषिका[श्च] खाकृतस् त्वा । अभिशास्तया इमं अन्त्यन् धियो ऽवयन् अथ प्रा अयुषन् ॥५॥ सहस्रम् अन्तो अभितो ऽद्भुतं शितिर मध्यम् अभि यन्तु नारी । देवीर् देवाय परिधी सवित्रं सहस्रं तत् आसाम् अमयन् महित्वम् ॥६॥ हमम् अहमामन् आ निष्ठारमव त्व स्थिरो भव । य सृणीहि कुर्यान्स सहस्रं पूतनायत ॥७॥ येन दृष सविताः परि देवा न्रियापयन् ? । नेनम ब्रह्मणस् पते पति राष्ट्राय धत्तन् ॥८॥ [परीमम् इन्द्रम् आयुषे मह क्षत्राय धत्तन् । अथैन जरस नय ज्योक् क्षत्रे अधि जागरत् ॥९॥] परीम सोमम् आयुषे मह ओत्राय धत्तन् । अथैन जरसे नय ज्योक् ओत्रे अधि जागरत् ॥१०॥ ॥को॥१॥	• • • अश्नन् कृषिका-वसुभ्यः • [आयुर्वेदेन अभिमतया अभिशास्तया अन्त्यन्तु • नवप्रवाशा- • अन्तो • २१ नारीति • अम • • • परिर् अयपन् • • • इन्द्रयन् • २५ । परीम धत्तन् वि • ॥ १॥
श्री १ २४४ आ म २ २ ६ वि [१४ ४२] श्री ५ आ म ७ वि गृ श्री ६ आ म ८ वि गृ १ श्री ७ श्री ८	परि[धत्त]धत्त वर्धसेम जरासृग्यु कुजुत वीर्यम् आयु । बृहस्पतिः प्रायच्छद् धास पतत् सोमाय रात्रि परिधातया उ ॥१॥ जरा सु गच्छ परि धास्य धासो भवा कृष्टीनाम् अभिशास्तिपा उ । शत क जीव शरदस् सुवर्षा रायश्च क पोषय उप त्वा मद्रम ॥२॥ परीन् वालो ऽधि धास स्वस्तये ऽभूद् इ आपीनाम् अभिशास्तिपा उ । शत क जीव शरदः पुक्क्रीर् वसुनि खाठर वि भजालि जीवन् ॥३॥ योगयोगं नवस्त्रं वाजवाजि हवामहे । सखाय इन्द्रम् ऊर्णय ॥४॥ हिरण्यवर्षां भजयस् सुधीरो जरासृग्युः प्रजया स विशास्व ।	• दत्त वर्धसे इम • प्रायच्छद् रवयो • परिधातया अभिशास्तिपा अभिशास्तिपा • • वीर्य • स्व मद्रम •

श्री २३५ आ म २५ १५ वि
[१५.७.१७]

श्री ५ २४

तत् अक्षिद् आह तत् उ सोम आह बृहस्पतिस् सविता तत् इन्द्रः ॥१॥
यद् भोग सत्य तु मध्याय न आवत् वासः पुरोधायेतु पुक्कपं पयसः ।
भद्राचीकात्स समजरः सुधीर तन ते देवाः प्रतिरन्त आयुः ॥६॥
यस्य माह्व्यात्स वृत्रम् आरभन्ते स्वर्चन्तो नियमं प्रतिरन्त आयुः ।
तस्य दवा देवह्वनि जुषन्तां स विभ्वाः पुष्टः स जुषतां स्वस्तिम् ॥७॥
यन् नरा धाव्य परि धाव्य वास इमम् उक्त्वम् अयुलं पानिजस्त ते ।
जस् त्वाम् अयस्यस् त्वं ध्ययन्तु स्यो भगस् ते प्रतिरन्त आयुः ॥८॥
यस्य ते वासः प्रथमवास्ते ह्यराभि त त्वा विभ्ये अयन्तु दवाः ।
न त्वा आतरस् सुवृषा वषेमानम् अनु जायन्तां बहवस् सुजातम् ॥९॥
आहतनाहतो भव स्थिरस् स्थिरेण स्तं भव ।
म मृणीहि दूरकयन्तस् सहस्व वृतनायतः ॥१०॥ ॥का१२॥

१५ ७

मित्रः पृथिव्या अभ्यक्षः ।
स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥१॥
वह्नी ५याम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥२॥
वायुर् अन्तरिक्षस्याभ्यक्षः ॥
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥
स्यो दिवो अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥४॥
चन्द्रमा नक्षत्राणाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥५॥
वसुस् सवस्तराणाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥६॥
सवस्तर ऋतूनाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥७॥
अक्षिद् वनस्पतीनाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥८॥
इन्द्रः कर्मणाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥९॥
सविता प्रसवानाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१०॥ ॥का११॥

१५ ८

विष्णुः पर्वतानाम् अभ्यक्षः ।
[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवह्वयाम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥१॥

• भोग • • • नावत् • पूर्वभावस्तु पुक्कप •

• माह्व्यात् • • स्वर्चन्तो
जतां प्रतिर

• दे • प्रथमास्यो
• • सुविभ्वा जायतां • स्वस्तिम् ॥ १ ॥
भवः
• मृणीह दूरकयन्तु

• • अयस्य (एवम् उक्त्वम्)

आयिषि •

• दिवो •

सवस्तर

• पर्वतानाम् अभ्यक्ष

श्री ५ २४

त्वद्वा कृपाणाम् अभ्यस्तः ।

[स माषत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य भस्यां पुरोधायाम् भस्यां
देवहृत्याम् भस्याम् भाकृत्याम् भस्याम् भाशिषि स्वाहा॥ ॥२॥

वद्र* पशूनाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवहत्याम् अस्याम् आफूत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥३॥

सोमः पयसाम् अभ्यक्षः ।

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्या
देवहत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥४॥

समुद्रो नदीनाम् अध्यक्ष.

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवहूत्याम् अस्याम् आकूत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा ॥५॥

पर्जन्य भोषधीनाम् मध्यक्ष.

[स मावत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवहूत्याम् अस्याम् आकूत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥६॥

द्विकारस् साक्षाम् अभ्यक्षः ।

स मा[वत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्या पुरोधायाम अस्या
वैश्वस्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥७॥

सरस्वती वाचाम् अभ्यक्षा ।

सा मा[षत् अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुरोधायाम् अस्यां
देवहृत्याम् अस्याम् आकृत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥८॥

पूषा पत्नीनाम् अभ्यक्षः

स मा[बन्व अस्मिन् ब्रह्मण्य अस्मिन् कर्मण्य अस्यां पुनोदायाम् अस्यां
देवहूत्याम् अस्याम् आकूत्याम् अस्याम् आशिषि स्वाहा] ॥९॥ (१५०४॥)

ते आबन्तन्ती समनय योषा मोतय पुत्र पिपुताम् उपस्थे ।
 अप शत्रुन् विधन्यां संविदान् आक्षी इमे विस्तुरन्ती अमिश्राम् ॥५॥
 यक्षीना पिता बहुर अस्य पुत्रो ब्या स कृणाति सयसो यवगत्य ।
 इधुधित् सङ्गाः पुननाय स सवोः पृष्ठ निनद्धो अयति प्रसृतः ॥५॥
 रथ निष्ठुन नयति बाजितम् पुरो यत्रयत्र कामयते सुभारथिः ।
 अमीशुनां महिमान् पनायत मनः पश्चाद् अनु यच्छन्ति रथयसः ॥६॥
 नौमान घोषान् कृष्वन वृषपाणयोऽह्वा रथेभ्यः सङ्ग बाह्वयन् ।
 [अयकामन्तम्] प्रसूणैर अमिश्रात् क्षिण्तिन्त शत्रून् अन्विष्यन्तः ॥७॥
 रथयाह्नन इधिर अस्य नाम यत्राशुष निहितम् अरुध्य यमः ।
 तत्रा रथम् उप शम्भ सन्नेम विहवाहा वय सुमनस्यमाना ॥८॥
 स्वायुषमद् पितरो वयोधाः कृच्छ्रश्चिन्तश्चाकीबन्तो गभीराः ।
 विजयन्ता इधुधला अशुभ्रात् सतोर्धीरा उरयो ब्रातसाहा ॥९॥
 ब्राह्मणासः पितरस् सोम्यासश्च शिवो नो पाषाणुयिषी अनेहसा ।
 पूषा न पातु दुर्मिताद् क्ष्मावृधो रक्षा माकिर नो अघशस ईशत ॥१०॥

॥ ५०१ १ ॥

१५११

॥ १०६११ ॥ ३० ११ १

॥ ५५५११ ॥

॥ १४ ॥

॥ १३ ॥

॥ ५६५२० ॥

॥ २० ॥

॥ २६ ॥

॥ २० ॥

॥ २० ॥

॥ २० ॥

बृहस्पतिर्न पति पातु पश्चाद् उनोचरस्मात् अधरात् अयायो ।
 इन्द्रः पुनस्मात् उत भयतो नत् सखा सन्निभ्यो वरिष्ठः कृणोतु ॥१॥
 सुवर्णं यस्मे सुगो अस्या इन्दो गोभिस् सनद्धा पतति प्रसृता ।
 यथा नरत् स व वि स द्रवन्ति तत्रास्मभ्यम् इयवश्च शर्म वच्छान् ॥२॥
 सुवर्णो वालो अघि सर्पिर आस ममो हिरण्यम् इवचः पतक्षी ।
 मासमात् सन्तन् आस्तुः पतन्तीर उत प्रदितास् सन्धिरु जयन्तु ॥३॥
 अहिर इव भोगेः परं एति बाहू ज्याया हेतिम् अपबाधमानः ।
 हस्तप्रो विहवा वयुनाति विहान् पुमान् पुमासं परि पातु सुगो ॥४॥
 आ जहन्ति सान्ध पया अघनां उप जिह्मः ॥५॥
 अश्वजनि प्रचोद्याम्भान् समस्तु बाजय ॥६॥
 द्विषः वृथिष्याः परं भोज आशुन वनस्पतिभ्यः परि सश्रुतं स[ह] ।
 अपाम् ओडमान परि गोभिर् आश्रुतम् इन्द्रस्य वज्र इविषा रथ यज ॥७॥
 इन्द्रस्य वज्रो मरुताम् अनीक मिश्रस्य गर्भो वरुणस्य नाभिः ।
 स इमा नो हव्यदाति जुषाणो देव रथ प्रति हव्या शुभाय ॥८॥
 वनस्पतं वीरवह्ना हि भूया अस्मत्सखा वरुणरस्य सुधीर ।
 गोभिस् सनद्धो अस्ति वीर्यस्थास्वाता न जयतु जेत्यानि ॥९॥
 उप श्वायय वृथिषीम् उत दां पुरुषा ते मनुनां विहित जगत् ।
 स दुन्दुभे [सज्ज इन्द्रेण देवैर् वृराद् वीर्यो अप सध शत्रुम् ॥९॥
 [आ कन्दय वलम् ओजो न आ धा निष छनिहि वुरिता बाधमानः ।
 [अप मोध दुन्दुभः] दुच्छुना इत इन्द्रस्य सुधिर अस्ति वीर्यस्य ॥१०॥

॥ ५०१ १ ॥

१५१२

॥ ६१२६६१ ॥ १५६१०

॥ ५६१११ ॥

॥ ५६१११ ॥ १० ६११

॥ १५१११ ॥ १०११

॥ १५१११ ॥

मासु जगामीन् जयन्तु कलमद् दुन्दुभिर वावरीतु ।
 सन् अश्वपर्णाः पतन्तु नो नरोऽस्माकम् इन्द्र रथिनो जयन्तु ॥१॥
 इन्द्रो रथाय प्रयत्न कृणोतु यम् अयस्थान् अघवा [वा] जयन्तु ।
 अहिर इव पशून् बायते गोषा अरिष्टो यातु प्रथमस् सिषासन् ॥२॥
 वज्रस्यस्य स्तनयिन्दुर आसोर् इन्द्राश्वीर इव छिद्यते घोषो इय ।
 सखस्यवीर्य शत सिसृग्वा नेन सिसृग्वा रथ सुवृष ॥३॥
 इन्दस्य पक्षा हरिणस्य बाहू अविन्दोर् अस्ती मरुताम् अनीकम् ।
 गोभिस् सनद्धो अस्ति वीर्यस्थ[स्वाता] ते जयतु जेत्यानि ॥४॥
 उग्र ययमीति सन्धियेव बाहू उभे सिषी यजते भीम अज्जद ।
 उग्रं दुन्दुभः अकम् अजने शचीभिर नवा मादुभ्यो वसना अहाति ॥५॥
 उग्रो ते नमी पवी त उमास् सकपो बृहतो रथस्य ।

ती

- अतुल्य विभवा • भारती
- कृणोतु भविषो वगत्या

- सकः

- सुभारथिः

- अमश्रुता

- कृणुति

- प्रचोदीमनिक्ता • शत्रु •

- निहत •

- विहवाका (वहरि वा) •

- कृष्टेष्टप्रसू •

- अशुभ्रात्

- मद्राणां • न •

- माकिर गो •

- • अश्वानि • सखद्वानि पयति •

- श्ववपुः

- आमा पतक्षी

- अमुना पतन्ती • प्रदीनाम् •

- वृः

- भोडमन

- वरुणस्य

- इमा

- वीराः

- • • • • तेन मुनुना विहिता •

- मास

- म न सुधनः पवर्गित

- • वमिर • • अध्वस्था

- अहिर • • विनेतु • सिषास

- • • • • इव ते छिद्यते • •

- मरुतोनीस • रथ •

- बहू अविन्दोर्

- यक्षतीनि • वहाह ॥५॥ • मती • • वज

- • आत्यम् अवती शचीविभवा • • •

- रमथ

१ ये शास्त्रवेणो नवनहुन् अप्राप्तिं चक्षुः प्रवेण रधस्य ? ।
 तेनाभिधानं प्रमुचन् याहि शान् ॥६॥
 २ रातामयो बलमित्येक्ष उत तयोरी सङ्ग नः स्वराभ्याम् ।
 ३ आरण्यो बभ्राणि च योयो राक्षान वत उत बन्धुरे ते ? ॥७॥
 ४ गौड बलि मृग एकसङ्गं प्राकमण्यं महा सुय च ।
 ५ मनीषावो हतान्न वृचम् अयं क्षत्रेण प्रजयास्तुमा ? ॥८॥
 ६ आ तिष्ठ जिष्णुस् तरसा सङ्गच्छीर प्रमुचन् याहि शान् ।
 ७ विष्टे योगे कृणुत वीर्याणि उवृ पताम् परं रधम् अस्य शम्भे ॥९॥
 ८ अहो अर्धेऽपि कथयस्वं नमस्ति ॥ इवा प्राग् आरवा रथ दाचयन् ॥
 ९ अनु प्रस्कम्भो दधर्ता पितेव वक्रमाणमै धत्सोपस्थे प्रतिरान् ॥
 आयुः ॥१०॥
 १० कथिमिस् सुयस् सरथ विषजस् स्वय धनुर्धनं धनुस्ये वधान ।
 ११ अनुप्रास्येयान् प्रतिनिबुध्यमान इवेभ्यः स्तथाय ? कथिमिः कृतानि ।
 नमिस् तं शम्भे यच्छन्तु देवाः ॥११॥ ॥११॥ ॥१॥

१५ १३

श्री ११ १

श्री २

श्री ४

श्री ६

श्री ८

श्री १०

श्री १५

श्री ८

श्री ९

अप्रिं भ्रमो वनस्पतीन् ओषधीर उत वीरुधः ।
 इन्द्र वृहस्पतिं सूर्यं ते नो मुञ्चन्स् अहसः ॥१॥
 भ्रमो राजान वरुणं [मित्र] विष्णुम् अथो भगम् ।
 भद्रा विषस्वन्तं भ्रमस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥२॥
 गन्धर्वास्वरसो भ्रमो अरिपना ब्रह्मणस् पतिम् ।
 अर्यमा नाम यो देवस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥३॥
 वानं भ्रमः पञ्चम्य[म्] अमरितक्षम् अथो विशा ।
 आहाराय च सवो भ्रमस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥४॥
 अहोरात्रे इव भ्रमस् सुयोचन्भ्रमसा उभा ।
 आदित्यान् सधोन् भ्रमस् ते नो मुञ्चन्स् अहसः ॥५॥
 मुञ्चन्सु मा रापथ्याद् अहोरात्रे अथो उषा ।
 सोमा मादित्यो मुञ्चन्सु यम् आबुध् चन्द्रमा इति ॥६॥
 पञ्च राज्यानि वीरुधां सोमश्रेष्ठानि भ्रमस्ति ।
 भङ्गा दध्नी यवस् सङ्गस् ते नो मुञ्चन्स् अहसः ॥७॥
 ये प्राप्यात् स्त पद्माय आरण्या उत य मृगा ।
 शकुन्तान् पक्षिणो भ्रमस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥८॥
 भवाशवो इव भ्रम उग्रः पशुपतिर्य च यः ।
 हृद् या एषा विहसस् ते नो [मु]ञ्चन्स् अहसः ॥९॥ ॥११॥ ॥१॥

१५ १४

श्री ११ १४

श्री १७

श्री १०

श्री ११

श्री १९

श्री ११ । 'श्री दिवि देवा

यक्ष भ्रमो यजमानम् ऋचस् सामानि भेषजा ।
 यज्ञं होत्रा भ्रमस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥१॥
 क्रतून् भ्रमः क्रतुपतीन् आर्तिनाम् उत हायनान् ।
 सप्तार सप्तस्वरान् मास्तिस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥२॥
 विष्टं भ्रमो नक्षत्राणि भीम यक्षाणि पर्वतान् ।
 समुद्रा नद्यो वेदान्तास् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥३॥
 सप्त ऋषीन् वा इव भ्रमो ऽप्यो दधीः प्रज्ञापतिम् ।
 पितृन् यमश्रेष्ठान् भ्रमस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥४॥
 विष्टान् देवान् इव भ्रमस् सत्यस्मान् ज्ञातवुधः ।
 विष्टाभिः पञ्चोभिस् स्वाक ते नो मुञ्चन्स् अहसः ॥५॥
 आदित्या दद्या ससवो देवा देवा अथर्वान् ।
 अग्निस्वो मनीषिणस् ते [नो मुञ्चन्स् अहसः] ॥६॥

शान्

शान्
विष्टा

भोषधीनाम् *

॥ २ ॥

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

• भर्ग ॥ ५ ॥

॥ ६ ॥

इषा

॥ ७ ॥

• राजान् वीरुधान् सोमश्रेष्ठान् •

• वृत्त ॥ ८ ॥

॥ ९ ॥

• ममा

• • पद्मा ॥ १० ॥

• नान् • •

• होत्रा

• • ऋतुपतीन् आर्तिनाम् • हायनान्

• ममान् • मानवम्

पर्वतान्

देवी •

• यमश्रेष्ठान्

श्री १२

ये देवा दिविपदो अन्तरिक्षस्वयं च ये ।
पृथिव्यां शक्ता वि अनासु ते [नो मुञ्चन्स्व अहसः] ॥७॥
एत देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्ज उदेत नः ।
पुनर्य शक्ता उत्तरात् विरये देवास समये ते [नो मुञ्चन्स्व अहसः] ॥८॥
अपयान् द्युमो न्नासि सपाम् पुण्यजानां उत ।
सुप्युत एकशत द्रमस् ते नो मुञ्चन्स्व अहसः ॥९॥
या देवीः पुरुष प्रविशो ये देवा ह्यादृक् अतः ।
सवस्त्रस्य ते दृष्टास् त नस् सन्तु सदा शिवाः ॥१०॥
भूत द्युमो भूतपति भूतानाम् उत यस् पतिः ।
भूतानि सवा द्रमस् ते नो मुञ्चन्स्व अहसः ॥११॥ ॥५॥५॥ ॥अनु॥१॥

• नका वनम्
ये उदेत •
• यमा • • देवा दक्षिणतः पश्चात् प्राञ्ज उदेत नः
पश्चात् [पुनर्य नका उत्तरादिदिशे देवास्समेतु ते

• • • प्रदक्षिणं मुखं •

॥ ॥ इति तृतीये तृणाक पञ्चदश ॥ ॥

१५ १५

श्री १००२०१५

श्री १५३१

श्री १०१

यावद् द्यौर यावन् पृथिवी यावत् पर्येति सूर्य ।
नावत् त्वम् उग्र सोमधे परि पाद्व अरुन्धति ॥१॥
अग्निस्त्वाग्रन्तं परिह्राय क्षमामि त्वा ।
विप्राय् खतुणाद् अस्माकं सर्वम् अस्व अनातुरम् ॥२॥
[सा] देवानाम् असि स्वसा म् × × × सि सिन्धवनी ।
य जीयम् अक्षुण् त्वं न स सिन्ध्या पुरुष ॥३॥
अरुन्धती नामासि तृतीयस्याम् उतो विधि ।
तशामुनस्य रोहण तन त्वाच्छा यदामसि ॥४॥
श न आपो या दुष्पराश श ते कूलजा या उत ।
श वालथ शो बृहस्पतिश्च श ते तपतु सूर्ये ॥५॥
श ते इन्द्राक्षी अकतां श राक्षी प्रति धीयन्ताम् ।
श ते पृथिव्या वीरुधस् सह वस् सन्स् ओषधीः ॥६॥
बह्वीकृतां त्वाम् अधिधम् ओषधे वीर्यावती ।
अरुन्धति त्वाम् अदधिधम् इतो मा पारयात् इति ॥७॥
१ अग्निष्पत्नी उपजीवन्ति ? मगधश्च वेत् अरुन्धती ।
एषा च विष्वभेजशी देवी वातीकृतस्य न ॥८॥
१ अग्निष्पत्नी च कृषि ? अगदो वे अग्निष्पत्ति ।
वातीकृतस्य भेषज्य आगन् देव्य अरुन्धती ॥९॥ ॥५॥१॥

मोवद् यवात् • •
उग्रोपधी अरुन्धती

अन् अनातुर
तमाना •
पौरुष
इतो •

०-आपो दवाशमे कूलजा उत

मधि •

बह्वीकृत्यामधिधमोधि •
• • अदधिधम्

वातीकृतस्य न

• • आग ॥१॥१॥

श्री ५५३५

श्री १००३१

१५ १६

अरुन्धत्यस् स वदन्ते गावः प्रमाजिनीर् इव ।
इम त्वरम् अव गच्छामावधि ? कृणु माति ? ॥१॥
इम मे त्व जरासुयं पुरुष कृण्व ओषधे ।
राक्षी स्ववासाम् अस्व ओषधीनाम् अरुन्धति ॥२॥
आयमाणा इ अग्नि जीवला वीर्यावती ।
अरुन्धति त्व तस्यासि विषस्य विषदृषणी ॥३॥
आग्निधेन च विजस्याधस्याधविषा च या ।
अरुन्धति त्व तस्यासि विषस्य विषदृषणी ॥४॥
अहिना च दृष्टस्याधस्य [प्राविषा च या ।
[अरुन्धति त्व तस्यासि विषस्य विषदृषणी] ॥५॥
वातीकारेण च क्षितस्य [तस्याधविषा च या ।
[अरुन्धति त्व तस्यासि विषस्य विषदृषणी] ॥६॥
अयेन च [क्षितस्याधस्याधविषा च या ।
[अरुन्धति त्व तस्यासि विषस्य विषदृषणी] ॥७॥
शवेण च [क्षितस्याधस्याधविषा च या ।
[अरुन्धति त्व तस्यासि विषस्य विषदृषणी] ॥८॥

• य • प्रावा •
इमा • इव
जरासुय • कृणोषे
'ती

अग्निधेन • विष • •

अग्नि

वातीकारेण • क्षितस्य

पशुपतिना क क्षितस्य [पस्याधविषा क या ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥९॥ १ का २ ॥

१५.१७

उभेन क त्वेन क्षितस्य [पस्याधविषा क या ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥१॥

महादेवेन क क्षितस्य [पस्याधविषा क या ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥२॥

इदमेन क क्षितस्याधस्याधविषा क या ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥३॥

यत् पृथिव्यां विष कीकृत्य यत् विषम् ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥४॥

यत् ओषधीभ्यस् संभरन्ति ब्रह्मणो मेतये विषम् ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥५॥

यत् ब्रह्मणा संभरन्ति तृष्टम् आसीत् विषविषम् ।

[अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी] ॥६॥

स्वक्षितो मृग्युना यः पृथग् यो वृष्टस् तृष्टवृष्टमभि ।

अरुन्धति त्वं तस्यासि विषस्य विषकृषणी ॥७॥

संजीव्या मुक्त्वा यन्मावाय्योः लोकम् उत्तमम् ।

अपावकीय स्वाः पापेणाभि जीवपुरा इहि ॥८॥ ॥ का ३ ॥

श्री ५ ३० ६

१५ १८

अप्सरसो विधोविधो हि क्षत्रियो हि ? भिनभि मेहनम् ।

ए अतडाल इय अजुनम् उप ? वृत्र भिनभि वः ॥१॥

विष्वक्त्रय्याः पञ्च [त्र]य्या महावक्त्रया शिष्यिष्ठनी ।

सर्वो इन्द्रस्य वज्रेणाहता बुधुदुरया नभ ॥२॥

अग्धाचीम् अस्विताचीम् ? उतुल्लस्य बुध्रेन ।

अहित वत्सप जहि ॥३॥

बुराद् पत्ताः प्रापदयम् आपतनीद् अथो विष ।

वृक्षानो इव्यमोहनीद् इन्द्रोऽप्सरसो हनत् ॥४॥

आहता आपतयन्ति कलाद् इव यातुधाम्य ।

इमं गच्छतः ? ॥५॥

विष गच्छन्तु दिव्यास् सर्वो गच्छन्तु सारसो ।

उल्ल आलस्य यो गुल्ल तद् अगच्छन्तु आसुरे ? ॥६॥

ये स्कन्धीक येऽस्कन्धीक पराक्षेर् उपसुर्यधः ।

शृणामि घोरा वः पृष्टीय ? दार्जेण शुना स्वह ? ॥७॥

यत्तु छाङ्गि हिरण्यद् यश क विवधः परिप्लवः ।

तस्याह नाम उग्रभास्मा अरिष्टतानय ॥८॥

कहून् वीरो पराक्षेर् उपसुर्यधः ।

शृणामि घोरा वः पृष्टीय ब्रह्मणा कीकसा उत्त ॥९॥

एकस्य सव्यवती वनस उद्वकृषुव ।

शिवा दश कुता दश केशिनीः पञ्चविंशती ॥१०॥ ॥ का ४ ॥

१५ १९

इदम् उल्लुगुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकर नमः ।

याः प्रेङ्गयन्ते सार्वभन माल्यया वा ॥१॥

[इदम् उल्लुगुकाभ्यो ? ऽप्सराभ्यो ऽकर नमः ।]

श्री ७ १३ ४

• • शुनस्य ॥१०॥

• • • व शुनस्य

शुतस्य

शुत इविषा • •

नीरमर • • ॥ ३ ॥

तादृशो • •

• महाभास • निरुद्ध ॥ ४ ॥

मधुनो भा दृष्टमधुवदरमभि

॥ ५ ॥

• • प (उपरि तु) भा

हि ॥ ६ ॥

विनादि व

• • स्वभा विमर्षिटी

• • उल्म •

• • पक्षवत् आपतनीद्

इयाना भाहनीम्

अवतापावति

मारमी

य • • परावीरयन्तुवस्य

यश दार्ज • महा • •

• • तमभा नभभा •

अपसुर्यधः

व पृष्टी

यदिम्

• प्रथमे प्रथमवर्गे सार्वभन माल्यया

पे २

या५ पुरस्ताद् आचरन्ति साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥२॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या [अ]धराद् आचरन्त्य् भरस्तात् सरस्तात् सह ॥३॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या५ पश्चाद् आचरन्त्य् अभ्यन्तं नमसा सह ॥४॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या उचराद् आचरन्ति बाधेण विद्युता सह ॥५॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या अपस्ताद् उदीक्षन्ते स्वधक्षुष५ करिकनी ॥६॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या उपरिष्टाद् अयक्षन्ते नीलव्यकानि विभ्रती ॥७॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या अन्तरिक्षं रायन्ति वातिन रम्पणा सह ॥८॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 या नदी५ [प्रतिगाहन्ते स्वरभ्य कन्याया वयः ॥९॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 [यास्त नीधम् अवगाहन्ते ऽप्य्याश द्यवसनीद् इव ॥१०॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 [यास्त समुद्राद् उचरन्त्य् उचर्षे घोषात् करिकनी ॥११॥
 [इदम् उल्लुगुलुकाभ्यो ? ऽप्लराभ्यो ऽकर नमः ।]
 [या गच्छन्ति जनजनम् इच्छन्ती५ प्रहिन बहू ॥१२॥ ॥को५॥ ॥अमु ॥

• • • आचरन्त्या • • •
 • • • अस्तात् मरुता •

विद्युताः •

सायधु कनिकनी

• • • अयोक्षन्ते • विभ्रती

• • • रयन्ति

या नदीरिति चतस्रः ॥७॥
 इत्युल्लुगुलुकाभ्यो ॥८॥ काण्व५ ॥
 ॥ इति चतुर्षो नुपाक पञ्चदश ॥

पे २०

पे २१

पे २२

पे २३

१५ २०

अ २ ३ २

अ ३ १

अ ३ ४

अ ३ ५

अ ३ ६

अ ३ ७

अ ३ ८

अ ३ ९

अ ३ १०

अ ३ ११

अ ३ १२

अ ३ १३

अ ३ १४

अ ३ १५

अ ३ १६

अ ३ १७

अ ३ १८

ग्वज्जानेभी रुद्र शतमेभिश्च शत हिमा भुजीय भेषजेभिः ।
 वि यस्मान् यावयास्मद् इय् अहो इय् अमीवाश्च वातयास्मद् विष्णुषी ॥१॥
 ग्व नृपालम् अस्ति रुद्र भेष्टस् तपस्वामस् तपसां उमपादो ।
 हरिणी या सा मनसा मोहमाना बभूविथ रुद्रस्य सुतो ॥२॥
 त्व हि मो वीरां ईर्य भेषजमिदं उरु मो वाम मघधो मकरवन् ।
 कचा ? न५ पातुम् अहसस् स्वस्ति विद्वा अमीतीर अप सेधासत् ॥३॥
 त्व हि मो वृषभ वक्षसीया अस्ते रुद्रापोमाय मीढुष ।
 क्षीरवीराय प्र अरामहे मयि यथा नशु शम् अलो हिप्रदं दा वतुष्येद् ॥४॥
 क इय ने रुद्र मृडयाकुर हस्तेन [यो अस्ति भेषजो] जलाय ।
 अपप्रतां उपनो देव्यस्य ॥५॥
 परि निदधिर्न त्व अस्मत्पु छयेनी वसिष्ठा पुनदान् ? अमीवा ।
 आ राग सेना प्रत ना जेना ? ॥६॥
 अहन् घनुर हरित विमर्ष्य अहन् निष्क रजतं विश्वरूपम् ।
 अहन् इत् दयस्व विश्वम् एजम् ।
 न त दूर न परिष्ठास्ति ते अय सदात् सर्वा परि पश्यसि भूमिम् ॥७॥
 नमस् ते अस्तु विद्युन् नमस् ते स्तनयिन्निवे ।
 नमस् ते अस्तु अहमेन यना । दुरात् प्रत्यस्थासि ? ॥८॥
 मा दधानाम् उग्र रजजन्त अस्याकं कुरुया रिषन् ।
 रक्षास्व अस्मत् रक्षासि नाशयामसि ब्रह्मणा ॥९॥
 ब्रह्मणतो नाशयामो यो निधिं ? बाह्विष्य आहहन् ।
 शच्यान् इक्षमस्याधो रोरीत् ता हतो वि नयामसि ॥१०॥ ॥ यो १ ॥

वज्जाना • शतमा मो हि मो बभूव्या •
 वीक्षमान् • • ओतो मेवम् • विष्णुषी
 रुद्रा • तपस्वामस्
 • • • बभूवपथ • • •
 • • • वीरी रे • • • वन • मकर
 अहस • वक्षामीनीर • • •
 यक्षसिद्धा युगे • •

• • • तु • हस्तेन रुद्राको •
 अवि •
 अहम् स्तेने

अह • • • अह
 अहं निषेते विषये नम्
 • • • नु परिष्ठास्ति सर्वा • पश्यामि •
 • • • स्तु स्तनयिन्निवे •
 • • • स्तु प्रदिव्यमिनि
 राजम् • • • रिष
 रक्षासि वक्षामि

शच्या वक्षमस्याधो • त

• र्वा
 • • • निष • परिष्ठा

१५ २१

नयामि वां पशुपती पुतेनायेन वर्षयन् ।
 या हिमो यो वृक्ष तस्य वृष५ करिष्यथः ॥१॥

अधि ब्रून् पशुपती द्विपदे मे कतुष्यदे ।
 प्रस्तौ यत्र जङ्घमतस्ततो मेमापरं ? वृषा ॥२॥
 या वां वद्रा शिवा तनून् या वाम् अस्त्यु अरोपिणी ।
 या वाम् आयुष्मती तनून् तामिह नो मृज्जित युवाम् ॥३॥
 न प्र सुवर्गित वाजिनो मतानि सत्ये जिम्बन्तः ।
 अधि विद्म वदन्तः ॥४॥
 यस्त्येमे रोदसी उभ सयुक्त मनसा वृषा ।
 स प्रजानां प्रजापतित साधु कर्षति कर्षति ॥५॥
 स वेद रज्ज भेषजं देवभ्यस्त पयादृतम् ।
 तेन नो मृद्वत युवां जीयातये न मतये अथो अरिष्टतातये ॥६॥
 सयुष्मा सासते सयुक्ता बलाय कम् ।
 तेषां यद् इन्द्रिय बृहच्च चित्त कश्चन रोचनम् ॥७॥
 एत रोचने बृहती अन्तरिक्षे अधो विव ।
 ताभ्याम् अग्रहितस्त ? सर्वधीरा न रिप्यन्ति ॥८॥
 सर्वधीरा न रिप्यन्तो रोचने अधि तस्थिमा ।
 यथा न पुनवद् वसु दिव्यं क्षुभ्यो ऽप्सु सूर्ये ॥९॥ ॥३॥ ॥१॥

१५.२२

इन्द्राग्नी द्वे प्रथमो ह्ययमि मरुतश्च विवान् ।
 ह्ययमि बिम्बा[न्] देवान् इम होमम् अयन्तु मे ॥१॥
 त्व प्रथमो ऽमृतत्वम् अक्ष देवो देवत्व प्रथमो जिनथ ।
 तव दिवि हृदय स बभूव स नर शिषापो जातयेदो नि यच्छ ॥२॥
 अग्नाद् अग्निश्च [चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एव ।
 [तस्मै जुष्टोमि हविषा पूतेन मा देवाना योयुवद् भागधयम्] ॥३॥
 ये देवा दिविष्ठा ये पृथिव्यां जातयेदो य उवाच अन्तरिक्षे ।
 ये गिरिषु पर्वतेषु अप्सु अन्तस्त मे देवा अशानि यावयान् इत ॥४॥
 मित्र विरिभ्यः कणुष्व जातयेद आशाभिर् मित्रम् अपिषा चि पश्य ।
 मा नो हिंसिह दिव्यनाग्निना सखेन यान्तु मरुतस्त रूपधेमाना ॥५॥
 विद्योतमानस्त स्तनयन् वृषधेयि कनिक्कदत् ।
 भीम पतेन्य त रथस्त स [चर्चो] नरु च यच्छतु ॥६॥
 ये विष्णुतम् अशानि आतन्वन्ति मरुतस्त सलिलाद् अधि ।
 कृषि नो बिम्बवारा यावद् अन्त्या नितन्वन्ताम् ॥७॥
 ये विष्णुतम् अशानि पातयन्त्य अन्तरिक्षाद् उत वातान् दिवश्च क ।
 तेभ्यो शुभ्रेभ्यो नमो ऽस्त्यु भोजस्त ॥८॥
 ता यन्ति स्वरकृतास्त स्वीनाथ शिवतमां पथा ।
 मा न इन्द्र इम वधीन मित्रम् एतेन कृण्वते ॥९॥
 दृष्टे उग्र ओषधीना श[न]काण्डो अजायत ।
 स दवेऽ प्रहितो ऽयम् आगन् स्वस्तये वृषा मृज्जित सह नविदान ॥१०॥
 ॥३॥ ॥१॥

१५.२३

वृषाक्यस्यासुरस्य मेन्द्र असि ताव्या ? तथा वेद कतमस्य ।
 १ कोविदस्यो वमायाम् तानाभय कान द्वादशाह्निम वृषये ? ॥१॥
 अक्षक मे तिमस्याहृतम् इन्द्राग्निभ्यां सुधास्ततः ।
 तेन मे शमन् ? दधाति कृषि मे मा वधीह इति सख्यं मे मा वधीह इति ॥२॥
 १ मरुतम् प्र वृष्टो र दिवः क्षुद्रिभी रहिमिषि ।
 उतुम्बरस्य शाक्या वक्षुषाशानि यावयान इतः ॥३॥
 मरुतो मुडयन्ति नो विष्यथ शुकेयी रहिमिषि ।
 उतुम्बरस्य शाक्या विचक्षुषाशानि यावयान् इतः ॥४॥

प्रथमो • जगन्मथ
 • • कदाश् वा मरुत •
 वृष
 • • वृष्टान्त म्रतो • तन्वन्तो
 दि विदया •
 वायवेय अदम्य
 • • वत
 • • मृष्टान युवम् ॥५॥
 नलाय •
 वृह तिन रोचन रोचना ॥५॥
 मरुधीरा अरिप्यन् ॥८॥
 मरुधीरा अरिप्य नो ये नो • •
 • नमिष पुनवद्

मातत शिवा
 • • • रथो
 • • • अगिना तिमथ
 • • • • मरुत • • • •
 } अगनाग्नि विव ।
 उवाच भवदिश
 वद देवानो वावयाद् •
 • रथम् • नागना पश्यन्
 • • दिग्गो मरुत रूपधेमाना
 निमानमान
 • • • रथेदो नदत् •
 यो वदन्त
 अन्त्या •
 • • अशान वाता • •
 • • वृष वी
 • • स्वरकृता
 मा ना • • रथ
 नमिष
 भीम मरु अविदान

जातिनि अग्नि • • वदी • शस्वन् •
 वृष्टिम • [• वदी •
 • • वत यावयाद् •
 • • मृष्टाशानि वृष्टिम •
 • • धन यावयाद् •

॥ वन्ता भुवन्तम् १ आ काम पर्वताद् अधि पर्वतम् ।
मिनी प्रतिभिता स्त्री ॥ वृक्षां भगन्धि साधयम् ॥५॥
॥ यद्गम्या त्वा सत्या निया यस्या परिभृण्यो १ ।
माली प्रतिभिता स्त्री ॥ तण भगन्धि साधयम् ॥६॥
उचनी नामासि सन्निधा नाम ।
अभ्याम् भासा गच्छ य द्विभस् त गच्छ ॥७॥
पराचीम् अनु सवत पराच्य अनु [नि] द्रव ।
अवस् त्वा नाशायमसि ब्रह्मणा बीधयता ॥८॥
घाट भवोदक भवोदकस्योदक भव ।
धुद्रा[द] क्षोरीयसी भूत्याधस् अधमं तमः ॥९॥
स्याना भव शामा भव शिवाय् छिततरा भव ।
फेनाद् ईम् अजीयसी भूयन् साध्यम् उपावर ॥१०॥
नमस् ते ऽस्तु धियुत नमस् ते स्तनयिष्ये ।
नमस् ते ऽस्त्र दूरहेतं कृणो मा नो हिंसीर द्विपदो मा चतुष्पदः ॥११॥
प्रति त्वा सासाह सहस् सदा प्रतिरोचुम् अस्ति ।
इहन्द्र इह सुमहद् भूत्या अस्त्रजोय् दिधि क्षितम् ॥१२॥
अफालकृष्टम् आ काम मा न इन्द्र्य बाधी ।
यात् समुद्राद् उच्छ्व[र]ीत्य् उन्नेय्यो या नदीभ्यः ।
अत्यन्तस् सप्यो वैद्युतो अशनिं याषयात् इतः ॥१३॥ ॥५॥१॥ ॥अनु॥५॥

इत्यथवन्दते पैपलादाशान्तायां पञ्चदशः काण्वस् समाप्तः ॥

मिरी प्रतिभिता

मागो प्रतिभिता

॥ सव्यन ॥ अनु

वदस्

॥ भूसा वषष्ठ ॥

॥ इत साधयम् उपावर

दूरहेतं कृणो

॥ सामाहा ॥ सदा यति ॥

॥ वेरम् ॥ सोमहृत्पुत्रात्पुत्र ॥ भुनम्

॥ अ इन्द्र इत ॥

॥ उन्नेय्यो ॥ ॥११॥

अशन ॥

इत्यथर्वणिर्गवैपलादसहसाशान्तायां ॥ पञ्चदशम्

ममाभिः ॥ ॥ ॥ काण्वः १ ५ ॥

मी ८ १

१६.१

अम्लकाय मृग्ये नम इहायम् अस्तु पुरुषस् सदास्तुना ।
सूर्यस् भागे भयुनस्य लोकं प्राणा भवान् ॥१॥
उद् एन भगो भगभीद् उद् एन सोमो अशुमान् ।
उद् एन मरुतो देवा उद् इन्द्राग्नी स्वस्तये ॥२॥
इह ते ऽसुर इह प्राण इहायुद् इह ते [म]नः ।
उत् त्वा निक्रिया पाशाभ्यो देव्या बाष्ठा भगमसि ॥३॥
उत् कामान्ते [पुरुष] माष पथा मृग्योः पद्वीधाम् अवमुष्मन् ।
मा छिप्या अमल्ल लोकाद् अमस् सूर्यस् सवसा ॥४॥
तुभ्य वातः पवता मानरिभ्या तुभ्य वषेम्स् अस्तुताम् आपः ।
सूर्यस् ते नम्ये श तपासि त्वां समुद्र द्यवां मा प भेष्टाः ॥५॥
उद्यान ते पुरुष माषयान जीधानु ते वक्षसति कृणोमि ।
आ हि रोहमम् अस्तुन सुख रथम् अ[ध] जिर्धिर विद्ययम् आ वहासि ॥६॥
मा ते मनस् तथ गात्र मा तिरो भून् मा जीवेभ्यः प मद्रो मानु गाः पितृन् ।
विश्व देवा अग्नि रक्षन्तु त्वह ॥७॥
मा गगानाम् आ दीधीषा ये नयन्ति परावतम् ।
उद् आ रोह नमसो ज्योतिर एव आ ते हस्त रभासहे ॥८॥
इयामश च त्वा मा शबलश च प्रथितौ यमस्व यो पथिरक्षी भ्यानी ।
मवाक्ष्य एहि मा वि दीभ्यो मा तारिष्ठाः प्रलाभ माः ॥९॥
मेत पथाम् अनु मा भीम एष येन पूर्वे नेषथ ते ब्रवीमि ।
नम् एतत् पुरुष मा प पथा भय परस्ताद् अभय ते मवाक्ष्य ॥१०॥ ॥५॥१॥

१मी माष निष्ठ परावतमा

{ ओं नवो गगाधिपतये ॥ ओं नवो वषाण-
भगवतै ॥ ओं नमस् तिलोत्तमाये ॥ ओं
नमस्त शिवाभगवत्ये ॥ ओं

प्राणापाना

॥ अवन अवन ॥

॥ अवन

॥५॥१॥ प्राणर

॥ कामयो पद्वीधाय अवास्तुमान

॥ कथया मरुदा

॥ ॥ ॥ तमा ॥ अषवां ॥ मद्रा

जीवाम् ॥ वक्षसति

मा हे रथेभ्यः दिभिर ॥ ॥ ॥ यदाभि

पितृन्

त्वह

॥ ॥ दीरिहता ॥ नेभान् ॥

[वषिरे ॥

मामश वि ॥ ॥ कपकप ॥ ॥ यमसौ

॥ एह ॥ वदीभ्यो ॥ तारिष्ठाः ॥

मरित ॥ ॥ ॥ एव ॥ ॥ नयतु ॥

मवा ॥ ॥ वीरकाम्ये ॥ मयस्व इत ॥

श्री ८ २ ११-२०

१६ ५

*श्री आराध् नागिन

कृणोमि ते प्राणापानी जरा मृत्यु वीर्यम् आयुस् स्वस्ति ।
वैषस्वन्तं प्रद्विताय यमकृताय चरन् आराध् अप लेधाभि सर्वान् ॥१॥
आराध् अगनि निष्कन्ति परो द्रिष्टि कृत्वाय् पिशाचान् ।
रक्षो यत् सर्वं दुष्टेन [तत्] तम इवाप ह्मसि ॥२॥
अन्नप द प्राणम् अमृतम् आयुष्मनो वध्व जातवैवस् ।
यन्ना न रिप्या अमृतत् सज्जुर असत् तत् ते कृणोमि
तत् उ न सन् अक्षय्यताम् ॥३॥

*श्री अभिषिचो

शिव ते स्तां धावापृथिवी असनाप निर्यु ? ।
शा ते सूर्य आ तपतु शा शानो वातु ते हृद ।
शिवा [अ]भि क्षरन्तु स्वापो दिव्याम् पयस्वतीम् शिवास् ते सन्म
भोषधीः ॥४॥

श्री भोषध

उत् स्वाहायैम् अक्षरस्या उत्तरा पृथिवीम् अभि ।
तत्र स्वाधित्यो रक्षतां स्यान्मन्मसा[त्] उभा ॥५॥
यत् ते यान् परिधान यां नीवि कृणुर त्वम् ।
शिवा ते तन्वे तत् कृण्वत् स्वस्योऽ ऽद्रुकणम् अस्तु ते ॥६॥
यत् पुष्टरण वष्यता सुतेजसा यमा वर्षसि कदाश्मश्रु ।
गुम्नन् युष्म मेनम् आयुः प्र मोदी ॥७॥

*श्री मर्षयता

श्री सुम्भ(सुभ न) मा न आतु

*श्री सुम्भनो अहम

शिवा ते स्तां व्रीहियवत् अवलासात् अरोमघौ ।
पत्नी यक्ष्म वि बाधते पत्नी सुम्भनो मांसहः ॥८॥
यत् अहनासि यत् पिबसि धाम्य कृप्याः पयः ।
[यत्] आद्य यत् अनाद्य सर्व ते अक्षम् अविष् कृणोमि ॥९॥
अह्न व स्वा राज्ये कोभाभ्या परि वृभसि ।
[अ]रायस्यो जिघ्रन्सुभ्य इमं न परि रक्षता ॥१०॥ ॥भा॥४॥

श्री ८ २ २१-२५, २७

१६ ५

श्री अर्धवारि कृष्ण

श्री हेवान्ते ऽनु मन्मन्मात्

*श्री वृष्णि

शान न ऽयुत हायना[त्] इ युगे व्रीणि चरवारि सन्तु ।
इन्द्राद्री विश्वे देवा अनु मन्मन्ताम् अहणीयमानाः ॥१॥
शरत् स्वा हेमन्ताय वसन्ताय व्रीष्माय परि वृभसि ।
वर्षाणि तुभ्य स्योमानि ययु वषन्त ओषधीः ॥२॥
मृत्युर ईदा द्विपदा मृत्युर ईश चतुष्पदा ।
नस्मान्[त्] स्वा मृत्योर गोपतेर उद् भगसि स मा मृधाः ॥३॥
सो ऽनिष्टो न मरिष्यसि [न मरिष्यसि] मा बिभे ।
न वै तत्र प्र मीयन्ते नो यन्तु अधर रज ॥४॥
सर्वो वै तत्र जीवतु गीर अभ्वः पुरुषः पणु ।
यवद् ब्रह्म कियते परिधिर जीवनाय कम् ॥५॥
परि स्वा पातु समानेभ्यो ऽमित्रारान् सुयान्भ्यः ? ।
अमित्रि अवाप्तुनो ऽनिजीवो ? मा न हासिषुर असवश शरीरम् ॥६॥
विश्वे स्वा देवा अमृतेन विभ्रत् अविषक्ता यशुपतिष् उ ऽस्तु ।
अनामयत् सखिता ते कृणान्त् आ स्वा प्राणो ? शानजीवनाय ॥७॥
ये मृत्यव एकदाय या नाष्टा अनिजीव्या ।
मुञ्चन्तु तस्मात् स्वा देवा अक्षर वैश्वानरात् अभि ॥८॥ ॥भा॥५॥ ॥अद्रु॥१॥

श्री ८ २ २५, २६, २७

१६ ६

*श्री अयोधयो

रक्षोहण वाजिनम् आ जिघमिं निर्व प्रधिष्ठम् उप यामि इमं ।
शिंशानो अभिः क्तुभिस समिद्धस् सं नो देवा सं रिषः पातु नक्तम् ॥१॥
अयोध्याय अर्धिया यातुधानान् उप सृश जातवैवस् समिद्धः ।

* बाधिता * चरानात् उप * *

• • • • तदैवाप •
• • • • वने •
• • • • रिषासुपत्स दृतिवत् • • •

• • • • सूर्यो तपति • • वात
• • • • क्षरति

१ स्वाहायैम् अक्षरस्या • • • • पृथिवीम् अभि

* स्वाधित्यो

• • • • परिधानो • नीव
• • • • तन्वे • कृण्वत् • वृक्षगम् • •

सुम्भ

• • • • वरता वृक्षवात् • अरोमघौ

यनो यनो मुञ्चतु मांसम्

• • • • अन्नासु सुपेति विमिष पायः • • पय

• • • • आर्ध • अनाजो

रात्री

* जिघ्रन्सुभ्य

• • • • स्योमानः • वषन्तः •

• • • • गोपतेर् सून

म निष्ठ

• • • • स्यो • अक्षरो वृक्ष

शवो

• • • • ओषधे

• • • • सुमानेभ्यो विचारात् •

अमृते स्वासुतो वजीवो • • • • हासिषु

• • • • देव वृतेन • अविषक्ता

अनामयत्

सुमीमा

अधीः

अथ राक्षोभयकृत्

रक्षोहण • • • • जिघमिं

विरे श • • • •

अनोद्विष्ट • • • • वातुधानम्

‘शो इच्छी’ ‘शो वनेदानी’ ‘शो अस्मा’। शो पदकोशेषु सर्वो अपि ‘पय शो’ ‘शो यातुधानो य’ • कृणोति ‘शो रम्ययैतम्’ ‘शो हिंक्ष • • लोछुधान’ ‘शो परि पय’	आ जिह्वायां मूर्देवान् रमस्व कस्यादो बुद्ध्यापि धत्स्वास्नं ॥२॥ उभोभयापिभ्य उप धेहि दृष्टा हिंक्षया शिशानो ऽवरं पर य । उत्ताररिक्षे परि याय अन्न अस्मैस् स धेय मभि यातुधानान् ॥३॥ अन्न त्वय यातुधानस्य भिक्षि हिंक्षारामिर् ह्रत्सा हन्त्य एतम् । प्र यवापि जातवदस्य शृणीहि कस्यापि कृषिण्युद वि चितोदय एतम् ॥४॥ यदेह दृष्टुस् सनममानो अन्न बाष्पा शस्यां अशानिदिद विहात । तस्मिन् विध्य हृदये यातुधानान् प्रतीचो बाहून् प्रति भक्ष्यम् एषाम् ॥५॥ उनेशानीं पश्यसि जातवदस् तिष्ठन्तम् अन्न उत वा वरन्तम् । उत्ताररिक्षे एतन्त यातुधान तम् अस्त्वा विध्य शशो शिशान् ॥६॥ उत्तारम्भान् स्फुण्दि जातवेद उगारेभ्यां क्रुधिभिर् यातुधानान् । अन्न पृथो नि जहि शोशुधान आमास् • क्षियङ्कास् तम् अस्म्य एनी ॥७॥ इह प्र श्रुदि यतमस् तो अन्ने यो यातुधान इह कृणोति । तम् आ रमस्व सन्धिया यथिह नृचक्षस्य कक्ष्य रम्ययैतम् ॥८॥ तीक्ष्णताने चक्षुषा रक्ष यन्न वाञ्छ वाञ्छ्यम् • प्र णय प्रसन्न । हिंक्षो रक्षांस्य मभि शोशुधानो मा त्वा दभन् यातुधाना नृचक्ष ॥९॥ वृक्षो रक्षन् प्रति पश्य विक्षु तस्य क्रीणि प्रति शृणीष्य अन्ना । तस्यासि पृथीह ह्रत्सा शृणीहि त्रया मूल यातुधानस्य वृक्ष ॥१०॥	रम्यामम् • दधि • भिक्षा • पयोक्ष • • • येषा मभि यातुधानान् • यातुधानाय हन्त्य • फुलाणि • व फलोन्म • • मक्षममानो • • शयस्यनानिनेह • निध • यातुधाना • कक्ष्यामनस्यम् उनेशानी • यतन् निदि यवा उत्तारम्भ • उत्तारानीनामा जुह्व यातुधाना • • • शिशाना मार भक्ष्य त्वम् इह- • • • मूह यातुधानो • • • त्वय प्रसी रम्ययैतम् • भवति • • • दम् • • श्रीणी • अयाक्ष • नृचक्षि यन् विदन् श्रीणी वृक्ष
शो ८ १ ११ १८, १८, १५, १७, [११, १५, १७] ‘शो कोशेषु वृषिह नि पुष्टयि’	१६.७ त्रिर् यातुधानम् प्रसिति त पत्यु ऋत यो अन्ने अन्नेन हन्ति । तम् अर्षिया स्फुटयेत् जातवदस् समक्षम् एन गुणत नि वृद्धिम् ॥१॥ यत् अन्न मय मिष्टाना शपानो यत् बायस् तृष्ट जनयन् रमा । अम्योर मनस्य शक्त्या जायते यो तया विध्य हृदये यातुधानान् ॥२॥ परा शृणीहि तपसा यातुधानान् पररिक्ष रक्षो ह्रत्सा शृणीहि । पराक्षिंया मूर्देवान् शृणीहि परासुप्यशोशुचतस्य शृणीहि ॥३॥ पराद्य देवा बुद्धिने शृणन्तु प्रत्यय एन शपथा यन्तु वृष्टा । बाष्पास्तेन शरय अष्टछन्तु मयेन विश्वस्तेनु प्रसिति यातुधान ॥४॥ सनात् अन्न गुणसि यातुधानान् न त्वा रक्षा[मि] वृत्तासु जह् । अनु दह सहमूरान् कस्यादो मा तं हत्या मुक्षत देवया ॥५॥ य • पोरुपेयेण कृषिया समकृक यो अस्म्येन पशुना यातुधान । यो अस्याया भरति क्षीर[म्] अग्ने तया शीयाणि हन्त्यापि वृष्ट ॥६॥ क्षिप्तसरीणि पय उक्षियाया[स्] तस्य माशीद यातुधानो नृचक्ष ॥७॥ वीर्यम् अन्न यतमस् तिष्ठसात् त मयश्चम् अर्षिया विध्य मयेन ॥८॥ विद्य गवा यातुधाना • पिबन्त्य आ मृष्टमाम् अदितय दुरवा । पेरान् वक्षस सविता ददातु परा भागम् औपधीना जयन्ताम् ॥९॥ तय गो अन्ने अथरात् उदकस् त्व पक्षात् उन रक्षा पुरस्तात् । प्रति त्व ये अजरावस् तपिष्ठा अघशस शोशुचतो दहन्तु ॥१०॥ पक्षात् पुरस्तात् अथरात् उदक • कवि • काष्ठेन परि पात्र दान्त । सखा सखायम् अन्नो अरिण्ये [अ]न मया अमयेस् त्वे न ॥१०॥	विष • अमन न पित • • • • शपथा • • • • शरय वनयन्तु रमा • मनसाद्य शरय विदि • यातुधानाय प्रा शृणीह • यातुधाना पररिमे पराक्षिंया मूर्देवान् • पराक्षिपय माय नन • शृणान् • [य गुणाना] शपथन मय • मय विश्वस्यान् प्रसिति • मृष्टय वा दृष्टान् • • • • इतमामि क्रिष्टु • • • मा मयूर केषाया यातुधाना • • • मय वृष्ट नया • • • • नृ रक्षा • • • • इतमामाम त्व • • • • विवि अमेन [पिबन्त] • • • • मृष्टय मय पराया • • • • अमन पश्यन् पि • • • • अथरात् [तपि] मयामम् • दहन्तु

१६.८

शो ८ १ ११ पश्यसि शो १२ शो पृथ्वी अह्वरात् शो १४ • • • • पय क । ‘शो रक्षोभ्यो विमिक्षे’ शो १६ • • • • १५, १७	तद् अन्ने चक्षुः प्रति धेहि रेने शफाकजो येन पश्यसि ? यातुधानान् । अथर्वय [म्] ज्योतिषा दैत्येन सत्यं पूर्वन्तम् अश्निन म्य औप ॥१॥ परि न्याने पुर वयं त्रिम् सहस्य धीमहि । त्रिपयवर्णं ? त्रिपेक्षे हन्तोर् अह्वरावतम् ॥२॥ वि ज्योतिषा बृहतां मातृ अमिर् आर्वि विभ्यानि कृणुने महिम्न । प्रवेदीह मायास् सहते दुरेवाय शिशोनि श्रेष्ठ रक्षस विमिक्षे ॥३॥ अमो रक्षांसि सधति शुक्रशोचिर् अमये ।
--	---

श्री नासि । क ७ १५ १३

श्री २५
"श्री प्रत्यक्षम् अविषा मानवेदो

क १० ८० २१ । श्री २१ प्रति
श्री ३० निमन [स्म रक्षसो जहि
श्री नासि । क २४

श्री नासि । क २५

श्री नासि ।

श्री १० ११ १

श्री ८ ४ १-२, ५, ६, ७, १०, ११, १२, १३, १४, १५, १६, १७

श्री अग्निर्यो हव

"श्री यनो मैवां क यथा नाग

श्री च युवम् *

"श्री च वर्तयन् दिवो

"श्री क निमग्नम्

"च यो न दृष्टा

"श्री च वि प द्वीयतां तम्वा

श्री ८ ४ १-२, ५, ६, ७, १०, ११, १२, १३, १४, १५, १६, १७

शुचि* पायक ईक्ष्यः ॥४॥
अग्ने रक्षा गो अक्षस* प्रति प्य देव रीयत ।

तपिष्ठि अजरो दृढ ॥५॥
ये न शृङ्ग अजरो जातवेदस् तिग्महवी ब्रह्मसन्निते ।
ताम्बा दुर्वादेम् अभिदासन्त किमिदिन प्रत्यक्ष वातुधान जातवेदो वि
निक्ष्व ॥६॥

विषण भङ्गरावतस् सस् इन्द्रो रक्षसो दृढ ।
अग्ने शुक्राण शोचिषा तपुर्गामिर् अविभिः ॥७॥

प्रक्व अन्न मिथुना दृढ यातुधाना किमिदिना ।
से न्वा शिशामि जागृष्व अदृष्व विष ममभिः ॥८॥
प्रक्व अग्ने इरसा इरय शृणीहि विम्बत* प्रति ।
यातुधानस्य रक्षसो बेल वि रक्ष धीर्यम् ॥९॥

८ सोवाग्न्येयं मं सृण रक्ष इन्द्र यातुधान क्षीणैर मूरै ? ।
यां त्वयाने मिथुना यातुधाना विष्ण्वि लुप्ता इरसा शयायाम् ? ॥१०॥

बृहस्पतिर न* परि पातु पश्चाद् उनीरस्मान् अधराद् अवायो ।
इन्द्र* पुस्त्याद् उत मय्यतो नस् सखा सजिभ्यो वरिष* कृणोतु ॥११॥

१६ ५

इन्द्रासोमा तपत रक्ष उज्जत न्य अर्पयत वृषणा तमोवृषः ।

परा शृणीतम् अवितां न्य अर्पयत इत्तं दुर्धरा नि शिशारिम् अग्निं ॥१॥

इन्द्रासोमा संय अघोरासम् अय अघे

तपुर् वयस्तु चरैर अग्निरवा हव ।

ब्रह्महिंसे कृष्याये घोरेच्छसे द्वेयो धत्तम् अनवायं किमिदिने ॥२॥

इन्द्रासोमा दुष्कृतो वर्ते अन्तर अनारम्भेण तमसि प्र विधनम् ।

अधेपा नां पुनर् एकम् जनोदियत् तद् वाम् अस्तु संहस मय्यमंश्च
छयः ॥३॥

इन्द्रासोमा दनैयत विषं परे अग्नितसोमिर् दिवो अंश्मद्वन्मभि ।

तपुर्वेधेभिर अजोर्गमिर् अग्निं नि पशानि विधन्यं यन्तु निस्स्थरम् ॥४॥

इन्द्रासोमा प्र हरन् दिवो यध स पृथिव्या अघोरासय तर्हणम् ।

उत् नक्षत्रे स्वये पवनेभ्यो येन रक्षो वायुधान निजृष्य ॥५॥

इन्द्रासोमा परि वा भूतु विम्बत इय मति* कक्ष्याभ्यव वाजिना ।

यो वा होत्रो परिद्विणां नि मथयमा ब्रह्मणि नृपती [ह]व हिम्बतम् ॥६॥

प्रति स्मरेथां [तु] ययान्तर एवैर इत द्वो रक्षसो भङ्गरावत ।

इन्द्रासोमा दुष्कृतो मा सुग भूद् यो मा कदाचिद् अभिदासन्ति दृष्टुः ॥७॥

यो मा पाकन मनसा चरन्तम् अभिचक्ष अन्तर्भिर वचोभि ।

माय इव कशिना सयुग्मीना असन्म् अस्व् आसत इन्द्र वक्ता ॥८॥

ये पाकशंस विहरन् एवैर ये वा भद्र वृषयन्ति स्वधाभि ।

अद्वये या तान् प्रदद्यात् सोम वा वा दधातु निक्षेत्र उपस्थे ॥९॥

यो नो रस् विप्यसि पिब्यो अग्ने यो अम्बानां यो गवा यस् तज्जनाम् ।

विपुस् स्तेनस् स्तयक् [स्] दक्षम् एव् अनु विदयतां तम्बा तना च ॥१०॥

१६, १०

परस् सो अस्तु तम्बा तना च तिस्र* पृथिवीर अघो अस्तु विम्बा* ।

प्रति गृह्यन्त यशो अस्य द्वा यो मा दिवा विप्यसि यध च नक्तम् ॥१॥

सुविधान चिकितुषे अनाय सक् वासक् च बचसी पशुधाते ।

भा • •

य निमग्नमी ब्रह्मसन्निते

• • • • • दुर्वादेसविदासन्त किमिदिने • • • • • नृषस

विषेण • मय इन्द्र

तपुर्वेधेभिर*

• • • • • सुवायि चक्षुर्ब मरुतम् • मन्मभि

येनीहि* विम्बत •

यातुधानस्य

यातुधान क्षीणैर मूरै •

• त्वयाने मिथुना यातुधानाम् • रक्षो • •

• • • • • इरसातम् न इरय पक्षा

इन्द्रासोमा • • • • • तज्जनां नृपयत वृषणा • •

• • • • • होत्रो परिद्विणां नि मथयमा • • • • • नृपती

इन्द्रासोमा • • • • • अघोरासय • • • • • तज्जनाम्

तपुर् विषयन्तु चरैर अग्निरवा • •

ब्रह्महिंसे • अनवायं •

इन्द्रासोमा दुष्कृतो वर्ते • • • • • अनारम्भेण

अधेपां न्यात • • • • • यनोदियत् • • • • • वाम् अस्तु

[मोमं मय्यमंश्च छयः] [अस्ममभि

इन्द्रासोमा • • • • • भवतत • • • • • अभिर्गमिर्

तपुर्वेधेभिर अजोर्गमिर् • • • • • पशानि विधन्यं

यन्तु निस्स्थरम् [नक्षत्रै

इन्द्रासोमा परि वा भूतु विम्बत इय वति • • • • • कक्ष्याभ्यव वाजिना

यो वा होत्रो परिद्विणां नि मथयमा ब्रह्मणि नृपती [ह]व हिम्बतम् • • • • •

प्रति स्मरेथां [तु] ययान्तर एवैर इत द्वो रक्षसो भङ्गरावत • • • • •

इन्द्रासोमा दुष्कृतो मा सुग भूद् यो मा कदाचिद् अभिदासन्ति दृष्टुः • • • • •

यो मा पाकन मनसा चरन्तम् अभिचक्ष अन्तर्भिर वचोभि • • • • •

माय इव कशिना सयुग्मीना असन्म् अस्व् आसत इन्द्र वक्ता • • • • •

ये पाकशंस विहरन् एवैर ये वा भद्र वृषयन्ति स्वधाभि • • • • •

अद्वये या तान् प्रदद्यात् सोम वा वा दधातु निक्षेत्र उपस्थे • • • • •

यो नो रस् विप्यसि पिब्यो अग्ने यो अम्बानां यो गवा यस् तज्जनाम् • • • • •

विपुस् स्तेनस् स्तयक् [स्] दक्षम् एव् अनु विदयतां तम्बा तना च • • • • •

परस् सो अस्तु तम्बा तना च तिस्र* पृथिवीर अघो अस्तु विम्बा* • • • • •

प्रति गृह्यन्त यशो अस्य द्वा यो मा दिवा विप्यसि यध च नक्तम् • • • • •

सुविधान चिकितुषे अनाय सक् वासक् च बचसी पशुधाते • • • • •

अस्य निधवा • • • • •

• • • • • सुवायि

• • • • • चिकितुषे अनाय सक् वासक् च बचसी पशुधाते

१'श्री हुजिन हिनोति

तयोर् वत् सत्य यत्तरत् ऋजीयस् तत् इत् सोमो अ[ह]ति इत्स्य आसत् ॥२॥
न वा उ सोमो हुजिन शृणोतु [न] क्षत्रियं मिथुया धारयन्तम् ।
इति रक्षो इत्स्य आसत् वरुन्तम् उमात् इन्द्रस्य प्रसिती शायते ॥३॥
यदि वाहम् अनृतदेवो अस्मि सोमं वा देवां अप्यूह्य अन्ते ।
किम् अस्मभ्यं ज्ञातव्यो हृणीये द्रोधावाप्तस् ते निरुद्धं सचन्ताम् ॥४॥
अथा मुरीय [यदि] यातुधानो अस्मि यदि वायुस् ततप पुरुषस्य ।
अथा स धीरेर् दशमिर् यि यूया यो मा मोय वातुधानात् आह ॥५॥
यो मयायुं यातुधानात् आह यो वा रक्षाभ्यं शुचिर् अस्मीय आह ।
इन्द्रस् त इन्द्रो महता बधेन विश्वस्य जन्तोर् अधमस् पदीय ॥६॥
प्र या जिगानि क्षमेलेव नक्तम् अप मुहुस् तन्व गृहमाता ।
वम अन्नन् अथ स्वा पदीय प्राधानो प्रन्तु रक्षस् उपपे ॥७॥
यि तिष्ठन्व महतो बिद्ध् र्हेस्तं शुभायत रक्षस्त् स पितृन् ।
वयो ये भूत्वा पतयन्ति नक्तमिर् य वा रिपो रुधिरं वृषे अर्चये ॥८॥
एत उ त्वं पतयन्ति श्रव्यातव इन्द्र विस्सन्ति विन्त्सवो अन्तर्भ्यम् ।
शिशीत शक् पिशुनभ्यो बध नून स्वज्जं अशानि यातुमद्भ्य ॥९॥
प्र वतैय विषो अश्मानम् इन्द्र सोमशिते मयवन् स शिशशिधि ।
प्राको अपाको अधरात् उदको अग्नि जहि रक्षस् पर्वतेन ॥१०॥

श्री ८ ४ २१-२५

१६.११

॥ ४० ॥

१'श्री अपोचकम् • • किमीदिन

इन्द्रो यातुनाम् अमयन् पराशरो हविर्मधीनाम् अभ्य आविवासानाम् ।
भभी[ह] उ शक् पररुद्र यथा वन पात्रिव भिन्दन् सत पतु रक्षस् ॥१॥
उल्लुकायुतं शु[ह]ल्लुकायुतं जहि श्रव्यातुम् उत कौकयातुम् ।
सुपुणयातुम् उत शुधयातुम् दशदेव स मृण रक्ष इन्द्र ॥२॥
मा नो रक्षो अग्नि नक् यातुमावत् अपोछन्ता मिथुना ये किमीदिनाम् ।
पृथिवी न पाथिवात् पात् अहसो अन्तरिक्षं दिश्यात् पात् अश्मान् ॥३॥
इन्द्र जहि पुमांस यातुधानम् उत स्त्रिय मायया शाशवानाम् ।
विधीयासो मूर्धया ऋदन्तु मा त दशान् स्वयम् उच्चरन्तम् ॥४॥
प्रति चक्ष्व यि चक्ष्वेन्द्रो य सोम जायुतम् ।
रक्षोभ्यो बधम् अस्त्यतम् अशानि यातुमद्भ्य ॥५॥

श्री ८ ७ १-१०

१६.१२

१'श्री देवेविताय अथि

या वज्रो याय च शुक्रा रोहिणीर् उत वृक्षयः ।
असिक्लो रुष्णा ओषधीस् सवो अच्छावदानसि ॥१॥
त्रायन्ताम् इमं पुरुष यक्ष्मात् देवहित्वा अथि ।
यासां योऽ पिना पृथिवी माता समुद्रो मूल वीरुधा बभूव ॥२॥
भापो [अ]त्र दिव्या ओषधयः ।
ताय ते यक्षम् पनस्यम् अक्कादक्का भनीवशन ॥३॥
प्रस्तृणोती स्वधिवनीर् एकमुक्ताः प्रतन्वनीर् ओषधीर् वा वदामि ।
अशुमनीर् काण्डिनीर् या विशाखा हवामि ते वीरुधो वैश्वदेवीर् उमाः ।
पुरुषजीवनी ॥४॥

अथिजम्
१'श्री शुभर्तापधीरो हृणोमि
श्री • • • ओषधीःवक्ष्
१'श्री मधुमतीमिह हवेऽस्मा
अरिष्टनाथे

१'श्री सहस्रनाक्षीर्

य वस् सहस्र सहमाता वीर्यं यन् च वो बलम् ।
नेमैम्य अश्मात् यक्ष्मात् पुरुष मुञ्चन्तम् ओषधीः ॥१॥
जीवत्सं वधागिर्वा जीवन्तीन् उत ।
अरुधतीम् उज्जयन्तीं पुष्पां मधुमतीं हवे ॥६॥
हवा यन्तु प्रचेलो मेविनीर् वचसो मम ।
यथेम पारयामसि पुरुष दुरितान् अथि ॥७॥
अग्नेर् वासो अपा यमीं या रोहन्ति पुनर्णेया ।
भुवास् सहस्रधाम्नीर् अपजीस् सन्व् आभुताः ॥८॥

प्रजिन

इत्त रिक्ष प्रसिती शयते

• • मन्तोरो देव • •

• • इन्द्रपथि • • अयन्तु

• • मुदेर् अग्ने वर • • तदपि वीरुधम्

मा • • • •

• • गो वनीष्ठ [गृहमाता

• • शिषान स्वर्गसेवि निक्तम् • • दृष्टम् •

वनी अन्नन्तो

• • जिष्ठन्व • • अग्नित गृहावतत • • वमिष्ठन्

• • • • • व

अत उ ते • • रत्नाव अदाय्या

• • पुनोन्तो अशान यातुमद्भ्य

इन्द्रम् • • मयवा शो •

परागो अगमो न्मात्

• • याम्नाम् हविर्मधीनाम् • • भावभासता

मिन्त् सज्जु

• • • • • इर्यानिम्

सुपुणयातुम् • • इदं इन्द्र

अपोछन्त • • वा •

पाथिवात् • • तन्त्रिश्वा

पुमाय • • मिथुना साम्दाना

व्यधीनाम् • • वन दृष्ट

जायुतु

अयन्तु मदा •

हवि वीरुधो वैश्वदेवीर् इतीयो मुवाय ॥

• • वा उरु पुण्य

ओष्ठव मान

पथि

यामा

अ निजन्

प्रतरणती स्तान्मनीर् पुरुषाः प्रधन्वीर्

हवामि

मिनिन्तु

मुवाय ओषधी

व इहा यन्ति • • • •

अथेम

पुन देव

भुवम् • • मेघरीस् • • भावता

	अथकोट्वा उक्तामान ओषधय । स्य ऋषन्तु दुरित नीक्षणादृक्क ॥९॥ उन्मुञ्चनीर वि[व]रणा उद्रा या वि[व]रणी । अथो वलासनादानी रक्षोनाशनी* कृत्यादृषणीश् च यास् ता इहा यम्ब ओषधी ॥१०॥ [सं०१॥	अथकोट्वा उक्तामानम् * रक्षित * "श्वरगा * नासिनी * * * व अथवी.
श्री रक्षोनाशनी नाम्न	शिवास् त सन्त् ओषधीर अपकीतास् सहीयसीर वीरुधो या अमिन्दुना । अथा सरस्वती उपेष्टा प्रायन्ताम् अस्माकं गाम् अथ पुरुष पटुम् ॥१॥ मधुमन् मूल मधुमद् अग्रम् आसां मधुमन् मध्य वीरुधां बलेन ? । मधुमन् पर्ण मधुमन् पुष्पम् आसां मधोस् सधुता अमृतस्य भक्षो धृतमद् बुद्धेन गोपुत्रागमम् ॥२॥ यावनी* कियनीश् चमा* पृथिव्याम् अथ ओषधी । ना नस् सहस्रपथो मुरोर् मुञ्चन्तु अहस् ॥३॥ वैयसो मणिर् वीरुधां प्रायमाणो ऽभिवास्तिया । नमीवास् सर्वा रक्षोस् अप इन्त् अधि हूरम् अस्मात् ॥४॥ सिंहस्य स्तनधोर ओषधीनाम् ? अग्र इव विजन्त आभुताभ्य । मवां यक्षम् पुरुषाणा वीरुधिर जनभ्यो ? नाट्या यतु कोट्या ॥५॥ मधुचाना ओषधयो अग्रै रंश्वातराद् अधि । मुनि सनन्वीर इत यासां राजा वनस्पति ॥६॥ याय वाह वद वीरुधो याय च पर्यामि चक्षुषा । अज्ञाता जानीमश् च या यासु विष्ट च सधुनम् ॥७॥ सर्वास् समग्रा ओषधीर बोधन्तु वचसो मम । [यथम् पात्रयामस् पुरुष दुरिताद् अधि ॥८॥ या रोहन्त्य अङ्गिरसी* पवेतु समेधु च । वीरुधो विश्वमेपजीस् ता नन् पयस्वीय शिवा ओषधीस् सन्तु श हर् ॥९॥ अश्वन्धो द्रुधो वीरुधा सोमो राजासुत इवि । वीहिर ययश् च मेपजी दिवस् पुत्राश् अमर्यो ॥१०॥ उज् जिह्वीश् स्तनयम् अमिकन्त्य ओषधी । यश व* पृश्निमातर* पञ्चन्यो रेतसावति ॥११॥ [सं०२॥	अपकीयता अथा * * * अथम् आम * * * आस दुष्टे * केतीरा व्यामोर् * नाट्या * मिश्रितान् अयाम् * रानिरीर वृत्तम् अष्टाभ नाट्या यति श्रीवा मधुचाना * अम श्रुत्योव * अथो * जानीमि वासि विरिम् * आषधी लोभन्तु * रोहन्त्य यामाधु * विश्वमेपजी * नो मयस्वीरु * भो वीरुध वाहर् वयश्च भवजो अमुम् * तीरव * अमिकन्त्य * पृश्निमातर *
पद श्री	१६ १४	
श्री वीरुधो विश्वमेपजी नाम्न	नयासुतस्यम् शल पुरुष फलयामस् । अथो कृणीमि भवजो ययासुच् सुतहायन् ॥१॥ वराहो वद वीरुधो नकुलो वेद भेपजीर । गन्धर्वोस् सर्पो या विदुस् ता इहा यन्त् ओषधीः ॥२॥ यासु सुपणो अङ्गिरसीर दिव्या या रष्टो विदु । वयामि हंसा या विदुर् याश् च सर्वे पतत्रिण । सुगा या विदुर् ओषधीस् ता अस्मा अवस् दुष्टे ॥३॥ यावनीनाम् ओषधीना गाम्* प्रादन्त्य अथ्या यावनीनाम् अजावय । तावनीर विश्वमेपजीर आ भगमि त्वाम् अधि ॥४॥ यावनीषु मनुष्या भवज भिषजो विदुः । तावनीस् तुष्यम् आभुताय शमि यच्छन्त् ओषधी ॥५॥ पुष्पयनी* प्रसूनी* फलीनीर अफला उत । समातर इव बुद्धाम अस्मा अविष्टानाव ॥६॥ उ[न] त्वाहार्य पञ्चशलाद् उ[न] त्वा दशशलाद् उत ।	छावावना भगजो भेपजी वा सुपणीद्विर्गमर् वयो * विदु * * * बजिर् * तामाम् * * अनयो * * तावनी इति * आलुमाश * मधुमन ममास्तेष * रथाहार्य

श्री अथो यमस्य • विहवस्मात्
[देवकित्विधाय]

उ[त्] त्वा यमस्य पञ्चीशात् ओषधीभिर अपीपरम् ॥७॥ ॥का०३॥

१६ १५

श्री १० ४ १

हस्तस्य प्रथमो रथो देवानाम् अपरो रथो वरुणस्य तृतीय इत् ।

अहीनाम् अपमा रथस्य स्थाणुम् आरक्ष् अधापेत् ॥१॥

धूर्ध्रेषु वोचिस्स तर्कणम् आम्भस्य वारः पुरुषस्य वारः ।

रथस्य बन्धुरम् अहीनाम् अरस्स विषं वार इत् उग्रम् ॥२॥

उदाहृषको ? [निम्] ज्योत्स्मज्य पुनर अग्रवीत् ।

उपप्लुतम् इव तार्वे अहीनाम् अरस्स विष वार इत् उग्रम् ॥३॥

अथ भ्येत वदा जहि पुरैण खापरेण च ।

उदप्लुतम् इव हावे अहीनाम् अरस्स विषं वार इत् उग्रम् ॥४॥

पैङ्गो हन्ति कण्णील ? पैङ्गश्च भिन्नम् उतासितम् ।

पैङ्गो रथव्यांश्च शिरस्स स विभेदं पृदाक् ॥५॥

पैङ्ग प्रथमो ऽनु त्वा वयम् एमसि ।

अहीन् [व्य] स्यतात् पथो येन स्मा वयम् एमसि ॥६॥

इद पैङ्गो अजायतेदम् अय्य परावयम् ।

हमाय् अवेनः पदाहिण्यो वाजिनीवत् ॥७॥

सयत् न वि ष्वरत् व्ययत् न स यमत् ।

असिन् क्षेत्रं ह्राव् अही स्त्री च पुमांश्च च ताव उभाश्च अरसा ॥८॥

अरसास इहाइयो य अस्मि ये च नृकः ।

येन हस्मि बुध्मिकम् अहिं वृषडेनानम् ॥९॥

अथाभस्सेद् भवज्जम् उभयो[र] बुध्मिकस्य च ।

हन्दो मे ऽहिम् अघायम्नश्च अहिं पैङ्गो अरन्धयत् ॥१०॥ ॥का०४॥

श्री १० ४ १-२०

१६ १६

श्री पञ्चमा

पैङ्गस्य मग्गं वय स्थिरस्य स्थिरधास्त्र ।

इम पञ्चात् पृदाकचः प्रदीप्यत आनन ॥१॥

नष्टासवो नष्टविषा हता इन्द्रेण वज्रिणा ।

जघानेन्दो जस्मिमा वयम् ॥२॥

हतास्स निरञ्जिराज्यो निपिष्टास्सः पृदाकचः ।

दूर्ध्वि किरिक्तं भिन्नं धूर्ध्रेष्व असिन् जहि ॥३॥

कैरातिका कुमारिका सक्का खनत् भेषजम् ।

हिरण्ययीभिर अग्निभिर निरीणाम् उप साणुत् ॥४॥

आयम् अगन् युवा भिन्नक् पुष्टिहापरजित ।

स वै स्वजस्य जम्भन उभयोर् बुध्मिकस्य च ॥५॥

हन्दो मे ऽहीन् अजम्भयन् मिश्रश्च वरुणश्च च ।

वातापज्जेमोभा ॥६॥

पैङ्गो मे ऽहीन् अजम्भयत् पृदाकृश्च च पृदाकचः ।

हतात् ? निरञ्जिराजि कण्णीलं दूशनोसिम् ॥७॥

हन्दो जघान प्रथमं जनिताम् अहे तव ।

तेषां वस्स तुहामाणानां कस्स स्वित् तेषाम् असत् रस् ॥८॥

सं हि शीघ्रण्य् अग्रम पीजिष्ठ इव कर्वरम् ।

सिन्धोर मूधय परंथ्य इत् मज्जिजम् अहेर विषम् ॥९॥

अहीनां सर्वेषां विषं परा वहन्तु सिन्धवः ।

हतास्स निरञ्जिराज्यो निपिष्टास्सः पृदाकचः ॥१०॥ ॥का०५॥

१६ १७

श्री १० ४ २१

ओषधीनाम् अहं वृण उर्वरीर इव सायुधा ।

नाम्यम् अर्वतीर इवाहं निरुत्तु ते विषम् ॥१॥

• रथमोरो विष्क
• उग्रमा आरक्ष् आधायिन्

• कण्ठ्वे

उत्प्लुतम् • दाव

• बंधुव पदा

उपप्लुतम्

विषम् उतासितम्

पैङ्गो रथव्या • म विषेण प्रमज्जम्

• पैङ्ग • न

अहि स्वनाम् • वयम् अम्मा • •

• पैङ्ग अजायत इदम् • •

हमाय् अवत् परा क्वाणवता •

• • • पतरत्तं वयान्

• • • • • पुमांसम् धा • •

अस्मान् वाक्वा • नी

• हन्ति • अह •

अघायम्ये

• भाकम् • भव • भवन्धयन्

• मग्गं • विवत् •

• प्रदाकचः • पदीप्युतामने

नष्टा नष्टाहविषा

• जघानिमा •

• निविष्टा •

द्रव्यं किरिक्तं विष

भा • • मयी • •

हिरण्येभिर अस्मि • • माधिपु

अयम् अगन् इवा • पुमि

जम्भनम्

अजम्भय

अजम्भय प्रदाकृश्च • प्रदाकच

• निरञ्जिराजि कुटिरीलं दूशनोसिम्

इदम्

• • कस्स स्वनाम् • क्वा

• • शीघ्रण्य • लीज्जुधीव •

• • परे

• विर

• निरञ्जिराज्यो निविष्टा • प्रदाकच

कर्बरी सायुधा

• अर्वतीर इवा अहे • • •

श्री ११ ते मे का
यक्ष श्री
श्री १४ ते २ मे का
श्री आभरन्तीम्
श्री १५ ते १ मे का

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री नाति

श्री २१

श्री २२

अनस्य पन्थाम् अनु तिस्रं आमुस् त्रयो घर्मां अनु रैनं आमु ।
प्रज्ञाम एकां भिन्त्यम् ऊर्जम् एकां राष्ट्रम् एकां रक्षति देवयन्ताम् ॥३॥
अग्नीषोमाद् अदधुरा या तुरीयासीद् यक्षस्य पक्षाद् ऋषयः ॥ कल्पयन्तः ।
गावश्च भिक्षुभ जगनीम् अनुत्तुषं बृहदकीं यजमानाय स्वर आभरन्तः ॥४॥
पञ्च [यु]ष्टीर अनु पञ्च द्रोणा गां पञ्चवर्षीं कृतवोऽनु पञ्च ।
पञ्च विशां ॥ पञ्चद्वौन कल्लात् तां एकमुष्णीद् अभि लोकम् एकम् ॥५॥
पञ्च जाता भूता प्रथमजा ऋतस्य पञ्च उ सामानि पञ्च वहन्ति ।
पद्भ्याम सीरम् अनु साम[साम] पञ्च आहुरा धावापृथिवीप् पञ्च उधीः ॥६॥
पञ्च आहुरा सीतान् पञ्च [उ] मान उष्णान् कृतुं नो व्रत यतमोऽतिरिक्तः ।
सप्त सुपर्णाः कवयो नि वेतु[त] सप्त छन्दांस्य् अनु सप्त वीक्षाः ॥७॥
सप्त होमास् सप्तधो नु सप्त मधूनि सप्त ऋतवो नु सप्त ।
सत्ताज्यानि पति भूतम् आयन् सप्त होता ऋतुष्या यजन्ति ।
तास् सप्तशुभा इति शुभवाङ्म ॥८॥
अथो घामानि प्रथमजा कृतस्याष्टेन्द्र ऋत्विजो देव्या ये ।
अष्टयोनिर्द अतिरिक् अष्टयुवाष्टमीं रात्रिम् अभि हव्यम् पति ॥९॥
हव्य अथो मय्यमानेन्द्रम् आगम युष्माक सख्य अहम् असि शवा ।
समानजन्मा क्रतुर् अस्तु नथ शिषस् स नस् सर्वास् स चरति प्रज्ञानम् ॥
॥१०॥ अथो २॥

१६२०

श्री ८९ २४

श्री २३

श्री २५ किमु धाम

श्री यक्ष

श्री २६ एक धामिक

श्री यक्ष

केवलीन्द्राय तुडुहे हि शुष्टिर वशो पीयूष प्रथम तुहाना ।
अथानपेयश्च चतु[र]श चतुषो देवान् मनुष्यान् असुरान् अधर्षीन् ॥१॥
अष्टेन्द्रस्य पञ्च यमस्य क्षणीणा सप्त सप्तधा ।
अथो मनुष्यान् ओषधीस् ताव उ पञ्चानु सेचिन् ॥२॥
को नु गौः क एकऋषिः किम् उ साम का आशिष ।
यक्षम् पृथिव्याम् एकबुद् एकऋतुः कतमो नु स ॥३॥
एको गोर् एक एकऋषिर् एक सामेकाशिप ।
यक्षम् पृथिव्याम् एकबुद् एकऋतुर् नाति रिक्यते ॥४॥ ॥५॥१॥

१६२१

श्री ११ २१

श्री २

श्री ८१

श्री ८१

श्री ८१

श्री ८१ [पृथिवीं महीम्]

श्री ५ ॥ अन्यवर्षीद् वर्षेण

श्री १ [श्री कोशेषु अभिहृष्ट्या]

[अभि]

श्री ८१

श्री ८१

श्री ७

श्री ९ [श्री यो ते]

श्री १० प्रज्ञा अनु वस्ते

प्राणाय नमो यस्य सर्वम् इद् वशो ।
यो भूतस् सर्वस्येश्वरो यस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥१॥
नमस् ते प्राण क्रन्दाय नमस् ते स्तनयिन्नेव ।
नमस् तेऽस्तु विद्युते नमस् ते प्राण वर्षते ॥२॥
यत् प्राण क्रताव् आगते अभिक्कन्त्य ओषधी ।
प्र वीथन्ते गन्तो नृधते अथो बह्वीर् वि जायन्ते ॥३॥
यत् प्राण[स्] स्तयितुनाभिक्रन्त्य ओषधी ।
सर्वं तदा प्र मोदते यत् उ किं च भूध्याम् अधि ॥४॥
यदा प्राणो अभ्यक्कन्तीद् वर्षेण स्तनयितुना ।
पराचरन् तत् प्र मोदन्ते मही ये नो भविष्यति ॥५॥
असिबुष्टा ओषधयः प्राणेन सम् अवतिरन् ।
आहुर वै न प्राचीचरत् सर्वा नस् सुरधीर् अक ॥६॥
नमस् ते [प्राण] प्राणते नमो [अ]स्त्वं आपनते ।
प्रतीचीनाय ते नमः पराचीनाय ते नमस् सर्वस्यै न इद् नमः ॥७॥
नमस् ते [अ]स्त्वं आयते नमो [अ]स्त्वं परायते ।
नमस् ते प्राण तिष्ठत आसीनायौ ते नमः ॥८॥
या ते प्राण मिया तनूद् या ते प्राण मेयसी ।
अथो [च] भेषजं तव मस्य नो वेदि जीवस् ॥९॥
प्राणः प्रज्ञा अनुपास्तं पिता पुत्रम् इव म्रियम् ।

• • • निश मद्रुम् रैन •
• • • षंका कवत् रयतु देवत् •
अग्निष्टोम धुवा धुवा पृथामास् • पञ्चाम् • •
गावश्च भिक्षुभ जगनीम् • बृहदकीं • •
गां पंचवर्षीं • नु पञ्च • [आभरन्ता
एकमुष्नीद् • लोक एता
प्रथमजनस्य • उम • पञ्च •
• • • सीम् भन • कर्त •
• • • जीना • उष्णान् कृत • वरिक्त
रीक्षा
• • • न • वपुन •
ममयवावा पुष्टीनामाय • कृतु •
• • • वयूष्य नाम •
पथम न तरावा २ • • दी
• • • अनन्तर अष्टयुना अष्टमी • अधि • •
• • • मन्मना तमो आग • मया
अर्पित • •

मन्त्री इन्द्राय दधुर व शुष्टि वशो • • • तुहाना
अथानपेयस्

ओषधाम तानि प जानि मरिच

को न • • • पक्ष

• • • एकऋत एतु • • • न न

• • • पक्षेक क्षीर • • •

• • • एकवत् एतु • • •

• • • तिन्

मन्मन्

• • • मम • मीयते

• • • रतनयितुना अभिक्कन्त्य •

• • • एतत् • मोदते • अ • अधि

पवन अमृत • मीथयामि

अभिहृष्टा अर्वाचर

• • • न प्राचीचरत् मयाचरन्तीर् अक

न • • •

पय्

प्राण प्रजानुष्ये

प्राणो ह सर्वस्येश्वरो यच्च च प्राणनि यच्च च न ॥१०॥ ॥का०५॥

श्री ११ × ११-२०

१६ २२

श्री ॥ • प्राणस्यध्वजः

प्राणो मृत्युः प्राणो अमृत प्राण देवा उपासते ।
प्राणो ह सन्ध्यादिनम् उत्तमं लोकं भा दधत् ॥१॥
प्राणो विराट् प्राणो वैश्वी प्राण सर्वं उपासते ।

श्री प्राणो ह सूर्यवन्द्यम्

प्राणो अग्निश्च चन्द्रमास्य सूर्यः प्राणम् आहूय प्रजापतिम् ॥२॥

प्राणायानी व्रीहियवाश्च अनन्तान् प्राण उच्यते ।

यच्च ह प्राण आहितो ऽपानो व्रीहिर उच्यते ॥३॥

अपाननि प्राणनि पुत्रयो गर्भे अग्निरा ।

श्री यदा त्व प्राण जिह्वस्य च य
[जायत पुन]

या वा त्वं प्राण जिह्व स हृष्य वायसे त्वत् १ ॥४॥

प्राणम् आहूय मातरिह्वान् वानो ह प्राण उच्यते ।

श्री सदैव प्रतिष्ठितम्

प्राण [ह] भूत भव्य च प्राण सर्वं समा[हि]तम् ॥५॥

श्री मनुष्यजा उत

नाथयणीर आहिरसीर वैवीर मनुष्यजाश्च य या ।

श्री ओषधय प्र जायन्ते

सर्वाः प्र मोदन्त्य ओषधीर यदा त्व प्राण जिह्वसि ॥६॥

यदा प्राणो अभ्यधयति सर्वं पुथिवीं महीम् ।

श्री प्र जायन्ते

ओषधयः प्र मोदन्ते [अ]थो याः काश्च च वीरुष ॥७॥

यस्त त प्राणहृदं यस्मिन् चासि प्रतिष्ठितः ।

श्री सर्वं तर्हम्

एवा तस्मै बलिं हरात् समुध्मिन् लोक उत्तमं ॥८॥

यदा प्राण बलिहृतस् तुभ्य सर्वाः प्रजा इमा ।

श्री एवा तर्हम् । शी श्रज्जयत

सर्वे अस्मै बलिं हरात् यस्त त्वा शुभ्राव सुश्रवा ॥९॥

श्री स भूतो भव्य भविष्यन्

अमरं गर्भंश्च वराति देवतास्व आभूतो भूतस्व स उ जायते पुन ।

स भूत भव्य भुवन भविष्यत् पिता पुत्र च विभेसा दाम्नीभि ॥१०॥

॥का०॥

श्री ११ × २१-२५

१६ २३

श्री उपचरन्

एक पात्रं नोत्खिदति सलिलाद् धस उपतनन् ।

श्री यदृक् स

यदि स तम् उत्खिद[न्] नैवाप न भव्य स्यात् ।

श्री न द्युच्छेद कदा चन

न रात्री नाहस स्यान् न प्रज्ञात तु किं चन ॥१॥

अष्टावक्रं वनेत एकनसि सहस्राक्षरं च पुरो नि पश्चात् ।

श्री कतम म केतु

अर्धेन विश्व भुवन जज्ञात यद् अष्टाधं किम् उ तस्य केतु ॥२॥

श्री विश्वस्य चेतन

यो [म]स्य विश्वजन्मन ईशो सर्वस्य चेतन ।

अन्येषु क्षिप्रधन्वेन तस्य प्राण नमो ऽस्तु ते ॥३॥

श्री सर्वस्य चेतन

यो [अ]स्य सर्वजन्मन ईशो विश्वस्य चेतन ।

श्री मातु गिहत्

अन्तर्गतो ब्रह्मणा धीरः प्राणो माम् अमि रक्षतु ॥४॥

श्री सुतेषु

ऊर्ध्वस् स्वप्नेषु जागर नतु निषेकृ नि पद्यते ।

न सुप्तम् अस्य सुतेषु अनु शुश्राव कथं चन ॥५॥

न स मर्त्य पयश्चूतो न मर्त्यो भविष्यति ।

अर्थां गर्भम् इव जीवसे प्राण वचनाम् त्वा मयि ॥६॥ ॥का०॥ ॥भनु ५॥

श्री ५ × १-३,५,५,६,८,

१६ २४

[७,९,१०]

साहस्रस्य त्वेष क्षपम् पयस्वान् विदधा कृपाणि वक्षणास्तु बिभ्रन् ।

अत्र यत्र यक्षमात्राय शिक्षन् बाह्वस्य उक्षियस तन्तुम् आत्मान् ॥१॥

अर्थां यो अत्र प्रतिमा बभूव प्रभूत् सर्वस्मै पुथिवीश्च देवी ।

पिता वक्षसां पतिर अख्याना साहस्येषो अपि नः कृणीतु ॥२॥

पुमान् अन्तवान् स्थावराः पयस्वा[न] वसोः कवचम् क्षपम् विभर्ति ।

तम् इन्द्राय पथिभिर देवयानैर हुतम् अक्षिर वहतु ज्ञानवदा ॥३॥

देवानां भाग उपनाह एषो ऽप्रा रस ओषधीनां घृतस्य ।

उपमो लोकाः •
प्राणो सर्वम् •

वानो व्रीह्याव उच्यते
येषे प्राणहितो • व्रीहि •
• भवत

मातरिह्वान्
समावा (उपति प्राप्ते तम्)
अमरवीर आहिरसीर वैदेर

पुथिवार मही

य • • •

• • प्राण इद

यदा • वृद्धि हराभ्य उपतनम्

• • वल्लिचय

• • येषे • हराभ्य • सुश्रुत

देवतासु • सो • •

अम उपचरन्

इम • • अहैवाभ्यन कपो

न रात्रीन् नरस्याहः प्रसा • कि •

• वनेतेक • • मरो • •

अर्धेन • • • एनस्याध

• • जन्मनि शशि • चक्षित

• • भन्वते

य • • जन्मनि चक्षित

विषतु ननुष वर्धते

नम् सुतस्य सुतस्य अम मशयाव • •

• • यद् • •

सहस्रस्य वक्ष्यासि •

विश्व • उक्षियस • माताम्

• • अत्रे • धिवीभि

अपानं वक्षसे

क्षपो विभर्ति

त्वम् • वैविमिन् • •

• • मयानरिषो • रसीर • •

१'शो सोमस्य अक्षम्
 १'शो सोमेन जरायुं भवि
 १'शो सोमेन पूर्णं
 १'शो प्रमथ्य इह वा इतां म्य
 १'शो इन्द्रस्यौजो
 १'शो क्षपभो
 १'शो द्यो द्यूषी
 १'शो सोमोषुषिषी उभे स्त्याम्

सोमस्य द्रव्यम् अक्षणीतं शक्तो बृहन् अत्रिह भवत् [५] छरीरम् ॥३॥
 पिता वत्सार्तां पतिर् अक्ष्यात्मा अथो पिता महतां गर्गराणाम् ।
 वत्सो जरायुः प्रतिबुद्ध पीयूष आभिमा घृत तद् ब्रू अक्ष्य रेतः ॥४॥
 सोमस्य पूर्णं कलश विभर्षि त्वष्टा कृपाणां जनिता पशुनाम् ।
 शिषात् ते सन्तु १ प्रदमीं × ५ ? अक्ष्य स्वर्धनेन [५] छ या अम् ॥६॥
 इन्द्रस्य बीजो वरुणस्य वा [५] भिनोद असौ मरुताम् इय ककुत् ।
 बृहस्पतिं सधुनम् एतम् आहुर इय बीरास्य कययो [५] मनीषिण ॥७॥
 आर्यं विभर्षि धृतम् अक्ष्य रेतस् साहस्य पोषस् तम् उ यक्षम् आहुः ।
 इन्द्रस्य कप बुधभो वसातस् सो अस्मान् देवाय शिव मेतु दत्त ॥८॥
 वैवीर विशाः पयस्वान् आ तनोषि त्वाम् इन्द्र त्वा स्मरन्मनम् आहुः ।
 स हज्ज स एकमुखा द्वादनि यो ब्राह्मण अक्ष्यम् गाजुहोनि ॥९॥
 बृहस्पतिस् सविता ते मनो द्यूषो न्यदुर् वायोः परं आत्मा ते आसुत ।
 अन्तर्गिश्म मनसा त्वा जुहोमि बर्हिर् ट घावापुषिषी अभूताम् ॥१०॥

• द्युर् अक्षणीत अक्ष ष भवत् •
 अस्मान्
 वत्स • मरुताः पिपृक्षुष्या इत तदस्य रेत
 शिवम् वा मर्
 • योषी गयाम्
 बृहस्पति
 महत्त्वयोग्यं तन वसाहति
 रमा • शिषीतु धन
 वैवीर • • तनुय
 महश्
 स्वदुर् • • आनमहतायुव
 बर्हिष • • वधूनाम्

[५] १॥

१६ २५

शो ५ ४ ११ देवेषु गोष्पेति
 शो १२
 १'शो अमवीर मित्रो
 शो १३
 १'शो ध्रुवोष्
 शो १४
 शो १५
 शो १५
 १'शो क्षपभ यन्-
 शो १५
 [कस्ययन्
 शो १५
 शो १६
 १'शो सोमेतु वृषचर्तव्यो भवि
 शो १७ कस्ययन् अवर्ति
 १'शो ग्धोषति
 शो १८ नैव दुष्मन्व्य
 १'शो जिम्नन्ति विहये
 शो १९ ब्राह्मणेभ्य क्षपभ
 शो २० वयस्ते
 १'शो अय पश्यते
 शो २१
 १'शो तत् सवर्ष

य इन्द्र इव देवेषु एति गोषु विषावदत् ।
 तस्य अक्षभस्याज्ञानि ब्रह्मा स स्तौतु भद्रया ॥१॥
 पार्श्वे आस्ताम् अनुमत्या भगव्यास्ताम् अनुवृजौ ।
 अमीवन्तात् अमवीर सुत्युर् समैवौ कवलाद् इति ॥२॥
 भस्वद् आसीद् आदित्यानां श्रोणी आस्तां बृहस्पते ।
 पुच्छ वातस्य देवस्य तेन धृतोत् गोपधी ॥३॥
 क्रोड आसीज् जामिशास्य सोमस्य कलशो धृत ।
 उन्धातुर् अक्षयन् पश्ये यद् अक्षय व्यकल्पयन् ॥४॥
 गुवा आसन् सिनीवास्यास् सूर्यायास् त्वचम् अक्षयन् ।
 देवास् संगाय यन् सर्वे अक्षय व्यकल्पयन् ॥५॥
 ते कुडिक्तास् सप्तमाये कूर्मैभ्यो भद्रपुत्रु शफान् ।
 ऊषधयम् अक्ष्य कीटभ्यश्च शर्वर्तभ्यो अधान्यम् ॥६॥
 शृङ्गाभ्या रक्ष ऋषद् अराति हन्ति चक्षुषा ।
 शृणोतु भद्र कर्णाभ्यां गवा यः पतिर् अक्ष्य ॥७॥
 शानयाज स यजंत नैतम् क्षपभ्यम् अक्षय ।
 जिम्न्यतु सर्वे ते देवा यो ब्राह्मण अक्षयम् गाजुहोनि ॥८॥
 ब्राह्मणाय बुधभ दत्त्वा वरीयः कृणुते मन ।
 पुष्टिं सो अक्ष्यातां स्वे गोष्ठि वि पश्यन् ॥९॥
 गोवत् सन्तु प्रजास् सन्वत् अथो [५] स्तु तनुबलम् ।
 सवर्ष तद् अनु मयन्तां देवा क्षपभशायिने ॥१०॥ [५] १॥

मैन्डी • पपु • वृषाव
 मषा
 पार्श्वेवास्ताम् • भगवत्यास्ताम् अनुवृजौ
 • • युयुं गयी कवलाम्
 नवद् जीमो वारता बृहस्पत
 धृतोत्
 ध्रुवी × × मयभयम् • • धृत
 इवा उदम्बन् विद्र
 युदाय • • • अक्षय
 देवास् • • सर्वे • • निहन्त्यम्
 • कुडिक्ताः शरमावी • अदितिः शरा
 उन्मयम् • • शर्वर्तभ्यो अधान्यम्
 • • रिषद् गानी • •
 अक्षय
 मनयाव भजत • • मयभयम् •
 पपु • •
 • गोष्ठि वान
 भानु रमा • तनुवर्हि
 णावर्ति

१६ २६

शो ५ ४ ११, १२, १४, १७
 शो इन्द्र इन्द्रिष दधातु चेतनीम्
 १'शो कुशं
 शि शु ५ १० ५ शो नाना
 १'शो प्रति द्यूष्यो
 १'शो इतिष्ठ
 १'शो इह १८ ८ नाना

अय पिपान इन्द्रिय गवा विभर्षि तेजनीम् ? ।
 अय धेनु सुदृशा नित्यवन्ता इव बुद्ध विपश्चित परो दिव ॥१॥
 पिशङ्गकूपो नभसो वयोधा पेन्द्रश्च द्यूषो विश्वरूपो न आम्न ।
 प्रजाम् अक्षभ्य द्यूष्यो रयि क दीर्घायुवाय शानशारदाय ॥२॥
 एते यो युषान् पति द्यूष्यो [५] त्व तेन कीदृग्नीध्र चरन् वशां अनु ।
 मा नो हिंसिष्य जनुषा सुभगा रायश्च क पोषैर् अति तत् सवर्षम् ॥३॥
 उपेक्षोपचर्तम् [५] सिन् गौष्ठ उप पृञ्जतु ।
 उप अक्षभस्य यत् रेत उपेन्द्र तव वीर्यम् ॥४॥ [५] १॥

मय पिपान
 विद • विपश्चित पुरो •
 • रयोषा इन्द्र आनी
 चरन् • •
 • हिंसिष्य • मिनागा
 उपेक्षोपचर्तम्

१६ २७

शो ५ ५ १-१०

अयं प्रतिसरो मणिर् [वीरो वीराय बध्पते ।

• • मणिम्

श्री मृगि	[भीषेयान्] सपत्न्या शूरवीरः परिपाणस् सुमहलः ॥१॥ अथ मणिस सपत्न्या सुवीरस् सहस्रान् बाजी सहमान उग्र । प्रत्य[क्तु] कृत्या हृषयन् पतु वीर ॥२॥ अनेनेन्द्रो मणिता वृषम् अहन् अनेनासुरान् पराभाषयन् मनीषी । अनन चावापृथिवी उग्र अजयत् अनेनाजयत् प्रदिशाम् खतकः ॥३॥ अथ काक्यो मणिः प्रतीचयन्तुम् ? प्रतिसरः । ओरुक्वान् विद्युषो मणिस सो [अ]सन् पातु विभक्तः ॥४॥ तद् अमिर आह तद् उ सोम आह हृदयतिस् सविता तद् इन्द्रः । ते ते देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरेणाजन्तु ॥५॥ अमर् वध चावापृथिवी उगाह उत सूर्यम् उतमे ब्रह्मणस् पतिम् । ते ते देवाः पुरोहिताः प्रतीचीः कृत्याः प्रतिसरेणाजन्तु ॥६॥ ये शाक्य मणि जना वमाणि कृण्वत । सूर्यो विद्यम् हवाकञ्च वि कृत्या बाधन् वशी ॥७॥ शाक्येन मणिन ऋषिण्य मनीषिणा । अजेय सर्वोऽपूतना वि मृषो हन्मि रक्षस् ॥८॥ याः कृत्या [अ]ङ्गिरसीद् याः कृत्या आसुरीद् उत । कृत्या यास् स्वयङ्कता या उ चान्यभिर् आधुना । उभवीस् ताः परा यन्तु परावन्तो नवति माव्या अति ॥९॥ अस्मिन् मणि यमे बभूवन्तु देवा इन्द्रो विष्णुस् सविता क्रदो अग्नि । प्रजापतिः परमेष्ठो विराड् वैश्वानर ऋषयश्च स सर्वे ॥१०॥ [अ]॥१॥	सपत्न्या सुवीरः परिमाणम् • • • • हृषयन् • वीर अह अनेनासुरान् • • अजयन् अनेनाजयत् • • मो मणिसरा पातु • • • • इ इन्द्रो कृत्या प्रतिप्रेण जगु उगाहृद् • • वीर • • कृत्या प्रतिप्रेण जगु • सागति वनीषि • रागमनेन • अवेदन • अजीय भवा रक्षसा इरिद् • उत्तु • आता उभेहेत • • बाति पराजित • माध्याति
श्री ८ ५ १-१०, १५-१७	१६ २८	
श्री प्रतिसपाणनम् अन्तितम्	उत्तमो [अ]स्थ ओषधीनाम् अनह्वान जगताम् इव व्याघ्रः श्वपदाम् इव । यम् पेच्छामाविशाम त प्रतिसपाणनम् अहवन् ॥१॥ स इव व्याघ्रो अवप्य मथो सिद्धो मथो वृषा । सर्वो विद्यो वि राजति यो विभर्तीम मणिम् ॥२॥ नैनं धनम् अस्वरलो म गन्धर्वो न मय्यो । सर्वो विद्यो वि राजति यो विभर्तीम मणिम् ॥३॥ कश्यपस् त्वाम् अजयत् कश्यपस् त्वां सन् परेयत् । अविभस् त्वन्तो मानुष बिभृत् सधेयिणः उजयत् । मणिं सहकवीयं यमे देवा अवभजत ॥४॥ यस् त्वा कृत्याभिर् यस् त्वा वीक्षामिर् यवैर [यस् त्वा] जिघासति । प्रत्यक्तु त्वम् इन्द्र त जहि वज्रज दानपणेना ॥५॥ अयम् इव वै प्रतीवनेस् सहस्रान् सजयो मणिः । प्रजा धन च रक्षतु परिपाणस् सुमहलः ॥६॥ अत्यक्तु नो अपरात् अत्यक्तु न उत्तरात् । इन्द्र पिशाचान न पञ्चान् ज्योतिः शूर पुरस् कृषि ॥७॥ पन्तुर्नमं वमे बहुलं यद् उग्र विंभे वृषो नाति विधयन्ति संवे । तात् ते त्वम् त्रायता सूर्यो हृद्देव वसिष्ठमान् जरद्विर् यथांस ॥८॥ आ त्वा रक्षतु ? देवमणिर् महवा अग्रितानय । इमम् परयम् ? अभिसविशप तनुपाने शिवकथम् ओजसे ॥९॥ अस्मिन् इन्द्रो नि वधातु रुग्ण[म्] इम देवानो अभिसविशपम् । वीषोयुक्ताय दानसारचायायुष्मान् जरद्विर् यथांस ॥१०॥ इन्द्रो वभजतु ते मणिं जिगीवा अपराजितस् सोमपा अभयकरो वृषा । स त्वा रक्षतु सर्वदा दिवा नक्त च विभक्तः ॥११॥ [अ]॥१॥ [अ]॥१॥	• इच्छामावदाम नि प्रतिसपाणनम् • • यद् इव विभर्ति इम • नना ता • ईरव अभिसरेन्द्रो • • मारुता शपिनी जयन् ॥१॥ यमे • तत् त्वम् शपवेना • अर् दे- प्रतीवने रक्षन् • • • दरद इन्द्रो पिशाच • • ओजितः करः • • • देवोर् विदितु • • • त्वम् यथांस • • अभिसविशप • देवानो • • • वृषा • • • त मणि • • सोमयाम् • इव • • • मन्थना
श्री २० ? नातिम		
श्री सर्वो		
श्री ८ ८ १	इन्द्रो मन्थतु मन्थिता शक[थ] शूरः पुरन्दरः ।	

'श्री सेना
श्री २ कृणोत्वयम्
श्री प्रममिन् परावदयतिमा
श्री ४ इहम्
'श्री सखिता
श्री १ नि. (नि ८) मृगीहि
श्री ताजङ्ग इव ॥ इह्येनाम्
श्री ५ [वधको वधे]
श्री ० नृत्यनां राक्ष सेनाम्
श्री ७ '
श्री १ तेन शत्रुतामि सर्वान् न्युज्ज
श्री १ ' इहृदु धि... वाजिनोवत
श्री ७ ' अयम् न्यवर्तु जघान
श्री ८ [राको ० ० सेनया
श्री अमृत तमया
श्री ० मृद्धिर, चापयपचना
'श्री तैरमृत
श्री १ ०
'श्री बह्वि

श्री ८ ८ १ १ ५, १ ८, १ २, १ ७,
[१ २-२१]

श्री नयनामृत मृत्युवृता

'श्री ० एक ० एकम्

'श्री अङ्गिरसो महीम्

'श्री हनन्
श्री सपीर देवाम्
श्री हनन्

'श्री चाक्षुजालाभ्यां
'श्री हम् उक्ता मृत्युपाशा

'श्री मुपा धावत
'श्री कोशित् प्रियं कृष्टस्वनिम्रु-
'श्री मा राक्ष [लानां]

'श्री कोशाम् पनाम्, उमे न नाति
'श्री वाम्

श्री ८ ८ १, ११

यथा हताम सेनाम् अमित्राणा सहस्रशः ॥१॥
पुनिरज्जुद उपपत्तौ पृति सेनां कृणोत्व इहाम् ।
अति धूम परावदय हस्त आ वधतां वयम् ॥२॥
परवान् अमृत पदपाङ्गम् कृणोतु हस्त्य पनाम् वधको वधे ।
क्षिप्र शत्रु इव भयन्तां बृहज्जालेन सखिताः ॥३॥
अमृत अद्वयः कि मृगीहि चावामृत कश्चिराजिरम् ।
॥ ताव इत् त भङ्गव ॥ भयन्ता बृहज्जालेन सखिताः ॥४॥
अन्तरिक्षे जालम् आसीत् जालपण्डा दिशो मही ।
तेनाभिधाय सेना हन्तुं वस्तुन अपावपत् ॥५॥
बृह[]ते जाले बृहत हन्तु शत्रु सहस्रशः शतवीर्यस्य ।
तेन न्युज्ज मघवन् अमित्रान् शत्रवतीभ्यः ॥६॥
बृहत् त जाल बृहतश् श[]स्य रोचनावत[] ।
तेन शत्रु सहस्रम् अयुते जघनिदो वस्तुनाम् अभिधाया सेनाम् ॥७॥
अय लोको जालम् आसीत् छक्रस्य महतो महान् ।
तेना[] हन्तुजालेन तमसामृत अमि द्धामि सर्वान् ॥८॥
तेविद उपा विवृत्तिर ॥ आतिश् चापवाचिराम् ॥
अमृत तन्मृदुश् च मोहश् च तेनामृत अमि द्धामि सर्वान् ॥९॥
मृत्यवे अमृत प्र यच्छामि मृत्युपाशैर अमी लिता ।
मृत्योर य अधला कृतास्त तेभ्य पनाम् प्रति नयामि वज्रान् ॥१०॥ [१५ ११]

१६ ३०

मृत्युवृता अमृत नयत यमवृता अपोममत ।
परस्सहसा हन्यन्तां लुण्ठन् पनाम् मर्य भवस्य ॥१॥
साध्या एकं जालपण्डम् उद्यत्य यन्त्र ओजसा ।
कदा द्वितीय वसवस् तृतीयम् आतिर्यैर एक उद्यतः ॥२॥
विषय देवा उपरिष्ठा[] उज्ज्वलो यन्त्र ओजसा ।
मघेन चन्तो यन्तु सेनाम् अङ्गिरसो वधे ॥३॥
वनस्पतीन् वानस्पत्यान् ओषधीन् उत वीरुष ।
क्षिपामु चतुष्पाद इष्णाग्निं यथा सेनाम् अमृ हताम् ॥४॥
गन्धर्वोत्तरलो देवान् सपां पुण्यजान् पितृन् ।
हृदा अहसान् इष्णाग्निं यथा सेनाम् अमृ हत ॥५॥
मृत्योर आयम् आ पचन्तां क्षुध सवि वध भयम् ।
हन्तुं चाक्षुमालाभ्यां शर्व सेनाम् अमृ हतम् ॥६॥
मृत्युपाशा इमे युका यान् आक्रम्य न मुच्यसे ।
अमुपधा हन्तु सेनाया इत् कूट सहस्रशः ॥७॥
यमस् स्वमिदो अग्निनयं होमस् सहस्रह ।
भयश् च पुत्रिषाद्युश् च शर्व सेनाम् अमृ हतम् ॥८॥
पराजिताम् प्र वसनामिहास् लिता धावत प्रक्षणा ।
बृहस्पतिं प्रयुज्जाना मामीषां मोक्षि कश् चन ॥९॥
अय पचन्ताम् एषाम् आयुषानि मा शिष्य प्रतिधाम् इषुम् ।
अथेयां बहु विभयाम् इषवो वन्यो ममेणि ॥१०॥
सम् पनाम् कोशानां धावापुथिवी उमे सम् अन्तरिक्ष सह दधामि ।
मा क्षात्रात् प्रातिष्ठं विद्वन् मिथो विजानात उप य[]न्ति मृत्युम् ॥११॥
[१५ ११]

१६ ३१

विशय वतको उभयतयो देवरथस्य पुरोडाशाश्च राक्षो अन्तरिक्षम् उडि ॥१॥
धावापुथिवी पक्षसी क्रतवो उमीशवो []न्यैशान् किराक[] वाक् पति-
रयम् ॥२॥

सहस्रशः
प्रतिरज्जुद ० वचनासी प्रति ० कृणोतु माम्
० परावदय ० वधको ० ०
पुष्पात् भयम् पुष्पावः पनां
० शत्रु ० सखिता
० ० मीहि व्यावृत्त खरिराजिरम्
ममिना
० मेनम् अनदो ० उपावपत्
शत्रु मरुताम्यस्य ०
मना अभिधां
इहृदु न
तेना मृत्युवध अभिधाया ०
चमसामृत अमि ० मर्याम्
सेनद उपा वतीर आतिश ०
गमश चरिता ० मुनश् मुनश्च तेनमोत् अमि
० अमृ प्रदामि ० अमे लिता [] चमसामृत
० त्यागा कृता ० पुन इह नाभि बहा

० अमृ ० यमो अपोमत
'महत् ० विनेशुमाना मृत्यु भवस्य
० य ० आतिर्यो ओजसमा
पना उपना
० उप पचन्ता वनाय
मघनि वनन्तो
अभिधान् अमन् ०
० पचन्ता अमृ ०
० देवा
० अहृदु वृष्णाग्नि ० मा हताम् हताम्
० आयुम् मयि न भव
इन्द्रशस्त्रागाम्नाम् मय ० अमृ वनाम्
० यम ० याम अमि ०
० मयु मरुता
० विजाना मय ० मरुता
मयश्च वृष्णाश्रुत् मय मनामृ हताम्
पराजिता ० अभिनामिथा ० वनयु ०
० ममेया मोम ० ०
मयि वरदाम् गम्य
ममेया कोपता
० ममा भयिष्य हतम् मयो भिजानाम् ० ०
० वीरवो ० वान् पतिरयम्

श्री २३	अहोरात्रं चकं मासं अरासं सखत्सरो बधिद्धानम् ॥३॥	• • • भारद्
श्री २४	विषाद् ईषासी रथमुखम् इन्द्रस्य सख्यद्वयं चन्द्रमासं सारथिः ॥४॥	• • • भारद् ईषासी रथमुखम् • • • सविश्वम् • • •
	इतो जयतो वि जयस्व जय स जय स्वाहा ॥५॥ ॥५॥ ॥५॥	• • • जया • • • काय • • •
१६ ३६		
श्री १ १	दिवस् पुथिव्या अन्तरिक्षात् समुद्राद् अक्षरं वाताय मधुकदा हि जज्ञे ।	• • • पुथिव्यान्तरिक्षात् समुद्राग्निर्वाता
श्री २	ता वायिरासूतं वसना हृजि प्रजां प्रति नन्दन्तु सर्वोः ॥१॥	• • • वायिरासूतं • • • कश्चित् प्रजां प्रति नन्दन्तु • • •
श्री ३	पथ्यन्स्व अस्यात् चरितं पुथिव्या पुथङ्क नरो बहुधा भीमासमानाः ।	• • • पथ्यन्स्व अस्यात् चरितं • • • भीमासमानाः • • •
श्री ४	अक्षरं वाताय मधुकदा हि जज्ञे मरुताम् उग्रो नक्षिः ॥२॥	• • • अक्षरं वाताय मधुकदा • • • मरुताम् • • •
श्री ५	महद् विश्वरूपं पयोऽस्यात् समुद्रस्योत्तं त्वा रत वाहु ।	• • • महाद्व विश्वरूपं पयोऽस्यात् • • • समुद्रस्योत्तं • • •
श्री ६	यत् एति मधुकदा रराणां तत् प्राणस् तद् अमृतं निविष्टम् ॥३॥	• • • यत् एति मधुकदा रराणां • • • तत् प्राणस् तद् अमृतं • • •
श्री ७	मत्तादित्यानां बुद्धिना वसन्तां प्राणं प्रजानाम् अमृतस्य नाभिः ।	• • • मत्तादित्यानां बुद्धिना • • • वसन्तां प्राणं • • • प्रजानाम् • • •
श्री ८	हिरण्यवर्णा मधुकदा घृताक्षी महद् भर्गि चरति मत्स्ये ॥४॥	• • • हिरण्यवर्णा मधुकदा • • • घृताक्षी • • • महद् भर्गि • • •
श्री ९	मथो कदाम् अजयन्तं द्वावस् तस्या गयो अभिवद् विश्वरूप ।	• • • मथो कदाम् अजयन्तं • • • द्वावस् तस्या • • • गयो • • •
श्री १०	त आत तरुण पिपतिं माता स जतो विश्वा भुधनामि वसन् ॥५॥	• • • त आत तरुण पिपतिं • • • माता स जतो • • • विश्वा • • •
श्री ११	कस्तूरी प्रवेक क उ नौ जानाति याद् अस्यात् स एतनो सहस्रपाराद् अक्षितो ।	• • • कस्तूरी प्रवेक क उ नौ • • • जानाति • • • याद् अस्यात् • • •
श्री १२	ऊर्जं बुद्धाने अजयस्कुन्तां ॥६॥	• • • ऊर्जं बुद्धाने • • • अजयस्कुन्तां • • •
श्री १३	कस्तूरी प्रवेक क उ न चिंकित यो अस्यात् कलशस् सोमधानो	• • • कस्तूरी प्रवेक क उ न • • • चिंकित यो • • • अस्यात् • • •
	अक्षितः ।	• • • कलशस् सोमधानो • • • अक्षितः • • •
श्री १४	मक्षा सुमधात् सो अस्मिन् मदेत ॥७॥	• • • मक्षा सुमधात् सो • • • अस्मिन् • • • मदेत • • •
श्री १५	हिङ्गकृष्णतो बुद्धनी वयोधा उच्चैर्ध्यानि याति या व्रतम् ।	• • • हिङ्गकृष्णतो बुद्धनी • • • वयोधा • • • उच्चैर्ध्यानि • • •
श्री १६	धीय चमोन् अभि वायाना निमाति मासु घयते पयोधिः ॥८॥	• • • धीय चमोन् अभि वायाना • • • निमाति • • • मासु • • •
श्री १७	याम् आपीनाम् उप सीदन्स्व आपो या शाकरो वृषभा या स्वराजः ।	• • • याम् आपीनाम् उप सीदन्स्व • • • आपो या • • • शाकरो • • •
श्री १८	ते वर्पन्ति ते क वर्पयन्ति तद्धि कामम् ऊर्जस् प्राप ॥९॥	• • • ते वर्पन्ति ते क वर्पयन्ति • • • तद्धि • • • कामम् • • •
श्री १९	स्तनयिन्तुस् ते वाक् प्रजापते । वृषा शुष्म क्षिपस् भूयसां अधि ।	• • • स्तनयिन्तुस् ते वाक् • • • प्रजापते • • • वृषा • • •
श्री २०	अक्षरं वाताय मधुकदा हि जज्ञे मरुताम् उग्रो नक्षिः ॥१०॥ ॥५॥ ॥५॥	• • • अक्षरं वाताय मधुकदा • • • हि जज्ञे • • • मरुताम् • • •

श्री १ १ ११-१५, १८, १९,
१०, १०, १०

१६ ३३

श्री १	यथा सोमं प्रातस्सवने अभिनोरं भवति म्रिय ।	• • • यथा सोमं • • • प्रातस्सवने • • • अभिनोरं • • •
श्री २	एषा मे अभिम्ना वच्चे आत्मनि क्षियताम् ॥१॥	• • • एषा मे • • • अभिम्ना • • • वच्चे • • •
श्री ३	यथा सोमो द्वितीयसवने इन्द्रायोरं भवति म्रिय ।	• • • यथा सोमो • • • द्वितीयसवने • • • इन्द्रायोरं • • •
श्री ४	[एषा मे] इन्द्रानी वच्चे आत्मनि क्षियताम् ॥२॥	• • • [एषा मे] • • • इन्द्रानी • • • वच्चे • • •
श्री ५	यथा सोमस् तृतीयसवने ऋभूणां भवति म्रिय ।	• • • यथा सोमस् • • • तृतीयसवने • • • ऋभूणां • • •
श्री ६	एषा मे ऋभवो वच्चे आत्मनि क्षियताम् ॥३॥	• • • एषा मे • • • ऋभवो • • • वच्चे • • •
श्री ७	मधु जनिवीय मधु वशिनीय ।	• • • मधु जनिवीय • • • मधु वशिनीय • • •
श्री ८	पयस्वान् अन्न आगमं तं मां स् सृजं वच्चेसा ॥४॥	• • • पयस्वान् • • • अन्न आगमं • • • तं मां स् • • •
श्री ९	सं मोक्षं वच्चेसा सृजं सं प्रजया संम आनुया ।	• • • सं मोक्षं • • • वच्चेसा • • • सृजं • • •
श्री १०	विष्टुं मे अयं द्वां इन्द्रो विष्टात् सव्दं ऋषिभिः ॥५॥	• • • विष्टुं मे • • • अयं द्वां • • • इन्द्रो • • •
श्री ११	यद् गिरिषु पर्वतेषु गोष्पे अश्वेषु यत् मधु ।	• • • यद् गिरिषु • • • पर्वतेषु • • • गोष्पे • • •
श्री १२	[सुरायां सच्यमानायां यत् तत्र मधु तत्र मधिः] ॥६॥	• • • [सुरायां सच्यमानायां • • • यत् तत्र • • • मधु • • •
श्री १३	यथा मधु मधुकृत् स्वमर्गन्ति मधाद् अधि ।	• • • यथा मधु • • • मधुकृत् • • • स्वमर्गन्ति • • •
श्री १४	एषा मे अग्निम्ना बलम् ओजश्च च क्षियताम् ॥७॥	• • • एषा मे • • • अग्निम्ना • • • बलम् • • •
श्री १५	यथा मक्षा मधु मधुज मधु ? यज्ञान्ति क्षिणाम् अधि ।	• • • यथा मक्षा • • • मधु मधुज • • • मधु • • •
श्री १६	एषा मे अभिम्ना वच्चे तत्राद् च क्षियताम् ॥८॥	• • • एषा मे • • • अभिम्ना • • • वच्चे • • •
श्री १७	अभिम्ना सारधेण मा मधुनाकृत् शुभस्पती ।	• • • अभिम्ना • • • सारधेण • • • मा • • •
श्री १८	यथा वच्चेवर्त्तनी वाचम् आवदाति जना अन्तु ॥९॥	• • • यथा • • • वच्चेवर्त्तनी • • • वाचम् • • •
श्री १९	वृषा शुष्म क्षिपस् भूयसां दिवो मथो कदाया पृथिवीम् अनक्षि ।	• • • वृषा • • • शुष्म • • • क्षिपस् • • •

• • • भारद्
• • • भारद् ईषासी रथमुखम् • • • सविश्वम् • • •
• • • जया • • • काय • • •

• • • पुथिव्यान्तरिक्षात् समुद्राग्निर्वाता
• • • वायिरासूतं • • • कश्चित् प्रजां प्रति नन्दन्तु • • •
• • • पथ्यन्स्व अस्यात् चरितं • • • भीमासमानाः • • •
• • • अक्षरं वाताय मधुकदा • • • मरुताम् • • •
• • • महाद्व विश्वरूपं पयोऽस्यात् • • • समुद्रस्योत्तं • • •

• • • अजयन्तं द्वावस् तस्या गयो अभिवद् विश्वरूप
• • • त आत तरुण पिपतिं माता स जतो विश्वा भुधनामि वसन्तं
• • • कस्तूरी प्रवेक क उ नौ नाम अक्षितो
• • • ऊर्जं बुद्धाने
• • • कस्तूरी प्रवेक क उ न चिंकित यो अस्यात् कलशस् सोमधानो
• • • अक्षितः • • •

• • • मक्षा सुमधात् सो अस्मिन् मदेत • • •
• • • हिङ्गकृष्णतो बुद्धनी वयोधा उच्चैर्ध्यानि याति या व्रतम् • • •
• • • धीय चमोन् अभि वायाना निमाति मासु घयते पयोधिः • • •
• • • याम् आपीनाम् उप सीदन्स्व आपो या शाकरो वृषभा या स्वराजः • • •
• • • ते वर्पन्ति ते क वर्पयन्ति तद्धि कामम् ऊर्जस् प्राप • • •
• • • स्तनयिन्तुस् ते वाक् प्रजापते • • • वृषा शुष्म क्षिपस् भूयसां अधि • • •
• • • अक्षरं वाताय मधुकदा हि जज्ञे मरुताम् उग्रो नक्षिः • • •

• • • मवत् • • •
• • • यथा मे अभिनोरं भवति म्रियताम् • • •
• • • मवत् • • • पयस्वान् • • •
• • • पयस्वान् • • • अन्न आगमं • • • तं मां स् • • •
• • • सृजं वच्चेसा • • • सृजं सं प्रजया संम आनुया • • •
• • • विष्टुं मे अयं द्वां इन्द्रो विष्टात् सव्दं ऋषिभिः • • •
• • • यद् गिरिषु पर्वतेषु गोष्पे अश्वेषु यत् मधु • • •
• • • [सुरायां सच्यमानायां यत् तत्र मधु तत्र मधिः] • • •
• • • यथा मधु मधुकृत् स्वमर्गन्ति मधाद् अधि • • •
• • • एषा मे अग्निम्ना बलम् ओजश्च च क्षियताम् • • •
• • • यथा मक्षा मधु मधुज मधु ? यज्ञान्ति क्षिणाम् अधि • • •
• • • एषा मे अभिम्ना वच्चे तत्राद् च क्षियताम् • • •
• • • अभिम्ना सारधेण मा मधुनाकृत् शुभस्पती • • •
• • • यथा वच्चेवर्त्तनी वाचम् आवदाति जना अन्तु • • •

• • • यद् गिरिषु विष्टा विष्टिदी

• • • यथा म्रियताम् • • •
• • • मवत् मवत् मवत् • • •
• • • यथा वयोधो म्रियताम् • • •
• • • मधुको उत शुभस्पती • • •
• • • जय • • •
• • • शुष्म क्षिपस्...मथो कदाया पृथिवीम् • • •

१' शी दावां नास्ति । १' शी तेनो
[विषमूर्तं विपत्तिं]

तां दावां ? पद्या उप जीवन्ति सर्वे तेन यो सेचम् ऊर्जं विभर्ति ॥१०॥

॥को०॥

१६ ३४

शी १ १ २१
शी मधोः • • चतुर्था नास्ति

पृथिवी दृष्टो अन्तरिक्षं गर्भो यौ • कदा विद्युत् प्रकाशः ॥१॥
मधोः कदा च चतुर्था द्रिश्ययो विद्युः ॥२॥
उर्वे अस्ति प्रथमोऽस्त्व अन्तोऽस्ति नमोऽस्ति सहोऽस्ति ॥३॥
अन्तो मां कृणु नमो मां कृणु सहो मां कृणु ॥४॥
समुद्रोऽस्त्व अक्षतो अपरिमितः ।
सदृशमणिस्तु सदृशं माम् अरुच्छतु ॥५॥

शी २२, २३ नामा

शी २४

शी २४^१ तिष्ठे

शी २४^२

यो वै मधुकदायास्तु स्वम् मधूनि वद स्वम् मधुमनीन् ? ॥६॥
मधुमन् लोक जयन्ति इमंभ्यु ? अस्मात् तरंगिण्य भवति ॥७॥
यद् वीधे स्तनयितु नत् प्रजापतिर एष प्रजाभ्यः प्रादुर भवति ॥८॥
तस्मात् प्राचीनोपवीतस्तु लिष्टत् प्रजापतेऽनु मा कुपस्वन्ति ॥९॥
अन्त एन प्रजापतिर अनु प्रजा बुध्नन्त य एष वद ॥१०॥ ॥वा०॥ ॥अनु०॥

१६ ३५

शी १० १ १

शी २^१ नामा

शी ३ १ ५

शी ३

१' शी कल्प्य कच्छतु

शी ४ वै ५ २४, २५

शी गोपु, पुरुषेयु

शी ५ १ ' शी अद्यमस्यवकृते

शी नामा

शी ६

शी ७

शी ८

शी ९

शी क्षत्रिय • • पुन सर

शी १०

यां कल्पयन्ति वदन्तौ वधूम् इव विश्वरूपां हस्तकृता चिकित्सव ।
सायाद् एव अप तुदाम एताम् ॥१॥
शीर्षवर्तां नस्वर्तां कर्षिनीं कृतां कृत्याकृतां सधुता विश्वरूपाम् ॥२॥
प्रत्यक् प्रतिग्रहिण्यसि यशु चकार तम् अरुच्छतु ॥३॥
शृङ्गकृता राजकृता [स्त्री] कृता ब्रह्मणि • कृता ।
जाया पत्या तुल्येव कर्तार वधूषुम् अरुच्छतु ॥४॥
अनयाहम् ओषध्या [सधोः] कृत्या अह्नुयम् ।
[या क्षेत्र चक्रय या गोभ्यो या वा ते पुरुषभ्य] ॥५॥
कृत्यास्तु कृत्याकृते शपथश शपथीयते ।
प्रत्यक् प्रतिग्रहते यशु चकार तम् अरुच्छतु ॥६॥
प्रतीचीन आक्रिसरोऽभ्यक्षो नः पुरोहितः ।
प्रतीची • कृत्या आकृत्या [मून्] कृत्याकृते जह्नि ॥७॥
[यस्य त्वोवाच परेहीति प्रतिकूलम्] उवाच्यम् ।
त कृत्ये अभिमनितस्व मास्मान् हृच्छो अनामस ॥८॥
यस्तु ते पुरुषि सधोः रथस्यव क्रूरम् अयि ।
त गच्छ तत्र तेऽग्रे नम् अक्षतस्तु तेऽग्रे जनः ॥९॥
ये त्वा कृत्वाहमिह विहृता अभिचारिणः ।
विषद कृत्याह्वय प्रतियर्मे प्रतिसर तेन त्वा स्तपयामसि ॥१०॥
यद् दुर्मेगा प्रस्तापिता मुनयस्मां उपयिम ।
अपैतु स्वप्न मात् प्राविण मोप लिष्ठतु ॥१०॥ ॥को०॥

१६ ३६

शी १० १ ११-२०

यत् ते पितृभ्यो ददतो यज्ञं वा नाम जघुः ।
सदृश्यात् सर्वस्मात् पापात् इमा मुञ्चन्तु त्वीयधीः ॥१॥
देवेनसाद् विद्यान् नामप्राज्ञात् सदृश्यात् अभिनिष्कृतात् ।
मुञ्चन्तु त्वा वीक्ष्यो वीर्येण ब्रह्मण अस्मिन् पयस आवीणाम् ॥२॥
यथा वातश्च कदाचनयति भूयसा रेणुम् अन्तरिक्षाच्च चाभ्रम् ।
एषा मत् सर्वं दुष्टैर् ब्रह्मलुप्तम् अपायति ॥३॥
अप कामान्नमती विनङ्गा गर्ववीच ।
कर्मन् नक्षस्वतो जुष्टा मङ्गणा वीर्या [वा]ना ॥४॥
अथ पश्चादि नयामस्त त्वा कृत्ये प्रहिता प्रति त्वा प्र हिणम् ।

शेषम् • •

श्रुतमा

मयो • वि

• • वक्षो

मा •

अपरिमिता

"मनित महश्च • अरुच्छतु

मयोन •

तारीय •

उत्त श्रीभव रत्ननवानु तत्त प्रजापतिर एव तत्

[प्रजापत्यः प्रादुर •

अन्त

• • वक्षो

• • अपु नगनाम •

शीर्षवर्ता नृपन्ता वनेनी • "कृता • •

• • इत्

• • कृती

• • नृपेन • १-नुम् •

• • अनयाहम् ओषध इव पका

श्रवणश शपथविने

प्रतीची पुरोहिता

• • कृत्याम्

• • अभिमनितस्व मास्माद् अक्षो •

• • न पुरुष मन्त्रिणी • दनुर् विव

अनाम • अन्

यस्य • कृत्या • अतिवाक्यम्

• • यतीवशम् अपरिमितम्

विषमेगा वृणयथा • उपेयम्

नयेतु • नत • मोप •

• • विकृतयोऽप्यनु मेरे • • नम्रु

भविष्यात्

• • विषया 'वैशाद् भवेत्साद् अभिनिष्कृता

• • योयो • • च विमिः

• • वात स्थाववतु

यस्य सद • • ब्रह्मन्तस्व उपायनी

• • नाथना भविष्यात्

कर्मन् नक्षस्वतो जुष्टा मङ्गणा वीर्या • •

• • नयामि • कृत्यायु हित्वा • • हिणम्

तेनाभिं यदि भज्यन् भनसिनीयं याहिनीं विम्बरूपा कुकुदिनी ॥५॥
 पराकृते ज्योतिर्य अपृथ ते अर्धात् सन्ध्यास्मर्य अयना कृणुष्व ।
 परं यदि न वनि नात्या अति दुर्गात् सोत्या मा या निष्ठा ॥६॥
 सात इव वृक्ष नि सुणीहि पादय मा माम् अर्धं पुत्रयम् उच्च छिप एषाम् ।
 कर्तुन् निवृत्त्येव कृत्यं अप्रज्ञास्त्वाय बोधय ॥७॥
 यां ते चक्रं बहिषि या इमं शान कृत्या क्षेपे बलम वा निचक्षुः ? ।
 भद्रो वा त्या गाहपत्ये ऽभिचक्रं पूर्णं सन्त धीरतरा अनागसम् ।
 ताम् इतो नाशयामसि ॥८॥
 उपाहृतम् अनुवृज्ज निपात वैर त्सारं अन्व अविशाम कर्त्रेम् ।
 तद् एतु यत भागन् तन्नाश्व इव वनेता इत्यु कृत्याकृतम् प्रजाम् ॥९॥
 स्वायसा [अस्यो] भयन्त नो गृहे विषा त कृत्य यतिधा परुषि ।
 उद् निष्ठेय परीक्षा ऽज्ञात किम् इह चक्षसि ।
 भीत्यास् त कृत्य पादो चापि कस्त्यामि निर द्रव ॥१०॥ ॥५०॥२॥

१६३७

श्री १०१ ॥२१॥ अस्मात्
 श्री २२ ॥ रक्षतां ॥ प्रजापती
 श्री नातिन
 श्री २३ पापकृते कृत्याकृते
 (वा नातिन)
 श्री २४
 श्री २५
 श्री २६
 श्री २७ नात्या निकर्तुमर्हसि
 श्री नातिन
 श्री २७
 श्री २८ वि इत्यम्
 श्री २८ अपेक्षि
 श्री स प्रति
 श्री २९ ॥

इन्द्राग्नी एवान् वृक्षतां यो प्रजापतिं प्रजापती ।
 सोमो राजातिरा मुद्रिता व भूतस्य ? न पतयो मुद्रयन्तु ॥१॥
 भवत् शय्ये बोधया मुद्रिता न ॥२॥
 भवादावाह् अस्याना पापकृत्यं कृत्याकृते वा ।
 पुष्कले विद्युत् दंढेतिम् ॥३॥
 यत् एषध छिपरी चतुष्परी कृत्याकृता सधुना विम्बरूपा ।
 सतो ऽष्टापरी भूत्वा पुनः परं हि वृक्षज ॥४॥
 अभयकाका स्वरकृता सधं भरन्ती दुरित परं हि ।
 जानीहि कृत्यं कर्तारं बुद्धितस्य पितर स्वम् ॥५॥
 परं हि कृत्ये मा निष्ठो विद्वस्येव वयं न ।
 मुगलं स मुनयुत्सव ८ तकात् कर्तुम् ? अर्हसि ॥६॥
 अमन्यो मत्येस्व स्वयंकृत यच्च चकाराविसया ।
 हस्ताभ्याम् आत्मने ऽवधीम् ॥७॥
 उत इति पूर्वोत्सिन प्रत्यादायाप इत्या ।
 उत पूर्वस्य निजतो वि इत्यम् अपरं प्रति ॥८॥
 पतद् धि शृणु मे वचो अपरेहि ? यत एषध ।
 यस् त्वा चकार न पुन ॥९॥
 अनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गाम् अर्धं पुरुष वधी ॥१०॥ ॥५०॥२॥

१६३८

श्री ३० ॥ २०११॥
 श्री ३० तमसाधुना ॥ इव
 श्री ३१ कृत्याकृते बलगिणो
 श्री अमु कृत्याकृते
 श्री ३२ मुद्रयते तमसस्परि
 (केतव)
 यत्रयथासि निहिता ततस् त्वोत्थापयामसि ।
 पणालं लघीयसी अय ॥१॥
 यदि रूप तमसाधुना जालेनाभिदिता युयम् ।
 सवास् सलुप्यत कृत्या पुनः कर्ष प्र हिमिषम् ॥२॥
 कृत्याकृता मूलकृतम् अभिनिष्कारिणः प्रजाम् ।
 सुणीहि कृत्ये मोक्ष छिपो अमु कृत्याकृते जहि ॥३॥
 यथा स्येत् तमसो मुद्रयते परि राधि जहात् उपसथ व केतुम् ।
 एवाह सधं पुरुष [कर्ष कृत्याकृता कृत्] इस्नीव रजो दुरित
 जहामि ॥४॥ ॥५०॥२॥

१६३९

श्री ३२ ॥ उपमितम् प्रतिमिषो ऽधो परिमितय च य ।

तेनाभावि तुतन् अतस्तिनीवि
 परामा नी पना कुषव
 • नाति नात्याति नाति सोत्या • • परेणाभि
 नातेव • सुणीहि यदि • • • इच्छिप वेणय
 कर्तुं निवर्तयत
 या वा निजक्षय
 • गा गा • भवेत् ८ पूर्ण • • नायमम्
 तद् इत
 उवाहसन्त • • • स्यात् निरिदाम कर्तुं
 • एत • भाग तपादरे
 स्वयसा भवतिता निधा •
 • निष्ठेय परीक्षा • • परं हिमि
 यदि वाप कृत्स्नमि नि न द्रव,

• पना • गी • •
 • पृथना • पृथय • • गृष्टाभानु
 गाहादावाधोमसा मुद्रिता न इत्येवया
 वा
 • परं हि
 • पतद् हिदि ननुपदे • मधुना कृत्वा
 इवेतो
 अभयकागलारस्वरकृत्य • • • परं हि
 यदि • • विषो
 गृष्टाभ • तद्
 • मत्यो • य • नित्या
 • • वधम्
 • इ न पुष्कोत्सिन प्रत्यादायापयना
 उता • यन्त • पति
 गतद् युयु • • अपेक्षयधन
 द •
 भनयोहस्य • भीम

यत्रयथासु नीहिता • त्वोया •
 एतां लघीयवा भवा
 यत् अमु • गलनाभीयाता •
 • सलुप्यत • कृत्या • कृत्या • •
 • इत • कृत्य • नि शरिणि
 सुणीहि • मुद्रा
 • • तपयो • पर राभट अवात् अभयम् • •
 यवाह रतो •

• प्रतिमो • परिमितय

श्री २	शालाया विश्ववाराया[सि] ते नञ्जानि वि बुतामसि ॥१॥ यत् ते नञ् विश्ववारो पाशो प्रमिथ्य च यः [कु]तः । बृहस्पतिर् इवाह बल वाचा वि क्षरयामि तत् ॥२॥ आ ययाम सं बबई वर्याशु बकार ते वृहान् । पक्षेयि विह्वान् शस्तेवेन्द्रेण वि बुतामसि ॥३॥ संयुधाना पलदाना परिष्वङ्गस्य च । सर्वा मानस्य पञ्ज ते नञ्जानि वि बुतामसि ॥४॥ वंशानां ते नञ्जाना पाणाहस्य तृणस्य च । पक्षाणा विश्ववारं ते नञ्जानि वि बुतामसि ॥५॥ यानि ते अन्तश्च शिष्यान्त्य अयेषू रणाय कम् । प्र ते ता वि बुतामसि सर्वा मानस्य पञ्ज न उक्षिता तन्व भव ॥६॥ हविर्धानम् अन्नशाले पक्षीनां सदनं सद् । सर्वो वृवानाम् असि दधि शाले ॥७॥ अश्रुम् ओपश वितत सङ्क्षाल विवृषति । अपिनञ्जम् अपिहितं वृक्षाणां वि बुतामसि ॥८॥ यश्च च त्वा प्रति युक्ताति येन चासि मितो त्वम् । उभौ मानस्य पञ्ज तौ जीवतां जगद्द्वी ॥९॥ अश्रुनेमम् आ मच्छन्नाद् वृद्धा नञ्जानिष्ठिता । तस्यास्त ते वि बुतामस्य अङ्गमङ्ग परुषक ॥१०॥ ॥५॥ ॥५॥
--------	---

१६ ४०

श्री १.१.१४	अग्निम् अन्तश्च छादयसि पुरुषान् पशुभिर् सद् । विजायति प्रजावति वि ते पाशाश्च बुतामसि ॥१॥ ऊर्जस्वतीं वृणवतीं पृथिव्या निमितां मिता । विश्वान्न विञ्जती शाले मा द्विस्तीः प्रतिपृथ्वी ॥२॥ यत् त्वा पूर्वो निमिमाय सज्जभारं वनस्पतीन् । प्रजाये चक्रे त्वा शाले परमेष्ठी प्रजापतिः ॥३॥ नमस् तस्मै नमो दधि शालापतय च कृणमसि । नमो अग्नये प्रचरते पुरुषाय च ते नमः ॥४॥ गोभ्यो अम्बेभ्यो नमो यच्च शालायां विजायते । अन्तरा द्या च पृथिवी च यद् व्यचस्ते तेन शालां प्रति युक्तामि त इमाम् ॥५॥ यद् अन्तरिक्ष रजसो विमाने तद् कृण्व उदर दावधिभ्यः । यच्च शालां प्रति युक्तामि तस्मै ॥६॥ रूपैर् आवृता पलदान् वसन्ता रात्रीषु शाला जगतो निविशनी । मिता पृथिव्यां तिष्ठसि हस्तिनीय पञ्जनी ॥७॥ या द्विपक्षा चतुष्पक्षा वदपक्षा या निमीयते । अष्टापक्षां द्वापक्षां शाला मानस्य पक्षीम् अन्निर गर्भे इवा शये ॥८॥ इदस्य ते वि बुताम्य अपिनञ्जम् अयोयुवन् । वक्रणेन समुञ्जितो मित्रः प्रानरं व्य उञ्जतु ॥९॥ कुलाय ऽपि कुलाय कोश कोशस् समुञ्जितः । तत्र मत्यां वि जायते यस्माद् विश्व प्रजायते ॥१०॥ ॥५॥ ॥६॥	मन्वान् ॥ बृहस्पतिं बह ॥ ॥ ॥ सतिधामि ॥ ॥ धामि ॥ विवरो प्राप्ति बृह ॥ ॥ विह्वान् सदमाना पलदाना परिष्वङ्गनन्दस्य ॥ नञ्जान् ॥ अशाना ॥ नाहवाभि त नञ्जान् ॥ ॥ च ॥ ॥ आमभो न्याय ॥ ॥ न ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ पल्या नु उद वता तवे ॥ मनो वक्ष्मोविश ॥ विबुषति ॥ ॥ वक्राणश न क्षतामसि वक्ष विषा प्रांन युक्ता नैन आशमिता ॥ आमनेमम् ॥ मरुता विषा ॥ श्रता ॥ ॥ व्यरेभि ति ॥ नमिता मितो निर्वान ॥ शाला ॥ ॥ पशुम्वान निमिमाय ॥ वानस्पती प्रजाये परमेष्ठी ॥ ॥ तरे त ॥ पृथिवी ॥ ॥ नदय तेना ॥ ॥ ॥ तैमा कुनु ॥ दोनर्नम्भ्य गोपवृक्षा वक्रता निर्विञ्जनी हस्तिनीय ॥ ॥ शाला मानस्य परिमम् ॥ ॥ ॥ से ॥ ज्ञामाभिम् अपिनदस्यवृक्षां ॥ मधुविमता ॥ ॥ व्यमजतु मधुविमताः प्रजायते
-------------	---	---

१६ ४१

श्री १.१.१५	चतुस्त्रक्षिं परिचक्रां कविभिर् निमितां मिताम् । विदवांसं विञ्जतीं शालां अमृतो सोम्य सद् ॥१॥ मा तन् पाशाश्च त्रिभुवो युक्ते भारो लघुर भवः । वधूम् इव हवा [ता]लि यक्षकाम अरामसि ॥२॥ इमा आपः प्र हरास्त्य अयक्ष्मा यक्षमाशानी । युहान् अभि प्र स्तीदाम्य अमृतैः सहस्रिना ॥३॥	॥ ॥ कविभिर् नमिता मितो विदवान् विञ्जती ॥ अमृतो सोम्य सत अक्ष्मा वक्ष्मनाशनी
-------------	---	---

श्री १०	नं सोमं प्रत्य अमुञ्जत द्विषणां रसाय कम् । सो ऽस्मै मह इद् दुह [१३] ॥ [इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] [भूयोभूयश् भवद्भ्यस् तेन त्वं द्विषतो जहि ।] नं विभ्रन्तु वन्दमा मणिम् अमुञ्जत पुरो ऽजयत् क्षानवाणां हिरण्ययी । सो ऽस्मै तज इद् दुह [१४] ॥	हं ● ● मह ● व हिरण्ययी वह
श्री १५	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] न राजा वरुणा मणिं प्रत्य अमुञ्जत शशुवम् । सो ऽस्मै रात्यम् [इद्] दुह भूयोभूयश् भवद्भ्यः । [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥३॥	व ● रमा व वह
श्री भारि	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिं आशवे ।] त त्वष्टा प्रत्य अमुञ्जत प्रजाभ्यो वीर्याय कम् । सो ऽस्मै कपम् इद् दुह [भूयोभूयश् भवद्भ्यः ।] [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥४॥	व वह
श्री १२	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] नेनेमां मणिना कृपिम् अस्विनाद् अभि रक्षत । स मिषग्भ्यां ययो दुह [भूयोभूयश् भवद्भ्यः ।] [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥५॥	नेनेमा ● ● भद्राम् ● रक्षतु ● निग्भा
श्री १३	इमं बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् [आशवे ।] [तं विभ्रन्तु सविता मणिं] नेनेद्म अजयत् स्वः । सो ऽस्मै सवृतां दुह [भूयोभूयश् भवद्भ्यः ।] [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥६॥	नेनेद्म ● रक्षत्
श्री १६, १७	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] न देवा विभ्रन्तु मणिं सखा धावन्त्य अक्षिता । स पृथ्यो असुनं दुह [भूयोभूयश् भवद्भ्यः ।] [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥७॥	मणिवो ● ● अक्षिताम् माभ्योम् ● ●
श्री १४, १६	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] तम् आपो विभ्रन्ति मणिं सर्वान् लोकान् युधाजयन् । स आभ्यो जितिम् इद् दुह [भूयोभूयश् भवद्भ्यः ।] [तेन त्वं द्विषतो जहि] ॥८॥	मणिः । य भरो लोकान् युधाजय माभ्यो ● ● वह
श्री १७	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वाताय मणिम् आशवे ।] नम् इम दधता मणिं तुभ्य दधतु भर्तवः । [अ] सो ते भूनिम् इद् दुह भूयोभूयश् [भवद्भ्यः ।] तेन त्वं द्विषतो जहि ॥९॥ [वा २॥]	मणिं तुभ्यो ● ● ● भूनिम् ● वहा भूयोभूयश् भवेन
१६४४		
श्री १० ११ १२	अन्तर्वैशा अवध्नत प्रविशत् तम् अवध्नत । प्रजापतिस्त्र्यो मणिर् द्विषत् सो ऽधरा अकः ॥१॥	● बभ्रतः ● ● अवध्नतः वैतस्त्र्यो मणिं द्विषतो अकवन्तम्
श्री १८	अन्तवत् तम् [अवध्नतानेवात् तम्] अवध्नत । संवत्सरस् तं बज्ज्वा सर्वं भूतं वि राजति ॥२॥	भूति ● रान्नी
श्री २०	अधर्षणो [अ] वध्नतायवैणा अवध्नत । अक्षिरत्सत् तं बज्ज्वा वस्त्र्यां विभिन्नुः पुरः ॥३॥	● बभ्रत आधर्षणा वान आक्षिरत्सत् वदामि । विवदः पुरा
श्री २१	तं घाता प्रत्य अमुञ्जत स्व भूतं व्य अकल्पयत् । तेन त्वं द्विषतो जहि ॥४॥	त ● प्रति मुखत्तु स भूमा म्य ●
श्री २३	इमं बभ्रातु बृहस्पतिर् वेवेभ्यो असुरक्षितिम् । स त्वाय मणिर् आगमत् सह गोभिर् मजा [वि] भिर अथेन प्रजया सह ॥५॥	क्षिति अथेन ● ●
श्री २५	[इम बभ्रातु बृहस्पतिर् वेवेभ्यो असुरक्षितिम् ।] [स त्वार्यं मणिर्] आगमन् मथोर् दूतस्य धारया कीलालेन श्रिया सह ॥६॥	अगमन् कीलालेन ● ●
श्री २६	इमं बभ्रातु बृहस्पतिर् वेवेभ्यो असुरक्षितिम् ।	क्षिति

[स त्वा]यं मणिर् अगमद् भोजसा तेजसा सहसा भूत्या द्रविणेन भिया
सह ॥७॥
यस्य लोका इमे भवः पयो वृषधम् उपासते ।
स त्वायम् अग्नि रक्षतु मणि[स्त्र] श्रेष्ठाय मूर्धेतः ॥८॥
स त्वाय दानदक्षिणा मणि[स्त्र] श्रेष्ठाय जिवन्तु ।
य द्वावाः पितरो मनुष्या उपजीवन्तु सर्वदा ॥९॥
तस्मै त्वा यक्षधनेन मण प्रत्य् अमुञ्च शिष्यम् ।
त त्वा दानदक्षिण मण श्रेष्ठाय जिवन्ताम् ॥१०॥ ॥का० ३॥

१६४५

असपत्नस् सपत्नहा सपत्नाम् द्विषतो ते ऽधरा भक्त ।
उत्तर द्विषत्स त्वा मणिः कृणोतु देवजा ॥१॥
मणि सहस्रवीर्यं ब्रह्मणा तेजसा सह प्रति मुञ्चामि ते शिष्यम् ।
स त्वाम् अभि रोहन्तु रक्षेः फाल्गमणित्स सह ॥२॥
यथा बीजम् उर्ध्वरायु कृष्टे फालिन् रोहति ।
एवास्मिन् प्रजा पशवो ऽक्षमन्त्रश्च रोहन्तु ॥३॥
एतम् इमं समाश्रुत जुषाणो अन्नं प्रति हर्षं ह्योयम् ।
तस्मिन् विद्म सुमतिं स्वस्ति वाञ्छुः प्राण प्रजा पशून् जानयेद्वि
ब्रह्मणा ॥४॥ ॥का० ४॥

१६४६

का चासि क्षमा चासि तस्यास् ते भूतिश्च सुभूतिश्चैति मुखे ।
ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव स्वपुत्रम् ।
अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्णा बन्धेभ्यो विमद् न एनम् ॥१॥
मुमिश चासि भूतिश्च चासि तस्यास् ते भुवनं च सुभूतिश्च वैनि मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव स्वपुत्रम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्णा बन्धेभ्यो विमद् न एनम्] ॥२॥
पृथिवी चासि पार्थिवी चासि तस्यास् ते भविष्य[स्त्र] चाभविष्य[स्त्र]
वैनि मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव स्वपुत्रम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्णा बन्धेभ्यो विमद् न एनम्] ॥३॥
क्षेत्र्या चासि क्षितिश्च चासि तस्यास् ते क व नाक वैनि मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव स्वपुत्रम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्णा बन्धेभ्यो विमद् न एनम्] ॥४॥
ब्रह्मा चासि सुब्रह्मा चासि तस्यास् ते स्वश्च व स्वर्गेय वैनि मुखे ।
[ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव स्वपुत्रम् ।
[अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्णा बन्धेभ्यो विमद् न एनम्] ॥५॥
अमितिश्च चासि निम्रीतिश्च चासि तस्यास् ते मित्रं च मैत्र वैनि मुखे ।

अथ

अष्टाव मूर्धता
अष्टाव *

मनेः

* ८७ * मणिमणिशः अष्टाव जिवन्तः

मयनां * मे धरा *

देवजा

मणिश्च * तेनेजम् सहम्

गृष्टे *

यवास्मिन् * नमनं *

अग्ने

* विधेय सुभती

भूति * सुभूति चेति *

ताभ्यां * * *

धनम्

न-वा मुमुक्षिर् एव

च

* * * यथेय

च

च

च

च

श्री १०१३०१५

श्री ११११

श्री १०११

श्री ११११

श्री १११

श्री १५

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥६॥
रात्रपृष्ठा आसि विष्णुत्वाता आसि तस्यास् तं विन्द्य च विन्दमानं
क्षैति सुखे ।

• • • विष्णुत्वाता विन्दय
च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥७॥
सुषिता आसि सुषितिश् आसि तस्यास् तं विषितश् च सुषितिश् क्षैति
सुखे ।

च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥८॥
यत्ता ? आसि यत्ततिश् ? आसि तस्यास् तं वसुध च प्रवसुध
क्षैति सुखे ।

च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥९॥
अप्सराश् आसि सखाया आसि तस्यास् तं रोह च रोहश् क्षै-
ति सुखे ।

रोह • • • च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥१०॥
॥को॥या॥

१६ ४०

रोहिणी आसि सुरोहिणी आसि तस्यास् तं यच्छश् च प्रयच्छश्
क्षैति सुखे ।

• • • भरोहिणी
च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥१॥
विश्वक्षुच् आसि विश्वरूपा आसि तस्यास् तं वदश् च प्रददश् क्षैति
सुखे ।

...तेव • • • च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥२॥
गिरयन्ती ? आसि गिरिगिरि[य] ? आसि तस्यास् तं विन्द्य च सुवृन्दान ?
क्षैति सुखे ।

च

[ताभ्यां ते विधेयं ताभ्यां ते नमः ।
[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
[ताभ्यां नो ऽभि जग्रहो ? मातेव पुत्रं पितेव सूनुम् ।
[अय ते ऽस्मि तन्वं मुमुक्षि प्राह्मा बन्धेभ्यो विमद् न एतम्] ॥३॥
शुभी आसि शुभितिरि ? आसि तस्यास् तं रोहश् च रोहश् क्षैति सुखे ।

शुभी रोहान च

[ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥५॥
 त्रिनिश चास्प्य अतिनिश चासि तस्यास् तं पयश् च पयसश् चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥५॥
 जूर्णा चासि जयन्ती चासि तस्यास् तं दक्षश् च दक्षमाण चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥५॥
 अमनिष्ठा चासि प्रतिष्ठिता चासि तस्यास् तं ओजश् च तेजश् चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥५॥
 यमी चासि ययमी चासि तस्यास् तं सुवच् च सुवसच् ? चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥८॥
 लोकिनी चासि लोककृच् चासि तस्यास् तं कुवेच् च स्रक्कुवाणं चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥९॥
 नीची चास्प्य उक्ताना चासि तस्यास् ते स्त्व च स्वायश् चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥१०॥
 ऋषिश्चैति मुखे ।

य

य

● ● प्रतिष्ठित य

तर्वा न पयसो य

॥१०॥

१६४८

पृथिव्य चासि पृथनी चासि तस्यास् ते वाक्त्र चाप्राय चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥१॥
 वरा चासि सरस्वती चासि तस्यास् ते ब्रह्म च क्षत्र चैति मुखे ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेव पुत्र पितेव सन्तुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्व मुमुक्षि प्राह्वा बन्धेभ्यो विमदं न एतम्] ॥२॥
 वसुधृच् चासि वसुमती चासि तस्यास् ते सृष्टुना वेरा चैति ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।

पृथिव्य ● पृथनीस य

य

य

[ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेष पुत्रं पितेव स्तु नुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धिष प्राक्षा बन्धेभ्यो विमद् न एनम् ॥३॥
 मद्भ्य वासि मद्भस्ती वासि तस्यास् ते कामय च तसिध्य कैति [मुने ।
 [ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 [ताभ्यां नो गच्छस् ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 [ताभ्यां नो ऽपि जग्रहो ? मातेष पुत्रं पितेव स्तु नुम् ।
 [अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धिष प्राक्षा बन्धेभ्यो विमद् न एनम् ॥४॥
 सयां वासि सर्वं वासीन् ? तस्यास् ते विश्वं च विश्वे च देवा यन्ति मुने ।
 ताभ्यां ते विधेय ताभ्यां ते नमः ।
 ताभ्यां नो मृड ? ताभ्यां नो ऽपि ब्रूहि ।
 ताभ्यां नो ऽपि जिग्रह ? मातेष पुत्रं पितेव स्तु नुम् ।
 अयं ते ऽस्मि तन्वं मुमुग्धिष प्राक्षा बन्धेभ्यो विमद् न एनम् ॥५॥

॥३॥ ७॥ ॥अनु० ८॥

१६.४९

यद् देवा देवदेवैन देवासश् चक्रुर्मां वयम् ।
 आतिथ्यास् तस्मा[न्] नो यूयम् कर्तव्य कर्तैन मुञ्चत ॥१॥
 कर्तव्य कर्तनातिथ्या यज्ञश्च मुञ्चतह न ।
 यज्ञे[र] यद् यज्ञावाहस्य शिष्यन्त उपारिम ॥ २ ॥
 मेदस्वता यज्ञमानास् स्रज्जायन्त जुहवतः ।
 अकामा विश्वे वा देवाय शिष्यन्तो नाप दाकिम ॥ ३ ॥
 यद् विक्ष्वांस यद् अविक्षास एनांसि चक्रुमा वयम् ।
 तस्मान् नो ह्य अमुञ्चत विश्वं देवासः स्रजोपसः ॥ ४ ॥
 यति जाग्रद् कर्तव्य ? स्वपन्न एव एतस्यां ऽकरम् ।
 सूते मा तस्माद् भव्य च द्रुपदाद् इव मुञ्चताम् ॥५॥
 द्रुपदाद् इव मुमुञ्चानस् सिन्धो ? क्षात्वा मलाद् इव ।
 पूत पवित्रेणाप्य विश्वान् मुञ्चन्तु मेनसः ॥६॥
 यद् यामं चक्रु निस्तन्तो अग्न कार्यावणा अग्नविहो न विधया ।
 वैयस्वत राजनि तज् जुहोम्य अथ यज्ञिय मधुमन् नो अस्तु ॥७॥
 वैयस्वत * कृण्वद् अयजनि मधुमगो मधुना स स्तुजान्ति ।
 मातुर् यद एव ह्यित न आगन् यद् वा पितापरजो जिह्रीते ॥८॥
 यदीद मातुर् यदि वा पितुर् नो आतु * पुत्रा[न्] चेतस एव आगन् ।
 याग्नो अस्मान् पितरस् सचन्ते तेषा सर्वेषा दिशो [अ]स्तु मन्त्यु ॥९॥
 अपमियम् अपतील यद् अस्मिन् यमस्य येन बलिना चरामि ।
 इदं नद् अग्न अनुषो भवामि जीयन् एव प्रति द्वामि सर्वम् ॥१०॥

१६.५०

इद्वै सन्त * प्रति द्वा एतज् जीवा जीवेभ्यो नि हराम एनत् ।
 अपमिय धाम्य यज् जघसाग्निं मा तस्माद् अनुष कृणोतु ॥१॥
 अनुषा अस्मिन् अनुषा * परसिस् तृतीय नाक अनुषास् स्याम ।
 यद् धस्ताभ्या चक्रुमा कितिषपाण्य अक्षणांम् अकम् अभिलिप्तसमाना ।
 उग्रपश्ये उग्रजितौ तद् अद्यास्तरसाद् अनु द्वाप्ताम् ऋण नः ॥३॥
 उग्रपश्ये राक्षसून् कितिषाणि यद् अक्षवृत्ताम् अनु द्वाप् नत् तत् ।
 ऋणान् नो एतयं यद् अक्षमानो यमस्य लोक अपिरञ्जुर् आयत् ॥५॥
 यसा ऋण यस्य जायाम् उपैमि य याचमानो अभ्यैमि द्वा ।
 ते [वाजिन् वाजिभिः ? मोक्षार् मद् देवपत्नी अत्वरसाद् अधीतम् ॥५॥
 यद् अदीपयन् अहम् ऋणे कृणोम्य अद्वैत्यन् अग्न उत सधुषामि ।

● मद्भस्तीश चेति ● चेति

● ● नर्द ६ ॥५॥

विश्व ॥५॥ मानमानेक

तथा ॥७॥

अनयवन्तं मुदगा

● यस्यां ययु वीह न

● यक्षमाहममिच्छन्तु ●

नदस्वता

मातेष

● विदामा यदि विदाम एनामसा ●

● न स्रजोपसा

इव येनैतस्या ●

भूमे पवि

मिन्तु

● पवित्रेणाप्य

अद् कार्यास्थानविनो नु ●

● नरायन ● अथा वहे मधुमन् ● ●

आग ●

यद्वे क्रीन ● अतनो न आग

● रगाद् ● म [ने]

अपमृयुष प्रतीन ● नरेकेन ● ●

एत ● ●

दम् हाम ●

अपमृयु ● ● जवामा अहिर

अनुषारिमन्

पिपाणाम् सर्वा ● ● [धमामा

● अस्ताभा ● कितिषयम् अक्षम् ● अतिवि-

● चद् अभापारामांम् ● ऋद् ●

● धून् - कितिषि ● ● यत् नवत् ● [अनु

गृप्ता नो गृप्ता ● अक्षरुक्षमानो ● ● अविचज्ज

● रुणी ● उपैमि ● याचमानो अभ्यैमिहे । वा

● ● ● अद् देवपत्नी अत्वरसाद् अदीपम्

यदि दैव्य नाहम् ● अनामविमन् ● ● मधुमन्तु

श्री ६.१.१५

श्री २

श्री ३

श्री ६.१.५.१

श्री २

श्री ३ शिवश्च

श्री ६.१.५.२

श्री २

श्री ३

श्री ६.१.७.१ नो आ ३ २
[माम म २ ३ २०]

श्री ६.१.७.२

श्री ३

श्री ६.१.८.१

श्री २

श्री ३

श्री वाच वाजिपुः

श्री ६.१.९.१

	अग्निं आस्य विष्णुं जिह्वा ॥३॥ मरुतो दन्ताः पवमानः प्राणः ॥४॥ ओषधयो लोमानि वनस्पतयः केशाः ॥५॥ समुद्रो मूत्रम् अश्विना प्रपञ्च ॥६॥ वर्षं पञ्चवितम् उच्च धनोऽमीश्वर ॥७॥ वज्रं सुसल काम उलूखलम् ॥८॥ [वित्ति] शरम् अविनि [य] शूरमादी बानो अपाविनक् ॥९॥ गणस् तण्डुला अश्वः कणा मशकास् तुषाः ॥१०॥ खड्गः फलीकरणा [] ॥११॥ श्यामम् अयोऽस्य मानं [लोहितम्] अयो लोहितम् ॥१२॥ वपु भस्माज्जैनम् अस्थि हरिण वपुः पुष्कल गन्धः ॥१३॥ खलः पात्रम् अह्वारो बाह्य ॥१४॥ रूपयात्र असी युद्धा वरत्राः ॥१५॥ शैवान्क्य युगानि जत्रवः ॥१६॥ अनं इस्तावाभिषेचन कुसरोपसंचनम् ॥१७॥ आतंवाः पकारो अग्निः प्राशिता ब्राह्मणः प्रतिप्रदीता ॥१८॥	• पवमानः • • धर्ममयिषदुर्गे • • कामः ऊर् • • कामो अपाविनः • गोबास्य रत्नपुष्करादनः • मयकास्य • • मोहितम् अयो रव मास • विष्णु • अनीर • कलः • रत्नपुष्पा वरत्रा • वसानुवन • वपु • • न इस्तावाभिषेचन • प्रतिप्रदीता •
श्री १८ श्री १ श्री १ श्री ५ श्री ६ ककुलीकरणा शरोऽस्य श्री ७ श्री ८ श्री ९, १० श्री ११ श्री १२		१६.५४
श्री ११, ११ श्री ६ श्री १६ श्री १२	तस्यौदनस्य भूमिः कुम्भी घोरं अपिधानम् ॥१॥ शरोऽध्रम् उपा निहारः ॥२॥ वृद्धं आयुधन रथन्तरं दूर्वा ॥३॥ विद्याः पात्रं सतीताः पशवः ॥४॥ लिकता ऊच्यते बलनम् उपस्तरणम् ॥५॥ अह्वाराभे विक्रमणं औदनस्य वर्षं प्रोक्षणं मरुतः परि [व] धति ॥६॥ मरुतः किम्पयिषः ? परिचयः ॥७॥ अत्रा कुम्भम् [अ] धिनीयते स्वात्पिण्येन प्रेष्यते ब्राह्मणा प्रतिशृङ्गान् ॥८॥ [स य] घतस्यौदनस्यैव मद्विमानं विद्या [न] ॥९॥ नादप इति मृदायुः नातुपलेखन इति नव ख किं चति ॥१०॥ यावत् हाताभिमानस्येत तन् नातिचर्द [न] ॥११॥ औदनेन यज्ञवच्चत् सर्वं लोकात् समाग्या ॥१२॥ अस्मिन् समुद्रो घोरं भूमिस्त्र अयोऽवरपर शिना ॥१३॥	मरुतोदनस्य विद्योः उपा • • आयुधनो रथन्तरं • • पाशो शीता धार्यम् • निक्षता उपचय बलनम् • प्रोक्षणं • वर्ष • • कुम्भिः ब्राह्मणा • परयोः • • विष्णु अया • मन्त्रयति नेद विम • • दवाभिमानस्यैव • • यज्ञवत्तम् • नव

१६.५५

श्री ११ व २६ श्री नास्ति	ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः [प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी] । यस् त्वाम् औदन इति कस्येन शीर्ष्णा प्राशीः ॥१॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी । यस् त्वाम् औदन इति कस्येन सुखन प्राशी] ॥२॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी । यस् त्वाम् औदन इति कस्येनम् औदनीश्वर प्राशी] ॥३॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी । यस् त्वाम् औदन इति कस्येन श्रोत्राश्व्या प्राशी] ॥४॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी । यस् त्वाम् औदन इति कस्येनम् आस्येन प्राशी] ॥५॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी । यस् त्वाम् औदन इति कस्येन जिह्वा प्राशी] ॥६॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी । यस् त्वाम् औदन इति कस्येन वृन्ने प्राशी] ॥७॥ [ब्राह्मवादिनो वदन्ति प्रत्यञ्चम् औदनं प्राशीः प्राच्य त्वम् औदनं प्राशी ।	कस्येन • प्राशी वन • • वनम् • • (पवम् उत्तरम्)
-----------------------------	---	--

श्री ४४	ततश्च चैनम् अस्याभ्याम् ऊर्ध्वाभ्यां प्राशीद् याभ्यां चैदम् अग्रे प्राश्नम् । वरुणस्त्वा छास्यतीत्य एतम् आह ॥१७॥
श्री ४५	ततश्च चैनम् अस्याभ्याम् अङ्गीवृद्भ्यां प्राशीद् याभ्यां चैदम् अग्रे प्राश्नम् । ज्ञानो भविष्यसीत्य एतम् आह ॥१८॥
श्री ४६	ततश्च चैनम् अस्याभ्या पद्व्यां प्राशीद् याभ्यां चैदम् अग्रे प्राश्नम् । सपेत्स्त्वा छास्यतीत्य एतम् आह ॥१९॥
श्री ४७	ततश्च चैनम् अस्यां प्रतिष्ठया प्राशीद् यया चैदम् अग्रे प्राश्नम् । अप्रतिष्ठानो मरिष्यसीत्य एतम् आह ॥२०॥
श्री ४८	ततश्च चैनम् अस्याभ्यां इस्ताभ्या प्राशीद् याभ्यां चैदम् अग्रे प्राश्नम् । माहाण हनिष्यसीत्य एतम् आह ॥२१॥ ॥३८८॥

१६ ५७

श्री ११४१२	तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् बुद्धस्तिना दीष्णासीत् ॥१॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री ११५	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् ब्रह्मणा युञ्जनासीत् ॥२॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री ११६	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् स्यार्चयन्साराभ्याम् अक्षीभ्याम् आसीत् ॥३॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री ११७	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् रथन्तराभ्यां श्रोत्राभ्याम् आसीत् ॥४॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री ११८	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् अज्ञानास्येनासीत् ॥५॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री ११९	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् विष्णुना सिद्धयासीत् ॥६॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२०	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् मरुत्पिर दन्तैर् आसीत् ॥७॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२१	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् सप्तऋषिभिः प्राणैर् आसीत् ॥८॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२२	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् पृथिव्योर्मसासीत् ॥९॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२३	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् अन्तरिक्षेण व्यवसासीत् ॥१०॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२४	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् विषा पृच्छेनासीत् ॥११॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२५	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् सत्यमोद्रेणदासीत् ॥१२॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२६	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् समुद्रेण चन्तिनासीत् ॥१३॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२७	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् निशावरुणयोर् ऊर्ध्वाभ्याम् आसीत् ॥१४॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२८	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् अनस्याप्तीवृद्ध्याम् आसीत् ॥१५॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १२९	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् स्वितुः पद्व्याम् आसीत् ॥१६॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १३०	[तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् तस्यां प्रतिष्ठायां प्रासीत् ॥१७॥ [ओदन् प्रासीत् ।]
श्री १३१	तम् अहं न प्रत्यञ्च न पराञ्च नाहम् ओदन् न माम् ओदन् ओदन् सत्यस्य इस्ताभ्यां त एन प्राप्तिषुत् त एतम् आहोदन् त एतम् अजीगमम् ॥१८॥

• येनम् अभ्येन • • याभ्यां येदम् • प्राण्य
• इष्टमीत्य • •
• येदम् अभ्येन अङ्गीवृद्भ्यां • याभ्या
इषामो [येदम् • प्राण्य
• येनम् अभ्येन • • याभ्यां येदम् • प्राण्य
• इष्टमीत्य • •
• येनम् अभ्येनो प्रतिष्ठया • याभ्यां येदम्
अप्रतिष्ठानो [• प्राण्य
• येनम् अभ्येन प्रतिष्ठया • • याभ्यां येदम्
माहाणो [• प्राण्य

माहम् ओदन् ओदन्
• दीष्णासीत्

• युञ्जन् आसीत्

युञ्जन् इत्यनोपासनाभ्यां •

अज्ञानास्येन आसीत्

• निष्ठायां आसीत्

मरुत्पिर

पृथिव्योर्मसा आसीत्

• व्यवनसा आसीत्

युवा पृष्ठेन आसीत्

• चन्तिना आसीत्

• अनस्याप्तीवृद्ध्याम् •

• आह माहम् • ओदन्
• तेन • तेनम् आसीत् तेनम्
अजीगमम्

१ यत्तस्मां वै लोकां लोकात् त्रयस्त्रिंशत् प्रजापतिन् निर्मितः ? ।
यत् त्रयस्त्रिंशत् प्रजापतिः प्रष्टाः पुण्यलोकाः ।
तस्य सर्वं अभिचिन्ता [अ] विरुद्धा भवन्ति य एवं वेद् ॥१८॥ ॥का॥२॥

१६.५८

{ एष वा भोक्ता सर्वज्ञस् सर्वार्थमा सर्वपदस् सर्वपाप सर्वदुष्ट ॥१॥
सर्वाज्ञस् सर्वार्थमा सर्वपदस् सर्वपाप सर्वदुष्टो भवति य एवं वेद् ॥२॥
य एष विदुष उपद्रष्टा भवति प्राण रुणञ्चि ॥३॥

न च प्राण रुणञ्च अथ सर्वस्व स जीयते ।
अथैनम् आह्वानिष्ठानोऽनायतनो मरिच्यसीति ॥४॥
अप्रतिष्ठान एवानायतनो य एष विदुष उपद्रष्टा भवति ॥५॥

॥का॥१०॥ ॥अनु॥१॥

१६.५९

केन पाष्णीं आधुने पुरुषस्य केन मांसं सप्तुनं केन शुल्को ।
केनाङ्गुलीः पशनीः केन खानि केनादिष्ठनको ? मध्यतः कः प्रतिष्ठाम् ॥१॥
कस्यान्तं तु गुल्फान् अधरात् अकृष्णम् अधीवन्तात् उत्तरी पुरुषस्य ।
निर्द्वेयं जङ्गलं अरधुः कः खिञ्जु जातुनोस् सधी क उ तज्ज जजान ॥२॥
चतुष्टयं युज्यते संहितान्तं जातुभ्याम् ऊर्ध्वं सिधिर कथमधम् ।
धोणी यद् ऊरु क उ तज्ज जजान याम्या कुसिन्धु सुधुत यध्व ॥३॥
कति देवाः कनम त आसन् ? मीलशु चकोरः अग्निः ? पुरुषस्य ।
कति स्तनो न्य अरधुः कः कफोरी कति स्कन्धान् कति शूद्री अजि-
न्धन् ॥४॥

कोऽस्य बाहुं सम् अमरद् वीर्यं कृणवाद् इति ।

असौ [को] अस्य तद् देवः कुसिन्धु आ दधात् अग्नि ॥५॥

मस्तिष्कम् अयस्य यतनो ललाट कण्ठादि का प्रथमो यः कपालम् ।

चित्रा चित्रं पुरुषस्य सङ्को विष करोह कतमस् स देवः ॥६॥

कस्व सप्त खानि वि ततद् शीर्षेण कर्णोर्ध्वं इमौ चक्षणी नासिके मुखम् ।

येषां पुरुषा विजयस्य महानि चतुष्पादो द्विपादो यन्ति यामम् ॥७॥

हन्वोरे हि जिह्वाम् अदधात् पुरुषीम् अथा महीम् अधि शिश्राय वाचम् ।

[स] वरीषान् महिना व्योमन्तं [स] वसानः क उ चित् प वद् ॥८॥

सुधामन् अयस्य सखीव्याध्यां हृदयं च यत् ।

मस्तिष्काद् ऊर्ध्वं प्रेत्यत् पथमा[नो]ऽग्नि शीर्षेणः ॥९॥

तद् वा अथर्वणशु शिरो द्यकोरास् समुष्मिजतः ।

तत् प्राणोऽग्नि रक्षति शिरो अस्म अयो मनः ॥१०॥ ॥का॥१॥

१६.६०

प्रियाप्रियाणि बहुला स्वप्नं संबाधनम् यः ।

आनन्दान् उग्रो नन्दान्श्च तान् उद् वहति पुरुष ॥१॥

आनन्दं अर्चति निर्मलं कुनोऽग्नि पुरुषेऽमतिः ।

राक्षसं ससृज्जर अनिष्टज्जर मनिर्द उग्रितयः कुतः ॥२॥

कोऽस्मिन् आपोऽदधात् विष्टुत् पुरुष्युत्सव सिन्धुस्रयाय जाता ।

नीला अरणा लोहिनीस् ताम्रधुञ्जा ऊर्ध्वो अवाधीः पुरुष निरक्षरीः ॥३॥

कोऽस्मिन् रूपम् अदधात् को मङ्गलं च नाम च ।

पातु कोऽस्मिन् कः कतु च कश्च चरित्राणि पुरुषे ॥४॥

कोऽस्मिन् रेतोऽदधात् नन्दुर आ तावताम् इति ।

मेधां कोऽस्मिन् अप्य ओहत् को बाण को नूतं वधी ॥५॥

को वाससा पर्ये अदधात् कोऽस्यायुः [र अ] कल्पयत् ।

बल कोऽस्मै प्रायच्छत् कोऽस्याकल्पयत् जवम् ॥६॥

• • • वसिष्ठ पञ्चः •
तेषः • • • अमती

सर्वज्ञः वाः
सर्वदुष्टो

• • • वेदुषोपद्रष्टा मरुत्युपद्रष्टा • • • पुनक्ति
• • • रुणञ्च अन् • • • मय सर्वस्व स जीयते
• • • आह्वानिष्ठानो
अप्रतिष्ठान् एवानायतनो • • • विदुषोपद्रष्टा •

• • • बाधुने वीर्यस्य

• • • पशनी • • • खानि

रुक्मन्तः अधीवन्तात् उत्तरी वीर्यस्य
निर्द्वेयं • • • नि दधुः कस्य जातिनो सधौ मूष
चतुष्टयं • • • सप्तानां • • • राधि • • • [जाना
धोणी • • • ऊरो व • • • जजानी
• • • कतिमे वीर्यस्य
} • • • नि दधुः • • • कपोले अग्निन

कृणवाद् • • •

असौ स्वं • • • कसिन्धु • • •

• • • अग्नि

यदा विषय • • • रिशो • • • कतमस्य देवाः • • •

• • • राधि • • • शीर्षेण कर्णोर्ध्वं चक्षणी

येषां • • • विजयस्य महामनि योमुत् [नासिस्ती

अर्धनोर • • • अदधात् • • • अथाय मयीम् अथ

व्योम

• • • सखीव्याध्यां

• • • बाधर्वणशु समुष्मिजतः

• • • रक्षन् भीमनम् • • •

• • • रक्षन् • • • तद्विष्ट

आनन्दम् अन् • • • वीर्य

• • • राधि • • • विः • • • वीर्य

आधुः उत्तरवः कुतः

पुरुषतस्तः शिवाय जाता

तीक्ष्णायः शीतोऽग्निः शिरो

अ

• • • सिधि • • • केदुष्टु वीर्ये

तीक्ष्णायः रतः

• • • सिरध्वम् • • • वाशा • • • अमृतं • • •

• • • परि दधात् • • •

• • • स्वे जीव

श्री ११

को ऽस्मिन् प्राणम् अध्यात् को अपानं ध्यामन् उ ।
समामन् अस्मिन् को देवो ऽधि शिषाय पुरुष ॥७॥
को ऽस्मिन् यक्षम् अध्यात् पको ऽधि अधि पुरुष ।
को ऽस्मिन् सत्यं को अद्युतं को मृत्युं को अमृतं दधौ ॥८॥
केनापो ऽण्डं अतनुत केनाहरं अणुणोदं कच ।
उपस केनाम्बं मेयुः केन सायंभवं दधे ॥९॥
केनामो भूमिम् आणात् केन परं अभयं दिवम् ।
केनाभि मन्त्रा पर्वतान् केन क्रमाणि पुरुषः ॥१०॥ ॥४०॥१॥

१६ ६१

श्री १० २ २१ द्वैजनीविंश

केन देवां अनु शिष्यति केन देवीरं अजनयत् दिशः ।
केनदम् अयन् नक्षत्रं केन सन् क्षत्रम् उच्यते ॥१॥
केन पर्जन्यम् आगोति केन सोमं विचक्षणम् ।
केनदम् अग्निं पुरुषः केन संघत्सरं ग्रमे ॥२॥
केनय भूमिं निहिता केन धीरं उत्तरा हिता ।
केनदम् ऊर्ध्वं त्रियेकं चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥३॥
ब्रह्मणा भूमिं निहिता ब्रह्म धाम् उत्तरां दधौ ।
ब्रह्मदम् ऊर्ध्वं त्रियेकं चान्तरिक्षं व्यचो हितम् ॥४॥
केन ओचियम् आगोति केन सांम विचक्षणम् ।
केनदम् अग्निं पुरुषः केन संघत्सरं ग्रमे ॥५॥
ब्रह्म ओचियम् आगोति ब्रह्मण परमेष्ठिनम् ।
ब्रह्म यक्षं च भद्रां च ब्रह्मास्मिन् च हितं मनः ॥६॥
क इदम् अस्मिन् [सम्] अच्युजत क इमां सन् अभरन् ।
क इमां त्वचं च [लोमं च] क इदं रूपं सन् परयन् ॥७॥
ब्रह्मास्मिन् सन् [अ]च्युजत ब्रह्म मांसं सन् अभरन् ।
ब्रह्म त्वचं च [लोमं च] ब्रह्म रूपं सन् परयन् ॥८॥
क इदं चक्षुरं अच्युजत क माणं कण्ठं आमयन् ? ।
क इदं मनश्च क वाक्च क इमां सन् अभरन् पुरम् ॥९॥
ब्रह्म चक्षुरं अच्युजत ब्रह्म खं ? प्राणम् आमयन् ? ।
ब्रह्म मनश्च क वाक्च क ब्रह्ममां सन् अभरन् पुरम् ॥१०॥ ॥४०॥१॥

१६ ६२

श्री १० २ २०

नैनं चक्षुरं जहानि न प्राणो जरसः पुरा ।
पुरं यो ब्रह्मणो वेदं यसात् पुरुषं उच्यते ॥१॥
यो वै ता ब्रह्मणो वदामुतेनाधुतां पुरम् ।
तस्मै ब्रह्म च ब्रह्माक्षं वायुः प्राणं प्रजां दधुः ॥२॥
अष्टाचका नवद्वारा देवानां पूरं अयोधया या ।
तस्यां हिरण्यम् कोशात् स्वर्गो ज्योतिषाधुतः ॥३॥
तस्मिन् हिरण्यं कोशे त्रिविधं त्रिप्रतिष्ठितं ।
तस्मिन् यत् अन्तरं आत्मन् तत् वै ब्रह्मविदो विदुः ॥४॥
प्रज्ञाज्जमानां हरिणां यशसा संपरीक्षताम् ।
पुरं हिरण्यं यो ब्रह्मा विवेशापराजिताम् ॥५॥ ॥४०॥१॥

१६ ६३

श्री १० १ १

अयं ते धरणीं मणित् सपञ्चक्षणम् कृतः ।
नैना रम्भस् त्वं शङ्खन् प्र मृणीहि तुरक्यन् ॥१॥
मैनां मृणीहि प्र मृणा रम्भस् मणित् ते ऽस्तु पुरपता पुरस्तात् ।

श्री २

• द्युभाव पीथे
पीथे

केनाष्टीमृतनत • • रे
• केनावेद केना • •
• कजो दुव
• पर्वता पीथान्

• देवा • श्रीयति
केनदम् अय

मिमे
केनदः निष्ठः
• ऊर्ध्वं चकवाच अन्तरिक्षं व्यचो •
ब्रह्मणा • निधता • अयम् • •
• ऊर्ध्वं त्रियेकं चान्तरिक्षं व्यचो •

मिमे

• यक्षश्च भद्रा • ब्रह्मास्मिन् • इत •
• अस्मिन् आभरन्
रंयन्
ब्रह्मास्मिन् • भद्रो आभरन्
ब्रह्मा रंयन्
भयो • •
अनेत् •

ब्रह्मा • अभरन् •

नरजन्म - पुत्रः

वेदाङ्गानामधुत •
• • अष्टाभाश • प्रण • दधुः
• नवद्वारा देवानां • अयोधया
• • केनाम् • ज्योतिषाधुता
• • केतो
• • आत्मन्
• • वससा संपरीक्षताम्
पुरो • ब्रह्मा विवेशापराजिताम्

• • वरुणो • सपञ्चक्षणम् •
• रम्भस् • शङ्खन् • मृणीहि
नैना श्रीहि भवता परस्तात्

श्री ३	अवारयन्त वरणेन देवा अभ्याचारम् असुराणां भवद्भ्यः ॥२॥ अन्व आरक्षन् वरणो विश्वभयजस्त सवृक्षाक्षो हस्तिरो हिरण्यधः । यस्त ते शत्रून् अधरान् यानथानि पूर्वैस्त तान् दमय उ त्वा हिरण्यन्त ॥३॥ अय ते कृपां विततां पौरुषेयम् अय वधम् । अय ते सर्वं पाप्मानं वरणो वारयिष्यते ॥४॥ वरणो वारयाता इदं देवो बृहस्पतिः । यक्षम् प्रतिष्ठा योऽस्मिन् तम् उ देवा अवीवरन् ॥५॥ स्वम् सुप्ताय यदि पश्यामि पापं सुप्तस्य कुत यदि धावात् अजुष्टम् । परिक्षवाच्च छकुन् पापवादात् अयं मणिर वरणो वारयान् ॥६॥ अरण्या मा निर्रक्त्या अभिचारात् अपो भयात् ॥७॥ सुयोर ओजीयसो वधात् त्व वरण वारय ॥८॥ वरणन प्र वधिता भ्रातृभ्या मे सखन्धव । अस्मन् उन्व अगुस् तं यन्व अयम तमः ॥८॥ यन् मे माता यन् मे पिता भ्रातरो यच्च व मे स्वा यन् पतश्च चकृमा वयम् । तस्मान् नो वारयिष्यत इदं देवो बृहस्पतिः ॥९॥ अरिष्टोऽयम् अरिष्टगुर् आयुष्मान् सवैपुत्रय । त माय वरणो मणिः परि पातु दिशोदिश ॥१०॥ ॥का०५॥	• वरणेन • अभ्याचारम् • स्वम् • वरणे • वृणे • • अगुन् • मातवामि • दम् • • • • • • स्वततो - वरणे • - वरणे वारयाता - यक्षमा वीवर - स्वमे स्वपवाधि • सुगुप्त • धावात्जुष्ट - परिक्षवाच्च छकुन् पापवादात् • वरणे • - रण्या • निर्रक्तात् - सुयोर ओजीयसो • वरण • - वरणेन • वधिता • सखन्धव • - अस्मन् तमा - देवा • • • - सर्वपौरुषय • वरणे • • • दिशोदिश
श्री १०३१११	अयं मे वरण उरसि राजा देवो वनस्पतिः । स मे क्षत्र च राष्ट्र च पशुश्च बीजश्च च मे दधत् ॥१॥ इम विभर्ति वरणम् आयुष्मान् शान्तशार्व । स मे शत्रून् [वि] बाधताम् इन्द्रो वरयन् इवासुरान् ॥२॥ यथा वानो वनस्पतीन् जीर्णान् भनक्तु ओजसा । एषा सपत्न्यास् त्व अङ्गिभ पुत्रोन् जानान् उतापरान् वरणस् त्वामि रक्षतु ॥३॥ यथा वानेन प्रक्षीणा वृक्षाश्च श्ये नरपतिः । [एषा सपत्न्यास्] त्व सर्वान् प्र क्षीणीहि न्प्र अपय [पूर्वान् जानान् उतापरान्] वरणस् [त्वामि रक्षतु] ॥४॥ यथा वातश्च चाग्निश्च च सर्वान् प्तानो वनस्पतीन् । एषा सपत्न्यास् त्वम् त्साहि पूर्वान् जानान् उतापरान् वरणस् त्वामि रक्षतु ॥५॥ तांस् त्वं प्र छिन्धि वरण पुरा दिष्टात् पुरायुष । य एत पशु[बु] दिप्सन्ति य वास्य राष्ट्रदिप्सव ॥६॥ यथा सूर्योऽनि भाति यथास्मिन् नञ् आहितम् । एषा सपत्न्यास् त्व सर्वान् अति साहि भवद्भ्यो वरणस् त्वामि रक्षतु ॥७॥ यथा यशः पुत्रिययो यथास्मिन् ज्ञानवद्भिः । एषा मे [वारणे मणिः] कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु यशसा सम् अनक्तु माम् ॥८॥ यथा यशो अग्निहोत्र वषट्कानि यथा यश । [एषा मे वरणो मणिः] कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु यशसा सम् अनक्तु माम् ॥९॥ [यथा यशस्] सोमपीथ मपुष्पकं यथा यश । [एषा मे वरणो मणिः] कीर्ति भूति नि यच्छतु तेजसा मा सम् उक्षतु यशसा सम् अनक्तु माम् ॥१०॥ ॥का०६॥	• वरणेन • • • • क्षत्र बीजश्च • वरणम् आयुष्मा • • शत्रून् - मिक्तम् - यथा • • • भनक्ति • उतापरान् वरणम् • • प्र क्षीणा • श्रेणपतिस्त • पक्षिणी त्व • - वरणा - सर्वा इक्षतो • - यथा • • • शछिहि वरणम् • • तां वृक्षन्ति वरण • इक्षान् परायुष • एव • • • प • • • • सूर्योऽनि भाति • • • अग्नि - यथा • • • इति • स्वद्भ्यो वरणम् • • • - यथा • • • न्नो वरयन् अक्षतु - माम् - मोमपीति
श्री १०३१२०	[यथा] यशः कन्यायां यथास्मिन् सधुते रथे ।	१६ ६५

श्री १८	[एषा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सन् उक्षतु यशसा सन् अनक्तु माम् ॥१॥ [यथा] यशः चन्द्रमस्य आदित्ये [च नृ] चक्षसि । [एषा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सन् उक्षतु यशसा सन् अनक्तु माम् ॥२॥	
श्री २४	यथा यशः प्रजापतो यथास्मिन् ज्ञानवेदसि । [एषा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सन् उक्षतु यशसा सन् अनक्तु माम् ॥३॥	
श्री २५	यथा देवेषु अमुन ग्रथेषु सत्यम् आहितम् । एषा मे वरणो मणिः कीर्तिं भूतिं नि यच्छतु तेजसा मा सन् उक्षतु यशसा सन् अनक्तु माम् ॥४॥	पषा • वरणो वक्षत • सो मन् अक्षत

अ १ १६४ १-१० श्री १९
[१-४, ५, ७, ८-१०]

१६.६६

अस्य वामस्य पलिनस्य होतुस्य तस्य आना मध्यमो अरुच्य अन्न ।
तृतीयो आना धृतपृष्ठो अस्याप्रापस्य विरूपति सन्तपुत्रम् ॥१॥
सन्त पुत्रिणं रथम् एकचक्रम् एको अश्वो बहति सन्तनामा ।
त्रिणाभचक्रम् अन्नम् अन्नं यथा विश्वा भुवनाधि तस्यु ॥२॥
इम रथम् अधि य सन्त तस्युत्त सत्तचक्र सन्त वदन्त्यु अश्वः ।
सन्त स्वसारो अग्नि स तवन्ते यत्र वावा निहिता सन्त नाम ॥३॥
को वृषो प्रथम जायमानम् अस्थग्वन्त यद् अनस्था विभर्ति ।
भूत्या अतुर अस्थु आत्मा क स्विन् को विश्वासम् उप गान् प्रष्टुम्
एतन् ॥४॥

पाकः पृच्छामि मनसाविज्ञानम् देवानाम् [एना] निहिता पदाणि ।
वन्ते वक्ष्यन् ५धि सन्त तन्मून् वि तन्त्रे कस्य आनवा उ ॥५॥
मन्त्रिकान् चक्रितपथ चिद् अन्न कवीन् पृच्छामि [वि] इतो न विज्ञानम् ।
वि यस् तस्मिन् पक्ष इमा रजांस्य अ [जस्य] रूप किम् अपि सिन् एकम् ॥६॥
इह ब्रवीतु य इम् अक्ष वेदास्य वामस्य निहित पद व ।
शीर्णः क्षीर दुहन्त गावो अस्य वामि वसाना उदक पशु ॥७॥
माला पितरम् ऋत आ वभाज धीयः अन्न मनसा स हि जग्म ।
सा बीभत्सुर गर्भरसा निविद्धा नमस्वन्त इत् उपवाकम् ईषु ॥८॥
युता मानासीत् पुरि वक्षिणाया [अ] निष्ठुद् गमो ब्रूजनीप्त् अन्त ।
अमीमद् वन्तो अनु गाम् अपश्यद् विश्वकृष्ण त्रिषु योजनषु ॥९॥
तिक्तो मानुस् श्रीन् यितुन् विशद् एक ऊर्ध्वेत् तस्यो वम् अन्न ग्लापयन्ति ।
मन्त्रयन्ति त्रिवो असुप्य पृष्ठ विश्वविद् वाचम् अविश्वमिन्वा ॥१०॥

अभावः वाम ॥ अर्धं शीर्षस्य पलिनस्य होतु-
[एतस्य आना]

वदन्त • •
विमानिचक्रम् • भुवनाधि तस्यु

• • • भद्रमन्त्रे • • निहितान्
अस्थानमन्न वन् • निवर्ति

मन्त्रिकान् • विष्णुपथ इले • •
इ इम् कम् • • •

• • • इम् • वि
शीर्णः • • • अस्मिन् चिद् • • पशु
• • अतुरा वभाज • • अन्न

विश्वो मानुस् • • विन्द
• देव • अविश्वमिन्वा

(क. ११)

अ १ १६४ १-१०, २२, २१

१६.६७

श्री १९.११	इन्द्राश्वः नहि नञ् जराय वषेति चक्र परि घाम ऋतस्य । आ पुत्रा अन्न मिथुनासो अन्न सन्त शानानि विशानि च नस्यु ॥१॥	
श्री १२	पञ्चाद पितर इन्द्राश्वः किं दिव आहुः परं अर्थं पुरिणिणम् । अथम् अन्य उपरं विवक्षन् सत्तचक्र वद्ध आहुः अप्रतिम् ॥२॥	
श्री ११	पञ्चाद चक्र परिवर्तमान समारोहिन् भुवनानि विश्वा । पश्यन् माक्षस तपन् भूरिभारस् सनात् एव न छिद्यत सनाभि ॥३॥	
श्री १४	सन्निभ चक्रम् अन्न वि वावृत्त उच्छानायां दश युक्ता वज्रिण । सूर्यस्य चक्षु रजसेत्य आवृत्त यस्मिन् आर्पिता भुवनानि विश्वा ॥४॥	
श्री १६	साकजातां [स] तथम् आहुः एकज पक्ष इत् यमा ऋषयो देवजा इति । नेषाम् इहानि निहितानि धामशस्य स्थाप्य रजन्ते चिह्नानि कृषा ॥५॥	
अ श्री १५ अक्षणात् न वि वेगम्	क्षिप्य सतीस तां उ मे पुंस आहुः पश्यद् अक्षणात् अग्निं विवद् अश्वः ।	पश्यन् चक्र • भ्याम् • देव • • अर्थ • • • उपरि • नाश्वा उपधाने सोमे भुवनान् आर्पिता माकमानाहुः पश्य पश्यन्त • त पश्यन् न-वाया • • अतः

अ १६ शी १७	अयं सोमो वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्माय वाचः परम ह्योम ॥४॥ ससार्धमायां भुवनस्य रेतो विष्णोस्तु निष्ठान्ति प्रदिशो विश्वमेणि । न धीतिमिर मनसा ते विप्रश्चितः परिभुधः परि भवन्ति विश्वतः ॥५॥ न वि जानामि यद् इवेदम् अस्मि निपयस् सनद्धो बलिना चरामि । यथा भागन् प्रथमता क्रतुस्यार्ह इव वाचो अरुनुव भागम् अस्या ॥६॥ अपाङ्क प्राङ् एति स्वधया सुधीनोऽप्रत्यो मर्त्येना सयोनि । ता शश्वन्ता विपृचीना वियन्ता न्य अन्य चिक्कयुर न नि चिक्कयुर अन्यम् ॥७॥	• • विष्णु विपद वन • भागो • • • • • • निपृचीना
अ १६ शी १८	क्रचो अक्षर परमे ह्योमन् यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषट् । यस् तन् न वेद किम् क्रत्वा करिष्यति य इत् तद् विदुस् त इमे स्म आसन् ॥८॥	पम •
शी १९	क्रचः पद माचया कल्पयन्तोऽध्वेन चाफलपुत्र विश्वम् पजम् । त्रिपाद् ब्रह्म पुरुषाय वि चर तेन जीवन्ति प्रदिशाय चतस्रः ॥९॥ सूयवसाद् भगवती हि भूया अधो यथा भगवन्तस् स्याम । अत्रि वृणम् अभ्यं विश्वदानीं पिव शुद्धम् उदकम् प्राचरन्मी ॥१०॥	• • मासा वरपयान भवेण तावत् • एतत् त्रिपाद् • पुरुष • • • • •
अ ४० शी १०	गौर् इन् मिमाय सलिलानि तक्षत्य एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी । अष्टपदी नवपदी बहुभुयी सहस्राक्षरा सुवनस्य पङ्क्तिस्तस्यास्त समुद्रा अधि वि क्षरन्ति ॥११॥	• • इन् मिमाय • अतश्चत् • • बहुभुयी सक्षयाक्षरा • • क्षति अधपद् • • पदिना • विजला • • भरत्य • दुग् अस्या
अ १६ २ शी २१	अथापाद् एति प्रथमा पङ्क्तीना कस् तद् वा मित्रावरुणा चिकेत् । गर्भो भार भरत्य आ चिद् अस्य क्रतु पिपत्यं अनुन् नि तारीत् ॥१२॥ कृष्ण निगान इत्यस्य सुपर्णा अपो वसन्ता विश्वम् उन् पतन्ति । त आवशुचन् सवनाद् क्रतुस्याद् इद् धुनेन पृथिवीं व्य ओदु ॥१३॥	• • आवशुच • • इद ॥१२॥ ४॥ ॥१३॥ २॥ ॥

१६ ७०

पौर् ज्वेन पृथिवी वरिष्माणन्तिक्ष महिषापो भूक्षा ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवः ऽश्विनोर् बाहुभ्या पृष्णो हस्ताभ्यां प्रसन्
ब्राह्मणभ्यो निर वषामि ॥१॥

क्षिप्र्यस् त्वर्णयंभ्यस् त्वा जुष्टम वहितमं पत्रितम स्वस्तितमम् ऊर्जो
भागम् अक्षितये निर वषामि ॥२॥
वसवस् त्वा माययेण छन्दसा निर वषन्तु ॥३॥
वद्रास् त्वा वैश्वदेवेन छन्दसा निर वषन्तु ॥४॥
आदित्यास् त्वा ज्ञातेन छन्दसा निर वषन्तु ॥५॥

६ यन् मामिगण्णा यन् मामिक्वणरा यन् मामिमम्युनाम् ॥६॥
यथा कृपाय शतवर्षात् सहस्रसा नोपदेव्यन्ति ।
एवम् सोप दस्तु नीधम् अश्विनोर् हव ॥७॥
यो नो ह्येन मनसा यद् वा वाचा देव्यं लोक उत मानुष य ।

प्राप्ता इन्तु महता तस्य सधेम् इन्द्रो देवो मधवाश्च शचीर्षानि ॥८॥
वीर्यं सवस्व परि जयेन्तु ऊर्जेस् सोम पुनर् आ विशद न ।
द्रोहस्य बाहोर् माधि रिप्याम् अर्षाः ॥९॥
अस्त्रिय चेतस् सतिष्यत ॥१०॥
देवीर् आप ऊर्जे भागाय धो ऽक्षिता अक्षितय आ सिङ्गचामि ॥१०॥ ॥४॥ १॥

१६ ७१

अक्षयादा तन्वा ज्ञानवेदो या ते स्वर्गा तपसा सयोनि ।
तस्योदनम् अति आचरन् तया नो ऽग्र महि शर्म यच्छ ॥१॥
सोमस्याशुमिर एतद् वस्तुधियाः पृष्ट ऽसीदथा यत ओदन् देवयानं लोके
विदुः पात्र दाकमस्य समनुया ॥२॥

तेषाम् एधि पात्रमात्रस् स्वर्गः पृथिवी व्यहत् ॥ पात्रम् ।
एतास् त्वेदोप यन्य आपो घृतश्चुत् पयसा वर्षयन्मी ॥३॥
तेभ्यश्च ॥ स्त्रः पृथिवीम् उत वाम् उतान्तरिक्ष स्वधया पूरयती ॥४॥

• • गर्भना • वरिष्मा अ तर्क्ष मक्षिना अयो •
पयसो

• • त्वा कषयेभ्यरा अविभ्यस्य • • • • •
• • अक्षयम अक्षय

१६५
आदित्यम्

• • भासनाभाभ्यः सिकारणाम् यनामिमम्युना
नापदयन्ति

• • द्रव देव्या
मपसा •

नायक ऊर्जो
इत्यस्य • अधि रिप्यामर्षो देवम् •
• • • • • वागविक्षताय •

अक्षयाना
तयोदनम् • पात्रम् वरुणा
• • येन वसविना • भात वरोदन् • •
विद

एतम् त्वेदोप
यो मुनानिधि • प्रत्यति

यावन्तस् तपद्बलात् त[त्] तस्य विद्यात् तावन्तो यथात् तत् तस्य दोहा ।
तावती स्वधा घृतपृष्ठ मेऽनुजं भूमिधुष्य व्योमन् ॥५॥
यम् ओदनं पचसि अद्धानम् पात्रे पूरं घृतपृष्ठं जुषाम् ॥६॥
स मे मा क्षेष्ट सत्तम् इष्यमाणम् पित्राणां लोकं परमं व्योमन् ॥७॥
ओदनम् पात्रेण सारो दक्षिण्यां ब्राह्मणभ्यो दत्तो अमृतमिव दधानि ॥८॥
सूर्यस्य प्रजिह्वा अनु रश्मिन् आगन् विषयं पृष्ठान् दाकृन् इवाराहन् ।
स प्राणं प्राणसूतं सुजातिं स वीर्येण पयस्यसिधा च ॥९॥
आध्या गच्छ सुकृताम् एहि लोकं तं स्वा प्राश्नन्तु दक्षिणतो निषदा ।
अग्निष्टोमेन सरयं हि यावत् अथोकम् अतिरात्रं च गच्छ ॥१०॥
क्षिरात्रमात्रं स्यह विष्णुम् ? अथा रोहं चतुरात्रं रथम् ।
एकरात्रेण कल्पमाना हि यावत् अथ स्वरात्रं दशरात्रं च गच्छ ॥१०॥
द्वादशाहं परिभूय विश्वतः एकविंशत्या विमुक्तो नुदस्व ।
एकविंशत्या विमुक्तो हि यावत् अथेकचत्वारिंशत उप यावत् पतान् ।
त्रयस्त्रिंशतामृतो भूत्वा त्रिमास्यम् ओदनं मा रभस्व ॥११॥ ॥३३॥६॥

१६ ७३

यद् वा वत्सरं च ब्रह्मस्य विष्टिपि परमं व्योमन् ।
नाकं नाकम् अग्निं समधीदन् साध्या नयन्तु मुखतो मीमांसुम् ? ॥१॥
आदित्र्या रुद्रा वसवश्च संवत्सरा विश्वे देवा क्रतुभिस् सविदानाः ।
इम रक्षन्तु सधम् अग्रमादम् ॥२॥
यद् आवत्सरं च परिवत्सरम् च सवत्सरम् अहोरात्राणि मासाः ।
सूर्यस्वप्नश्च चन्द्रमसोऽनुभूतिं वातस्याभूतिम् अन्वाभ ॥३॥
ओदनं यम् इह्यत पितरो यन्तु देवाः पुरोहितं तपसा ब्रह्मणा च ।
स्वधाम ऊजो रक्षन्तम् आ जुहोमि घाते देवे पयमानं बृहस्पतो चतुर्धाभ्य
ओदनम् कल्पमान ॥३-५॥
ऊजां देवान् स्वधा पितॄन् दारीन् मनुष्यान् आतिदम्भो ब्राह्मणान् ।
सोऽस्माकम् अस्तु परमं व्योमन् ॥५॥
अथ पन्था ओदनं दययानो अनाकृजो मृत्युना तनं याहि ।
अनुबुध स्वधो निहतस् सुकृतिभिर् ब्रह्मणा सृष्टः प्रशिक्षायमस्यम् ? ॥६॥
यत्र तं शुद्धा ओदनं तत् परहि व्रथाप[त्] तद् गच्छन्त्य आप ।
यत्र योनिम् ओदनं ब्राह्मणा विदुस् सोऽस्माकम् अस्तु परमं व्योमन् ॥७॥
हुतं तं वाचि हुतम् अस्तु चक्षुषि हुतं विबालं हुतम् अस्तु तं बलं ।
ओत्रे प्राणं तं हुतं प्रजासृत्तत्वं तं हुतं कामं च हुतम् अस्तु तं ॥८॥
यथाग्निं यदि वा स इन्द्रो यन् माकतो मरतो वैश्वदेवा ।
यस्तं तं अक्षरं नृणानाम् अष्टप[त्] तस्मिन् एक[त्] सुहुतोऽस्व् ओदनं
सोऽस्माकम् अस्तु परमं व्योमन् ॥९॥
य आधिपदा मुष्णं मनुष्यम् अग्निं यो धिक् प्रथमो यथोपा ।
तस्मिन् एक[त्] सुहुतोऽस्व् ओदनं सोऽस्माकम् अस्तु परमं
व्योमन् ॥१०॥ ॥३३॥१॥

१६ ७३

या ते तनूर् अपचकाम मय्यै ? देवानां सत्यम् उप सविमा धयम् ।
अमुक्तरा गावृष्टा महिषा तस्याम् एक[त्] सुहुतोऽस्व् ओदनं
सोऽस्माकम् अस्तु परमं व्योमन् ॥१॥
अह्नमाभ्याभ्येनो ? शुद्धं सकारा अद्रा सुमना अघोरा ।
प्रति त्वा वर्षेबुद्धम् एतु ॥२॥
यथा तं स्वधा तवगाज्जिम्बि ? स्तुतेष्व अमुनाहुताभूत् ? ।
तावन्तो गोपाहि ? सधम् अग्रमादम् अस्माकम् एतोरं अनु रक्ष जायुषि ॥३॥
य नो निधिम् अभिधान्मुनयं य तं प्रावहन् प्रोढं यमराज्यं ।

• • • १२५

अद्धानम् • घृत
क्षेष्टा
सार • मक्षेभ्यो ददाति
• भीमीरु • आग • • दाकृन्नेवरोह
स्
• • • एति प्रदन्तु • विषया
• • • ह
चतुरात्र
एकरात्रेण • ह • अत
द्वादशाहं • विषयम् • विमुक्तो नुदस्व
ह • चत्वारिंशतोप • अन
त्रिमास्यम् ओदनार् • •

मन्मथोदना माभ्य

माय

• यन् रीहितं देवा

मक्षयाम्

परह

यथागमवा • देव
सुहुतो • •

यविनेश मुष्णा मनुष्यं नमीया • • •
तस्मिन् येष

मयम् • • •
अमुक्तरा सुहुतो • ओदन
भद्रे • घोरा

• • • यधम्
.. अविधास्तम् • • प्रावाह • •

श्री १८ १, २, ४, १, ५-१०

१६ ७४

पै १० ४' छक्तिवत्सा

श्री १८ ११-२०

श्री काहावाह

राजा तेषां वरण इन्द्रियाण्य् अभि तिष्ठतु हरसा वैष्येन ।
एते सधस्थाः पर्योरि ? वो वृन्नाम् अनुकृन्ता ? यक्षपतिर् यत् आयत् ॥३॥
य आलिङ्गन्ति विजिदन्ति दत्त विद्युक्ते दक्षिणाम् ईयमानाः ।
तान् इन्द्रो देवान् शचीयतिर् अभिमेदी प्रवृहन्न् एतु शक्रः ।
वृहस्पतिर् वरणस् सोम इन्द्रो ममेव दत्तं केवलं कृण्वन्तु ॥५॥ ॥का'५॥

शीर्षकयं शीर्षोमय कणेशूल वृत्तीयकम् ।
सर्वे शीर्षेण ते रोग बहिर निमन्त्रयामहे ॥१॥
कणोभ्या ते कङ्कशोभ्यश्च शुक्तिवत्सा ? विलोहितम् ।
[सर्वे शीर्षेण ते रोग बहिर निमन्त्रयामहे] ॥२॥
यः कृणोतु प्रमोतम् अन्ध कृणोतु पुरुषम् ।
[सर्वे शीर्षेण ते रोग बहिर निमन्त्रयामहे] ॥३॥
यस्य इतोऽऽ प्रपद्यते यक्षो नास्त्य आस्यत ।
[सर्वे शीर्षेण ते रोग बहिर निमन्त्रयामहे] ॥४॥
शीर्षोमयम् अङ्गोरो विष्वाङ्गो विस्लयकम् ।
[सर्वे शीर्षेण ते रोग बहिर निमन्त्रयामहे] ॥५॥
यस्य भीमः प्रतीकाश उड्गपयन्ति पुरुषम् ।
तस्मान् दानं कुरु च ते निमन्त्रयामहे ॥६॥
य ऊरु अनुसर्पन् यथो यऽनु गवीनिक ।
बलासम् अन्तर् अङ्गभ्यो बहिर निमन्त्रयामहे ॥७॥
यत् कामाद् अपकामाद् धृदयाद् जायते परि ।
हृदो बलासम् अङ्गभ्यो बहिर निमन्त्रयामहे ॥८॥
हरिमाण ते अङ्गभ्यो यक्षमोधाम् अन्तर् आत्मन ।
यक्षम् त सर्वम् अङ्गभ्यो बहिर निमन्त्रयामहे ॥९॥
यासो बलासो भयन् भूय भवन् आमयत् ।
यक्षमाणां सर्वेषां विष निर [अ]वोचम् अह त्वत् ॥१०॥ ॥का'५॥

१६ ७५

बहिर बिल निर धावतु कदाबल ? तवोवरात् ।
यक्षमाणा सर्वेषां विष निर [अ]वोचम् अह त्वत् ॥१॥
उवरात् ते परि क्लोन्नो भाभ्या हृदयाद् अधि ।
यक्षमोधाम् अन्तर् आत्मनो बहिर निमन्त्रयामहे ॥२॥
यासु सीमान विदज्जन्ति मूषधि प्रत्य् अर्षणी ।
अहिस्सन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर बिलम् ॥३॥
या हृद[य]म् उपक्रयन्त्य् अनुतत्पन्ति कीकसा ।
[अहिस्सन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर बिलम्] ॥४॥
याः पार्श्वे उपक्रयन्त्य् अनुनिक्षन्ति वृष्टी ।
[अहिस्सन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर बिलम्] ॥५॥
यासु तिरस्त्रीर उपक्रयन्त्य् अपैणीर यक्षणाभ्यः ।
[अहिस्सन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर बिलम्] ॥६॥
या युवा अनुसर्पन्त्य् आन्त्राति यापयन्ति च ।
[अहिस्सन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर बिलम्] ॥७॥
या मज्जोऽनुसर्पन्ति प्ररुपि विदज्जन्ति च ।
अहिस्सन्तीर अनामया निर द्रवन्ति बहिर बिलम् ॥८॥
ये [अ]ङ्गाणि मधयन्ति यक्षमासो रोपणा[सि] सहे ।
यक्षमाणां सर्वेषां विष निर [अ]वोचम् अह त्वत् ॥९॥
विसदस्यस्य विद्रथस्य घातीकारस्य बालजे ।

यत्
वास्तिदन्ति दक्षिणा नीयमाना
● देवा शशकपीपतिर् अभिमेदी ● भवतु ●

● त्वे कङ्कशोभ्यश्च
● पुत्रोचम् अहर् वीक्ष
● प्रपद्यते नो नायतायत्

विशयः
मुद्रमुपयन्ति रोम्य
त्वे ●
● ऊरु नसपत्न्य् ● न गवीनिके

● कामाच

आन्तर् ●

मामो
यक्षमाणा ● बिनिर

● ● वरतु ● त्वरा

श्रीध

सर्वमान वीरजति मूषण ? अर्षणी

● उवरीशन्त्य् अनु दन्वन् कीकसा

यः पार्श्वे उपक्रयन्त्य् अनुवत्तु वृष्टि

यत् उपरिशन्त्य् ●

● निमर्षम् ●

● मज्जो वितर्जन्ति ●

रक्षम्

यो ● सधवन्त्य्

विशस्यस्य ● घातीकारस्य बाजे

यक्षमाणां सर्वेषां विषे निर [अ]बोधम् अहं त्वम् ॥१०॥
पादस्थानां ते मुखस्थाना जहन्त्या जातुभ्याम् ऊरुभ्यां ओषिभ्या परि
भस्स ।
अनुकान् अर्पणीर उणिहाभ्यो मीषाभ्यस् स्कन्धेभ्यश्च शीष्णो रोगम्
अनीनशम् ॥११॥
स ते शीर्ष्णः कपालानि हृदयस्य च यो विधुः ।
उघनं सूर्यं आदित्यो अङ्गानि रोमं तन्नानि सद्योनि सादनाम् [अ]नी-
नशम् ॥१२॥ ॥का ६॥ ॥अनु० १५॥

श्री १२ १-३, ५-११

१६ ७६

श्री स्तुत्या

सपञ्जहन्म आश्रयं धृतं न काम दिक्षामि हविषाज्येन ।
नीचेत् सपञ्जान् मम पादय त्वम् अभिष्टुनो महता वीर्येण ॥१॥
यन् मे मनसो न प्रियं न क्षुब्धो यन् मे हृदयं नाभिनन्दति ।
तत् दुष्पच्य प्रति मुञ्चामि सपञ्जं काम जुष्टदान् ? उद् अहं भिदयम् ॥२॥
दुष्पच्यं कामं दुरितं च कामाग्रजस्तान् अस्वगताम् अभिममि ।
उग्र ईशान् प्रति मुञ्च तस्मिन् यो अस्मभ्यम् अङ्गना च्छित्त्वात् ॥३॥
सा न कामं दुरितां धनुर् उच्यते याम् आहुर वाच कवयो विराजम् ।
नया सपञ्जान् परि वृक्षिथ ये मम पर्य पनात् प्राणः प्रजाः पशवो जीवनं
वृणक्तु ॥४॥
कामस्यन्त्यस्य वरुणस्य राक्षो विष्णोर् बलेन सविनुस् संयन ।
अग्र होषण प्र गुर् पिशाचान् शम्बीच [नाम] उर्गकु धीर ॥५॥
मध्यक्षो बाजी मम काम उग्रः कृणोतु ममाम् असपञ्जम् एव ।
विश्वं देवा मम नाथ भयन्तु सर्वे देवा हवम् आ यन्तु न इमम् ॥६॥
यन् मे आश्रयं धृतम् इज् जुषाणां कामज्येष्ठा इह मान्यन्ताम् ।
कृण्वन्तु ममाम् असपञ्जम् एव ॥७॥
रन्मद्रो काम सरथ हि भूत्या नीचेत् सपञ्जान् मम पादयाम् ।
तेन सपञ्जानाम् अधमा तमास्व अन्न वास्तुन् अनुनिदं त्वम् ॥८॥
जहि त्वं कामं मम ये सपञ्जा अन्धा तमास्व अन्न पादयेनान् ।
अतिमृग्या [अ]रत्वास्व सन्तु सर्वे यथा न जीवात् कतमश् चनेषाम् ॥९॥
अवधीत् कामो मम ये सपञ्जा उरु लोकम् अकरन् ममाम् एधतम् ।
महो नमना प्रविद्या चतस्रो महा वज्र उर्वीर ॥१०॥
यथा ॥१॥

१६ ७७

श्री १०.१६

यत् ते काम शर्म भिषकयम् उद्बृत् प्रज्ञा धर्मं विलतम् अनिर्व्याधं कृतम् ।
तेन सपञ्जान् परि वृक्षिथ ये मम पर्य पनात् प्राणः पशवो
जीवनं वृणक्तु ॥१॥

श्री १२ १ ३ ७

[ति] अघराञ्च प्र प्लवन्तो छिन्ना नौर इव बन्धनात् ।

श्री १३

न सायकप्रयुक्तानां पुनर अस्ति निवर्तनम् ॥२॥

श्री १४

अस्ति यवो इन्द्रो यवत् सोमो [यवो] यव [यावानो] यावयन्त् अमुम् ।

श्री १५

आयुष्याणाम् अमुष्याः पुत्र जीवलोकं सुतलोकं कान्ताम् ॥३॥

श्री १६

अस्यवीर्यं चानु प्रयुषो मित्राणां हृष्यः परिक्षयस्व स्वानाम् ।

श्री १७

उत पृथिव्याम् अथ स्थितिं विधुत उमो [यो] देवः प्र सृणुत् सपञ्जान् ॥४॥

श्री १८

प्युता चैव हृदयं अच्युता च विधुत् विभर्ति स्तनविन्द्यश्च सन्धान् ।

तेषाम् आदित्यो प्रविणो न तेजसोघ्नं सपञ्जान् नुदतां न सहस्वान् ॥५॥

येन देवा अयुरान् प्राणुदन्त येनेन्द्रो वस्युन् अधमं तमो वधाधे ।

तेन त्वं कामं मम ये सपञ्जा तान् अस्मात् लोकात् प्र युवस्व सवोन् ॥६॥

यथा देवा असुरान् प्राणुदन्त यधन्द्रो वस्युन् अधमं तमो वधाधे ।

तथा त्वं कामं मम ये सपञ्जा तान् अस्मात् लोकात् प्र युवस्व हूरम् ॥७॥

श्रीवाच्याः

भस्स

अनुव्या अशनीर रोमम्

विदु

उघनं सूर्योदित्यो सारगानि

[दशमविधेया विष्टुपुत्रम् ॥ ४]

मपत्रहाम् • • • कामो • • • [अथ. प्राण्ये ॥ ४]

नीचास्व • अमु

नन्दन

उ इषमि अ •

दुषा[उपरि १५] • • • कामा पशुस्यन्तम्

अरिणा

काज • • •

• • • इति इ मम् अन् एणाः

• • • पुत पिशाचा भीर

• नावी

• कनु मैमम्

• मायम्

• कामम् • वि भूत नीचीम् • • पादवाच

• • अनुया वमाताम् • वास्तुर् मानिदा •

• • कामो • • मपञ्जा तमास्व अमु पादयेनम्

• • • चनेषा

अवधीत सपन्न अकर

• • कामम् सन् • • यनन्तु आनुविध्याध •

• • • • • पय एणा

अघराच • • पुनराशु उमो नौर • • वधन

• मायक प्रयुक्ताना

आमुष्यावेनम् अमुष्याः • • • लोका •

असर्वा चानु प्रयुष्यन्तम्

उतत् • • कामं सवच • • युवन् सपन्नानां

• • नी स्तनविन्द्यः • • मयो

उदिताम्

प्रयुदन्त पशवो

सपञ्जा उग्रसात् लोकात् प्र युवन्तु सर्वो

• • देव • • प्राणदन्त यधन्द्रो पशवो

सपञ्जा प्र युवन्तु •

श्री १५

कामो जडे प्रथमो नाम्प आपुर नैन वेवासः पितरो मोल मर्त्याः ।
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि ॥८॥ ॥५॥ २॥

ना यत् पुग
अवा विवा नमेत्

१६ ७८

श्री १२ २४

न वे [वा]नश्च चन कामम् आप नाग्नस् स्वर्पो मोल चन्द्रमा ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥१॥

आपुर

न वा आपश्च चन कामम् आपुर नाहोरात्राणि निहितानि यन्नि ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥२॥

• वायव नडा विहाति यन्ती

न वै पुण्यजनाश्च चन कामम् आपुर न गन्धर्वासरसो न सर्पा ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥३॥

श्री २०

यायतीर धावापृथिवी वरिष्णा यावद् आपस् सिध्दुद् यावद् अग्नि ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥४॥

यावद् आपस् शुभतिर • •

श्री २१

यायतीर विशा प्रविशो विष्वीर यायतीर आशा अभिवक्षणा विष ।
[ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि] ॥५॥

विष

श्री २२

यायतीर भृक्षा जवः कुरुरथो यायतीर वषा वृक्षस्यो [वृषु] ।
ततस् त्वम् असि ज्यायान् विश्वहा महास् तस्मै ते काम नम इत्
कृणोमि ॥६॥

• • चक्ष कुरुर विक्षस्य
तस्म त्वम् • अवा विवा महा

श्री २५

यास् ते शिवास् तन्वः काम भद्रा याभिस् सत्य भवति यद् वृणीषे ।
नाभिम् दवम् अस्मान् अपस्विशस्यान्वय पापीर अप वश्या भिय ॥७॥

तन्वः वृणीत
• दव अस्मान् वयं • उव • •

श्री ८ १-६, ८, ९, १०

१६ ७९

॥५॥ ३॥

यी ते मलोम्ममाजं आनायाः पतिवेदनी ।

यू • मलोम्मनुप आनाया वतरेदनु

दुर्णामा तत्र मा शुधस् अलिधा उत वसप ॥१॥

दुर्णामा • • हमा • • वसप

श्री शकुं कोक मलिगु व पलीजक

पलालानुपलान् ॥ शुक्ल कोक मलीमून पलीनकम् ॥

श्री आशेष

अशेष १ वसिवासा[स्]म् ऊक्षसीध प्रमीलित सुकयोर् अप इम्मस् ॥२॥

मा स् वृणो मोप स्य ऊक माव स्वो [अ]नगरा ।

कृणोम्प अस्मै भेजय वज दुर्णानिवातनम् ॥३॥

दुर्णामा च सुनामा चोमी सखनम् ॥इच्छत ॥

[अरायान् अप इम्मस् सुनामा क्षेणम् ॥इच्छताम् ॥४॥

यः कृष्णः कर्ष अस्वस् स्तम्बज उत तिष्ठिक ।

अरायान् अस्या भस्सो सुकयोर् अप इम्मस् ॥५॥

अनुजिम् प्रमुशान्त कस्यायम् उत रेहिम् ।

अरायान् अक्किणो वजः पिहो अनीनरात् ॥६॥

यस् त्वां सुसा छिनत्ति १ यश्च च दिप्सति आग्नीम् ॥७॥

छायाम् इव प्र तान् स्वैः १ पुरिकाम् अग्नीनशात् ॥८॥

यस् त्वां सुसा निपद्यत आता भूषा पितव च ।

वजस् तान् सखताम् इतः १ ह्रीवकपास् तिराटित ॥९॥

यः कृणोत्य अवतोकां मृतवत्साम् इमां क्षियम् ।

तम् ओषधे त्व नाशयास्याः कमलम् अञ्जिवम् ॥१०॥

य हालाः परिकृत्यन्ति साय गदैर्भगानि ।

कुसला य च कुसिलम् ककुमा ककमास् क्षिमा ।

तान् ओषधे १व गन्धेन विवृचीनात् वि नाशय ॥१०॥ ॥५॥ ३॥

• म जतो उरु • सजो •

• कृणोत्य अस्मै • मृत दुर्णामातन

दुर्णामा • • न उमी •

• • म जसि रगत ना तउ सुगिष्ठा

रावन्

अनुजिम् रावः

गवश सु १-विग वज, विवा •

• • मता आग्नीम्

• • दा भुतः कामम् •

• • व • इतः ह्रीव किटिदिन्

त्वम् कम्पद अन्ध

कुसला वशः कुसिला वकुमा वरमा वृमा

विवृचीना • नाशय

१६८०

श्री ८६ १ कुकुम्भा कुङ्करमा
[कुपीरश्री १५
श्री मद्रमदाश्री १२
श्री मककान्

श्री ४

श्री १३ अस्

श्री ४

श्री आपाकेष्ठा. ('स्या ना)

श्री ४

श्री पाद्व

श्री १७

श्री ८

श्री १५

य कुकुम्भा ककुम्भा कृत्यं दृशानि विभ्रित ।
क्षीया इव प्रत्यन्तो घोष य कुर्वते वन तान् । इतो नाशयामसि ॥१॥
यथा पक्षात् प्रपदं पुरं पाष्णीं पुरो मुखम् ।
बलजगत् सकपुमजा उरुण्डाय च मय्यजा ॥ कुम्भमुष्का [अ]वाशय. ।
तां मस्या ब्रह्मणस् पत प्रतीबोधन नाशय ॥२॥
ये स्यं न निक्षिप्त आतपन्तम् अमु विष. ।
अगयान् बस्तवासिनो दुर्गन्धील लोहितास्यान् शृषकान् ? नाशयामसि ॥३॥
य स्यात् परित्पणित स्तुवेष श्वशुरात् अधि ।
वज्रय च तेषां पिङ्गय च हृदय उधि नि विषयताम् ॥४॥
[य] आसलम् अतिमाषम् अहिम् ? आधाय विभ्रित ।
क्षीणां क्षोणिप्रतोविन इन्द्र रक्षांसि नाशय ॥५॥
ये एषे वधो यन्ति इस्ते शृङ्गाणि विभ्रत. ।
आपाकता ? प्रहासिनस् स्तम्भ ये कुर्वते ज्योतिस् तान् । इतो नाशया-
मसि ॥६॥

पर्येताश्च अम्रचङ्कशा अक्षैषां सन्तु पण्डयाः ।
अव भेषज पातय य इमा खिबुलस्य अपलि[स] स्वपति स्त्रियम् ॥७॥
उज्ज्विणं मुनिं केश जम्भयन्त मरीचशाम् ।
उपपन्तम् उदुम्बल तुण्डलम् उत शाङ्गम् ।
पद्म प्र विषय पाष्णीं स्थालीं गौर इव स्पन्दना ॥८॥
यस् तं गर्भं प्रतिशृणुयात् जात मा चार्याति तं ।
पिङ्गस् तम् उग्रधन्वा कुणोत्तु हृदयाधिषम् ॥९॥
ये अक्षो ज्ञातान् मारयन्ति स्तिका [अ]नुशेरते ।
क्षीभागान् पिङ्गो गन्धवान् अक्षम् इव क्षात अजन्तु ॥१०॥ ॥का' ५॥

१६८१

श्री ८६ २०

श्री ८६ १

श्री ११

श्री २२

श्री २३

श्री २५

श्री २६

परिच्छेद आरयतां यद् धित माव पादित त् ।
गर्भे तं उग्रो रक्षतां भेषजां नीचिभायी ॥१॥
परिपण पुरुषाणां रक्षसाम् अस्ति क्षातनम् ।
अरयान् सर्वान् पुण्ड्रानो यातुधानान् विषूचीनान् चि नाशय ॥२॥
पवीनसात् तक्षस्वाष् छायाकात् उत नक्षकात् ।
प्रजाये पत्यं त्वा पिङ्गं परि पातु किमीदिन. ॥३॥
ह्रथास्यान् चतुरक्षात् पञ्चपादात् अनकुलम् ।
हुन्तात् अधि प्रसपेयं परि पादित वरीभुलात् ॥४॥
य आगं मांसम् अदन्ति पीरुषेय च य कथि ।
गर्भान् क्षादन्ति केशावा अरयान् अस्या अंससो मुष्कपोर अप
हमसि ॥५॥
पिङ्ग रक्ष जाययान् पुमांस मा स्त्रियम् कम् ।
आण्डादो गर्भान् मा वधन् बाधस्वेतं किमीदिन ॥६॥
अग्रजास्त्वै मतिवत्सम् आत् रोदम् अयम् आधयम् ।
बुद्धात् इव क्षज कृत्यामिये प्रति मुञ्च तत् ॥७॥
पिङ्ग जहि यातुधानान् दुर्गन्धील लोहितास्यान् ।
त्वया प्रमुत्ताम् कव्यादो विभ्रञ्जो यन्ति निहन्ता ॥८॥ ॥का' ६॥ ॥अनु' १॥

१६८२

श्री १७ १-१०

उच्छिद्ये नाम रूपं चोच्छिद्ये लोक माहितः ।
उच्छिद्ये इन्द्र्यं चास्मिन् च विश्वम् अन्तस् समाहितम् ॥१॥
उच्छिद्ये द्यावापृथिवी विश्व भूत समाहितम् ।

दुरिधाणि •
क्षीया वध प्रत्यन्ते घोषा विदो •
पष्णी
• वाक्
• अम्बा नाशय
• निरुद्रकुम्भापतनम् • •
रक्षां वस्ते" दुर्गेन्द्रे लोहितस्य • •

ध न विषयताम्

• "तेदिनम् • • नाशये
• पूर्व • वनस्पते गृह्णाणि विभ्रता
• महासन् विदो •

• तदकक्षा स्त्रीणा • वनया
• • यैमां खिबुलस्य • स्वपती •
उज्ज्वल • जम्भयन्ती सरीश्वरम्
उपेक्षन्तम् अरुद्रक कुम्भेनम् • शाङ्ग
परात् • वधि धाणी रक्षाणां • स्पन्दना
भारपादि •
हृदयाविषम्
• स्तो
• • • अम्भवावराजु

परिच्छिद्ये आरयन्त वुञ्चत • • •
• तान् • रक्षसां • निवभायदी

रायान् सुसर्वां उज्ज्वलो "बाना विषूचीना • •
पवीनसा नक्षका
विमिदिन
क्षीयास्यान् चतुरक्षाः
हुन्तात् वीरुता
वास • • पीरुषे येत् कवि
गर्भो दा × × × केशवारायान्

क
• गर्भं • दम् बाधस्वेत. विमीदिन
• आमाभोषेय • आनय
इन्द्र • मज ..
• अग्रजानाम् • लोहितस्य
तदा • निर्वत

उच्छिद्ये • रूपान् विच्छिद्ये रोकाहित
विषम् • •

आपस् समुद्र उच्छिष्टे बन्धमा वात आहि[नः] ॥२॥
 सन् उच्छिष्टे [अ]स्य चाभी सुतुर वाजः प्रजापति ।
 लोक्षया उच्छिष्टे आयसा मथ च द्रुथ चापि श्रीर मयि ॥३॥
 दृढो दृढस्थिरो न्यो ब्रह्म विश्ववसो दृढा ।
 नाभिम् इव सर्वतश्च चक्रम् उच्छिष्टे देवता [आ]हिता[] ॥४॥
 अक्ष साम यजुर उच्छिष्टे उद्गीथः प्रस्तुत स्तुतम् ।
 द्विकार उच्छिष्टे मद्रस् साक्षो मंडिय च [न]न् मयि ॥५॥
 पेन्द्रास्य पावमान महाताक्षीर महाधतम् ।
 उच्छिष्टे यज्ञस्याह्वान्य अन्नर गये इव मातरि ॥६॥
 राजसूय वाजपेयम् अग्निष्टोमस्तु ततो ऽक्षर ।
 अकौम्बमेधाव उच्छिष्टे जीषवाहिर मन्दिनम् ॥७॥
 भ्रम्याधयम् अथो दीक्षा कामप्रश्नं छन्दसा सह ।
 उच्छिष्टा यज्ञास्त सत्राण्य उच्छिष्टे ऽधि समाहिता ॥८॥
 अग्निहोत्र च अथा च वपट्टकारो व्रत तप ।
 दक्षिणेश पूर्तं चोच्छिष्टे ऽधि समाहिता ॥९॥
 एकरात्रस्त त्रिरात्रश्च स चक्षुःकीर् प्रकीर उक्थय ।
 आत निदिनम् उच्छिष्टे यज्ञस्याणुति विधया ॥१०॥

आपाय • इन्द्रमा वाताहि
 • मत्स्योभून् • वातः •
 • उच्छिष्टाय न्या पृथिव इदमा इदनीर •
 • दृढ • विश्ववसो •
 अवाभिम्
 उच्छिष्टम् उद्योतः • स्थितम्
 भाभी मीढु
 पेन्द्रास्य पवमान महाताक्षीर महाधतीम्
 मातरम्
 पन्तमे
 • दीक्षा कामः • एतु कनसा •
 • सत्तन्मः • तु •
 निधुनेष्ट • ति •
 मय, ही • उक्थय •
 भीत न्येनम् • यज्ञस्याणु •

श्री ११ ७ ११-२०

१६ ८३

चतुराश्रः पञ्चराश्रः षड्वराश्रश्च चोभयस् सह ।
 पोद्दरी सप्तराश्रश्चोच्छिष्टा[ज्] अङ्गिर सर्वे ये यज्ञा [अ]मुने हिता[] ॥१॥
 प्रतीहारा नैष्ठिक विश्वजिह्व चाभिजिह्व च य ।
 साहजानिरात्राव उच्छिष्टे ह्यदृशदो ऽपि तज् मयि ॥२॥
 सूनुता सननिः क्षेमस् स्वधोज्ञानुत सह ।
 उच्छिष्टे सर्वे प्रत्यङ्गः कामाः कामन स्यन्ति ॥३॥
 नव भूमीस् समुद्राण्य चोच्छिष्टे ऽधि श्रिता दिवः ।
 आ सूर्यो भात्य उच्छिष्टे ऽहोरात्र च तज् मयि ॥४॥
 उपहृष्य विषुवन्ते य च यज्ञा दिवि श्रिता ।
 विभर्ति भर्ता विश्वस्योच्छिष्टो जनितुः पिता ॥५॥
 पिता जनितुर उच्छिष्टा ऽसोः पौत्रश्च च पितामह ।
 शिशवः विश्वस्यशान्तो यो ब्रूया भूम्याम् अनिर्य ॥६॥
 अन्न सत्य तपो दीक्षा श्रमो धर्मश्च च कर्म च ।
 भूत भविष्य[त्] उच्छिष्टे वीर्य लक्ष्मीर बल बले ॥७॥
 समुच्चिर ओज आकानिः क्षत्र राष्ट्र पञ्च उदय ।
 सवत्सरो ऽप्य उच्छिष्टे इडा प्रथा महा हाय ॥८॥
 चतुर्होतार [अ]ग्रियश्च चतुर्मास्यानि मीषिदः ।
 उच्छिष्टे यज्ञा होत्राश्च च पशुबन्धास्तद् इष्टय ॥९॥
 मधमासश्च च मासश्च चार्त्तमा ऋतुमिस् सह ।
 उच्छिष्टे घोषिणीर आप[स्] स्तयितु[श्च] शुचिर मही ॥१०॥

यज्ञा-
 • भाग्यलभ्यादिहता
 प्रतिहारा • विषय गतिविष् • य
 राजव आहृष्ट
 • भिन्नाति • स्वधोज्ञानुत •
 • भूम्या समुद्राण्य स्वाहृष्टे ति भूमा •
 • ना त
 अन्न
 जनतुः •
 • जनतु उदर ही मी
 • न • • अनिर्य
 इशदमा • • ज
 भूत
 • भोजकृति
 • य • इडास्य प्रथा महा हाय
 • होतार • चतुर्मास्यान् उन्नदिद
 • होतारान् नय • • •
 यज्ञिष्टे मया

श्री स क्षियति

श्री-शेषश्च भूविष्ट अतिर

१६ ८४

शार्करा[स्] सिकता अश्मान ओषधयो भीरुधस् तुणा ।
 अजापि विधुनो धर्मश्च उच्छिष्टे सञ्चिता श्रिता ॥१॥
 राक्षिः प्रसि[द्] व्याप्तिस् समाप्ति[र] मह एषुतु ।
 अस्यासिर् उच्छिष्टे भूतिर आहिता निहिता हिता ॥२॥
 यश्च प्राणति प्राणन यश्च च पश्यति चक्षुषा ।
 उच्छिष्टाज् अङ्गिर सर्वे दिवि दृष्टा दिविश्रित ॥३॥
 प्राणापली चक्षुश्च ओत्रम् अक्षितिश [च क्षितिश] च य ।

• भित्तिरस्याम्
 सञ्चिता श्रिता
 राक्षस सञ्च पश्यति
 अस्या उच्छिष्टे व्याप्तिर निहिता •
 दृष्टा • प्राणति • यश्च
 अक्षितिश
 अक्षितिश

श्री ११ ७ ११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५	युह कृत्वा मय्यं देवाः पुण्यम् आविशान् ॥८॥ सप्तो वै नन्दीर निष्कन्तिः पान्मानो नाम देवता । जरा सालय पालित्यं शरीरम् अनु प्राविशान् ॥९॥	आविशेत् • नन्दीर निष्कन्ति • पालित्यं प्राविशम्
श्री १०	स्तेयं दुष्कृतं वृजिन सत्यं यज्ञो यशो महः । बलं च क्षत्रम् भोजय च शरीरम् अनु प्राविशान् ॥१०॥ ॥५०॥५॥	• वृजिन • प्राविशम्
१६ ८७		
श्री ११ ८ २१	भूतिश्च वा [अ]भूतिश्च वा गतयोऽरातयश्च वा [] । भुषणश्च च सत्त्वो वृष्णश्च च शरीरम् अनु प्राविशान् ॥१॥	भुषण • भावोन् प्राविशम् [न]वा [उ]परि [न]य []श • • जिन्मादा
श्री १२	निम्बाय च वा [अ]निम्बाय च यच्च च हन्तेति मेति च । शरीरं धृष्टा दक्षिणाधृष्टा वातु प्राविशान् ॥२॥	प्राविशम् [ह]न्तेति • • यन्मूलम् • कथम् • •
श्री १३	विद्याश्च वा [अ]विद्याश्च यच्च चान्यद् उपद्रव्यम् । शरीरं सर्वं प्राविशान् कृत्स्नं सामाथो यजुः ॥३॥	• समतो भीरोऽभुतन • • • न नान प्राविशम् • प्रत्येयन न नातिव्यवसाय • •
श्री १४	आलम्बा नन्दाः प्रसुतोऽभीमोदमुत्रय च यः । हसो नरिष्टा नृत्तानि शरीरम् अनु प्राविशान् ॥४॥	
श्री १५	आलापाय च प्रलापाय चभीलापलयश्च यः । शरीरं सर्वं प्राविशान् आयुजम् प्रयुजो यजुः ॥५॥	
श्री १६	प्राणपापनी चक्षुश्च भ्रोगश्च अक्षिनिश्च च क्षितिश्च वा [] । व्यानोऽनी वाङ् मनश्च शरीरं त इत्यन्तं ॥६॥	• व्यानम् भ्रोगश्च • क्षितिज • • • • • • • तु य न • • • • • मर्मना
श्री १७	आशिप्य च प्रशिप्य च सशिपो विशिप्य च वा [] । जिह्वानि सर्वं सकल्पाय शरीरम् अनु प्राविशान् ॥७॥	निशान् सव प्राविशम् • • • • • इहाहाम मुने वरा
श्री नाति	त्वराय च वै धूतयश्च कडाशीस्त्वेतन् च यः । शरीरं सर्वं प्राविशान् निजरीरिण्याधो र्मुष्ट ॥८॥	
श्री १८ आस्तेयीष्ट, वास्तेयीष्ट	आस्तेयीश्च च वास्तेयीश्च च त्वरणाः कृपणाश्च वा [] । गुणाय शुक्ला यास् स्थूला [अ]युक्ता वा बीभस्तुर असाद्यन् ॥९॥	आरणा • वास्तेयी • त्वरणाः कृपणाः • • • शुक्ला • • • • • पाभक्त्युद आभक्त्युद • कृ × × × × गोशपो काशेन
श्री २०	अस्थि कृत्वा समिधं तम् अष्टापो असाद्यन् । नेत्रं कृत्वाय देवाः पुण्यम् आविशान् ॥१०॥ ॥५०॥५॥	रात्रि आविशम्
१६ ८८		
श्री ११ ८ ३०	या आपो यायु च देवता या विनाङ्क ब्रह्मणा सह । शरीरं ब्रह्म प्राविशच्च छरीरं ऽधि प्रजापति ॥१॥	य पना [म]नं नदिर
श्री ११	स्येयश्च चक्षुर वातः प्राण पुण्यश्च वि भजि । तथास्तेयम् आत्मानं देवाः प्रायच्छन्तं अन्नय ॥२॥	तथास्तेयम् • • • प्रायच्छन्तं • •
श्री १३	तस्माद् वै विज्ञानं पुण्यम् इदं ब्रह्मणि मन्यते । सर्वो ऽयं अस्मिन् देवताय शरीरं ऽधि समाहितः ॥३॥	मयाद • • यमाहितः
	यद् एभ्यस् स्थानम् अङ्गुलि पित्ता लोकम् अकल्पयन् । शरीरं सर्वा देवता यथाङ्गम् अनु प्राविशान् ॥४॥	• इयं • • • • • आ []यम्
	अङ्गमङ्ग शरीरस्य सर्वे देवा [अ]नु प्राविशान् । पित्ता ऽय एभ्यः प्रायच्छन्तं तं लोकम् अपराजितम् ॥५॥	प्राविशम् अपराजितम्
	तं लोकम् अपराजितं सर्वे देवा [अ]नु प्राविशान् । प्रजापति यद् आभक्त्यु छरीरं बहुधा दिनम् ॥६॥ ॥५०॥५॥	प्राविशम्
श्री ११ १ १-१०	१६ ८९	
	अन्नं जायस्वादिदितं नाधितेयं ब्रह्मोदेन पचति पुत्रकामा । सप्तऋषयो भूतकृतस्त्वं तं त्वा मण्यन्तु प्रजया सहह ॥१॥	• आभक्त्युनादिनं नाधितेयं • • • • • • • • • •
	कृणुत धूमं कृपणस्त्वं सक्तायो ऽद्रोषाविना वाचम् अच्छ । अयम् अक्षि [अ] वृत्तनापाद सुवीरो यन देवा [अ]सहन्त शत्रून् ॥२॥	• वाचम् आनय • • • • •

श्री बलिह्वन
श्री उद्वज्जनो

अथ उज्जनिष्ठा मदनं धीर्याय ब्रह्मादनाय पक्कयं ज्ञातवद् ।
समस्त्रययो भूतकृत[त्] तं त्वाजीजनन् अयं रयिं सर्ववीर नि यच्छ ॥३॥
समिधो ब्रह्म समिधा सन् इत्येष विमो देवान् यन्निषा एव ब्रह्म ।
तभ्यो हठं धपयन् ज्ञानेयदस् स्वर्गं लोकम् अधि रोहयेनम् ॥४॥
प्रेधा भागो निहितो ज्ञानेवदो देवानां पितृणाम् उत मर्यानाम् ।
नशान् जनीष्व वि भजामि ताव् सो वो देवाना स एष पात्रयाति ॥५॥
अथ सङ्ख्यानं बलिभूद अमीद अस्मि नीचो न्य उच्च द्विपन्त स्यपक्षान् ।
इय माणा मीयमाणि मितान् स सज्जानात् तं बलिद्वन् ॥६॥
साक सज्जाने पयसा सङ्घैश्च अङ्गुरैर् न मदनं धीर्याय ।
ऊर्ध्वो नाकस्याधि रोह विष्टप स्वर्गो लोक इति य वदन्ति ॥७॥
इय मही मति युक्तातु चर्मं पृथिवी देवी सुमनस्सयमाना ।
नाथि गच्छम् सुकुनाम् उ लोकम् ॥८॥
एतो प्रावर्णा सयुजा युक्त्विष चर्मणि निर भिन्त्यश्च अश्वं यजमानाय साधु ।
अवा[प्र]णी नि जहि य पुनत्येष ऊर्ध्वं प्रजाम् उद्वज्जन उद् ऊह ॥९॥
युद्धाय प्राणाया सयुजा वीर इहन्त आ त दवा यन्निषा यद्धम् अश्व ।
त्रयो वरा यनमास् त्व वृणोति तास् तं ससुद्धीर् इह राधयामि ॥१०॥

• • • धीर्याय • देवा ।
• • • ततो "जन अस्मे रयिं धीर्याय" • ब्रह्माणां
महिती तं मिति धीर्यायम विमो देवान् यन्निषा
तभ्यो हठं धपयन् रोहयेनम् ॥४॥ ब्रह्म
• • • मिहो • • • देवानां पितृणाम् उत मर्यानाम्
बहो • • • त • • • सैव •
• • • मर्यानाम् • • • अमीद • द्विपन्त स्यपक्षान्
बन् • • • ति ब्रह्मजान्
• • • युजाने • • • मेध • • • मदनं धीर्याय
विष्टप स्वर्गं बरन्तम्
बन् • • • पृथिवी
• • • गच्छमेव
विम अमीन् • • • साधु
• • • न् ऊह • • • यनमन् ऊर्ध्वं • • • अर् वरा
युद्धाय • • • वीर इहन्त • • • देवाया • • • अश्व
मयुद्धयेर्

(का) १०।

१६ १०

श्री ११.१२

श्री ११

श्री ११

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री २१.१

श्री २५

श्री-नाथेयु भूयिष पक्का

उपभस्व द्रु[वि]ये सीदता यूय वि विचयध्व यन्निषासत् तुय ।
श्रिया समानान् अति सवान् स्यामाधस्यद् द्विपन्त पादयम् ॥१॥
इय ते धीरिर् इदम् उ ते जनिष युक्तातु त्वाम् अतिनि य दारुपुत्रा ।
परा पुर्वी[हि] य इमं पुनत्येषो ऽस्मे रयिं सर्ववीर नि यच्छ ॥२॥
परं हि नारि पुनर् एहि क्षिप्रम् अया त्वा गो[हो] अश्व अरुक्षन् भराय ।
नासां युक्तीना[द्] यनमा यन्निषा [अ]स्वन् विभात्य धीरानरा जह्नीनात् ॥३॥
पसा [अ]श्वरु योपितय शुम्भमाला उद् निह नारि तवस वरस्य ।
सुपक्षी पत्या प्रजया प्रजावत्य् आ त्यागन् यक्षः प्रति कुम्भ शुभाय ॥४॥
ऊर्ध्वो भागो निहितो यन् पुरा य ऋषिप्रभृताप आ हरेता ।
अय यक्षो नाथविद् गातुविस् प्रजाविद् उग्रः पशुविद् वीरविद् वो ऽस्तु ॥५॥
अथ चरद् यन्निषस् त्वाप्य अरुक्षन् कुक्षिस् तपिष्ठ[स्] तपसा तपेनम् ।
आर्याया देवा [अ]भिसहस्य भागम् इमे तपिष्ठा ऋतुसिन्त नपन्तु ॥६॥
गुहा [आ]पो योपिनो यन्निषा इमा [आ]पय चरम् अथ संपन्तु शुभा[] ।
द्वन्द्वं प्रजा बहुला पशून् म पक्षीदनस्य सुकुनाम् एति लोकम् ॥७॥
ब्रह्मणा गुह्या उत पुत्रा पुनैव सोमस्यादायस् तपहुला यन्निषा म ।
अप[] प्रविशति प्रति युक्तातु वयं चरद् इम पक्का सुकुनाम् एति लोकम् ॥८॥
अप्यायनस्व प्रजया सहना प्रत्यङ्मुख एता दत्ताभिस सहधि ।
स्वर्गं लोकम् अभिसयहेनाम् आदित्य देवा परम व्याम[न्] ॥९॥
उरुः प्र[यु]ष्य महता महिषा सहस्रयुष्टस् सुकृतस्य लोक ।
पितामहाः पितरः प्रजोपजाह पक्का पञ्चदशास् तं ऽस्मि ॥१०॥

उपभस्व • • • यन्निषासत् तुय
• • • अश्व मयोदा उग्रमभस्यद् • • • नाथमेव
यं तु • • • मम • • • पुत्रा
• • • पु । इय म • • • "वीरन्" • • • ब्रह्मत्
परिहि • • • म अपामाया • • • अथ रिक्षम् •
• • • म विषयम् • • • कुक्षि
नामा कुर् • नात् तवस्य भरन्
मपयन् पत्या • • • प्रजावत्य् • • • त्यागः
• • • निहतो वत् पुत्रा वो ऋषिप्रभृताया हरेता
अयं यक्षो नाथविद् उत गातुविद् प्रजाविद् • • • पशुमन् •
• • • त्यागय आरिष्युः शुनस्
अर्याया • • • "हस्य" • • • रमेत् तपेनम्
• • • ब्रह्मणा मया • • • परस् इव • •
१६१ • • • आश्व
माहणा • • • उद्
• • • विषयत् • • • युक्तातु पक्का सुकुनाम्
"वचर" • • • महेन प्रजा एव • • • सहाधातव
र्यामा • • • "विशान्" आदित्य देव
सुहः
• • • भोजय नाह

(का) २५।

१६ ११

श्री ११.२०

श्री २१

श्री २३

श्री-नाथेयु भूयिष अमीदी, जसप्री

श्री २६

सहस्रयुष्ट दानधारो भक्षितो ब्रह्मादीनो देवयानस् स्वर्गं ।
अमृतं त आ द्यामि प्रजया रेपयेनान् बलिहाराय मुह्यनान् मद्यम्
एव ॥१॥
उदेहि वेदिम् प्रजया वर्धयेता नुदस्व रक्षः पतर् धम्य एनाम् ।
श्रिया समानान् अति सवान् स्यामाधस्यद् द्विपन्त पादयम् ॥२॥
कनन नटा ममसा हिनय ब्रह्मादीनस्य निहिता बहिर् अग्र ।
नशान् गुह्याम् अथ धिह नारि तत्रोदन्ताय देवानाम् ॥३॥
अतिरिह हस्ता क्षुब्धं पता द्वितीया सप्तऋत्यां भूतकृतो याम् अकृष्यन् ।

• • • अश्वतो
अमृतं त्व • • • मर्यानाम् • • • युहाना •
वर्धयेन प्ररिर् • • • एनम्
पक्का • • • अश्व सवां ब्रह्माधस्यद् द्विपन्त पादयेव
• • • एता • • • नाथोदय निहिता •
अशान्ति(परि हि) युह्याम् अति • • • ममोदय
• • • इह

श्री २५ कोशेषु भूमिषु दैवा

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

श्री ११ १ ३१-३७

श्री नाम

सा गात्राणि विदुष्य ओदनस्य दूर्विद वेद्याम् अष्ट एन चित्तोत्तु ॥३॥
 मृतं त्वा हविरे उष सीदन्तु देवा अनुसृज्यास्त पुनर्द पन्नात् प्र सपे ।
 सोमेन पुनो जडरे सीद ब्रह्मणा आर्षेयास् त मा रिपन् प्राशितार ॥५॥
 सोम रात्रन् सखानम् आ वषेभ्यो ऽब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदन् ।
 ऋषीन् आर्षेयास् तपसो ऽधि जता[न] ब्रह्मोदने सुहवा ओदधीमि ॥६॥
 इदम् अपो मधुमती[र] घृतस्रुतो ब्रह्मणा हस्तेषु प्रपृथक् सादयामि ।
 यत्काम इदम् अभिषिञ्चामि वो ऽहम् इन्द्रो मरुत्वान् स ददात् इदम् ॥७॥
 इदम् ज्योतिर् असुत हिरण्य पक्क क्षेत्रात् कामदुघाम् म पया ।
 इदं धन नि दध ब्राह्मणेषु कृष्य पन्था पितृषु यस्य स्वर्गे ॥८॥
 अग्नी तुपात् आ वष जातवदसि परम् कम्बुकान् अप मुहृदय पत्नान् ।
 एन शुश्रुम सुहराजस्य मागम् अयो विष्ठा निकेतं दत्ताधयम् ॥९॥
 आभ्यपन् पवत एति सुवन्तस् स्वर्गं लोकम् अधि रोहयन् ।
 यन रोहात् परम् आपद्य यद् वष [उत्तम नाक परम् श्योम] ॥१०॥ ॥५०॥३॥

१६ १२

यधरे अथयो मुखम् एतद् वि मुहृदय [आ]ज्याय लोक कृणुहि प्रजानम् ।
 घृतन गात्रात् संवो वि सुहृद कृष्य पन्था पितृषु यस्य स्वर्गे ॥१॥
 यधे रक्षस्[त] सुमन्तिम् आ वषेभ्यस् सुब्राह्मणा यतमे त्वोपसीदन् ।
 पुरीषिणः प्रथमात् पुरस्ताद् आर्षेयास् त मा रिपन् प्राशितार ॥२॥
 आर्षेयेषु नि दध ओदनं त्वा नानार्षेयाणाम् अप् अरुन् यध ।
 अहिर्द म शुश्रुा मरुतयः क स्वर्गे विभ्ये देवा अभि रक्षन्ति पक्कम् ॥३॥
 यक्ष सुहान सवम् इत् प्रीणि [तु]मास धेनु सदन रयीणाम् ।
 प्रजाघृतत्वम् उत दीर्घम् आयु राययः क पोषैर् उप त्वा सवम् ॥४॥
 ऋषभो ऽसि स्वर्गं ऋषीन् आर्षेयात् गच्छ ।
 सुहतां लोक सीद तन् मा संस्कृतम् ॥५॥
 समानतुष्यानुसप्रयाम् सप्र पयः कृष्य दद्यातान् ।
 एभिस् सुकृतेर् अन्तु प्र गेम् यक्ष नाक निष्ठन्तम् अधि सनरहम् ॥६॥
 यन देवा ज्योतिषा याम् उदायन् ब्रह्मदिन पक्वया सुकृतस्य लोकम् ।
 त त्वा पत्नामि ज्योतिषा ज्योतिर् उत्तम स नस् तद् धवि सुकृताम् उ
 लोक ॥३॥ ॥५०॥३॥

१६ १३

प्राच्ये त्वा दिशे निर वषामि शतधाम् अपभुधम् ।
 स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा ॥१॥
 दक्षिणाय त्वा दिशे निर वषामि शतधाम् अपभुधम् ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥२॥
 प्रतीच्ये त्वा दिशे निर वषामि शतधाम् अपभुधम् ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥३॥
 उदीच्ये त्वा दिशे निर वषामि शतधाम् अपभुधम् ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥४॥
 अवायं त्वा दिशे निर वषामि शतधाम् अपभुधम् ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥५॥
 ऊर्वाच्ये त्वा दिशे निर वषामि शतधाम् अपभुधम् ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥६॥
 दिव त्वा निर वषामि [शतधाम् अपभुधम्] ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥७॥
 अन्तरिक्षाय त्वा निर वषामि [शतधाम् अपभुधम्] ।
 [स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणा] ॥८॥

• • विदुष्य • द्रम्यवेद्याम् • • •
 अनुत्तु विरन्तु • अनुसृज्यास्त • पन • सृज्य
 ब्रह्मणा आर्षेयास् त मर्ष •
 भोमो रात्र मयधानम् • भीदाम्
 ऋषीणा ऋषयम् माहोदने • गोहविमि
 इवम् भायो • "सुतो माह्वणा • प्रपक्वया छदयामि
 वक्ष्येदेदम् • यो • मरुताः यध विहात् • •
 हिरण्य पक्क • कामदुघाम् • •
 ब्रह्मणेषु यत् • •
 • यथा न वा यध सवर्ग पत्नान् •
 यत वक्ष्यम् उदाययन् निरुदत् •
 श्यामन् • येति रोहयन्म् •
 • परमात् पय वष यध

• अभ्यु • • व सृदि
 धृतन गात्रात् • • सृदि यत् •
 यध त्यभोदात् •
 • प्रथमान् पुरस्तात्ना रिषयस् • रिष •
 • दधो मुद • नाना ऋषयाम् • • •
 पक्कम्
 अत् प्रमीय

• • ऋषागर्षेया •
 सुकृतात् लोके सीद तन् मा भकृन्म्
 समानतुष्यान्मप्यम् • पयः कृष्य • याना
 वक्ष्य • • कृष्यमो यधे • • •
 येन देवा ज्योतिषा • उदाय

प्राची • दिशो
 • पक्वयम् • मर्षयन् सवर्ग निषर्वासात्
 [मधुक्] ॥ पुनरुक्त ॥
 पत्नी • •
 उदाया •

• • दिशि
 दिशे नि दिव त्वा निरि
 अन्तरिक्षाय त्वा निरिदि

पृथिवीभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१॥
पटुभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१०॥
॥को० १॥

१६ १४

मनुष्यभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१॥
पितृभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥२॥
ऋषिभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥३॥
नारिभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥४॥
भक्तिराभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥५॥
अथर्वभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥६॥
वनस्पतिभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥७॥
॥को० ६॥

१६ १५

वीरुद्भ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥१॥
ओषधीभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥२॥
ऋतुभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥३॥
आर्तभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥४॥
लोकभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥५॥
लोकानां स्वापेक्षभ्यो निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥६॥
द्वेषभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥७॥
द्वेषभ्यस् त्वा निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥८॥
सर्वाभ्यस् त्वा देवताभ्यो निर वषामि शतधारम् अपञ्चधम् ।
[स पकारोदस् सुकृता यत्र लोको यत्र ऋषयः प्रथमजाः पुराणाः] ॥९॥
॥को० ७॥

१६ १६

पुमान् पुंसो अधि तिष्ठ चमे न ते शिष्टं प द्वाङ् ज्ञातवेदा ।
भवान् नन्वीणिम् ? अप्य् अन्तरात् ॥१॥
महती धावापृथिवी अन्तरिक्षम् इदं महत् ।
महान् महिम्ना सर्वोक्तो यस् त्वा पचन्त्य ओदन् ॥२॥
सप्तद सूर्यो [आ] ध्नास सप्त पुष्कणिणीर उत ।

पृथिवीभ्यस् • निरिदिशि

पटुभ्यस् • निरिदिशि

मनुष्यभ्यस् • निरिदिशि

पितृभ्यस् • निरिदिशि

ऋषिभ्यस् त्वा निरिदिशि

नारिभ्यस् • निरिदिशि

भक्तिराभ्यस् • नि

• • नि

वनस्पतिभ्यस् त्वा

उषधीभ्यस् •

• पन्थासै

शिष्य

महन् • सर्वोक्त आदना

महिद • भूतम्

श्री १०

या पुरस्ताद् युज्यते योन पश्चाद् या विश्वतो युज्यते योन स्वधेन ।
यया ब्रह्मस्य तायते प्राकृता त्वा पुच्छामि कतमा स कृच्छाम् ॥४॥
यत्स सूर्य उदयस्य अस्तय यत्र जित्परीयति ।

श्री ११

तद् एव मय्ये इह ज्येष्ठ ततो नात्य एति किं चन ॥५॥
सत्येनोभ्यस् नयति ब्रह्मणावोक्ष वि पश्यति ।
प्रागेन तियेह प्राणनि यस्मिन् ज्येष्ठम् अधि क्षितम् ॥६॥

श्री १२

यो वेन विद्याद् अरणी याया विमेष्यते यतु ।
स विज्ञान ज्येष्ठ मय्येत स विद्याद् ॥७॥
यपाद् अथ सम् अवयव सो इमे स्वर आभरत् ।

श्री १३

चतुष्पाद् भूत्वा भोग्यस्य सर्वम् आदत्त भोजनम् ॥८॥
भोग्यो भवद् अधो अन्नम् अदद् यतु ।
यो देवम् उत्तरावन्तम् उपासति सनातनम् ॥९॥

श्री १४

सनातनम् पतम् आहुर उताद्य स्यात् पुनर्णव ।
अहोरात्रे प्र जायते अग्न्यो अग्न्यस्य रूपयो ॥१०॥ ॥५॥१॥

१६ १०३

श्री १० ८ २४

दात सहस्रम् अयुज स्युर्दुदम् अस्वयेय स्वम् अस्मिन् निविष्टम् ।
तद् अत्य प्रान्ति विपश्यत एव तस्माद् द्वो रोचते ॥ अद्य भवत् ? ॥१॥
अन्नप्राप्तम् ? दृष्टा उतेक नेव हृदयत ।

श्री २५

अन परिष्वजीयसी द्युता सा मम मिया ॥२॥

श्री २६

[१५] कस्याण्य अजरा मय्येस्यामृता युद्ध ।
तस्मै कृता दाय स यथा चकार अजरा स ॥३॥

श्री २७

त्व स्त्री त्व पुमान् अस्ति त्व कुमार्ये उत वा कुमार ।
त्व जीर्णो वृषडन वयस्वस्ति त्व ज्ञानो अर्थास विश्वतोमुखः ॥४॥

श्री २८

उतैवा ज्येष्ठ उत वा कस्मिन् उतैवा ज्ञानोत वा पितैषाम् ।
एको [६] देवो मनसि प्रविष्टः पूर्वो जातस्य स उ गार्गे अन्न ॥५॥
अनेनेत्य एजनि सर्वम् अस्मिन् विश्वरूपाण्य [३] ययाद् क्लम्य ।

श्री २९ २० २१

स पुमान् पुलो ॥ जन भूतन सर्वोद् अन्तो गच्छतु तिष्ठन्त्येव ? ॥६॥
मध्य दिवो मिहितः पुष्टिर अहमा वि चक्रम रजसस्य पात्य अन्ती ।

श्री २९

सं विश्वाचीर अभि चष्ट घृताचीर अन्तरा पूर्वम् अपर च कर्तुम् ॥७॥
यं अधोक्ष [मध्य] उते वा पुराण वेद विज्ञास्य अभिनो वदन्ति ।

श्री २९

आतिथ्यम् एयं ते परि वदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं चिन्त च हव्यम् ॥८॥
एकम् कृच सम् इभ्यते ह्यवराभिर अग्निभि ।

श्री २९ २१

तस्याम् आपस्य नस्या गावस्य तस्याम् ओषधयश्च श्रिता ॥९॥
सप्त सुपणो उप धावन्ति बाणम् अनुद्धमा सधुत वायुम् पतम् ।

सप्त आतरन् वितन तन्तुम् ओत स न पुनात् सलिलस्य पृष्ठ ॥१०॥
सप्त कृपयः प्रविहिताय शरीरं सति रक्षन्ति सर्वम् अग्रमावत् ।

सप्तपस्य स्वपनो लोकम् ईयुस् तत्र जायते [अ]स्वप्नो सत्यसर्वो च
देवो ॥११॥ ॥६॥७॥ ॥७॥८॥

१६ १०४

श्री १० १ ३ ४

भवाशरीं मूर्धन मांसि यान पशुपती भूतपती नमो बाम् ।
प्रतिहिताम् आयतां मां वि आष्टे मां नो हिसिष्ट हिपरो मां चतुष्पद ॥१॥
दुने कोष्ठे मां शरीराणि कर्तुम् अकिञ्चभ्यो युधेभ्यो सं च कृणां अविध्यम् ।
मक्षिकास् [न] पशुपत संयासि ते विघ्नस्ते मां विद्वन् ॥२॥
कन्द्याय ते प्राणायं तं यायु च ते भव रक्षिय ।

यः • • • पतययवा
• • • प्रायेण पञ्च तां • • • कतिमा × × × × ×
यत्स विगित्यति
उद नास्य (उदरि नास्य) • • •
इष्ट •
• विह जेष्ठम् • शुभम्
निमेषते •
• विद्वत् •
• अद्य • अमरत् • अहुर आमवत्
• अमृत •
अष्ट वद
अपानं •
उतायमा भ पुनर्णव

• • • निवृषम् • मम् • • •
अरागि विवि पश्यते • • •

• • • त्व रोचते • • • मम् •

• • • मे • • • तारा •

• • • मज्जि • जल • • •
जनेन ज्येष्ठोत्त • कतिमोत्त • • • विने
गर्भो •
अनेनय कृपाणि • • •

मोयन् हि नकमा नोष्टि पयम् •
म विद्वामि • • • कर्माभिर अगता पंथ अप-
• अर्गो पुराण वदन्ति [३] केतुम्
सं च अग्निं द्वितीय

शुभा

• आतर • आउत
रमन्ति •
• ममा जायते • मन्त्रमो •

भवाशरीं मूर्धन मांसि • पशुपती भूतपती • • •
प्रतिहिताम् आयता चतुष्पद [अविध्यं
दुने • • • शरीराणि कर्तुम् • • • च कृणां
मक्षिका- "पात वेगोम • विराम मा विरहेन
कन्द्याय वि" अर रोषेव

नमस् ते रुद्र कृष्णस् सहस्राक्षामर्त्य ॥३॥
 पुरस्तात् ते नमः कृष्ण उत्तराद् अघराद् उन ।
 [अभीषणोद् विवस् पर्य अन्तरिक्षाय ते नमः] ॥४॥
 मुञ्चाय त पशुपते यानि चक्षुषि ते भव ।
 त्वय्यं कृपाय सहस्रो प्रतीचीनाय ते नमः ॥५॥
 अङ्गम् उन्मारा जिह्वाया आख्याय च ।
 द्वाभ्यां गन्धाय ते नमः ॥६॥
 अक्षा नीलिशक्षण्डेन सहस्राक्षेण वाजिना ।
 द्रौण्यध्वगघातिना तेन मां संम अगामसि ॥७॥
 सं नो भयं परि वृणक्तु विश्वं धाय इषासि परि वृणक्तु नो भयं ।
 मा नो अभि मास्त नमो अस्तु अस्मे ॥८॥
 खतुर नमो [अ]ष्टक्यो भवाय द्वाहृत्य पशुपते नमस् ते ।
 तवम पञ्च पशवो विभक्ता गावो [अ]श्वान् पुरुषा अजावय ॥९॥
 तथ चतस्रः प्रविशस् तथ षोडश तथैवम् उभोर्व अन्तरिक्षम् ।
 तवद् सर्वम् आत्मन्वद् यद् एजम् अधि भूम्याम् ॥१०॥ ॥को॥१॥

• • • रुद्र कृष्ण "मन्था

मुञ्चाय • • • यानि चक्षुषि ते नमः
 त्वय्यं

अङ्गम् उन्माराय • • • स्यात् •

• • • ते नमः

अक्षान् नीलिशक्षण्डेन

• • • तेन • • •

• • • भयं • • •

• • • भोस्तु • • • वयं तवमे [नो भयं

दशकृत्याय • • •

पुरुषा ५ भावय

• • • तव उभोर्व •

एजम् • • •

श्री ११ २ ११-२०

१६ १०५

उरः कोशो वसुधातस् तथाय यस्मिन् इमा विदवा भुवनान्म अन्त ।
 स नो मुञ्च पशुपते नमस् ते परः कोष्टारो अभिभाय भवान् परो यन्म
 अघदो अकेश्य ॥१॥
 पशुर विमर्षं हरित हिरण्यय सहस्रम्रि शतवधं शिखण्डिन ।
 रुद्रस्यपुत्र चरति द्वाहृतितस् तस्यै नमो यतमस्यां दिशीत ॥२॥
 यो ऽमियानो निलयते त्वाम् उग्र निचिकीर्षति ।
 पश्चाद् अनुग्र[शुक्ल]ं ते विद्वस्य पदनीह हव ॥३॥
 भगवद्भो सयुजा सविधानाव् उमा[व] उग्रो चरतो वीर्याय ।
 तयोर् भूमिर् अन्तरिक्ष स्वर षोडश ताभ्या नमो भयमन्याय ? कृष्ण[न] ॥४॥
 नमस् ते ऽ[ह]िन् आयते नमो अस्तु परायते ।
 नमस् ते प्राण तिष्ठत आसीनायाने ते नमः ॥५॥
 नमस् स्वाय नमः प्रातर् नमो रात्र्या नमो विधा ।
 स्याय च द्वाभ्यां चोमाभ्याम् अकर नमः ॥६॥

• • • एह "पति" • • • कष्टारो विभासमाना • • •

अघदो[र] अकेश्या ॥२॥

पशुर् निलयते मतवध शिखण्डिन्

तस्यै • • • दिशो

नुच दीपय

• • • अष्टमं तु • • • प्रतीतो वयं

अभिधानाय • • • चरतो •

• • • भूमिम्

• • • माय

कम् • • •

भाषानाम् निष्कायवृक्षान्

इषायाय • • • वृणन् भोमो • • • चारयन्म

• • • प्रतीयुषा

• • • हिन • • • न क्षुप • • •

• • • श्वाना • • • ५२

कृष्ण

आमयि ॥१॥

श्री ११ २ २१-२१

१६ १०६

मा नो [अ]श्वेषु गोषु पुरुषेषु मा शूभो नो अजाविषु ।
 अन्यघोषं वि घनय पियारूपां प्रजां जहि ॥१॥
 यस्त तस्मा कासिका हतिर् एकम् अश्वस्येव वृषणः क्रन्द पति ।
 अभिपुष्य विणयेन नमो अस्तु अस्मे ॥२॥
 यस् तिष्ठति विष्टमिनो अन्तरिक्षे ऽयज्वनः प्रसृजन् द्वावीयून् ।
 तस्मै नमो द्वाभ्याम् शकृभिः ॥३॥

• • • एतेषु कृषा • • •

• • • वरयन् प्रियारूपां • • •

एकान्वयः • • • वति

• • • निजवते • • • वयम् ॥२॥

• • • विद्वन्मनः "पशु

• • • दिवाभिः

श्री नासि

तुभ्यम् आरण्याः पशवो युगा वने हितास् तुभ्य वयांसि शकुनाः पत
त्रिय ।
तव यक्ष पशुपते [अ]स्व् अन्तस् तुभ्य क्षरन्ति विष्वा [आ]पो वृषे ॥५॥
सिधुमारा [अ]नगराः पुरीकया जया मरुत्या रजसा येभ्यो भस्पसि ।
न ते दूर न परिच्छास्ति न भव सद्यस् सद्यो परि पश्यसि भूमिम् ॥५॥
पूर्वमाह्व धस्य उत्तरीस्मन् समुद्र मा नो रुद्र तक्षमा मा विषेण ।
मा नस् स खा दिव्यानाग्निनाम्यत्रास्मन् विद्युन् पातयैताम् ॥६॥
भयो दिवो भव इशो रुषिण्या भव आ पय उर्व् अन्तरिक्षम् ।
तस्य न प्राप दुष्कुना का चनेह ॥७॥
भव राजन् यजमानाय मुष्ट पशूनां हि पशुपतिर बभूव ।
यथा धर्माति सग्नि त्वा इति वतुष्यन् द्विपद अस्य मुष्ट ॥८॥
मां नो महान्तम् उत मां नो अभेक मां न उक्षन्तम् उत मां न उक्षतं ।
मां नो हिंसोऽ पितर मोत मानर [ज] स्वां तस्य रुद्र मां रीरिपो न ॥९॥
रुद्रस्यैलबकारभ्यो ऽसस्कुमिरभ्यः ।
इत् महात्स्यभ्यः इवभ्यो ऽकार नम ॥१०॥
नमस् ते घोषिणीभ्यो नमस् ते [क]शिनीभ्यः ।
नमस् सञ्जुञ्जीभ्यो नमो नमस्कृताभ्यः ॥११॥ ॥का०॥

श्री १० १० १-१०

१६ १०८

नमस् ते जायमानायै जाताया उत ते नम ।
यालभ्यसु दाफभ्यो रूपायाभ्ये ते नम ॥१॥
यो विद्यात् सप्त प्रवत्स [सप्त विद्यात् परावत् ।
[शिरो यक्षस्य यो विद्यात् स वशां प्रति शुद्धीयात् ॥२॥
[विदाह सप्त प्रवत्स] सप्त वेद परावत् ।
शिरो यक्षस्याह वद् सोम वास्यां विचक्षणम् ॥३॥
यया सौर यया रुषिर्वी यया[पि] रुषिणा इमा ।
यशा सहस्रधारां ब्रह्मणाच्छावदामसि ॥४॥
शत कसाथ शत दोम्भारः शत गोतारो भक्षि पृष्ठे अस्या ।
य देवास् तस्या प्रागग्नि ते यशा विद्युद एकधा ॥५॥
यक्षपदीरक्षीरा स्वधाप्राणा मदीलुका ।
यशा पञ्चन्यपक्षी देवां न्यप्य पतु ब्रह्मणा ॥६॥
अनु त्याग्नि[ः] प्राविशद् अनु सोमो वशे त्वा ।
ऊषस् ते भद्र पञ्चन्यो विद्युन्तस् ते रुम्ना वशो ॥७॥
अपस् त्व धुक्ष प्रथमा उर्वरा [अ]परा वशो ।
रुनीय राष्ट्र धुक्ष अक्ष क्षीर वशो त्वम् ॥८॥
यद् आदित्यैर् इयमानोपातिष्ठ ऋतावरि ।
इन्द्रस् सहस्र पात्रान् सोम त्वापाययद् वशो ॥९॥
यद् अनुवीन्द्रम् एह आत् त्व ऋपयो ऽह्वयत् ।
नम्यान् ते वृत्रहा पयः क्षीर कुक्षो ऽभरद् वशो ॥१०॥ ॥भ०॥

१६ १०८

श्री १० ११

श्री १०

श्री १० ११

श्री १० ११

श्री ११

यत् ते कुक्षो धनपतिः क्षीर देवम् [अ]भरद् वशो ।
इत् नद् अथा नाकस् त्रिषु पात्रेषु रक्षति ॥१॥
त्रिषु पात्रेषु त सोमम् आ देव्य अभरद् वशो ।
अथवा यत्र दीक्षितो बर्हिष्य आस्ति हिरण्यम् ॥२॥
स हि सूर्येणान्त स्म उ सव्येण चक्षुरा ।
यशा समुद्र प्रातःपयः क्ष्वस्व सामानि विभज्नी ॥३॥
स हि सोमनागात स्म उ सव्येण पट्ना ।

• आरण्याः • वृषा
विष्वा
सर्वेष पशुपते
सिधुमारा • युगधवा जगा मरुता
• • • द्रु परिहारिभ्यः • सप्तसु वषात्
पुष्येना
• • • कात् दिव्यां • विना पातयेताम्
• देवो • • मषापः प्रा • •
• ना (उपरि ना)

• भद्रपाशदि • यति यस्य •
• मशान्तव इत् • क्षीयन्त • • नो अक्षत
• • हिं सीः • मोन • स्वां नमो रुद्र •
सहस्रैलबकारभ्यो सोमकुमिरभ्यः [पिपो •
• नरस्यैभ्यः विभ्यो • •

• मञ्जुञ्जीभ्यो • नमस्कृते(उपरि ते)भ्यः

• • • प्रपत

• • • वद •
भाभा नास्य •
गापिना दिमा

स्व
• • • तस्य प्रेमान्त तप
यक्षपदीरक्षीरा • माहिलका
अस्व • •

युषम्
• त उक्षि • ऊर्वरा परावरा •
वशी •
• इवमानापातिष्ठ •
• पात्र • त्वापाययद् •
• उर्ववीन्द्रम् • आह रुम्ना इवन्
कुक्षो • •

यद् कुक्षो • • देहि • •
• यु न्य नागात् • रक्षित
• • हित • • यम्प • •
अस्तु हिरण्ये •
• • सप्तमम् • •
• धामना कञ्जम् • •
• • रम्प • •

श्री १५ ^१	वशा समुद्रम् उन्निष्ठा[द्] गन्धर्वैः कलिभिस्सह ॥४॥	समुद्रम् •
श्री १५ ^२	स हि धातनागत सम् उ सर्वैः पतत्रिभिः ।	• • • सम् अ • पतित्रिभिः
श्री १७	वशा समुद्रम् अत्य् अत्यद् भद्रा ज्योतीषि बिभ्रती ॥५॥	• • • अत्य्
श्री १८	तद् भद्रात् सम् अगच्छन् वशा वेङ्गुषु अयो स्वधा ।	अगच्छन् • दीप्ती • •
श्री १९	अथो यत्र दीक्षितो बहिष्प आस्त हिरण्येय ॥६॥	अस्त हिरण्येयी
श्री १८	अभीष्टना हिरण्येय यद् अतिष्ठ क्लृतापरि ।	• • दि तिष्ठ
श्री १९	अभ्यस् समुद्रो भूत्वाभ्य् अस्कु[न्]द् वशा त्वा ॥७॥	मदस्य • भूत्वा अय • • •
श्री १९	वशा माता राजन्यस्य वशा माता स्वधे तव ।	• महासुय • विभम् •
श्री १९	वशाया यज्ञ आयुधं ततश्च चित्तम् अजायत ॥८॥	उत्तम • होमा अजायत
श्री १९	ऊर्ध्वो बिन्दुर उद् अबरन् ब्रह्मणः ककुदाद् अधि ।	• • • नवनय
श्री २०	ततस् त्व जलनि वशा तनो होताजायत ॥९॥	स्तनयो • •
श्री २०	आह्वस् ते गाथा अभवन् उणिह्याभ्यो बल तव ।	
श्री २०	पाजस्य[त्] जलं ते यज्ञ[स्] स्तनभ्यो रश्मयो वशा ॥१०॥ ॥३॥ ॥५॥	
श्री १० १० २१-३०	१६ १०९	
	ईमाभ्याम् अयम जात सक्धिभ्या च वशा तव ।	अनु-माभ्याम् एन • सक्धिभा ज • •
	आन्त्रेभ्यो अत्रा जहिर उद्वाद् अपि वीरुध ॥१॥	अन्त्रेभ्यो यत्रा विरुधा
	यद् उद् वरुणस्यानुमाविधाया वशा ।	• • • विरुधना
	ततस् त्वा ब्रह्मोद् ब्रह्मयत् स हि नम्य् अवत् तव ॥२॥	• • • त्वो न ब्रह्म येनत् अव त्वा
	सर्वे गर्भाद् अभवन् जायमानाद् अस्त्व ।	• • • अवपनत् • • • अमायव
	सस्व हि ताम् आहुर वशाति ब्रह्मणा कलत् उत वरुण् अस्या ॥३॥	ममूरी ताम् • • • त्रिप्त • • • अस्यात्
	तुध एकस् स खजति यो ऽस्या एक [६]द् वशी ।	तुधन • • • • •
	तरासि यक्षा अभवन् तरसा वरुण् अभवद् वशा ॥४॥	पारासि वशाभान् तरसा • • • वशा
	वशा सूर्य प्रत्य् अशुबाद् वशा यज्ञम् अधारयत् ।	• • • शुद्
	वशायाम् अन्तर् आविशा[द्] ओन्नतो ब्रह्मणा सह ॥५॥	औन्नतो • •
	वशाम् एवाहुर अमृत वशां मृत्युम् उपासते ।	• • • मृत वशा मृत्युद्
	वशाद् सर्वम् अभवद् वशा मनुष्या [अ]सुराः पितर ऋषय ॥६॥	• • • मानव • • • मनुष्याम्
	य एव विद्यात् स वशां प्रति शुद्धीयात् ।	शुद्धीयात्
	तथा [हि] यज्ञस् सर्वेपाद् बुध द्वात्रे ऽनपरकुर्वन् ॥७॥	
	निष्को जिह्वा वरुणस्यान्तर् वीथान् आसनि ।	विनिस् आसनि
	नासां या मध्ये राजति सा वशा दुष्प्रतिप्रदा ॥८॥	दुष्प्रतिप्रदम्
	चतुर्धो रतो ऽभवद् वशाया [आ]पस् तुरीयम् अमृत तुरीयम् ।	• • • त्वा
	यज्ञस् तुरीय पशवस् तुरीय य एव विद्यात् स वशा प्रति शुद्धीयात् ॥९॥	
	वशा ह्यो वशा पृथिवी वशा विष्णुः प्रजापति ।	
	वशाया दुष्प्रम अपिषन् माथा वसवः च ये ॥१०॥ ॥३॥ ॥५॥	
श्री १० १० ११-३४	१६ ११०	
	वशाया दुष्प्र पीत्वा स्वाभ्या वसवश्च च ये ।	
	इम ब्रह्मस्य विष्टिप एयो ऽप्या उपासन् ॥१॥	माभवेनामक • • • एवम् •
	सोमम् एनास एक बुध धृतम् एक उपासन् ।	
	य एव विदुष वशां ददुर्ग दे गतास् त्रिदिव दिवः ॥२॥	
	वशा दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यस् सर्वाल लोकाभ् सम् अमृतम् ।	• • • ब्रह्मणेभ्यम् • • • ममम् अमृतम्
	कान् ह्य् अस्याम् आहितम् अपि ब्रह्माधो तप ॥३॥	कान् तप • • • तपो अयो तप
	वशां देवा उप जीवन्ति वशा मनुष्या उत ।	
	वशाद् सर्वम् अभवत् यावत् सूर्यो विपश्यति ॥४॥ ॥३॥ ॥७॥ ॥७॥	
श्री ११ १	१६ १११	
	यो वा एकः ब्रह्मानुष्टा विद्यात् सप महद्भते ? ।	

१६ ११४

श्री १६ ४०, ४१

यत् क्षीगम् उपसिष्योपहरति यावद् अग्निष्टोमेन समुद्धेनेष्ट्यावरुद्धे
तावद् एतनाव रुद्धे ॥१॥

मपृष्ठेनेष्ट्या

श्री ४०, ४२

यत् सर्पिर् उपसिष्योपहरति यावत् साहने समुद्धेनेष्ट्यावरुद्धे तावद्
एतनाव रुद्धे ॥२॥

श्री ४१, ४५

यद् मधुपसिष्योपहरति यावद् भतिराग्नेन समुद्धेनेष्ट्यावरुद्धे तावद्
एतनाव रुद्धे ॥३॥

समुद्धेन

श्री ४२, ४७

यन् मासम् उपसिष्योपहरति यावद् द्वावराह्ण समुद्धेनेष्ट्यावरुद्धे
तावद् एतनाव रुद्धे ॥४॥तावद् • •
गोग • •

श्री ४८, ४९

यद् उदकम् उपसिष्योपहरति प्रजाणां प्रजननाय योग्यं जीवति सर्वम्
आयुर् एति ।

न पुनर् आ जरसः प्र मीयते य एष वेद ॥५॥ ॥४० ४॥

य

१६ ११५

श्री ० ६ ५०-५२

तस्मै वा उवा हिङ्कृ कृणोति सविता प्र स्तौति ।

सुहस्पतिर् ऊजोद् गायति त्वष्टा पुष्ट्या प्रति हरति विश्वं त्रैवा निध-
नम् ।• • भूया • • सविता भूत्वा • •
• • कमाद निधि-

श्री ५१-५४

निधन भूत्याः प्रजायाः पशूना भवति य एष वेद ॥१॥

निधिन

तस्मा उद्यन् सूर्यो हिङ्कृ कृणोति स्वयम् प्र स्तौति ।

तस्मा उद्यन्

मध्विनि उद् गायत्य अपराह्णः प्रति हरत्य मस्तयन् निधनम् ।

• • • • • अपराह्णः प्रति हरत्य

[निधन भूत्याः प्रजायाः पशूना भवति य एष वेद] ॥२॥

[अस्तयन् •

श्री ५५-५६

तस्मा अश्रो भवति हिङ्कृ कृणोति विद्योतमानः प्र स्तौति ।

तस्मा श्रो • • हि

स्तनयन् उद् गायत्य अपराह्णः प्रति हरत्य अस्तयन् निधनम् ।

स्तनयन् उद् गायत्य अपराह्णः अस्तयन् •

श्री ५७-५९

[निधन भूत्याः प्रजायाः पशूना भवति य एष वेद] ॥३॥

अतिथीन् प्रति पश्यन् हिङ्कृ कृणोत्य अभि वदति प्र स्तौत्य उदक-

• उदः तावत् अपराह्णः • • निधिन

यावत्य उद् गायत्य उप हरति प्रति हरत्य उच्छिष्ट निधनम् ।

निधन भूत्याः प्रजायाः पशूना भवति य एष वेद ॥४॥ ॥४० ५॥

१६ ११६

श्री १६ ७३

एते वै प्रियाश् चाप्रियाश् च ऋत्विजस् स्वर्गं लोकं गमयन्ति यद्
अनिधय ॥१॥

गमयन्तः •

श्री ६०

यत् क्षसात् ह्वयत् आ श्रावयति ॥२॥

यद् अक्षसात्

श्री ६१

यत् प्रतिशृणोति मय्य आ श्रावयति ॥३॥

• • • • • प्रीति • • • • •

श्री ६२

यत् परिवष्टार आवसथान् प्रपद्यते चमसाध्वर्येष एव ते ॥४॥

• • • • • परिवष्टारान् आवसथान्

श्री ६३

तथा वै [न] कश्च वनाहोता ॥५॥

यत् प्रातर उपहरति प्रातस्सवनम् एव तत् ॥६॥

• • • • • यवोपवर्गः

यद् द्विचोपहरति माध्वदिनम् एव तत् सवनम् ॥७॥

यत् सायम् उपहरति तृतीयसवनम् एव तत् ॥८॥

• • • • • प्रातःसवनम्

श्री ६४

यद् अतिथिपतिर् अतिथीन् परिविष्टायान याचते अवसुधम् एव तत्
प्रा ह्वयति ॥९॥

श्री ६५

यत् सभागायतु वक्षिणाम् एव तत् सभागायतु यद् अनुतिष्ठत्य उद-
वस्यत्य एव तत् ॥१०॥ ॥४० ६॥यदा सभागायतु • • • सभागायतु
वस्यत्य • • • ॥१०॥ योपवर्गः सभागायतु यदनुतिष्ठ-
[युदवस्यत्य एव तत् ॥६॥

१६ ११७

श्री १६ ६६

स उपहृतः पृथिव्यां भक्षयत्य उपहृतस् तस्मिन् यत् पृथिव्यां
विश्वरूपम् ।

योपवर्गः • • भक्षयत्य

श्री नारिण
श्री ६७

श्री नारिण
श्री ६८
श्री नारिण
श्री ६९
श्री नारिण
श्री ७०
श्री नारिण

पृथिव्या तपति पृथिव्याम् आ भाति स्वर्गलोको भवति य एष वेद् ॥१॥
[स] उपहृतो अन्तरिक्षे भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् अन्तरिक्षे
विश्वरूपम् ।

अन्तरिक्षे तपत्य् अन्तरिक्षे आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एष वेद्] ॥२॥
[स] उपहृतो दिवि भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् दिवि विश्वरूपम् ।
दिवि तपति दिव्य् आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एष वेद्] ॥३॥
[स] उपहृतो दृष्यु भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् दृष्यु विश्वरूपम् ।
दृष्यु तपति दृष्ये आ भाति [स्वर्गलोको भवति य एष वेद्] ॥४॥
स उपहृतो लोकेषु भक्षयत्य् उपहृतस् तस्मिन् यद् लोकेषु विश्वरूपम् ।
लोकेषु तपति लोक्य् [आ] भाति स्वर्गलोको भवति य एष वेद् ॥५॥

• तत् • • • स्वर्गलोको
भवत्य् •

• पतत्य् अन्तरिक्षा •

• पतति
मोघहृता देव्यु लोकेषु
• पतति लोकेषु • स्वर्गलोको

१६ ११८

यत् प्राग् आसीनो निर्वपति यत्राय क् दृष्टिभ्यश्च वा बृहते ॥१॥
यद् दक्षिणाय् आसीनो निर्वपति यत्राय क् पितृभ्यश्च वा बृहते ॥२॥
यत् प्रत्यग् आसीनो निर्वपति वरुणायान्नुपदाया बृहते ॥३॥
यद् उत्तराय् आसीनो निर्वपति सोमाय क् रात्रि सप्तऋषिभ्यश्च वा
बृहते ॥४॥

यद् उपरथ कृत्वासीनो निर्वपति भूमय चाग्रय वा [बृहते] ॥५॥
यद् ऊर्ध्वगिरि ? आसीनो निर्वपति वायव्य चान्तरिक्षाय वा [बृहते] ॥६॥
यद् ऊर्ध्वस् तिष्ठन् निर्वपति दिवे चादित्याय वा बृहते ॥७॥

• प्राग्

• प्रत्यङ्
उत्तर - न आ

• य
• च

१६ ११९

य कामयेत पापीयान् [निश्चयान् ?] आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैव निरु वपेत् । तस्यैव निरुण्यैवम् एषानु निरु वपेत् ।
तद् एव स पापीयान् निश्चयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।

इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्ति ॥१॥

य कामयेत वसीयान् [निश्चयान् ?] आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैव निरु वपेत् । तस्यैव निरुण्यैवम् एषानु निरु वपेत् ।
तद् एव स वसीयान् निश्चयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।

इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्ति ॥२॥

य कामयेत वसीयान् निश्चयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
स्याद् इति तस्यैव निरु वपेत् । तस्यैव निरुण्यैवम् एषानु निरु वपेत् ।
तद् एव स न वसीयान् निश्चयान् ? आत्मना प्रजया पशुभिर् गृहैर् ध्वनेन
भवति ।

इदमिदं कुर्यात् सा प्रायश्चित्ति ॥३॥

१६ १२०

यद् अग्न्यामानस्य तपहुल[स] स्कन्धति समासमानस्य वरः प्रमाद्युषो
भवति ॥१॥

यद् इन्द्रया विषपति पितृवस्य करोति ॥२॥

यद् विष्ण्वन्दते गृहाणां क् पशूनां क् पयो वि च्वन्दते ॥३॥

यद् उपसिञ्चति गृहाणां क् पशूनां क् पय उप सिञ्चति ॥४॥

यद् आपवने दीयेत गृहपतिर् अग्रयेत ॥५॥

यद् द्रुचय दीयेत गृहपती अग्रयेत ॥६॥

यत् कुम्भी विषमिता सत्यंयानिर दाता क् प्रतिगृहीता क् जीयेते ॥७॥

• समामामानस्य • •

• पशूनां वपानि • •
• विष्ण्वन्दते ध्वन्दते
पयो •

• इन्द्र
• विषमिता

१६ १२१

यत् प्राञ्चम् उद्गतंयति यन्नाय च देवेभ्यश्च वा वृक्षते ॥१॥
 यत् दक्षिणाञ्चम् उद्गतंयति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते ॥२॥
 यत् प्रत्यञ्चम् उद्गतंयति वरुणायाप्सुपद्वाया वृक्षते ॥३॥
 यत् उत्तञ्चम् उद्गतंयति सोमाय च राक्ष ससक्रविभ्यश्च वा वृक्षते ॥४॥
 यत् अधुद्वुत्तम् उद्गरति दिशोदिशो वा एन भयम् वा गच्छति ॥५॥

॥का०१॥

देवेभ्यम् • • • यत् दक्षिणाञ्चम् उद्गतंयति
 • [यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते
 • अन • • • वैन • • •

१६ १२०

यत् प्राचीन बर्हि[स्] स्तृणाति यन्नाय च देवेभ्यश्च वा वृक्षते ॥१॥
 यत् दक्षिणाचीन बर्हि[स्] स्तृणाति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते ॥२॥
 यत् प्रतीचीन बर्हि[स्] स्तृणाति वरुणायाप्सुपद्वाया वृक्षते ॥३॥
 यत् उदीचीन बर्हि[स्] स्तृणाति सोमाय च राक्ष ससक्रविभ्यश्च वा वृक्षते ॥४॥ ॥का०१॥

यमाय • पितृभ्यम् • •

• • • • • यमाय • • • • •

१६ १२३

यत् पुरस्तात् पात्रस्य दिष्टरं ? करोत्य् अर्थः प्रतिप्रदीतुर मुक्तं जायते ॥१॥
 यत् दक्षिणतः पात्रस्य दिष्टरं ? करोति यमाय च पितृभ्यश्च वा वृक्षते ॥२॥
 यत् पश्चात् पात्रस्य दिष्टरं ? करोत्य् अकृतपूर्वं करोति ॥३॥
 यत् उत्तरतः पात्रस्य दिष्टरं ? करोति सोमाय च राक्ष ससक्रविभ्यश्च वा वृक्षते ॥४॥ ॥का०१॥

य • • • • • 'युवीत • • •

१६ १२४

यच्च हुक्रो भवत्य् आदित्यानाम् एव म्रिय धामोपयति ।
 स यच्च हुक्र प्राज्ञीयाद् आदित्यानां त्वा म्रियेण धाक्षा प्राज्ञामीत्य् एन प्राज्ञीयात् ।
 ततश्च वेनम् अन्त्येन धाक्षा प्राज्ञात्य् आदित्ये[भ्य] आ वृक्षते ॥१॥
 यत् फलीकृतो भवति मरुताम् एव म्रिय [धामोपयति] ।
 स यत् फलीकृत प्राज्ञीयाद् मरुतां त्वा म्रियेण [धाक्षा प्राज्ञामीत्य् एन प्राज्ञीयात्] ।
 ततश्च वेनम् अन्त्येन धाक्षा प्राज्ञाति मरुद्भ्य आ वृक्षते ॥२॥
 यत् फलीकृतो भवति विदेव्याम् एव देवाना म्रिय [धामोपयति] ।
 स यत् फलीकृत प्राज्ञीयाद् विदेव्या त्वा देवाना म्रियेण [धाक्षा प्राज्ञामीत्य् एन प्राज्ञीयात्] ।
 ततश्च वेनम् अन्त्येन धाक्षा प्राज्ञाति विश्वेभ्यो देवेभ्य आ वृक्षते ॥३॥
 यत् कृष्णो भवति पितृणाम् एव [म्रिय धामोपयति] ।
 [स] यत् कृष्ण प्राज्ञीयात् पितृणां त्वा म्रियेण [धाक्षा प्राज्ञामीत्य् एन प्राज्ञीयात्] ।
 ततश्च वेनम् अन्त्येन धाक्षा प्राज्ञाति पितृभ्य आ वृक्षते ॥४॥
 यत् कृष्णो भवतिन्द्रस्य [म्रिय धामोपयति] ।
 [स] यत् कृष्ण प्राज्ञीयाद् इन्द्रस्य त्वा म्रियेण [धाक्षा प्राज्ञामीत्य् एन प्राज्ञीयात्] ।
 ततश्च वेनम् अन्त्येन धाक्षा प्राज्ञातीन्द्राया वृक्षते ॥५॥
 यत् वक्ष्यामो ? भवत्य् अन्नर एव [म्रिय धामोपयति] ।
 स यत् वक्ष्याम ? [प्राज्ञीयात् अन्नस् त्वा म्रियेण धाक्षा प्राज्ञामीत्य् एनम् प्राज्ञीयात्] ।
 [ततश्च वेनम् अन्त्येन धाक्षा प्राज्ञात्य् अन्नय आ वृक्षते ॥६॥

• • • हुक्र प्राणीयाद् एना

आदित्येन या •

• • • फलक

• • • • • प्राज्ञा (आधस्तात् इनी एतनुते)
 • • • • • वन्देवाना • [मरुद्भ्येन • • •

• • • • • प्रदमाद् • • • देवेभ्यश्च या •

• वनुत्रा

• वनुत्र

प्रदमात् • • •

• वनुत्रा भवतीन्द्रस्य

• वनु न

• • • दाव •

प्रदमात् • • •

यद् अनवक्षामो ? भवति मित्रावरुणयोर् एव [मित्र धामोपयति] ।
स यद् अनवक्षाम ? प्राप्तीयात् मित्रावरुणयोस् त्वा मित्रेण [धाक्षा प्राप्ता-
मीत्य एन प्राप्तीयात्] ।

ततश्च वैतम् अन्येन धाक्षा प्राप्ताति मित्रावरुणाभ्याम् आ वृक्षते ॥७॥

यत् शुद्धो भवत्य अपाम् एव [मित्र धामोपयति] ।

स यत् शुद्ध प्राप्तीयात् अपां त्वा मित्रेण [धाक्षा प्राप्तामीत्य एन
प्राप्तीयात्] ।

ततश्च वैतम् अन्येन धाक्षा प्राप्ताति अद्भ्य आ वृक्षते ॥८॥

यच्छिद्रो भवति दिशाम् एव [मित्र धामोपयति] ।

स यच्छिद्र प्राप्तीयात् दिशां त्वा मित्रेण [धाक्षा प्राप्तामीत्य एन
प्राप्तीयात्] ।

ततश्च वैतम् अन्येन धाक्षा प्राप्ताति दिग्भ्य आ वृक्षते ॥९॥

यद् गालन्ती भवति प्रजापतेर् एव [मित्र धामोपयति] ।

स यद् गालन्तीकां प्राप्तीयात् प्रजापतेस् त्वा मित्रेण [धाक्षा प्राप्तामीत्य
एन प्राप्तीयात्] ।

ततश्च वैतम् अन्येन धाक्षा प्राप्ताति प्रजापतेर् आ वृक्षते ॥१०॥

यच्छुष्को भवत्य ऊर्ध्वेनभस एव मित्र धामोपयति ।

स यच्छुष्क प्राप्तीयात् ऊर्ध्वेनभ[स]स् त्वा मित्रेण धाक्षा प्राप्तामीत्य
एन प्राप्तीयात्] ।

ततश्च वैतम् अन्येन धाक्षा प्राप्ताति ऊर्ध्वेनभस आ वृक्षते ॥११॥

[॥१०॥ १२७]

१६ १२५

यत् क्षीरम् उपसिच्य प्रथम प्राप्ताति किलास* प्रतिप्रहीतार इन्ति ॥१॥

यत् सर्पिर् उपसिच्य प्रथम प्राप्ताति शर्वे* प्रतिप्रहीतार इन्ति ॥२॥

यत् मधूपसिच्य प्रथम प्राप्ताति महादेव* प्रतिप्रहीतार इन्ति ॥३॥

यत् मांसम् उपसिच्य प्रथम प्राप्तातिशान* प्रतिप्रहीतार इन्ति ॥४॥

यद् उदकम् उपसिच्य प्रथम प्राप्ताति तत् समृज्म् ।

ज्योय जीवति सर्वम् आतुर् एति न पुरा जरस्* म मीयते य
[एव वद] ॥५॥ [॥१०॥ १२५]

१६ १२६

यत् प्रशिष्य पुरस्ताद् अभिसृजति प्राक् प्रतिप्रहीतु* प्राण* प्र कामति न
विषोऽथाय प्र मज्जति शिरस् तस्य रुन्तीति ह्रदशीर् नाथ जीवत्य
एन चैन प्राप्नन्तम् उपपद्रष्टा शुक्लामि ॥१॥

यत् प्रशिष्य दक्षिण* प्रसृजति दक्षिणा प्रतिप्रहीतु* प्राण* प्र कामति न
विषोऽथाय प्र मज्जति शिरस् तस्य रुन्तीति ह्रदशीर् नाथ जीवत्य
एन चैन प्राप्नन्तम् उपपद्रष्टा शुक्लामि ॥२॥

[यत्] प्रशिष्य उत्तर* प्रसृजति उद्द* प्रतिप्रहीतु* प्राण* प्र कामति न
विषोऽथाय प्र मज्जति शिरस् तस्य रुन्तीति ह्रदशीर् नाथ जीवत्य
एन चैन प्राप्नन्तम् उपपद्रष्टा शुक्लामि ॥३॥

यत् प्रशिष्य पश्चात् प्राक्ष्म् अभिसृजति शर्मणा चैवेन तद् वर्मणा चाग्नि
मुवाति शर्म चैवास्यं वर्म च भवति ।

जयत्य ओदम् ओदन्लोको भवति य एव वद् ॥४॥ [॥१०॥ १२६] [॥१०॥ १२६]

१६ १२७

इन्द्रस्यौज[स] स्येन्द्रस्य सह[स] स्येन्द्रस्य वल स्येन्द्रस्य मृग्य

स्येन्द्रस्य शुक्ल स्येन्द्रस्य रथीयं रथ ।

जिण्णव योगायेन्द्रयोगैर् यो युनयिम् ।

• वोर्

• • • • • प्रादन्

• • • • • अद्

• वैतम् • • • • • अद्भ्यम्

• • • • • दिशाना

वद् गुलन्ती • प्रजापतिम्

• वो गुलन्तिवन्त • प्रजापतीद् द्वा •

• • • • • ऊर्ध्वेनभस • • • • • स यच्छुष्को
[महादेव ऊर्ध्वेनभस विषन् धामोपयति]

ऊर्ध्वेनभसा •

प्रतिशुधीतार •

• मर्षेर् सवे- प्रतिशुधीतार •

प्रतिशुधीतार •

• रीतम् प्राप्ताति रंशान- प्रतिशुधीतार •

य-

• • • • • अद्भ्युवाति • *गृहीतु*

*योधाव

प्रिन्

• प्राशिष्यन् प्रतिशुधाव

प्रशिष्यन् उत्तर- प्रसृजति उद्द* प्रतिशुधाव

• देवोकाव

[• • • • • कामति

एन • प्राप्नन्तुम्

[॥१०॥ १२७]

श्री ६ उचारावे (यस्य उत्तराधि)	जिण्णवे योगाय विम्भानि मा क्काण्ण उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥१॥	• • विवसावि • • म् • • माय
श्री १	[इन्द्रस्योजस् स्थेन्द्रस्य सवस् स्थेन्द्रस्य बल स्थेन्द्रस्य नृमण स्थेन्द्रस्य शुक्ल स्थेन्द्रस्य वीर्ये स्थ । [जिण्णवे] योगाय क्षत्रयोगैर बो [युनज्मि । [जिण्णवे] योगाय विम्भानि मा क्काण्ण उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥२॥ [इन्द्रस्योजस् स्थेन्द्रस्य सवस् स्थेन्द्रस्य बल स्थेन्द्रस्य नृमण स्थेन्द्रस्य शुक्ल स्थेन्द्रस्य वीर्ये स्थ । [जिण्णवे] योगायक्षयोगैर बो [युनज्मि । [जिण्णवे] योगाय विम्भानि मा क्काण्ण उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥३॥ [इन्द्रस्योजस् स्थेन्द्रस्य सवस् स्थेन्द्रस्य बल स्थेन्द्रस्य नृमण स्थेन्द्रस्य शुक्ल स्थेन्द्रस्य वीर्ये स्थ । [जिण्णवे] योगाय ब्रह्मयोगैर बो [युनज्मि । [जिण्णवे] योगाय विम्भानि मा क्काण्ण उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥४॥ इन्द्रस्योज स्थेन्द्रस्य शुक्ल स्थेन्द्रस्य वीर्ये स्थ । जिण्णवे योगायाणां योगैर बो युनज्मि । जिण्णवे योगाय विम्भानि मा क्काण्ण उप तिष्ठन्ति युक्ता म आपस् स्थ ॥५॥ [॥४॥ १॥	• • १ • • १ • • १ इन्द्रस्योज विण्णवे क्काण्ण • • • माय • •
श्री १० ५ ७	अशेर भाग[स्] स्थ । अपा शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥१॥ इन्द्रस्य भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥२॥ वरुणस्य भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥३॥ सोमस्य भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥४॥ यमस्य भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥५॥ वितृणां भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥६॥ वृहस्पतेर भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥७॥ प्रजापतेर भागस् [स्थ । [अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । [प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥८॥ देवस्य सवित्रुर् भागस् स्थ । अपां शुक्लं देवीर आपो वचोऽस्मास्तु धत्त । प्रजापतेर बो धाम्नास्मै लोकाय सादये ॥९॥ [॥४॥ १॥	• • ५ स्थ • भाग (पृथक् उत्तराधि) • • भाग म • शुक्ल धत्त सादये
श्री १० ५ १५	श्री १० ५ १५	यजुषो •

श्री २८ मनस्तेजा	विषम् अनु वि क्रमे [५६] विवस् त निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥३॥ [विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा विवस्सितो वायुतेजा । विशो अनु वि क्रम ५६ विवस्स् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥३॥	दिदिबम् * * * क्रम यो स्मोन् द्वेष्टि य वयं द्विष्यं स्नहा मपत्ना दिवुप्रमिने वायुतेज विशो नु मनु वि क्रम वयं दिविभस् त्व
श्री २९	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा शासितो वरुणतेजा । आशा अनु वि क्रम ५६म् आशाभ्यस् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥४॥	सपत्ना शार्वात्मो वरुणतेज आपो नु मनु वि क्रम वयं क्रमिभस् *
श्री ३०	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा ऋषसितो सामतेजा । कचो अनु वि क्रम ५६म् ऋषभ्यस् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥५॥	मपत्ना ि उरभिमस् * * * * नु मनु वि क्रम वयं चरिभस् *
श्री ३१	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा यक्षसितो ब्रह्मतेजा । यक्षम् अनु वि क्रम ५६ यक्षात् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥६॥	* यक्षभिमिने ब्रह्मता * * * क्रम य * *
श्री ३२	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहोषधीसितो सोमतेजा । ओषधीः अनु वि क्रम ५६म् ओषधीभ्यस् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥७॥	मपत्ना ओषधादभिमत् * आषधार् * * * क्रम वयं ओषधाम् त्व
श्री ३३	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा कृषिसितः पुरुषतेजा । कृषिम् अनु वि क्रम ५६ कृष्यात् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥८॥	मपत्ना कृतिदशमिने पुरुषतेजा * * * क्रम य कृष्यात् *
श्री ३४	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा प्राणसितो अश्वतेजा । प्राणम् अनु वि क्रम ५६ प्राणात् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥९॥	प्राणदशमिने * * * * क्रम य * * * * यो स्मोन् द्वेष्टि य वयं द्विष्यं
श्री ३५	[विष्णोः क्रमो ऽस्ति] सपत्नहा अश्वतेजा । प्राणम् अनु वि क्रम ५६ प्राणात् त [निर भजामो यो ऽस्मान् द्वेष्टि य वयं द्विष्य । [अपरजान् सपत्नान् अवेनान् बाधे ॥ तेनाप्राकामान्वयाम् अपनुत्सस् सप- त्नहा ? ॥१०॥ ॥११॥	अश्वतेजा * * * नि पत्ना * * * रानीम * * * श्वाम आनाते * * * अनाश्वम्
श्री ३६	अश्वस्वर अश्वम ज्योतिर् अभ्य अष्टा विश्वाः पुनरा अरन्ति ॥१॥ स्वभ्यावनेये ? स्वभ्यावनेस् अन्वावने दक्षिणाम् अन्व आचुत्तम् । [ना म द्रविण यच्छन्तु त म ब्राह्मणवर्चसम्] ॥२॥	अश्वतेजा * * * नि पत्ना * * * रानीम * * * श्वाम आनाते * * * अनाश्वम्
श्री ३७	विशो ज्योतिर्धृतीर् अग्नि एवावने । [ना म द्रविण यच्छन्तु त म ब्राह्मणवर्चसम्] ॥३॥	* अग्निधृते * एवावने
श्री ३८	सप्तऋषीन् अग्नि पर्यावने । [ना म द्रविण यच्छन्तु त म ब्राह्मणवर्चसम्] ॥४॥	* अग्निधृते * एवावने
श्री ३९	[ना म द्रविण यच्छन्तु त म ब्राह्मणवर्चसम्] ॥५॥	* अग्निधृते * एवावने
श्री ४०	ब्रह्माग्नि पर्यावने । [ना म द्रविण यच्छन्तु त म ब्राह्मणवर्चसम्] ॥६॥	* अग्निधृते * एवावने

श्री ४५	ब्राह्मणान् अभि पर्यावर्ते । न म दृष्टिण [य]च्छन्तु न मे ब्राह्मणवर्चसम् ॥१॥ यत् त ऽह भुवस् पत आक्षिपति पृथिवीम् अतु । तस्य नस् त्वे भुवस् पते सप्रयच्छ प्रजापते ॥७॥ [य यय मृगयामह त वधेस् स्तृणयामह] । स्यात् परमंघ्रिना ब्रह्मणपीपशाम तम् ॥८॥ वैश्वानरस्य दृष्टाभ्या हन्तिस् त सम् अयाद् अभि । इय त "सात्स् आङ्गित्स समिद् दधी सङ्गीयसी ॥९॥ गङ्गा वरुणस्य वन्धो ऽसि । श्री ५०	सो ऽनुम् आयुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम् अक्षे प्राणे वधान ॥१०॥ अपाम् अस्मै वज्र प्र हराति चतुर्धृष्टि शीर्षमिधाय चिह्नान् । श्री ७५११	सो ऽस्य पर्याणि प्र शृणुतु स्वयो तन् म देवा [अ]तु जानन्ति विश्वे ॥११॥ यद् अन्न तपसा तप उप प्रक्षामहे वयम् । मिया[य] अतस्य भूयास्मायुष्मन्तस् सुमेधसः ॥१२॥ ॥३॥॥
---------	--	---	--

श्री १० १-२३

१६ १३३

विराड् वा इदम् अन्न ऽजायत ।
तस्या जाताया अभिभूत् स्वयम् इ[य]म् एवद् अभिष्यति न वयम् इति ॥१॥
[सोद् अकामत् सा गार्हपत्ये न्य अकामत् ।
[गृहमेधी गृहपतिर् भवति य एष वेद् ॥२॥
[सोद् अकामत् साहयनीय न्य अकामत् ।
[यन्त्य अस्य देवा देवह्वति म्रियो देवानां भवति य एष वेद् ॥३॥]
सोद् अकामत् सा दक्षिणाद्री न्य अकामत् ।
यज्ञतो वासतोयो भवति य एष वेद् ॥४॥
[सोद् अकामत् सा सवायो [न्य अकामत्] ।
[यन्त्य अस्य स्वयो सभ्यो भवति [य एष वेद् ॥५॥
[सोद् अकामत् सा समिती न्य अकामत् ।
[यन्त्य अस्य समिति सामित्यो भवति य एष वेद् ॥६॥]
[सोद् अकामत्] सामन्त्रण न्य अकामत् ।
यन्त्य अस्यामन्त्रणम् आमन्त्रणीयो भवति य एष वेद् ॥७॥
सोद् अकामत् सामन्त्रिश्चे चतुर्षो विद्यान्तानिहृत् ।
तां वयमनुष्मा अहवन् इयम् एष नद् वधीभय यद् उपजीवेममाम् उप
ह्वयामहा इ[ति] ॥८॥
ताम् उपाह्वयन् ऊर्जे एहि स्वध एहि सुनुत एहीरावत्य एहीनि ॥९॥
तस्या [अ]ग्निर यन्म आसीद् गायत्र्य अभिधान्य अन्नम् ऊध ।
तस्या बृहच्च च र[ध]न्तश्च ऋतो स्तनाश्च आस्तां यज्ञायज्ञिय च वामदेव्य
च ह्यो ॥१०॥
आपर्धीर् एष रथन्तर देवा अनुहन् व्यथो बृहत् ।
अपो वामदेव्य यज्ञ यज्ञायज्ञियम् ॥११॥
य ते वै विराजः कामधुगास् स्तनाश्च कामकाम यज्ञमाम दोहयन् ॥१२॥
॥३॥॥

श्री नाति

श्री १० २४-२७

१६ १३४

[सोद् अकामत् सा] वनस्पतीन् आगच्छत् । तां वनस्पतयो ऽज्ञत । सा
स्वयन्नेन स्म अभवत् ।
तस्मात् स्ववस्त्रं वनस्पतीनां वृक्षणम् अपि रोहति पश्यते ऽस्याप्रियो
आत्त्यो [य एष वेद् ॥१॥
[सोद् अकामत्] सा पितृन् आयच्छत् । तां पितरो ऽज्ञत । सा मासे सम्
अभवत् ।

- • महिषे
- • • सोय • • आशीत • •
- • • उवमन् • • मयवच्छम् •

- • • आतो • • मङ्गाणीपराभूतम्
- • • उरार्ह हनि
- • • य तत्सु छात्र
- • • वरुणोति • •
- • • मन् अतु • • पुत्रम् अक्षे • • वधन
- • • अपाम् चतुर्धृष्टि • •
- • • सकोन् व आयातु

- • • वयम्
- • • विभेक

- • • वहन्तो वामतो
- • • सवायामि
- • • सत्यो

- • • वहन्तो वामतो भवति • • •
- • • व्यक-तानिहृत्
- • • तम् • • • त्रवन् वन्तर वेर उभयम् उपजीवेममाम् • •
- • • ह्वयामाहि
- • • इहयन् ऊर्जेह स्वधेहि सुनुत्येहि ऐरवत्येहि
- • • वयामीत् वधनी आभ्यान्तम् अपम् ओद
- • • द्रो स्तनपाशम् यज्ञायज्ञ • •

- • • वे • • • पुत्र • • गृहय
- • • वक्ष
- • • आपमुपगतना दुहय

- • • इहयन् अभि रोहत् पश्यतस्यापि
- • • आत्त्यम्
- • • पितृणा गच्छत्

	तस्मान् मासे पिबन्त्यो द्वावि स्वधावान् पिबन्तु भवति [म] पितृयाण पन्था जानाति य [एव वेद] ॥२॥ [सोद् अक्रामत् ।] सा देवान् आगच्छन् । तां देवा [अ]ग्रतः । सार्धमासे सम् अभवत् । तस्मान् अर्धमासे द्वेभ्यो जुहोति जुहोत्य अग्निहोत्रं प्र देवान् पन्था जानाति [य एव वेद] ॥३॥ [सोद् अक्रामत् ।] सा मनुष्यान् आगच्छन् । ता मनुष्या [अ]ग्रतः । सा सपत्न्यं सम् अभवत् । तस्मान् उभयथुर मनुष्याणाम् उप हन्त्य उपस्थ्य [गृहे] भर्गन्ति य [एव वेद] ॥४॥ ॥३०८॥	• • • दधत्स् विदुषोने • • • • • • जुडनि जानाति • मातृधाण • उभयदुर उपास्यो भवति य
श्री ८ १० ३२-३५	[सोद् अक्रामत् ।] सासुगन् आगच्छन् । ताम् असुगा उपाह्वयन् माय पहीति । तस्या विरोचनं ग्राह्यद्वि वत्स आसीत् अयस्वात्र पात्रम् । ता द्विसृषीभ्यो ऽधोक् ता मायाम् अधोक् । ता मायाम् असुग उप जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एव वेद ॥१॥ [सोद् अक्रामत् ।] सा मनुष्यान् आगच्छन् । ता मनुष्या उपाह्वयन्तरावन् पहीति । तस्या मयूर वैश्वतो वत्स आसीत् पृथिवीपात्र पात्रम् । ता पृथी वैश्यो ऽधोक् ता कृषिं च स्वयं चाधोक् । ता कृषिं च स्वयं च मनुष्या उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एव वेद] ॥२॥	मातृगन् • • • असुगम् • • • माया हीति तस्या वैश्वतो मयूरदुर वत्समीदृ • • • द्विसृषीभ्यो • मातृधाण उपह्वयन्ते रारावन् • • • तस्मात् • • • • पदुर
श्री १६-१७	[सोद् अक्रामत् ।] सा पितृन् आगच्छन् । ता पितर उपाह्वयन् स्वध पहीति । तस्या यमो वत्स आसीद् रजतपात्रं पात्रम् । ताम् अन्नको मात्ययो ऽधोक् ता स्वधाम् अधोक् । [सोद् अक्रामत् ।] सा देवान् आगच्छन् । ता देवा उपाह्वयन्तोऽप्यहीति । तस्या इन्द्रो वत्स आसीद् शक्रपात्र पात्रम् । तां सविताधोक् ताम् ऊजाम् [अधोक् । [ताम् ऊजाम्] देवा उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एव वेद] ॥४॥ [सोद् अक्रामत् ।] सा सप्तऋषीन् आगच्छन् । ता सप्तऋषय उपाह्वयन् ब्रह्मण्यव पहीति । तस्मात् सोमो वत्स आसीत् छन्दःपात्र पात्रम् । तां बृहस्पतिर् आङ्गिरसो ऽधोक् तां ब्रह्म च तपस्व चाधोक् । तद् ब्रह्म च तपस्व च सप्तऋषय उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एव वेद] ॥५॥	• • • विष्णु • • • विपरीताह्वयन् स्वधेक्षिति • • • तस्मात् • • • • अन्नको आत्ययो उपाह्वयन्त्य कनवेक्षिति • • • तस्मात् • • • • तम् ऊजाम् • उपात्रा • सप्तऋषीण सप्तऋषयोऽह्वयन् • • • तस्मात् • • • • भर्ता ता उपा
श्री ४८-५१	[सोद् अक्रामत् ।] सा गन्धर्वांसरस आगच्छन् । तां गन्धर्वांसरस उपाह्वयन् पुण्यगन्ध [ए]हीति । तस्याः कुवरो वैश्वतो वत्स आसीद् शक्रपात्र पात्रम् । तां रजतनाभिः कावरीको ऽधोक् ता पुण्यगन्धम् अधोक् । त पुण्यगन्ध गन्धर्वांसरस उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एव वेद] ॥६॥	• • • तस्मात् • • • • पुण्यगन्ध • • • • • • तस्मात् • • • • कावरी • • • तस्मात् • • • • तनाभिः ता • • • तस्मात् • • • उपा
श्री ५२-५९	[सोद् अक्रामत् ।] सा पुण्यजनान् आगच्छन् । ता पुण्यजना उपाह्वयन्ति तिरोध पहीति । तस्या चित्ररथस्य सौर्यवर्चसो वत्स आसीत् पुष्करपर्णपात्र पात्रम् । तां बह्वर्चित् सौर्यवर्चसो ऽधोक् ता तिरोधाम् अधोक् । तां तिरोधा पुण्यजना उप [जीवन्त्य उपजीवनीयो भवति य एव वेद] ॥७॥	तिरोधा पहीति • • • तस्मात् • • • सौर्यवर्चसो वत्समीदृ • • • • • • तस्मात् • • • • • • तस्मात् • • •

श्री २०-६१

सोद् अक्रामत् । सा सर्वाङ्ग आगच्छत् । ता सर्वा उपाह्वयन्त विषवप्य
पक्षीति ।

तस्यात् तक्षको वैशाल्यो वत्स आसीद् अलावुपात्र [पात्रम्] ।
त भुवगपू परावतो ऽधोक्तं तां विषम् अथोक्त ।
तद् विष सर्वा उय जीवन्त्यु [उयजीवनीयो] भवति य एवं वेद् ॥८॥
तस्मात् यस्या अलावुनाभिषिञ्चत् [प्रत्याह्वयात्] ॥९॥
[न च प्रत्याह्वयन्] मनसा त्वा प्रत्याह्वसीति प्रत्याह्वयत् ॥९॥
यत् प्रत्याह्वितं विष प्रत्याह्वितं तम् अनुप्रविच्यते विषम् ।
अस्याग्रिय आलुव्य इन्नि य एव वेद् ॥१०॥ ॥अनु०१॥ ॥अनु०१॥

१६ १३६

श्री १०९

अघायताम् अपि नह्ना मुत्तानि सपत्नेषु वज्रम् अपयैतम् ।
इन्द्रेण दत्ता प्रथमा शनौदना आलुव्यस्त्री यजमानाय वातु ॥१॥
वेदितुं ते चर्मं अघति बहिर्ह लोमानि याति ते ।
पपा त्वा दशनायुर्द्वे प्रावा त्वेषो अघि नृत्यन्तु ॥२॥
बालास् ते प्रोक्षणी[स्] सन्तु जिह्वा स् मार्ष्टु अघ्ये ।
पुत्रा त्व यक्षिणा मृत्या द्विष प्रहि शनौदने ॥३॥
यश्च शनौदनां पचति कामधेने स् [क]ल्पते ।
प्रीता भू अत्य ऋत्विजस् सर्वे यन्तु यथायथम् ॥४॥
ये त द्विष शमितारः पकारो ये च ते जना ।
ते त्वा सर्वे गोप्यन्ति मेभ्यो शयीय शनौदने ॥५॥
न स्वर्गम् आ रोहन्त यथाक्त्स्त्रिदिव दिव ।
हिरण्यज्योतिषि कृत्वा यो ददातु शनौदनाम् ॥६॥
स्व ताल् लोकांश्च सम् आमोति येषु द्वास् समासते ।
अपूपनामि कृत्वा यो ददाति शनौदनाम् ॥७॥
वसवस् त्वा दक्षिणत उल्लरान् मरुतस् त्वा ।
आदित्याः पश्चात् ? गोप्यन्ति स्वाग्रिष्टोमम् अति द्वय ॥८॥
गन्धर्वाः प्लसरसो देवा रुद्राङ्गिरसश्च ये ।
ते त्वा सर्वे गोप्यन्ति सान्तिरात्रम् अति द्वय ॥९॥
अन्तरिक्षं दिव भूमिम् आदित्यान् मरुतो दिश ।
लोकांश्च च सचांश्च आमोति यो ददातु शनौदनाम् ॥१०॥ ॥अनु०१॥

१६ १३७

श्री १००००

घृत प्रोक्षन्ती सुभगा दधाना देवी गमिष्यति ।
पकारम् अघ्ये मा हिंसीर दिव प्रहि शनौदने ॥१॥
पितरो विविपदो ऽन्तरिक्षसदृश च ये य चर्म भूयामि अघि ।
तभ्यस् त्व धुक्च सर्वदा क्षीर सर्पिर अथो मधु ॥२॥
यत् ते शिरो ये शृङ्ग यो कर्णो या च ते अश्वी ।
आमिक्षा दुहता दात्र क्षीर सर्पिर अथो मधु ॥३॥
यत् न मुख या जिह्वा ये दन्ता य च ते हन्तु ।
[आमिक्षा दुहता दात्र क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥४॥
यत् न क्लोमा य[द्] घृक्ष्य पुनीतम् सहकण्डिका ।
[आमिक्षा दुहता दात्र क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥५॥
यत् ते [य]कृद् य मृतक्षे या[न्य] आ[न्या]नि याव च ते शुद्धा ।
[आमिक्षा दुहता दात्र क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥६॥
यस् न प्राशुर्यो यो वधिरुद्र यो [कु]क्षी यश्च चोदरम् ।
[आमिक्षा दुहता दात्र क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥७॥
यत् ते मज्जा पायम् अस्थीनि यन् मांस यश्च च लोहितम् ।

• • • विषामो वसातीद् अलपुपात्र
ता भुवगपू परावतो । ता विषम् अथोक्त
• • • उपा गीर-यो
• • • यस्या अलावुनाभिषिञ्चत्
• • • इमो वपुः
• • • इदं • • • इतम् अनु प्रविच्यते •
अस्य-विष

• • • निष्ठा • • • सपक्षीषु • • • अर्धोपेतम्
• • • दत्ताः • • • आलुव्यस्त्री • • • वातु
बहिः
• • • द्वा दशनायुर्द्वे प्रावा द्वेषो
• • • यन्तु • • • अघि

१३७

५ • • • भोक्तृभेरो य • • •
• • • गोप्यन्तु सविभ्यो • • • शनौदने
मस-उदित •

श ना
अपूपनामि
मरुताम् •
• • • मया गोप्यन्तु • • • अघि द्वा
• • • देव • • • हिरण्यस्य त्वा
• • • मये गोप्यन्तु द्वा

• • • अग्नि शनौदने
यं • • •
• • • वत् दुव
यश्च अथो
अहमिच्छा
• • • य • • • य • • • य • • • य • • •

• • • दे वतरो य • • • शुद्धा

यत् • • • पशुर • • • वनवृ यो • • • यत्च • • •

गी १९	[आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥८॥ यो ते बाह्व यी ते असी य दोषणी या च ते ककुत् । [आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥९॥ य ते स्कन्धा या प्रीवा याम् पूष्टीर यायु च पशव । [आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥१०॥ ॥का० २॥	दुरन • • • • • बल • स्कन्धा • • वायु पशव.
१६ १३८		
गी १० ९ २१	यो ते ऊरु मधीवन्तो ये शोणी या च ते मसत् । [आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥१॥ यत् ते पुच्छ ये [ते] बाला [य]द् ऊधो ये च ते रुन्ना । [आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥२॥ यास्त ते जह्वा याः कुष्ठिका क्रच्छरा य च ते शफा । [आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु] ॥३॥ यत् ते चर्म शतीवन यानि लोमान्य अन्ध । आमिक्षां बुहतां दात्रे क्षीर सर्पिर अथो मधु ॥४॥ मय ते गुनमिश्राम् अय सर्पिर अथो मधु । अय ते सर्वकाम् बुहतां देवि शतीवन ॥५॥ कोडो ते स्ता पुरोडाशव आयेनाभिधार्तिनी । तौ पशौ देवि कृत्वा सा दातार दिव बह ॥६॥ उत्सल मुसल यः च वर्णिग यो वा शर्पे तण्डुल कण । य वा वायो मातरिभ्या ममाथाक्षिर् उद् घोता सुहृन् कृणोतु ॥७॥ इमा अपो मधुमतीर घृतपञ्चुनो अहणां हस्तेषु मृष्टक सादयामि । यत्काम इदम् अभिषिञ्चामि योऽह तन् नो [सर्वं स पध्या] वय स्वाम पतयो रयीणाम् ॥८॥ ॥का० ३॥	• भूत अभि • शुभा • • • • • यो यश्च यद् • • • रुन्ना कृष्टिका हन्मग • • • शफा अंघ्रि ब्रह्मिभार दहन नात्र अय • • • • योयान् दुका • शतीवने करो ते इक्ष • • • वाये • • • दव निव य • • • तण्डुला कणा यद् • • • • • ममातामिव त्वम् • आयो • • • योतु अहणा • • • छादयामि यत्कामभिम् • • • • • वर्गे स्थाम् पतयो रयीणा
१६ १३९		
गी • ७ १	प्रजापतिश्च च परमष्टी च ष्टक हन्मश्च शिरो अग्निर् ललाट [यम • कृकाटम्] ॥१॥ लोमो राजा मस्तिष्कस् सत्य चक्षुर ऋतं श्रोत्रे प्राणापानौ नासिके घोर उत्तरहनुः पूषिष्य अधर [हनु] ॥२॥ अग्निर् आर्य विधज् जिह्वा मरुतो दन्ताः पथमात्र • प्राण ॥३॥ विश्वं वायुस् स्वर्गो लोकः कृष्णद् विधरणी निषेण्य ॥४॥ रेवती [र] प्रीवा • कृत्तिकास् स्कन्धा घर्मो बह ॥५॥ ह्यतः कोडो अन्तरिक्षं प्राजस्यम् ॥६॥ मित्रश्च च वरुणश्च चासी तपश्चा चायमा च दोषणी ॥७॥ महाद्वयो बाह्व बृहस्पतिः ककुद् बृहती • कौकसा ॥८॥ दधाना पञ्जी • पूष्य उपसर्ध • पशव ॥९॥ प्रज्ञा च क्षत्र च शोणी बलम् ऊरु ॥१०॥ धाना च सविता वाहीवन्तो जह्वा गन्धर्वा [अ] सरस्व • कुष्ठिका अदितिश्च शफा ॥११॥ वेतो हृदय [य] कृन् मथा • हरिमा पितु ? म्रत पुरीतम् ॥१२॥ ध्रुव कृत्तिर इरा वनिषु • पर्वता • प्लाशा ॥१३॥ द्वयजना युवा मनुष्या [आ] न्नायश्च अत्रा उदरम् ॥१४॥ इतरजना ऊर्ध्वय रक्षानि लोहितम् ॥१५॥ क्रोधो बुद्धी मन्त्रो आयुषो प्रजा रोप ॥१६॥ समुद्रो बस्तिर् नदी सखी स्तनयितुर् ऊधो वर्षस्य पतय [स्] स्तना [] ॥१७॥ विश्वस्य वायु च मधीपथयो रोमानि तक्षत्राणि रूपम् ॥१८॥ अथ प्रीधो मज्जा निषनम् ॥१९॥ [इशागो] भूत्याः प्रजायाः पशूनां भवति य एष वेद ॥२०॥	प्रजापतिश्च हन्मश्च भो अग्निर् ललाट मोमायो इत • • नासिके • उग्रा • अन् • अधरा • • • कण्टकवर्णः • कृष्णद्वारिणी विवस्व वयु येन • • • रोहिणी येनाम् पञ्जी • पूष्या • पविस्व ऊरु ऋतश्च शफा ध्रुव कृष्ण तरा वनिष पश्चा प्राय द्वयजना अत्रा क्रोधो म्रता • वसितु • श्रवा विश्वस्य वयश्च यो आयुषो • पथे

	१६१४४	
श्री २८	वैरं विहृत्यमाना पीत्राद्यं विभाज्यमाना ॥१॥	पौत्राव्य विभज्यमाना
श्री २९	देवदेतिर ह्रियमाणामतिर हिता निर्वर्तिर निहिता ॥२॥	देवदेतुं धनदायमानामतिर
श्री ३०	पाप्मा निधीयमाना पादप्यम् अवधीयमाना ॥३॥	पापेभ्य अवधीयमाना
	समेऽ परिधीयमाना वैभवात् परिहिता ॥४॥	• पवैधीयमाना • पवारिता
श्री ३१	विष प्रयस्यन्ती तस्मा प्रयसन्ता ॥५॥	• प्रयस्यन्ती • प्रयस्यन्ता
श्री ३१ ^१ , ३१ ^२	मूलवर्तिणी पर्यायिकमाणा सेवकमयक्षा ? गन्धेन ॥६॥	• पर्यायिकमाणा
श्री ३२ ^१ , ३२ ^२	अप पच्यमाना पराभूतिर उपहृता ॥७॥	उपरिताम
श्री ३३	शर्वेऽ कुष्ठऽ पियमाना सिमिदा पिशिता ॥८॥	सर्वाः कुष्ठः पियमाना ममिता पिशिता
श्री ३४	अवर्तिर अद्यमाना निर्वर्तिर अशिता ॥९॥	आतिर अवद्यमाना वेवर्तुं अमिता
श्री ३८	अशिता लोकाच्च छिनत्ति ब्रह्मचारी ब्रह्मज्यम् अस्माच्च चायुष्माच्च	मिनो लोकाच्च
	ख ॥१०॥ ॥भा॥५॥	

श्री १९५ १९५-५०

१६१४५

तस्या [आ]हनन कृत्या मेतिर आशासनं बलमहनम् ऊवध्यम् ॥१॥
 अस्वगतता मल्लिवता ? ॥२॥
 [अ]सिऽ कलयात् भूत्वा ब्रह्मगवी ब्रह्मज्य प्रविष्टयाति ॥३॥
 सवोस्याङ्गा मूलानि वृक्षानि ॥४॥
 छिनत्त अस्य पितृवन्तु परा भावयतु मातृवन्तु ॥५॥
 विवाहान् क्वातीन् सवोन् अपि क्षापयतु ब्रह्मगवी क्षत्रियस्यापुनर्दीय-
 माना ॥६॥
 अवास्तुम् पनम् अवस्यम् अग्रजस करोत्य अपरापरणो अवतु क्षीयते ॥७॥
 य एवं विदुषो ब्राह्मणस्य क्षत्रियो गाम् आदत्ते ॥८॥
 क्षिय वै तस्याहननं शुभ्राऽ कुर्वते पेलवम् ॥९॥
 [क्षियं वै] तस्यादहनं परि नृत्यन्ति केशिनी ।
 आप्रानाऽ पाणिनोस्तसि कुपोणाऽ पापम् पेलवम् ॥१०॥
 [क्षियं वै] तस्य वास्तुषु गङ्गनं कुप्येत ऽपि वृक्षा ॥११॥
 क्षिय वै तस्य वृच्छन्ति यत् तद् आसीद् इदं तु ताद् [क्षि] ॥१२॥ ॥भा॥६॥

ऊवध्यं यत्
 अवस्यमाना •
 • कन्यात् पविष्टयाति
 मनीषाया • वृक्षता
 विछिनत्तु स्य वन्तु • अवद्यतु •
 विवाति क्वाती अस्मै •
 वास्तुम् • अवस्यम् • वृक्षिणी • •
 कुप्येतपम्
 अप्रानाया पाणिनोस्त
 प वृक्षाद्
 • • • • पनं आनोदतं तु दा

१६१४६

श्री ५१

श्री ५२

श्री ५३

श्री ५४

श्री ५५

श्री ५६

श्री ५७

श्री ५८

श्री ५९

श्री ६१

श्री ६०^१

श्री ६२, ६३

छिन्नद्य आ छिन्दि म छिन्नद्य अपि क्षापयक्षापय ॥१॥
 आर्ध्वानम् आक्षिरसि ब्रह्मज्यम् अति दास्य ॥२॥
 वैश्वदेवी ब्र उच्यसे कृत्या पुल्लज्जा आहुता ॥३॥
 ओगन्ती समोपन्ती ब्रह्मणो वज्र [] ॥४॥
 धुर्यपविर् मृत्युर् मृत्वा वि धाव त्वम् ॥५॥
 आ दत्तं जितनां वक्ते इष्ट पूर्तं चाशिरः ॥६॥
 आत्माय जीत जीताय लोक अमुष्मिन् प्र यच्छसि ॥७॥
 मेनिथ शरक्या भवात्मा अशविषा भय ॥८॥
 त्वया प्रवृक्षणं कजितम् अक्षिर दहतु वृक्षुक्तम् ॥९॥
 वैश्वधीयम् अराधसम् ॥१०॥
 वृक्ष य वृक्षश्च छिन्त्य अधिप्रच्छिन्नं कृन्तापि कृन्त पिशा प्र पिशा ॥११॥
 ओप सम ओप दह प्र दह ब्रह्मज्यं देव्य अध्य आ मूलाद् अनुसद्व ॥१२॥

• • • • वि ३४५ •
 • आक्षिरं दास्य •
 • पृ उच्यसे •
 धुर्यपविर् • विभावयु •
 • दत्तं जितनां वक्ते • नाशिरा •
 वृक्षन्ति •
 मेत कृत्या भवात्मा अवशविषा •
 तथा प्रवृक्षो कजितम् •
 देवधीयमानसम् •
 वृक्षन्ति • वृक्षन्ति • कृन्तापि कृन्त • • •
 नय अस्मा • • • •

॥भा॥७॥

१६१४७

यत् ते दीर्घजि दीर्घाय कक्षे ? केशेषु निहितं ललाटं ।
 अयं तद् विश्वमेपजो अपामागो ऽप लुप्ततु ॥१॥
 यत् ते भ्रुवोर् दीर्घायं वाच्य ओष्ठयो ।

• • दीर्घाय • भजे
 • • अक्षु •

	या ते ऽलक्ष्मीर् भूणहत्यायो या ते अयुचता । [अय तद् विश्वभेषजो भयामागो ऽप लुप्यत्] ॥६॥ या ते का च पापी लक्ष्मीर् अयो या ते अपत्यता । [अय तद् विश्वभेषजो भयामागो ऽप लुप्यत्] ॥७॥ यत् ते ऽहृष्ट पित्र्यघम् अयो या ते अपश्रुता । अय तद् विश्वभेषजो [अ]यामागो ऽप लुप्यत् ॥८॥ कण्डलम् । महिमार्ति पूर्णं ? द्वेभ्यः* कश्चिप यद् बभूव । रमास् तद् आपः* प्र बहन्तु ग्मि पुनातु मा शतधार पवित्रम् ॥९॥ ह्रादि रिपु शमलं च सर्वं कृष्ण बले सादयित्वा पापम् । हिवावलिं निज्जर्ति मृत्युपाशान् सूर्यग्योतिर् अभ्यं पश्य अग्निम् ॥१०॥ यावन्तो ? [अ]स्मान् मदतस् समुद्रान् मुच्यमानो ब्रह्मः पाप्मनश्च । पुनर् मनः पुनर् आयुर् न आगन् मा मा दूषन् पणयो यातुधाना ॥११॥ अव रिप्सु अयुस्माद्यः ? अशस्तिम् अप्य आत्मन । यच्च आ धीयता मयि तेज [अ] धीयता मयि । माणपात्तो मा मा हासिष्ट सर्वम् आयुर् अशीय ॥१२॥ ॥१५१॥ ॥अनु २२॥	भूणहत्याम् अयो • • • लक्ष्मीं यथो • • • इयतिता यत् ते इयश्रुता अय • • • कण्डलम् माता शतधारे • हिवावलि • • • आयुर् नु * धानाम् • निधम् • अनरुतम् यवार्थिनाम् धावाना •
१५१५१.११.१	ब्रह्म ज्ञाना [प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमतस् सुखो येन आव । [स बुध्या उपमा अरूप चिदात् सतय च योनिम् असतय च वि च] ॥१॥ ब्रह्म ओजस् उद् अगात् अन्तरिक्षं दिव च ब्रह्मावापृष्टासूतन मृत्युम् । ब्रह्मोपद्रवा दुष्टनरूप साक्षाद् ब्रह्मास्मद् अप हन्तु शमल नमः ॥२॥ प्रतीक्षार् आयतासु] स्थिता चित्ता[न] पश्यामहि समुद्र सूर्यावादितास् सुराणाम् अस्मै ॥३॥ हरिस् सुपूर्णं दिवम् आरुहो अर्जिया ये त्वा विरसन्ति दिवम् उत्पन्नम् । अव तान् जहि [ह]रस्ता ज्ञानवेदो ऽविभ्यः* उग्रो अर्जिया दिवम् आ रोह सूर्य ॥४॥ अयोजाला [अ]सुरा मायिनो व्यस्मये* पादौर बहिनो य चरन्ति । तांस् त रन्धयामि हरता ज्ञानवेदस् सद्ब्रह्मष्टिस् सपत्नान् प्रमुञ्चन् याहि वज्र ॥५॥ देवानाम् अधिपा एतु धर्म क्रमेण आ[जन्] अमृत वि चष्टे । हिरण्यवर्णो नम्रसो देव सूर्यो धर्मा आजन् दिवो ऽन्ताः पर्य ए[वि] विद्वन् ॥६॥ यि धोतन्ते विद्युनो अग्निजिह्वा हिरण्यवर्णो [अ]मृता [अ]रन्ध्र अन्नस् समुद्रः । रुद्रस्य क्षिणोस् स्तनयिहोर् विद्युन्] तस्य यद्वलनस्य हनि* एगि णो बुणक्तु ॥७॥ विद्युता आजन् हर्दं याय् अग्निर् व्याघ्रा [अ]सुपदो यश् भीमा[] । विणो* कर्मस् स्तनयन् एति रुद्रो नुदन् शत्रुन् विभुषो बाधमानो असपत्ना* प्रदिशो मे भयन्तु ॥८॥ अपो वसानस् समेत्य अन्तरिक्षं दिव च समिधो अग्निर् दिव्यस् तपो ऽधात् ॥९॥ वैश्वानरश्च शमय* शीतकरे अपा सुपूर्णं दिव एतु पृष्ठ ॥१०॥ वैश्वानरस् समुद्र पर्य एति शुक्रो धर्मा आजन् नज्वा रोचमान । नुदन् शत्रुन् प्रदहन् मे सपत्नान् आवित्यो याम् अयं अकृष्टद् विपश्चित् ॥१०॥ ॥१५१॥	ब्रह्म ज्ञानम् इत्यु पञ्च ममोवापृष्टा अमृता • • • • तक्षाग्निम् • • • तपसः • • • • एतन् • पश्यामहि • मृत्योर्वाहिता • • • आरन्ध्रम् • य उत्पन्नताम् रन्ध्रम् • • • मायना अवस्म पादौर • • • • रन्ध्रीम् हरन् प्रमुञ्चन् • • • • तद्विपा एतु • • • त्वा अन्न • • • • • गुव न्नो • • •
१५१५१.११.२	वैश्वानरस् समेत्य अन्तरिक्षं दिव च समिधो अग्निर् दिव्यस् तपो ऽधात् । शिखन्त ? अस्मा [अ]भि बुध्वीन् सोम ऋतन आजन् अमृत वस्तन तर्हि ॥११॥	वैश्वानरस्मै नज्वा तपो ताम् भिधुस्व अमृतम् तर्हि

५११५३१
५११५३१

रजयते गीलयते शीतकरे तस्यान्व अस्य भीम ।
रुपाण्य एति बहुधा वसन्तो प्रहा[न्] कृष्णानस् तन्व[न्] पगन्वे ॥२॥
पञ्चार चर्कं परिधत्तेमानं तस्मिन्वा सा तस्थुद् भुवनानि विष्टवा ।
तस्य नाभस्य तप्यते भूमिभारस्य सनाद् एवं न छिद्यते संनाभि ॥३॥
पञ्चमिष्य तस्य तपाद् एष पतन् सहस्रधामान्य अधि निष्ठुन्य पतन् ।
सप्तत्वा सप्त हरितो वहन्ति ब्रह्मणादित्य विबुधा सधने ॥४॥
वि धोतते धोतत आ धोतते वाप्स्व अम्बद् अमृतो घर्मे उद्यन् ।
हन्ता वृक्षस्य हरिताम् अनीकम् अनावृष्टास्य तन्वस्य स्वयस्य ॥५॥
घर्मे पञ्चाद् उत घर्मे पुरस्ताद् अयोधृष्टास्य क्षिपन्ते ऽपि वृक्ष ।
वैश्वानरस्य च शीतकरे वसन्तस्य सपञ्चान् म क्षिपन्ते हन्तु सवोन् ॥६॥
ऋतु[न्] ऋतुभिश्च शमयति ब्रह्मणैकवीरो घर्मेय शुचानस्य समिधा
समिद्ध ।

[महा त्वा तपति] ब्रह्मणा तेजसा च ॥७॥
महा ज्ञानं प्रथमे समारम्भे तज् जायमान न विभ्ये न तद् विदे ।
न[द्] रोहमाणे विनयो ह ततस्य नाड्या तना विनतास् ततातता ॥८॥
अमर्त्ये जा नत् स्वराज्यभारो गयि जज्ञान स्वज्ञानु भर्ता ।
प्रजापतिः प्रजाभिस्त्व सविदानस्य श्रीणि उपयोषि विधने चापाक ॥९॥
प्रजापतिश्च चरति घर्मे अमृतस्य स्वजायमानो बहुधा वि जायते ।
तस्य पतन् अभि पश्यन्ति वेधसस् तस्मिन् भार्गवा भुवनानि
विष्टवा ॥१०॥ ॥५३॥

१६१५२

५११५३१
५११५३१

यस्मिन् देवाः पितरो मनुष्याश्च चा[रा]ना नामाश्च इय क्षिता ।
अथां तथा पुण्यं पृच्छामि यत्र तन् मापया हितम् ॥१॥
यत्रापां पुण्यं निहन्ते मायाभिर्द हितं गृहान् ।
यो वै तद् विद्यात् प्रत्यक्ष स विद्याद् ब्राह्मण महत् ॥२॥
मागिस्त्व सुखं निहितस्य स्वयम् ऊर्ध्वे[स्] त्विषे विद्यात् प्रजानन् ।
स पुमान् पुत्रो जनयन् ततेन सर्वोम् अदन्तां अष्टछतु सघेय ॥३॥
सर्वा रात्रि सम् शोषव्य आदित्यो जानवदसा ।
अन्नं अधि दिवम् आरोहम् आगुषा स पुनातु मां वर्षसा स सृजतु
माम् ॥४॥

घर्मेत् सहस्रस्य समिधा समिद्धो ऽसपत्नाः प्रविशो मे भवन्तु ।
सपञ्चान् सर्वान् मे स्र्यो हन्तु वैश्वानरो हरि[ः] ।
घर्मेत् ततः प दहत आतृष्यान् क्षिपन्ते वृषा ॥५॥
उद्यन् म शुक्र आदित्यो विष्णुषो वस्मि स्वर्ग[ः] ।
वैश्वानरः प्र दहत आतृष्यान् क्षिपन्ते मम ॥६॥
आदित्याः शान् आदित्य विष्णुषो हिमि रक्षसा ।
शुक्र सुपर्ण हरि ब्रह्म आदित्य उपोतिर दिवम् आ ततान ॥७॥
हरिस्त्व सुपर्णस्त्व सृजत् अभयकरो हिरण्यवर्णो दुहिता पातु ॥८॥
सपञ्चान् सर्वान् मे स्र्यो हन्तु वैश्वानरो शुक्लः ॥९॥
महान्मय अर्ध परिलस्यैव अहोरात्र विततस्य शुक्र उद्यन् ।
सपञ्चान् सर्वान् मे स्र्यो हन्तु वैश्वानरो शुक्लः ॥१०॥
उद्यन् अथ मित्रमहस्त्व सपञ्चान् मे अब जहि ।
[विष पतान रश्मिभिस्त्व सह राक्षसीनां तमसा वधीस्त्व त यमव् अधमं
तम्] ॥१०॥

तेजस् तपसि सुखतो विभर्त्य आनन्द भूत महसि प्रतिष्ठाम् ।
पर्युहमाणश्च अय तेनु सर्वतो अमोघ सत्य यथा उद्यत त ॥११॥ ॥५३॥

१६१५३

५११५३१
५११५३१

ब्रह्मचारीणश्च चरति रोदसी उभे अस्मिन् देवास्त्व सुमनसो भवन्तु ।

• मेखवत स्थीतकरी तनो • •
• वधानस्य • •
• पुरित्तमाने तस्मिन् • •
• नक्षत्र संनाभ • मैत्र शिष्यते संनाभिः • •
• तपुत तपुद् • •
• नक्षत्र ब्रह्मणादित्य • सुष्ठुवने • •
• घोमता य घोमतेरु अस्त्व • घर्मे उपवृक्ष • •
• अमादिद्या तेनम् • •
• अवदद्या • • नभ • •
• सवाशीतकरे • •
• नक्षत्राभिः • •

• तन् • • विमि • • •

अमर्त्योऽ • स्वराज्यभार • जगत्स्य स्वज्ञान • •
• तदा विषाक • •
• चरति • •
• • • • • वेदराज • •

• देवान् स्वतः • •
• तपया • •
• तपया • • मायाभिर्द हत • • र • •
• तत् • •
• यथो निहतम् • •

• रात्रि पञ्चोत्पत्तिर्दत्ता • •
• पुनन्त मा • • सपञ्चतु • •

• महत् समिधा • सपत्न-
• स्तु • •
• तपुद् • •
• शुक्रादित्यो • •

• शान् • •
• • • • • आनन्द • •
• • • • • सुमन्तु भवकरो • •
• • • • • स्वर्ग • •
• महान्मय • • सत्य • •
• • • • • शुक्र उद्यन् • •
• • • • • शुक्ल • •

• उद्यन् अथ मित्रमहस्त्व सपञ्चान् मे अब जहि • •

• तेजस् तपसि • • विमान् • • प्रतिष्ठाम् • •

• ब्रह्मचारीणश्च • • • • • चरति रोदसी • •

श्री १

स दाधारं पृथिवीं धाम् उतामूं स आचार्यं तपसा विभर्ति ॥१॥
आचार्य उपनयमानो ब्रह्मचारिणं कृणुत गर्भम् बन्धः ।

श्री २

त रात्रीस्त निश्च उदरे विभर्ति त जात द्रष्टुम् अभिसंपन्नु देवाः ॥२॥
ब्रह्मचारिणं पितरो मनुष्या देवजना गन्धर्वा अनुसवन्तु सर्वे ।

श्री ४

त्रयस्त्रिंशत् त्रिंशदायं पदसहस्रात् सर्वान् स देवांस्त तपसा विभर्ति ॥३॥
[१५] स मित्रं पृथिवीं पौ[१६] द्वितीयोत्तान्तरिक्षं समिधा पृणोति ।

श्री ५

ब्रह्मचारि समिधा मेखलाधी श्रमेण लोकस्त तपसा विभर्ति ॥४॥
पृथो जानो ब्रह्मणो ब्रह्मचारी धर्मं वसानस्त तपसोर् अतिष्ठत् ।

श्री ६

तस्माद् जात ब्राह्मणं ब्रह्म ज्येष्ठं देवाय च सर्वे भवन्तेन स्वाकम् ॥५॥
ब्रह्मचारि [पति] समिधा समिद्धः काण्यं वसानो रीक्षितो रीर्येदमभु ।

श्री ७

स सद्य पति पृथोद् अपर समुद्रं लोकान् ससद्य मुहुर आचरिक्तु ॥६॥
ब्रह्मचारि जनयन् ब्रह्मणो लोकं प्रजापति परमंष्ठितं विराजम् ।

श्री ९

गर्भो भूयस्सूतस्य योनात् इन्द्रो भूवासुरांसं ततर्ह ॥७॥
इमां भूमिं पृथिवीं ब्रह्मचारी निश्नाम् [ना] जभार प्रथमो दिव च ।

श्री ८

ते ब्रह्म कृत्वा समिधात् उपास्ते तयोर् आपिता भुवनानि विश्वा ॥८॥
आचार्यस्त ततश्च नमसी उभे [रुमि] उर्वी गर्भोरे पृथिवीं दिव च ।

श्री १०

ते ब्रह्मचारी तपसाभि रक्षतु तयोर् देवास्त सद्मसा मद्गिन ॥९॥
अर्वाग अन्यः परो अन्यो मुह्य [निधी] निहितो ब्राह्मणस्य ।

तो ब्रह्मचारी तपसाभि रक्षतु तन् कथल कृणुते ब्रह्म विद्वान् ॥१०॥

[१०] ॥१०॥

१६ १५४

श्री ११ ५ ११

अर्वाग अन्यो दिवस्त पृष्ठाद् इतो अन्यः पृथिव्या [अ]ग्नी समतो नमसी
अन्तरमे ।

श्री १२

तयो[सि] श्रयन्ते रश्मयो अधि हृद्वास्त तान् आतिष्ठतु तपसा ब्रह्मचारी ॥१॥
अभिक्लृप्तम् अकण्ठं शितिक्रां वृहच् छपो अनु भूमो जभार ।

श्री १४

ब्रह्मचारी सिञ्चतु सत्नी रेतः पृथिव्या तेन जीवन्ति प्रविश्या
वतश्च ॥२॥

श्री १५

पर्जन्यो सृजतु वरुणस्त सोम औषधम् पय ।
जीमूता [अ]सन् सत्वातस्त तैर इद स्वर आभरम् ॥३॥

श्री १६

अग्नी सूर्ये चन्द्रमसि मातरिश्वाय ब्रह्मचार्ये अप्सु समिधम् आ धर्थाति ।
तेषाम् अर्वाक्षि पृथग् अक्ष अन्तस्त तेषाम् आत्यं पुरुषो वर्षम् अर्ध्व[१७] ॥४॥

श्री १७

अमा घृतं कण्ठं कवलम् आचार्यो भूत्वा वरुणो [य]द्वयद् एकच्छ
प्रजापती ।

श्री १८

स ब्रह्मचारी प्रायच्छन् स्वान् मित्रो अयम् आत्मन ॥५॥
[आचार्यो ब्रह्मचारी] ब्रह्मचारी प्रजापति ।

श्री १९

प्रजापतिर् वि राजति विराड् इन्द्रो ऽभवत् वशी ॥६॥
ब्रह्मचर्येण तपसा राजा राष्ट्रं वि रक्षति ।

श्री २०

आचार्यो ब्रह्मचर्येण ब्रह्मचारिणम् रक्षते ॥७॥
ब्रह्मचर्येण कन्या युवान विन्दते पतिम् ।

श्री २१

अनृचयान् ब्रह्मचर्येणाश्नो घास जिह्वायति ॥८॥
ब्रह्मचर्येण तपसा देवा सृजन्तु उपाजयन् ।

श्री २२

इन्द्रो ह ब्रह्मचर्येणास्तु स्वर् आभरम् ॥९॥
औषधयो भूतभव्यम् अहोरात्र वनस्तपय ।

सवन्तरस्त सद्द क्रतुभिस्त ते जाता ब्रह्मचारिणः ॥१०॥

[१०] ॥१०॥

१६ १५५

श्री ११ ५ ११

पार्थिवा दिव्याः पशव आरण्या प्राप्स्याश्च ये ।
अपक्ष[ः] पक्षिणश्च ये ते जाता ब्रह्मचारिणः ॥१॥

समः ॥ ॥ साचार्य उपसा ॥

॥ वरुणसोमो ॥

॥ ॥ ॥ ॥ विष्णुन् चमीतीयन्तु देवः ॥

देवाजना गन्धर्वाभ्यनुसवन्तु ॥

प्रविस्त्रिंशत् त्रिंशदायं पदसहस्रात् ॥

समिधा पृणोति ॥

॥ अं अमेण लोकास्त तपसा विभर्ति ॥

॥ अं पुरो तपमो[१] तिष्ठत् ॥

ब्रह्मचारी ॥

॥ मधेत् पूषा ॥ ॥ लोकं सप्तवसि हरा ॥

लोकं प्रजापती ॥ निराग्र ॥ [जिह्व] ॥

॥ योगात् ॥ भूवासुरांसं ततर्ह ॥

॥ नभार प्रथमो ॥ ॥

तः ॥ सप्तधामा[१]मिधा उपास्ते तयोर् आपिता भुवनानि विश्वा ॥ ॥

॥ तदश्च ॥

तो ॥

॥ परात्वा ॥ निहतो ब्रह्मणस्य ॥

निधाम् ॥

शमवयो ॥

॥ अयने ॥ अति ॥ सान् ॥

॥ इत्येव छतिगो ॥ ॥ न भोमो ॥

॥ ॥ भाना ॥

॥ ॥ ॥ अदा ॥ ॥

अही ददाति ॥

॥ च-युति प्रति गोमूत्रं कण्ठः ॥ ॥ वसेम् ॥

आमा दद रश्मो ॥ देवस ॥

॥ ॥ विराटः ॥ मरुः ॥

रक्षते ॥

॥ रक्षति ॥

॥ रक्षते ॥

अनृचयान् भवानुपाजयते ॥ अहिपति ॥

उपाजयम् ॥

॥ भूनाभयम् ॥

भवनस्तरश्च इन्द्रमिन्द्र ॥ ॥ ब्रह्मचारिणा ॥

॥ चारिणा ॥

श्री २२

पृथक् सर्वे प्राजापत्याः प्राणां आत्मस्तु विभक्ति ।
सर्वास्तान् ब्रह्म रक्षति ब्रह्मचारिण्य् आभूतम् ॥२॥
ब्रह्मचारी ब्रह्म आजन् विभक्त्य् अस्मिन् देवा अस्ति विद्वांसो मोता ।
स ज्ञातो बभूव पिङ्गलः पृथिव्यां बभूव गोचते ॥३॥
देवानाम् पतन् पुण्ड्रतम् अनभ्याकृष्टं वरति रोचमानम् ।
तस्मिन् सर्वे पदावस्त तत्र यक्षस्तस्मिन् अक्ष सङ्ग देवताभि ॥४॥
प्राणापानी जनयन् आत्मानं यक्षुष्य ओषजं जनयन् ब्रह्म मेधाभि ॥
वाचं अष्टा यशोऽस्मास्तु यक्ष्यथ अथो रतो लोहितम् उदरम् ॥५॥

श्री २४^१श्री २६^१श्री मा १.२.७ श्री २४^१श्री २४^१, २५श्री २६^१

तानि कल्पद् ब्रह्मचारी सलिलस्य पृष्ठे तपोऽतिष्ठन् तत्प्यमानसं
समुद्र ॥६॥ ॥४१॥६॥ ॥अनु॥२॥

आहुतवि विभक्ति

संभारं वा आभूत
समेता

मनुष्माकृष्ट

अन

बा

अथो

* कल्पम् ॥ ॥ ओ तपो विष्ठन् तत्प्यमान-
स्यमुद्र ॥ ॥ प्रतिपण्डित पक्ष पद द्वितीय द्वितीय
विस्मय ॥ ॥ ननु पूर्व लिखित ॥ अनक्ष अथो ॥

॥ इत्यधर्मेदे वैष्णवाद्शाखायां शोडशः पाण्डव ममान् ॥

इत्यधर्मेदे वैष्णवाद्शाखायां शोडशः
[पाण्डव ममान् ॥ ॥

१७२

श्री १०११

सत्यं वृद्धं अतम् उग्र वीक्षा तपो ब्रह्म यक्षः पृथिवीं धारयन्ति ।

श्री ०

श्री ३^१श्री २^१श्री ५^१श्री ३^१श्री ५^१

श्री ६

श्री ९

श्री ७

श्री ७

श्री ८

श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१श्री १०^१

सा नो भूतस्य अथस्य पत्न्य् [उक्त] लोक पृथिवी नः कृणोतु ॥१॥
असंवाधं वध्यतो मानवसु यस्या उद्धतं प्रयत्नस्तं सम बहू ।
नानावीर्या ओषधीर् या विभर्ति पृथिवी नः प्रथता राध्या न ॥२॥
यस्यां समुद्र उत सिन्धुर् आपो यस्या द्या [अ]मृतम् अन्वयिन्त ।
या विभर्ति बहुधा प्राणद् एजत् सा नो भूमिर् गोष्प अभ्युत्पिन्व ?
कृणोतु ॥३॥

यस्या पूर्वे पूर्वजना विचकिरे यस्या देवा असुरान् अश्वयतेयम् ।
यस्याम् इह जीवति ? विश्वम् एजत् सा नो भूमिर् पूर्वपथे दधातु ॥४॥
यस्या चतस्रः प्रदिशः पृथिव्या यस्याम् अक्षं कृष्टयस्स सबभूवुः ।
गयाम् अश्वाना वयसस्य च विष्टा भगं वचः पृथिवी नो दधातु ॥५॥
विश्वभरा वसुधानी प्रतिष्ठा हिरण्यवशा जगतो नियशनी ।
वैश्वानर विज्जनी भूमिर् अग्निम् इन्द्राक्षयथा हविर्ण नो दधातु ॥६॥
यस्याम् आपः परित्वरास् समानीर् अहोरात्र अ[प्र]मादं क्षरन्ति ।
सा नो भूमिर् भूरिधारा पयो दुहाम् अथो उक्षत वचसा ॥७॥
या रक्षन्त्य् [अ]स्थमा विश्वशानी देवा भूमि पृथिवीम् अग्रमादम् ।
सा नो मयुः सिय दुहाम् अथो उक्षत वचसा ॥८॥
याण्ये अधि सलिलम् अग्र आसीद् या मायाभिर् अन्वचरन् मनीषिण ।
यस्यां हृदय परमं द्योमनः सत्यनानुत्तम् [अ]मृतं पृथिव्या ॥९॥
सा नो भूमिस्तं त्वारि बल राष्ट्रं दधातुलम् ॥१०॥
याम् अक्षिनाम् अमितामा विष्णुर् यस्यां विश्वकर्म ॥१०॥ पञ्च ॥१॥

* आ अक्ष मन्त्रादयो पाण्डव लिखित ॥ ॥ ओ
ममो गोशाय ओ ममो अश्वानाभरावे ॥ ओ
ममो मनीषीयमवि ॥ ओ सत्य

* भूतस्य कल्पस्य पति
अस्या * म मभून्
... [अथ]ता ङास

याणिम् एजत् नो * * *

* * * नि यस्ता

येनत् पूर्वपथे

गृष्टयस्

* वयसस्य विष्टा

* वसुधना

* * * अक्षि मिदु

यस्याम् * यस्या * रात्र

* * * धाना * अथा मक्षतु

* मभूत् स्यना अग्रमानम्

अक्षतु

उग्र * याम् मायाभिर् अन्वचरन्

मनीषिण

* नो नो भूमि त्वारि बल

* अक्षिनाम् अमितामा

१७२

इन्द्रो या चक्र आग्नेनेऽतिमिषां शचीपति ।
सा नो भूमिर् वि सृजता माता पुत्राय नः पयः ॥१॥
गिरयस्तं पर्वता हिमयन्तो अरण्ये ते पृथिवि स्थोत्रम् अस्तु ।

* * * यक्षाग्नेने ममिषां

गिरिस्तं अस्तुनः

बधु कृष्णां लोहिनीं विष्वक्पां भुवां भूमिं पृथिवीम् इन्द्रमुत्तमम् ।
 अजीतो अह्नो अक्षनो अष्प अष्टा पृथिवीम् अहम् ॥२॥
 यत् ते मय्यं पृथिवि यस्व च नभ्य यास त ऊर्जस् तन्वस् सबम्भु- ।
 तासु नो चक्ष्म यवि नः पवस्व माता भूमिः पुत्रोऽहं पृथिव्याः ।
 पर्जन्यः पिता स उ नः पित्रोः ॥३॥
 यस्यां वरिं परिगृह्णन् भूर्यां यस्यां यक्ष तन्वते विष्वक्कर्माण ।
 यस्यां मीयन्ते स्वर्गः पृथिव्याम् ऊर्ध्वार्थं शुक्रा आहूत्याः पुरस्तात् ॥४॥
 सा नो भूमिर् वधेयातु वधेमाना ॥५॥
 यो नो द्वेषत् पृथिवि यः पुत्रन्याद् योऽभिमन्यते मनसा वधन ।
 त नो भूमे स्तव्य पृथेकस्विर ॥६॥
 त्वज्ज जलास् त्वयि सग्न्यु मर्यात् त्व विभर्षिं श्लिषन् वतुष्यदः ।
 तंभं पृथिवि पञ्च मानवा भ्यो ज्योतिर अमृत मय्येभ्य उच्यते सूर्यो
 रश्मिभिर् आतनोति ॥७॥
 ना नः प्रजास् स जुहना समसा वाको मनु पृथिवि यद्वि मक्षम् ॥८॥
 विद्वस्व मातरम् आपधाना भुवां भूमिं पृथिवीं धमेणा धृताम् ।
 शिवा स्योनाम् अनु चरेम विष्वदा ॥९॥
 महत् सप्तध्व महीना बभूविध महान् वग एजसुर वेपथुर दे ।
 मदास् त्वन्मो रक्षतु वीर्येण ।
 सा नो भूमिं प्र रोच्य हिरेण्यस्त्वेव सखि ॥१०॥
 [अग्निर् भूर्याम् ओषधीष्व अग्निम् आपो विभ्रम्य अग्निर् अहम्भुम् ।]
 अग्निर् अन्तः पुरुषेषु गोष्व अश्वे [पञ्च] अग्नयः ॥२०॥ [॥४॥॥॥]

अजीहो ह्नो • अक्षि हा • •
 • • • पृथिवी • • नाभा वास त् • • •
 नासि पवसा
 • • मो • पित्रो

शुक्रा इत्या •
 • • भूमिं वधेयातु वधेमानम्
 • • • पृथिवी यत् धमेन
 तन् • भूम् • 'कृन्ते
 त्व • त्वी भरतु
 तस्म पृथिवी

• • यनाम् भिन् भूता • • मनु • • महीयम्
 विद्वस्म

• सप्तत • वपुष्व • वेपथुपुर गोविधे
 महम् नरेशो • •

श्री १०१२०-३०, ४४

१७३

अग्निर् विष आ तपत्य अग्नेर् दृषस्योर्दे अन्तरिक्षम् ।
 अग्निं मतांस् इन्द्रेण इन्द्र्यवाहं घृतमियम् ॥१॥
 अग्निवासाः पृथिव्यं अस्तिहस् तिथीवन्त सन्निन मा कृणोतु ॥२॥
 भूर्या देवभ्यो जुहति यक्ष इन्द्र्यम् भरकृतम् ।
 भूर्या मनुष्या जीवन्ति स्वधयान्नन् मर्याः ।
 सा नो भूमिः प्राणम् आसुर त्धातु जग्दष्टि मा पृथिवी कृणोतु ॥३॥
 यस् त गन्धः पृथिवि सवभूय व विभ्रय ओषधयो यम् आपः ।
 य गन्धर्वा अस्तरसा च अजिज्र यस् त गाम् अश्वम् अहति ।
 तनास्मान् सुरभीन् कृणु मा नो ह्रिस्तु कथ चन ॥४॥
 यस् त गन्धः पुरकारम् आविवश य सज्जभुस् सूर्याया विवाहे ।
 अमर्याः पृथिवि गन्धम् अम तनास्मान् सुरभीन् कृणु मा नो ह्रिस्तु
 कथ चन ॥५॥

• त्वा तपत्य
 अग्निवास • अमनक्षम् • घृमिन् • •
 यक्षा
 स्वधयाऽनु मावी

यस् आप
 तनास्मान् सुरभीः दक्षतु
 मन्त्रम् • •
 अमर्याः सुरभीः दक्षतु

• मां • पुषु • कनुर
 • यथा • गोम तनास्मा दक्षतु •
 • अस्मा वास्तर • मृता •

यस् ते भूम पुरुषेषु स्त्रीषु पुषु भगो ऋजि ।
 यो बधुषु यो गोष्व अश्वेषु यो सुगवून् हस्तिषु ।
 कन्याया वचो यद् भूम तेनास्मा अग्नि स सृज मा नो ह्रिस्तु कथ
 चन ॥६॥
 शिला भूमिर् अस्मा पासुर या भूमि [स] सधुना धृता ।
 [तस्वे हिरेण्यवस्वस पृथिव्या अकर नम ॥७॥
 यस्यां वृक्षा वानस्पत्या भ्रूवास् तिष्ठन्तु विष्वदा ।
 भूमिं हिरेण्यवस्वस भूताम् अक्षयवनामसि ॥८॥
 उदीरणा उतासीनास् तिष्ठन्तः प्रकायन्त ।
 पद्व्या दक्षिणस्यवाभ्या मा व्यथिष्यहि भूर्याम् ॥९॥
 विस्तुग्वरी पृथिवीम् आ वदाभि क्षमां भूमिं ब्रह्मणा वावृधान ।
 ऊर्जो पुष्टिं विभ्रतीम् अक्षमाणा घृत त्वाभि नि पौर्त्तमि भूम ॥१०॥
 शुक्रा म आपस् तन्व क्षरन्ति यो मे सन्दुर ? अग्रिय त नि [द्व]ष्म ।
 पवित्रेण पृथिवि मोक्ष पुनामि ॥११॥

भू-यो वधमि
 निधन् प्रकायन्त
 • सन्ध्याभयम् • वानस्पे •
 विस्तुग्वरी
 • • अक्षमाणा • • तु • गोमि
 • मायस् तन्व रक्षन्ति • रोक्षार • • वान •
 • पृथिवी सुद •

श्री कोशेषु नाना स्वेदुः, स्वेदुः, सेतु

निधिं विभ्रतीं बहुधा शुद्धा वस्तु सर्णिं हिरण्यं पृथिवीं ददातु न ।
वस्तुनि नो वस्तुदा रासमाना देवी दधातु सुमनस्यमाना ॥१५॥ ॥४०॥ ३॥

१७ ४

श्री १२ १ ११

यास् ते माग्धी^५ प्रविशो या उदीचीद् यास् ते भूमे अथराद् याश्च ख
पश्चात् ।

श्री १२

स्योनात् ता मग्धा चरन्तं भवन्तु मा नि पतं भुवने निधिरायण. ॥१॥
मा मा पश्चात् मा पुरस्तात् सुविष्टा [मोक्षराद् अथराद् उत] ।
स्वस्ति भूमे मे कृणु वरीयो यावया वध मा विदन् परिपन्थिन. ॥२॥

श्री १३

यावन् ते [अ]मि विवक्ष्यामि भूमे सुर्वेण मेदिना ।

श्री १५

तावन् मे चक्षुर मा मष्टोत्तरासुत्तरां समाप् ॥३॥

श्री १४

यत् ते भूमे विवक्ष्याम्य ओष तद् अपि रोहन् ।
मा ते ममे विमुग्धनि मा ते हृदयम् अरिपम् ॥४॥
यच्च छयात् पयोधने दक्षिण सत्यम् अपि भूमे पार्श्वम् ।

श्री १६

उत्तानात् स्वा प्रतीचीं पृष्ठया यद् अविशोमह ।
मा द्विस्तोत तन्न नो भूमे सर्वस्य प्रतिशोधिनि ॥५॥
दीप्यस्त ते भूमे यथाणि शरत् धमन्त्य शिशिरो वसन्त. ।

श्री १७ विजयमाना

कृतवस्त ते विदिता हायना [अ]दीराश्च पृथिवि नो बुद्धाताम् ॥६॥
याप सर्पं यतमाना^५ विमुग्धवरी यस्याम् आसन् अग्रयोऽस्तु
अन्त. ।

श्री ४०

परा दस्तून् ददती देवपीयून् इन्द्रं शुणाना पृथिवी न वृषम् ।
शक्राय दक्षे वृषभाय वृष्णे ॥७॥
सा नो भूमिर्[र] मा विरातो यच्च धन कामयामह ।

श्री १८ १

भगो अनुमयुक्तात्मा इन्द्रो यातु पुरोगय ॥८॥

श्री १९

ब्रह्मणो यस्याम् अचैत्यम् ऋग्भिस्त सान्ना यजुर्विद् ।
युज्यन्ते [य]स्याम् ऋग्विजस्त सोमम् इन्द्राय पातय ।
सा नो भूमिर्[र] दक्षिणया सुशवा यच्च दधातु सुमनस्यमाना ॥९॥
यस्यां भूमे भूतकृत ऋषयो गा उद् आनुक्षु ।
सप्त सत्रेण वधसो यज्ञेन पयसा सह ।

श्री २२

सा न पशून् विष्टरूपात् दधातु जरदग्नि मा पृथिवी कृणोतु ॥१०॥
यस्याम् अन्न वीहियवा यत्रमा^५ पञ्च कृषय ।
भूर्ये पञ्चैवपन्त्ये नमोऽस्तु सर्पमेवस् ॥११॥ ॥४०॥ ४॥

१७ ५

श्री १२ १ ४१

यस्या गायन्ति नृत्यन्ति जना मर्त्या व्यैलया ।

श्री ४३

सुपन्थे [य]स्याम् आकृत्यो यस्यां वदतु द्रुमुनि ।
सा ते भूमिं प्र पुवताम् सपञ्चान् यो नो वेष्टय अधर त कृणोतु ॥१॥

श्री ४५

यस्या पुरो देवकुता^५ श्रेष्ठे यस्या विदुर्वेने ।
प्रजापति न पृथिवीं विष्टवर्मांश्च आशासासा रण्या न कृणोतु ॥२॥

श्री ४६

जना विभ्रतीं बहुधा [विवा]चन नातायमाणं पृथिवी यथोकसम् ।

श्री ४७

सहस्रं धारा द्रविणस्य नो दुर्हा भूषव धेनुर् अतपस्करणी ॥३॥

श्री ४८

यत् ते मर्त्या भूषिकस्त हृष्टदत्ता हृमन्तज्जयो भूमलो शुद्धा शये ।

श्री ४९

किमिदं विम्वन् पृथिवि प्रावृषि यद् प्रजति तन् वत् सर्वेण मोष सृपद्

श्री ५०

यच्च छिद्य तेन नो मुञ्च ॥४॥

ये ते पन्थानो बहुधा जनायना रथस्य वर्मानसश्च य यातये ।

येतिष्ठ चरन्त्य उज्ये भद्रपायास् त पन्थानं जयमानमिष्टम् अन्-

क्कन् [यच्च छिद्य तेन नो मुञ्च] ॥५॥

सर्वं विभ्रतीं सुरमिर् भद्रपापस्य निधन तिलिधु ।

निधिं मयिषो • • दधातु •
सुमनस्यमाना

श्रीमे दधराद् • •

• स्वा • तरे • न पति • दुग्धमये

सा • • पुरस्ताद् अविष्टा

• भीमे • वायो विष

• • वषट्वाभि भीमे

• • तच्छुभ्रपरात्

• • भीमे विवक्षा योष तद् पु •

• • मन्म विमर्श

भीमे •

उत्तानात् • • हृष्टया ऋद्धमेव

भीमे • •

• • भीमे

• • वीत

यथायम् मयत् • • विमर्शनि वास्याम् • •

• • दधता 'पावन्

• मनुमुक्ताम्

• • कल्पवत्

सुववा

• • क्रानात्

• • वेदमी

• • मौक्षवो वृष्य

भूमि 'पत्नी' • • 'मेधमे

ईलवा

सुपन्थे

• • • दधता मयिषो • • दुष्टय

• • • आशामाना रणान् निष्ठातु

जनय यतोवामम्

महसत् • • • दुष्टय

• • • 'सन्ना प्रमो • •

• • • भूमिर् विष्ट पृथिवी प्रमो • • त • मर् • सुपदा

छव्येनम् • •

• • • नवीयवा • • वरमनमम् • •

• • • चरस्य • • पापस्य उमस्करम्

• • • भद्र पापस्य तद्विधु

	यत्र प्रेसन्तीर अभियन्त्य आहुत[स] स्कम्भ [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥२॥	• भीमन्तीर...
श्री ६	क प्रेसन्ती युवनी विरूपे अहोरात्रे द्रवतस् सविद्वान् । यत्र प्रेसन्तीर अभियन्त्य आपस् स्कम्भे [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥६॥	• भीमन्ती • वस्ते • द्रवितस् • • भीमन्तीर
श्री ५	काधेमासाः क यमि मासास् संवत्सरेण सह सविद्वान् । यत्र यन्त्य क्तवो यत्रातेवा[स] स्कम्भ [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥७॥	• कव सा •
श्री ७	यस्मिन् स्तम्भा प्रजापतिर लोकान् सवान् आधारयत् । स्कम्भ त ब्रूहि कतम[स] स्थिद् एष सः ॥८॥	असिधो स्तम्भा स्वद् • •
श्री ८	यत् परमम् अयम् यत् च मध्यम प्रजापतिस् ससृज विश्वरूपम् । कियता स्कम्भ[ः] प्र विवशा तत्र यन् न प्राविशत् कियत् तद् [व]भूष ॥९॥	मध्य वीतास् • • • • वय च • कुतस् व • आसे
श्री ९	कियता स्कम्भ[ः] प्र विवशा भूत कियद् भविष्यद् अन्व आशाय ऽस्य । एक यद् अङ्गम् अकुपोत् सहस्रधा कियता स्कम्भ[ः] प्र विवशा तत्र ॥१०॥ [का १॥]	• ॥१०॥ कस्यव का १॥
१७.८		
श्री १०.७.१०	यत्र लोकांश्च क कोराय च[प्यो] ब्रह्म [जना विदु । [असृच च यत्र सञ्च चान्तस् स्कम्भ त ब्रूहि] कतम[स] स्थिद् एष स ॥१॥	• एष • •
श्री ११	यत्र तपः पराकम्य क्तवम् धारयन्त्य उत्तरम् । मते च यत्र भक्ष्य च ब्रह्मापस् समाहिता[स] स्कम्भे [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥२॥	
श्री १२	यस्मिन् भूमिर् अन्तरिक्षे योर् यस्मिन् अभ्य अहिता । यत्राग्निश्च अन्त्रमास सूर्यो वालस् तिष्ठन्त्य आपितास [स्कम्भ त ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥३॥	अग्नि अहि न् •
श्री १३	यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा [अ]ङ्ग सर्वे समाहिता । स्कम्भ [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥४॥	
श्री १४	यत्र ऋण्यो भूतकृत् क्तवस् साम यजुर् मही । एकऋषिर् यस्मिन् आपितस् स्कम्भ [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥५॥	एकऋषिर्वि • • •
श्री १५	यस्य चतस्रः प्रदिशो नाड्यस् तिष्ठन्तु प्रथमा । यस्यो [य]स्मिन् पराकान्तस् [स्कम्भ त ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥६॥	नाड्यास् • प्रथम
श्री १५	यत्रासृत् क सृयुय च पुरुषश्च क समाहिता । समुद्रो यस्य नाड्यस् स्कम्भ त ब्रूहि कतम[स] स्थिद् एष स ॥७॥	• सृयुर् यम • • • • • यदन नाड्याम स्वद् • •
श्री १७	ये पुरुषे ब्रह्म विवुस् ते स्कम्भम् अनुसंविदु । यो वेद् परमाग्निं यश्च वेद् प्रजापतिम् । ज्येष्ठ ये ब्राह्मण विवुस् ते स्क[म्भ]म् अनुसंविदु ॥८॥	अरसविद् प्रमावती अरसविद्
श्री १८	यस्य शिरो वैष्वातरश्च चक्षुर अङ्गिरसो ऽभ्यन्त । भङ्गाति यस्य क्तवस् स्कम्भ त ब्रूहि कतम[स] स्थिद् एष स ॥९॥	मुखम् यस्यस्य स्वद् • •
श्री १९	यस्य ब्रह्म मुखम् आहुर् जिह्वा मधुकशाम उत । विराज यस्योद्य आहुस् स्कम्भ [नं ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष स] ॥१०॥	• यस्वोद्योतुम् • ॥१०॥ क २ ॥
श्री १०.७.१०-२९	१७.९	॥यो २॥
	यस्माद् अक्षो अपातक्षन् यजुर् यस्माद् अपाकयन् । छन्दांसि यस्य लोमानि स्कम्भ त ब्रूहि कतम[स] स्थिद् एष स ॥१॥	अपाकयन् छन्दास्य स्वद् • • • •
	असच्छब्दां प्रतिष्ठन्तीं परमम् इव अना विदुः । उतो सन् मय्यन्त ऽवर यस्य शाकाम् उपासते ॥२॥	• म •
	यत्रादिप्याथ क रुद्राश्च क वसवश्च क समाहिता । स्कम्भ त ब्रूहि कतमस् स्थिद् एष सः ॥३॥	मह • •

यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा निधिं रक्षन्तु सर्वदा ।
निधिं तम् अथ को वेद् य देवा अभि रक्षन् ॥४॥
यत्र देवा ब्रह्मविदो ब्रह्म ज्येष्ठम् उपासन् ।
यो वै तद् ब्रह्मणो वेत् त वै ब्रह्मविदो विदुः ॥५॥
बृहन्नो नाम ते देवा [य] ऽसत् परि आचरे ।
एक तद् अङ्ग स्कम्भस्यासत् मादुः परो जनाः ॥६॥
यत्र स्कम्भः प्रजनयन् पुराणं कवयतेयम् ।
एकं तद् अङ्ग स्कम्भस्य पुराणम् अनुसविदुः ॥७॥
यस्य त्रयस्त्रिंशद् देवा [अ]ङ्ग गात्राणि भोजि ।
तान् वै त्रयस्त्रिंशद् देवान् एक ब्रह्म [विदो] विदुः ॥८॥
[हिरण्यगर्भं परम्भं अनत्युद्य जना विदुः ।]
स्कम्भस् तद् अग्ने प्रांसिञ्चद् हिरण्य लोकम् अनतरा ॥९॥
स्कम्भे लोकास् स्कम्भे तपस् स्कम्भे ऽध्वं ब्रूतम् आहितम् ।
स्कम्भे त्या विष्णु प्रत्यक्षम् इन्द्रे सर्वे समाहितम् ॥१०॥ ॥१०॥

१७ १०

श्री १० ७ ४०

इन्द्र लोका इन्द्रे तप इन्द्रं ऽध्वं कृतम् आहितम् ।

इन्द्रं त्या विष्णु प्रत्यक्ष स्कम्भे सर्वे समाहितम् ॥१॥

श्री ११

नाम नास्त्रा जोहवीमि पुरा स्यात् पुरोषस्य ।

यद् अजः प्रथमं सचभूय स ङ [न]त् स्वरान्य जगाम यस्मा[न]

न परम् अस्तु भूतम् ॥२॥

श्री १२

यस्य यमिः प्रमानरिक्षम् उतोदरम् ।

विधं यद् चक्रे मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥३॥

श्री १३

यस्य स्वेषु चक्षुषु बन्धूमाः पुनर्नव ।

अग्निं [यय] चक्र आस्यं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥४॥

श्री १४

यस्य बाहवः प्राणापानी चक्षुर अक्षिरसो ऽभवन् ।

विधं यद् चक्रे मूर्धानं तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥५॥

श्री १५

य[यि] भ्रातृ तपसो जानो लोकान् सर्वान् समानरा ।

सोमं यश्च कथल तस्मै ज्येष्ठाय ब्रह्मणे नमः ॥६॥

श्री १६

स्कम्भो दाधार पृथिवीं धाम उतामू स्कम्भो दाधारोद् अन्नरिक्षम् ।

स्कम्भो दाधार प्रदिशाद् यद् उर्वीस् स्कम्भ इद् विश्वं भुवनम् आ

विशदा ॥७॥

श्री १७

[कथं धातो] नलयति कथं न रमते मम ।

किम् आपत् सत्यं प्रपन्नन्ती प्र चक्रमति ? सर्वेश ॥८॥

श्री १८

महद् यक्ष भुवनस्य मध्ये तपसि क्रान्त सलिलस्य वृष्ट ।

यस्मिन् अयनैव यं क्व देवा वृक्षस्य स्कम्भः परित इव शाखाः ॥९॥

श्री १९

यस्मै देवास् सन्ना बलिं प्रयच्छन्ति मिने ऽमितम् ।

स्कम्भं त ब्रूहि कनम[स] स्थिद् एव स ॥१०॥ ॥१०॥

१७ ११

श्री १० ७ ४०

अप तस्य तमो हतं व्यावृत्तस्य स पाप्मना ।

सर्वाणि तस्मिन् ज्योतीनि यानि त्रीणि प्रजापतेः ॥१॥

श्री ११

यो वतस हिरण्यस्य निष्कन्त सलिले बद् ।

स वै शुक्रप्रजापतिः ॥२॥

८ न प्रजापतिम् अम्भं पति परमेष्ठिनी उतैत तत्र नो दूत य[ञ्] ज्येष्ठ

पदो न्ययत् ? ॥३॥

अस्ति वै तत् परो भूमेर् अस्ति वै तत् परो दिव ।

लोका वै तस्मिन् समोता[स] तस्मिन् होता प्रजा इमा[] ॥४॥

॥१०॥ ॥१०॥

• • • विधीय • • •
नियन्तु मन्त्र गा देवाभि रक्षत
• • • मन्त्र विदुः • • •

सितम् • • •
पुरो जनाः
• स्कम्भं प्रथमम् • विकर्तव्य
अरसविदुः

तामि

• लोहस्य च सदितम् •
• ता •

उपनिषत् •

नाम नास्त्रा • पुरा
इह अदः • सा व
भूमिम्
• प्रकान्तरिक्षम् उतोदरम्

पुननव

अग्ने चक्रस्य

इयधु/भर • उदम्

दाधाराम् •

स्कम्भे • • •

प्रपन्नन्ती

रक्षन्ति कानि • •

स्कम्भं पतिनैव शाखा

अग्ने देवास् • प्रपन्नन्ती • निशा

स्कम्भं न • • स्कद् • •

• नर व पाप्मना

• वेदम् वेद

• वे •

भीमेर्

सुदुर्ममम् पतत् सुनतम्

१७ १२

[दुर्मिहितेविणीम्
श्री ११ ९ १५^{१०} • • रितां
श्री १६^{११} लङ्गे • • वर्धिकां
[वर्धनामिनीम्
श्री २ १४ १५^{१२}

अन्तःपात्रे रेखितां बुद्धित निहितेविणीम् ।
दुरण्ड अधिचक्रमा वक्षसुख वस्तवासिनीम् ॥१॥
सर्वासां भगवात् साक नामधेयानि विश्रुति ।
यानि ज्ञानानि वस्तुभ्यो नश्यन्तस्त सदान्वा[] ॥२॥
कर्णोदरा द्रवामह उलुकीं कोशनीं क्रकृम् ।
पङ्क्तिर्मांशं नाशायामस् सदान्वा[] ॥३॥
पङ्क्तिर्मांशं पालजनीम् अस्वीकृता निगारिणी ।
भामातास्त सर्वां यो ह्रस्वो नश्यन्तस्त सदान्वा[] ॥४॥
या [भा]मने जम्भयन्त वक्त्रम् इच्छन्त्य आतुरम् ।
अथोदनस्य स्वस्त्य सुखहस्ता नि प्र लीयन्ते ।
तत् सत् उदकम् अतोहितात् सा ह्रस्वो नाशायामस् ॥५॥
अपदन्तीर वक्षणाता वस्तुगन्धास्त सदान्वा[] ॥६॥
भगवासि न ह्रस्वो द्रवामि नीक्षणाद्वह इव क्रम्यन् ॥६॥
सदान्वास्त सादान्वा स्त्रीपुंसान् उभयान् सह ।
अथो सहस्वान् सासह विप्रयो हन्मि रक्षस ॥७॥
चतुर्दशान् कुम्भमुक्तान् दीपकेशान् अक्षुक्नुजान् ।
अलाङ्गुगन्धीन् अक्षुरान् दुर्णोको नाशायामस् ॥८॥
स्तम्भे जाता पिपालर ओशका रुहन्ती यस्वत् ।
दुर्णोस्मीत् सर्वोत् सव्योत् नाशायामस् सदान्वा[] ।
याना ज्ञानानि कोशानि ह्रस्व तज्ज जले उपलब्ध उप वृक्षेषु मेरते ॥९॥
या वानावत् उपपन्न ते च स्या वपेण विप्रया ।
शालायाम् अन्तस् सत्यर दुर्णोस्मीत् सर्वात् सन्धोका नाशायामस् सदान्वा[] ॥१०॥ ॥का १॥

• रेखित बुधेयुत् नहितेविणी
• अचरकम्
• नामधेयानि •
• वरधिका
• भा नाशनामस्तदान्वा ॥
• पङ्क्तिर्मांशं

वक्षन्ति वातुरम्
लीयन्ति

• भ्रमन् •
• पुनर् उभया •
• मास (वयस्य) • रक्षसा
चतुर्दशान् भगवन्मा
अक्षुत् अभ्युदय दुर्णोको •

दुर्णोस्मीत्
• कोशानि • तज्ज
शाकाप सन्निभ ऊपर दुर्णोस्मीत् • नाशयामस् •

सुदुर्ममम् पतत् सुनतम्

१७ १३

श्री ११४ ७

या घान्यात् संभवन्ति क्षेत्रात् पिड्यात् व् अर्पिताः ।
ह्रन्तात् अपि प्राप्ता नश्यन्तस्त सदान्वा[] ॥१॥
याः पुरयाः पापम् × × × कुक्ष्य विलपेती ।
ना वक्षन् समपेयन् तिरो उज्जन्त शरीपते ॥२॥
उत् तिष्ठन्ति नि[र] द्रवत न व इहास्तु म्यञ्जन्तम् ।
इन्द्रो वस् सर्वोसां साक गर्भान् भाण्डानि भेत्स्यति ॥३॥
इन्द्रो अक्षि रश्मिशङ्ख सुणीहि बुद्धिशोका कुहम् ।
राय शकधुर्य नाशायामस् सदान्वा[] ॥४॥
किमा सुनायशिक्षिक्कम् अजम् आयु च निग्नती[] ।
बिद्विद्विह्वा प्रलोदिनीं नाशायामस् सदान्वा[] ॥५॥
यस्या सुग्म धयद् ध्वयु यभगवास्त सदान्वा[] ।
त्रिष्ट कण्ठता दुर यमागस्त लुप्यन्तस् अक्षुरापवम् हिता ॥६॥
यस्याः पीडावमग्न्यति[] उधो शीपेक्षयाशय ।
पताञ्च दुर्णो नाशायामस् सदान्वा[] ॥७॥
अथा रोमान् शकधुमान् बुद्धानां यानि सत्यम् ।
अथो दुर्दान्तो गृह प्र विशगम् अराया ॥८॥
ता[स्] सायिकायवृका शकावह्वानपुद्गोशानीका कनिकरा ।
सर्वोसां अण्डावत् साक नामधेयानि विश्रुति ।
यानि ज्ञानानि वस्तुभ्यो नश्यन्तस्त सदान्वा ॥९॥
सहसिर्मा प्र द्रवामि मांशानां विषासहिम् ।
सदान्वाप्रीम् ओषधीं क्षेत्रायाच्छावदामसि ॥१०॥ ॥का २॥

• • • • पितावर्धिता

• • • • तिर • •
• शास्त्र इतिवचनम्
• भद्राय
• युगाव

• रोमा धुमा
• दुर्दान्तो • • अराया

विश्रुति
यदि • वरधिका वरधेयत् सदान्वा
महरीरी • भाषा

सुवर्गमम् पतत् सुतम्

१७१४

ययुः शङ्कतो भीमचक्षोरदं अग्रे भव्ये सहान्वे ।
 भ्रात्रिं त्विषिं शुचिम् अस्मिन् अरायि किम् हरेच्छसे ।
 पूयम् आभिं प्र गाव्यं अनिस्तुपामि महोन्मये ॥१॥
 कङ्क एकाः पुषद् एकाः किम् उच्चं वृषम्प्यं अमिधिया ।
 वरन्ति नक्तं पुणोक्षो रायी सुनकीपयस् ता इतो नाशायामसि ॥२॥
 भयक्राताम् अभिष्रियाम् आनुययन्तीं कुतुहलम् ।
 कुतुहलिय रस्मज्जनीं कलाञ्ज जातास् त्रिभङ्गयस् ता इतो नाशायामसि ॥३॥
 या वुचिषा वपनं शुष्कं अदन्ति वपुषाम् ।
 वड्ढा गर्दभीर इव नाशायामस् सदान्वा ॥४॥
 याः पुरुष दहामानं शय्यम् अग्नौ जिघ्रसन्ति ।
 भण्डान् कुष्ठमामासि सुष्टामेण सदान्वास् ता इतो नाशायामसि ॥५॥
 या विकसीद उन्मृश्याग्ना घोरचक्षव ।
 शीघ्रोष्ण आन्यान् बासां वितावन्तीर इवासते ।
 सदान्वा भ्रष्टाणस् एते पदो भूषान् अप्य ॥६॥
 यासां गन्धो नानाकूपः परेतु पुरुष प्रति ।
 ता [अ]स्मिन् सदान्वा इतो जातवेदास् सदान्वास् ता इतो नाशायामसि ॥७॥
 गंधान् एकः प्रतिमुञ्चन् व्यावर्ति सदान्वा[] ।
 उचितस् तन्वो स्त्रिया गावः सा रोहिणीर इव सा इतो नाशायामसि ॥८॥
 याः पिष्ट्यास् सभक्तीभ्रष्टा नस् सदान्वा[] ।
 अथ सृष्टुम् इवाहन्तुं पुनस् त्वा मति नृभसि ॥९॥
 आमादिनीष्य चुरादिनीर अनिष्टदधादिनी ।
 असु परेभ्यो वृत्तं शवम् अस्त सदान्वा ।
 शवः केवल अचारः किम् उ शालास्व उच्छिन्न ॥१०॥ अर्वा ॥१॥

शानिम् विषम्

मंजुषा - विप्रेकाः अभिहठ्या

• • • दुग्धो त वितो •

वितो •

सदन्वा

वः शिघ्ररश्मि

वितो •

सदन्वा

वितो •

• • • वृष

.. रोहिणीर इवा • वितो •

• • • वृत्त

• • • अनादिनीष्य चुरादिनी

सदान्वा

• भेकवाचारः, वरिष्ठाः ॥२०॥ फट्च ॥३॥

सुवर्गमम् पतत् सुतम्

१७.१५

याः कुमारीर यास् त्व अवीग वुवतीर यास् सदान्वा[] ।
 सर्वा यन्तु कुक्कुदी[] कुलीना धेनु[] सपेतु रायी रथिभा द्विता ॥१॥
 ताभ्यो वदो वि सुजन्व अमघमप्य अघघान्विनी ।
 तात् त्वा इन्तु विपुता वज्रणानपराधिता ।
 नास्मान् शक मोच्छयम् इन्द्र भन्धाः फलीकुक् ॥२॥
 कुमारान् एका स्थविरान् या [अ]दन्ति प्रशान्ति[] ।
 ता इन्द्रो हन्तु वृद्धा यो देवो विभ्वास् रक्षांसि सधनु ॥३॥
 यायुः च दासीर असुराणां मनुष्यभ्यश् च याः कुता ।
 उभयीस् ताः परा यन्ति परा यन्ति परावतो नवतिं नाश्या [अ]ति ॥४॥
 या निशां यथास्थामास् रायी यक्षाणि प्रस्त ।
 अग्निश् टा सर्वा सन्तोका विभ्वास् रक्षांसि सधनु ॥५॥
 या रक्षीकः कलिलान्ता [अ]न्तु जनाः पुरीकया ।
 गोषा [अ]स्माद् एको वेद यतो जातास् सदान्वास् ता इतो नाशायामसि ॥६॥
 यासां घोषास् लगता वृकाणाम् इव गङ्गा ।
 सुच कशाम् अधिवार प्रयच्छन्तीं प्रतिप्रहा नाशायामस् सदान्वा[] ॥७॥
 शुक्छायां मूलवाय शिशुमाकां प्रतिध्रुका ।
 अति दुह्या व्यतरन्तीं ध्वतुलिमा ।
 सर्वार्थं अज्जसन्तयो नाशायामस् सदान्वा[] ॥८॥
 यावन्तीं मामहुकां त्व स्तनीकां कृष्णपनीम् ।
 उज्ज्वलीम् अनामिका नाशायामस् सदान्वा[] ॥९॥
 बाणवाकाम् अस्मगतां विजगां च्छु वपुम् ।
 रायीं वातमेजयान् नाशायामस् सदान्वा[] ॥१०॥ अर्वा ॥१॥ अन्तु ॥३॥

अविरा

"नपराधना

ताम्

उभेभ्यः परावति • • •

• टवा • मन्थो • नीधनु

नातम् • • • वितो •

• इक्षानाम् • • •

शशायामम् •

नाशायामम् •

॥२०॥ फट्च ॥४॥

१७ १६

श्री १२ ४ १

देवासीत्य एष वयाद् अनु जैताम् अनुसत ।
वशां ब्रह्मभ्यो याचद्भ्यस् तत् प्रजायद् अपत्यवत् ॥१॥

श्री २

प्रजाया स वि श्री[णी]न पशुभिश्च चोप वृत्सति ।
य आर्येयभ्यो याचद्भ्यो देवानां या न वृत्सति ॥२॥

श्री ३

कुटवाक्य स शीर्यन्ते श्रोणया काटम् अदति ।
वषट्कया दृक्षान् गृह्णां काणया दीपते स्वम् ॥३॥

श्री ४

विलाहिनो गच्छिष्ठानात् छक्तो विन्वति गोपतिम् ।
तथा वशायास् सविध दुरदृक्षा छ उच्यते ॥४॥

श्री ५

यो ऽस्याः कर्णात् आस्कृनोर्य आ स देवेषु वृश्चते ।
लक्ष्म कुवे इति मय्यत कनीयः कृणाति स्वम् ॥५॥

श्री ५

पदोर अस्या [अ]च्छिष्ठानात् विह्विष्टुर नाम विन्दति ।
अनामनात् स शीर्यन्त या मुक्तापाज्जति ॥६॥

श्री ८^१

यद् अस्या गोपनी सत्या लोम ध्वाकुक्षो अजीहिहन् ।
ततः किशोरा छियन्त वत्साय च पातुको वृक् ॥७॥

श्री ७^१

यद् अस्याः कर्म चिद् भोगाय बालान कय चिद् प्रकृतति ।
ततः कुमारः छियन्त यक्ष्मा चरय् अनामनात् ॥८॥

श्री ७^१

यद् अस्याः पल्लवन् शकुन् दवी समस्यति ।
ततो ऽपकृष जायते तस्मात् अत्येव्यन् एतस ॥९॥

श्री ८^१

जायमानाभि जायते देवान् स ब्राह्मणान् वशा ।
तस्माद् ब्रह्मभ्यो देवेषा तत् आहुस् स्वस्य गोपजम् ॥१०॥ ॥का^१॥

श्री ९

१७ १७

श्री १२ ४ ११

य एतां वनिम् आयन्ति तेषां देवकृता वशा ।
ब्रह्मन्त्येयं तद् अक्षयन् य एता नु प्रियायते ॥१॥

श्री १२

यो देवानां [या] याचद्भ्य आर्येयभ्यो न वृत्सति ।
आ स देवेषु वृश्चते ब्राह्मणानां च मन्यव ॥२॥

श्री १३

यस्याम्य[स] स्यात् वशाभोगो ऽस्याम् इच्छत तर्हि स ।
दिक्षातिपत्स्वा ? गोपति याचिता च न वृत्सति ॥३॥

श्री १४

यथा शोषधिर निहितो ब्राह्मणाना तथा वशा ।
ताम् एतद् आयन्ति यस्मिन् कस्मिन् च जायते ॥४॥

श्री १५

स्वम् एतद् आयन्ति यद् वशां ब्राह्मणा अभि ।
यथैतान् अन्यज् जिनीयात् एवास्या [अ]धिरोहणम् ॥५॥

श्री १६

चरेद् एवा त्रैहायणात् अविक्षातमदा सती ।
वशां च विद्यान् नारद् ब्राह्मणास् तर्ह्य एया ॥६॥

श्री १७

य एताम् अवशाम् आह देवानां निहितं तिष्ठिम् ।
उभो तस्मै भवाशायी परिकल्पेयुम् अस्यत ॥७॥

श्री १७

दुरदभ्यन्तम् आ शये याचिता च न वृत्सति ।
नास्मै कामास् समः ऋभ्यन्त याम् अश्वा चिकीर्येति ॥८॥

श्री १८

यो ऽस्या ऊधो न वेद् यो ऽस्या[स] स्तनान् उत ।
उभयनैवास्मै दुह दातु चद् अशकद् वशाम् ॥९॥

श्री १९

दवा वशा याचन्ति मुञ्च कृत्वा ब्राह्मणम् ।
तेषां च सर्वेषाम् अदद् धेङ न्य एति मानुषः ॥१०॥ ॥का^१॥

श्री २०

श्री १२ ४ २१

देह पशुना न्य एति ब्राह्मणभ्यो ऽदद् वशाम् ।
देवानां निहित भाग मत्येय खन् नु प्रियायते ॥१॥

१७ १८

अनुसत

• • • यादमर-पय • • •

प्रत्यय द्य

• • • पापमर-प्यो • • • नि वरवति

वर्ध-सुया • सहा • जीवते •

छकुनी • •

• • • वाविष्णु दुरितघ्नाक्षयं

• • • कलात् आस्वनाम् आया • • •

• • • लक्ष्मीः कुनीत मस्यते कतिपुः • • •

• • • पदीर • • • विह्वलितम् • • •

अनाप्राय • • • आह •

• • • मर्या • • • अजीहिहन् •

• • • छुगोमा पाको इत्य

• • • मृधने वक्षमाश परत् तत्वाश्रय

• • • अथ ऋतुलगाय मङ्गल • • •

• • • पिरूप • • • इत्येव्यतेनमा

जायमानाभि • • • पचसा

• • • देवीषा सरय •

आयन्ति

• • • मियन्

य एता यावमथ • • • नि वरवति

वृश्चते

इच्छत तर्हि न

दरद् •

मम् • • • वदद् • • • ब्राह्मणभि

• • • वषट्क त्रिधायात् पवसा • • •

अक्षिवाकदा सति

तर्हि म्या

अह • • • नहित

• • • पात्तयेय मयव

दुरितदीः शार्धेय आशान्कान् निरुक्षति

• • • यामय • • • कृते नय्

• • • दुधो न् देव • • • वमा

उभयनैवा • • • अक्षिवाह •

• • • अनदभ्येह नवति मानुषा ॥१०॥

[कच ॥२॥

*ती • • अद् इति इतिता

श्री अद्भवत्

विलिप्या दृढरूपे या क स्तवशा वशा ।
नासा नादनीयाद् अमाक्षणा य आसंसत भूयाम् ॥१॥
नमस् न ऽस्तु नादनादुत्तु विपुष वशा ।
कतमासा भीमतमा याम् अद्वसा परामये[त्] ॥५॥
विलिप्ती [या] दृढरूपे या क स्तवशा वशा ।
तासा नादनीयाद् अमाक्षणा य आसंसत भूयाम् ॥६॥
वीणिष वै वशाजातानि विलिप्ती स्तवशा वशा ।
ताः प्र प्रच्छद् ब्रह्मभ्यस् सां आमास्त्वः प्रजापती ॥७॥
पतद् यो ब्राह्मणा हविर् इति मन्वीत याचिन् ।
यशा चेत् पत याचेयुर् या भीमावदुपो भूद् ॥८॥
देवा वशाम् उपावदन् स नो राजन् ? इक्षिता[] ।
यताभिर् ऋग्भिर् अद्वस्य तस्माद् वै स परामवत् ॥९॥
उतैतां भद्रो नादवाद् वशाम् इन्द्रण याचिन् ।
तस्मा[त्] त देवा पतसो मुष्टिभ्याम् ? अद्भुतचरे ॥१०॥
य वशाया [स्] तानाय वदन्ति परिप्राणिण ।
इन्द्रस्य मन्यष आत्मा [आ] दृष्टन्ते ऽजिज्या ॥११॥
ये गोपति पराणीयायादुर् मा ददा इति ।
कद्रस्यास्तां हेति त पाणि यन्स् अलेखत् ॥१२॥
यकि हुतां यद् अद्भुताम् अमा वा पचन् वशाम् ।
देवान् सन्नाक्षणां क्त्वा जिह्वो लोकान् निर ऋच्छन्ति ॥१३॥

मवा'५॥
अमु'५॥

१७ २१

अवृक् मांस त्वच पेष्ट सभरणम् असान् शरीरम् अग्निः कद्रयाद् अस्व
अमुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्रस्य ॥१॥
प्रातयावद्भ्यो देवभ्यस् साययावद्भ्यो देवभ्यो विष्टवानीयावद्भ्यो
देवभ्यो अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि ॥२॥
वैश्वानराय क्षिप्रधन्वन् अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम् आ
वृक्षामि ॥३॥

क्षिप्रधन्वन् क्षिप्रहस्तामुम् आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्र ऽ हृद् अकृन्
न तत्पु प्रवृद्धा ? ॥४॥
इन्द्राग्निभ्यां प्रजापतय परमेष्ठिन सोमाय राजं वरुणाय राजं पूणे धात्रे
सवित्र त्वष्ट्रे अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि ॥५॥
उपसि अहं राजय स्वायामुम् [आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम् आ
वृक्षामि] ॥६॥

वीरुभ्य आषधीभ्यो वनस्पतिभ्यो वानस्पत्येभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥७॥

इक्ष्वाकुराय पारिवत्सराय सत्यत्सराय दृढते विश्वकपायामुम् [आमुष्या-
यणम् अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥८॥

अद्भ्यस् सवत्सरायामुम् [आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥९॥

मवा'१॥

१७ २२

दिग्भ्यो अन्तर्देशेभ्य आशाभ्य आशापालेभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥१॥

ऋतुभ्य आर्तेवभ्यो अधिपतिभ्य आधिपत्येभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्
अमुष्याः पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥२॥

वसुभ्यो कद्रभ्यस् साध्वेभ्य आसभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्याः
पुत्रम् आ वृक्षामि] ॥३॥

ऋषिभ्य आर्येभ्यो ऽङ्गिरोभ्य आङ्गिरसभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम्

विष्टया स्तवशा •

- नादनीयाच् • वासु क्षेदे •
- • नारदामिष्ट • वशा

विलिप्ति दृढरूपे •

- नादनीयाच् ब्राह्मणा वसु अभदे •
- विलिप्ति • •

ब्राह्मन्स्व स्तो नाद्रस्व •

- अमे • • इत • याचित
- एता यदिदुर्

पताम रिम्वत्

- नारदा •
- त्व • वनाशो • अद्भुतचरे
- वामावा • • 'रायणा

यो • पराणीयायादुर् • दवा वति

यद् वति चेतस्

समा व • •

निम रुद्धोत् ॥ १० ॥ कद्रव ५ ॥

इक्ष्वाकुराय वैश्वानरायासां सवत्सरा याचि
[वदुपो मुपान्क

• वृद् सन्त्यु सभा

आ पुत्रस्या

• • सावद्वया

देवभ्य • आमुष्यायणम्

आमुष्यायणम् अमुष्याः • •

*पच 'हस्ता अमुम् • • पुत्रस्य • •

• गोभ्यो •

आमुष्यायणम् अमुष्याः • • •

• • यो •

वीरुभ्यो

वदत्सराय

आद्रिस् • • कद्रव १ ॥

• 'देशेभासाभापालेभ्यो •

ऋतुभ्यान्तेभ्यो 'पतिभ्याम् अर्ध' •

वसोभ्यो

अधिपत्येभ्यो अङ्गिरोभ्यो अङ्गिरसभ्यो •

श्री ७८९३^१ श्री ७१२१^१, १^१ श्री २^१, १०१	अमुष्या पुत्रम् आ बुध्यामि ॥५॥ मदङ्गयो अविभयो ब्रह्मण ब्रह्मणस् पत्ये अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्रम् आ बुध्यामि ॥५॥ ये [अ]भयश्च चक्रुः ये ऽभरजिण्यवस् तेभ्यस् स्वकृद्भ्यस् स्वकारिभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्रम् आ बुध्यामि] ॥५॥ ते स्वकृतस् स्वकारा अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्र परा भाव- यन्तु] ॥७॥ ये तपस् चक्रुः ये तपोजिण्यवस् तेभ्यस् [अ]भ्यस् तपस्कृद्भ्यस् तपस्कारिभ्यो अमुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्रम् आ बुध्यामि] ॥८॥ ते तपस्कृतस् तपस्कारा [अ]मुम् [आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्र परा भावयन्तु] ॥९॥ ये ब्रह्म चक्रुः ये ब्रह्मजिण्यवस् तेभ्यो ब्र[ह्म]कृद्भ्यो ब्रह्मकारिभ्यो अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्रम् आ बुध्यामि ॥१०॥ ते ब्रह्मकृतो ब्रह्मकारा अमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्र परा भाव- यन्तु ॥११॥ अधारिणीम् अमुम् अवविज्ञां विकशीम् उप प्रतिमा लोक्तम् ? देवमनुष्याम् पश्यन्तु ॥१२॥ वयांसि शकुनयो ऽमुम् आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्र [परा भाव- यन्तु] ॥१३॥ रघुवीर अलिङ्गशुशाका गुह्रा कृत्स् सुवर्णीयं श्वापदा पतत्रिणो वयांसि शकुनयो [अ]मुम् आमुष्यायणम् अमुष्या पुत्रम् आदृष्टे चरन्तु ॥१४॥ ॥५८॥ १७२३ [ए]तद् आपः प्र वहतावर्धं च मल च यत् । यद् वा दुष्पच्यम् आरिमा यद् ऽ ऋजा अपेन ? मूलम् ॥१॥ भापस् सप्त [सु]चिद्वग्नीस् ता नो मुञ्चन्तु ब्रह्म । मुञ्चन्तु मा सापध्याद् अथो वाकध्याद् उत ॥२॥ अथो यमस्य पृथ्वीपाद् विवस्मा[द्] द्रवकस्त्रिधात् । जामिशासाद् दुष्पच्य्याद् द्रवो मा मुञ्चन्तु वरुणस्य पारात् ॥३॥ महाम् इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिस् सविता चर्यो वृषभ । ऽ आदृश्य सौ सपञ्चास सो म भ्रातृभ्य सौ सपञ्च । त इन्मि त दुष्यनेन विध्यामि तम् उना इष्टयावेन विध्यामि त क्षीतायवेन विध्यामि तम् अधराब्धं मृत्युम् अधनत्य ? पुरोडासी ॥४॥ ॥५८॥ ३॥ १७२४ विद्य त स्वप्न जनित्र पाप्मनः पुत्रो ऽस्य अभूत्या [अ]विजातो यमस्य करण । त त्वा स्वप्न तथा विद्य । यो ऽमदस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् त द्विपते प्र द्विपम् ॥१॥ तम् असौ गमयामस् तेनेन विध्यामो ऽभूत्येन विध्यामो निभूत्येन विध्यामः पराभूत्येन विध्यामो ब्राह्मण विध्यामस् तमयेन विध्यामो अग्निनेन कथ्यादा बुध्यामः ॥२॥ देवानाम् यत् घोरोः क्रूरैः प्रपैद् अवि प्रेष्यामो वैश्वानरस्येन दृष्टयोर ऽपि दृष्म[.] ॥३॥ [विद्य त स्वप्न] जनित्रं ब्राह्मणः पुत्रो ऽसि निर्जग्म्या [अ]धि[जानो यमस्य करण । [तं] त्वा स्वप्न तथा विद्य ।	पते • आमुष्यायणम् भर[जिण्य] • स्वकृत-यम स्वकाराभ्यो तेभ्यस् स्वकृतभ्यस् स्व-कारा • तपोजिण्य • तपस्कृत्य • • तपस्कृत्य • ब्रह्मजिण्य आमुष्यायणम् • • मम् आमुष्यायणम् • • • विकशीम् • शकुनयो • आमुष्यायणम् रघुवीर अलिङ्गशुशाक आमुष्यायणम् • पुत्रम् आदृष्टे • ॥५८॥ ३॥ वाहनाभय • व त्रयस्मि मूलम् • पतत्रिणा • "विनिव्यात् महामिश्रणा • द्रव द्वे २५ त • • विधामि अधनत्य (अपरि त्वा) पुरोडासी ॥ ५८ ॥ • • २५ विद्या विद्वद्भ्यो निभूत्येन विधामः • विधामो ब्राह्मण विधामः चरमयेन विधामो कथ्यादा • [अ]द प्रेष्यात् • पेष्यामो • दृष्टयोर • स निर्विद्या •
---	---	---

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥४॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र वरुणस्य पुत्रो ऽसि वरुणग्या [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

• वरुण

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥५॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र साक्षः पुत्रो ऽसि राट्या [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

• महः

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥६॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र दिवस् पुत्रो ऽसि भूम्या [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥७॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र वानस्पत्याना पुत्रो ऽस्व आपधीभ्यो [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥८॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र इन्द्रस्य पुत्रो ऽसि क्रणया ? [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

• इन्द्रवः

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥९॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र रक्षसां पुत्रो ऽस्व अम्रधीभ्यो ? [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

• अम्रधे

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥१०॥

[विषा तं स्वप्न] जनित्र गन्धर्वाणां पुत्रो ऽस्व अप्सरीभ्यो [अ]धि[जानो यमस्य करण.]

विष्मदे अप्सरीभ्यो •

• करण

• रक्षसां पुत्रो

॥१०॥

[न त्वा स्वप्न तथा विषा ।

[यो ऽभद्रस् स्वप्नस् स्वप्नमयः पापस् तं ह्रियते प्र हिष्म] ॥११॥

१७ २५

यावापृथिवी अहोरात्रे नक्षत्रपयसः ? ।

इदम् अहम् असुप्तिम् आसुप्त्याण असुप्त्याः पुत्रं दुष्यन्त्यं सुजे ॥१॥

यद् अस्मास्युया अष्टावशकी ? ।

मा प्र गाम पथो वय मा यहाद् इन्द्र सोमिनः ।

मानस् स्फुट मो अरातय ॥२॥

यो यक्षस्य प्रसाधनस् तनुर्देवेष् आ[न]न ।

तम् आहुतम् अशीमहि ॥३॥

नमो मित्रस्य वरुणस्य वक्षसं महो [ह]वाय तद् कृतम् सपयं ।

दूरं दश द्वेजानाय कतेव दि[व]स् पुत्राय सूर्याय दासत ॥४॥

[सा मा स्योक्तिः परि पातु विश्वतो] घाया च यद् नतनम् अहानि च ।

[विश्वम् अयम् नि विशत यद् पजति विश्वाहापो विश्वाहोद् एति सूर्ये] ॥५॥

त ते ऽदेवः प्रतिवो वि वासति यद् एतदधिः पतरै रधर्यसि ।

प्राचीनम् अयम् अनु वनेन रज उद् अयम् उजोनिवा याहि सूर्ये ॥६॥

यन् सूर्ये उजोनिवा बाधसं तमो जगत् च विश्वम् अद्ययि ? भानुता ।

नेनास्मद् विश्वाम् अनिराम् अनाहुनिम् अपामीयाम् अय दुष्यन्त्यं सुव ॥७॥

विश्वाम् अनिराम् अपामीयाम् अनाहुनिम् आसुप्त्याणायामुप्याः

पुत्राय प्र हिष्म ॥८॥ ॥का ५॥

१७ २६

यावापृथिवी बहत् दुष्यन्त्यं परा बहत् दुष्यन्त्यम् ।

यद् • • आसुप्त्याणं असुप्तिः पुत्रं दुष्यन्त्यं सुजे

॥१॥

• यद् अस्मा • मा • इन्द्रा सोमिन

मातरयो • •

॥२॥

तम् आहुतम् अशीमहि ॥३॥

नमो मित्रस्य वरुणस्य वक्षसं महो [ह]वाय तद् कृतम् सपयं ।

दूरं दश

॥४॥

• तद् नतन बहान न

॥५॥

नि तोय • प्रतिवो • • रतेति • प्रवैर

॥६॥

• यन् सूर्य • अयम्

॥७॥

नेनास्मद् अयम् अनाहुनिम् अपामीयाम् अय दुष्यन्त्यं सुव ॥७॥

• अनमीयाम् • असुप्त्याणायामुप्याः

॥८॥

॥८॥

• इन्द्रासि • दुष्यन्त्यम्

असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म ॥१॥
 वातापवमानी वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥२॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥२॥
 इन्द्राग्नी वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥३॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥३॥
 मित्रावरुणी वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥४॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥४॥
 भवाशवीं वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥५॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥५॥
 द्वाभिशना वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥६॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥६॥
 द्वाभ मरुतो वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥७॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥७॥
 द्वाभः पितरो वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥८॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥८॥
 द्य सूर्यं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥९॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥९॥
 द्य वज्रमो वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१०॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१०॥
 द्वाभ नक्षत्राणि वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥११॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥११॥
 द्यवीर आर्यो वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥१२॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१२॥
 द्य वृष्णीं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१३॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१३॥
 द्य पूतनं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१४॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१४॥
 द्य त्वष्टरं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१५॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१५॥
 द्य धातरं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१६॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१६॥
 द्य सवित्रं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१७॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१७॥
 द्य वृहस्पतें वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१८॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१८॥
 द्य प्रजापतें वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥१९॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥१९॥
 द्य परमेष्ठिनं वह दुष्यन् परा वह दुष्यन् ॥२०॥
 [असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म] ॥२०॥
 अहोरात्रं वहतं दुष्यन् परा वहतं दुष्यन् ॥२१॥
 असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्राय प्र हिष्म ॥२१॥ ॥का०६॥ ॥अनु०५॥

१७ २७

इन्द्रो वज्रम् असिञ्चत पुत्राय इत्यन्व ॥१॥
 त्वष्टा वज्रम् असिञ्चत पुत्राय इत्यन्व ॥२॥
 यो वज्रो वैश्वानरो यत् ते अंग्र वीर्यं स विश्वाया इदं धारमाणः स
 वैश्वानरः ॥३॥
 एतद् वा इदं सर्वेयाजं तानि रक्षाः ? वीणि विश्वानरो वैश्वानरो विद्वयापादः ।
 सव्यायं यत् पुण्यं यत् पुण्यान् लोकान् अथ कञ्च सव्यां च देवता [य]
 एष विद्वान् अनङ्गुहो मृत विभर्ति ॥४॥ ॥का०१॥

असुष्यामुष्यायणः • • • हिष्म

• • • दुष्यन् • • • दुष्यन्

देव मासेतो वहतं दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

देव • • • वहतं दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

• • • वहतं दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

• • • वहतं दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

• • • वहतं दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

• • • वहतं दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

• • • १७२७ •

• • • १७२७ •

• • • १७२७ •

• • • दुष्यन् • • • वहतं दुष्यन्

• • • दुष्यन् • • • दुष्यन्

असुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः • • • ॥का०६॥

इति मत्तारशान्ते पद्यमो मुनाकम् ममामः ॥

• • • वज्र • • • अङ्गि • • • स

• • • पुण्यं

एक • • • अङ्गि • • • १॥

दुर्लभम् ५७७, युवनम्

१७ २८

तम् आ दत्त व तम् उदीशयत् तम् उपाय उपैति प्र भराणीति ।
सोम्यहस्ताद् अनुस्यत । देवा वज्रं धुरपावत् सहस्रशृङ्ग दिव-
स्पृश[.] । स सत्सिद्धिं लिप्सु धवत्तरा भवयन्त ऋद्धि । स समुद्र
बाधिदात् समाम्भत् उ सद्बह । तस्मान् समुद्रो गुणैर् अपि व
श्रेष्ठान्तेणैव शृण्व ॥१॥

स शक्त उक् अक्रामत् । सो ऽप्य आयतु दिशो वज्रै[र] आसुरैस् सपथद्
एवासुष्ठु व्रत चराणीति ॥२॥

स व्रतम् अवरत् । सो ऽनुकुरो भवति । तस्माद् अनुकुरो व्रतचारी भवत्य
अवद्वयि । कुरो भूविन्द्रो असुरान् उपावृङ्कत ॥३॥

स शुद्धपतिम् उपाकर स्तवत् । स परमेष्ठिनम् उपाधावत् । स प्रजापतिम्
उपाधावत् । स विराजम् उपाधावत् । स सन्नजम् उपाधावत् । सो
ऽहोरात्र उपाधावत् । सो ऽधेमासान् उपाधावत् । स मामान् उपाधा-
वत् । स कर्तुन् उपाधावत् । स अतिवान् उपाधावत् । स कवीन्
उपाधावत् । स आर्येयान् उपाधावत् । सो ऽङ्गिरसम् उपाधावत् । स
आङ्गिरसान् उपाधावत् । सो अधवेणम् उपाधावत् । स आधवेणान्
उपाधावत् ॥४॥

विश्वान् देवा[न्] मरुद्गणान् तमन्त्सान् द्व वस्नोम प्रथमम् । अधेन्द्रासी
तम् उपाभन्यते पुण्यया वाचा क्रूया वाचा दक्षिणा [वाचा] । स
सावित्र्यन् । अधेपा मोपज्वां निष्पसीति । स उपशान्त्यत् । तस्माद्
यो ब्रह्म वदोतापस् स त शमयति दोह देवानाम् ॥५॥

तम् ऋक्षसाम् अधान्यम् आ दत्त यजुषा यज्ञेन गायत्रेण वामेन वामदेव्येन
च ॥६॥

एतन् वा इदम् अधवीक शम् एताद् इन्द्रस्य बाहू ।

तम् आ दत्त तवत् आ धत्ते । प्रजा वै समृद्धिम् अक्षति पशवः परूषि ।

प्रजाम् एव समृद्धिम् अक्षतिम् अक्ष कन्धे य [एव वद्] ॥७॥ ॥५॥२॥

दुर्लभम् ५७७, युवनम्

१७ २९

स विश्वु प्रत्य अनिष्टत् । दिश एव प्रति निष्ठति य [एवं वेव] ॥१॥

स विश्वामास्य अक्रमत ।

एव वै विश्वामाद् सीरं वामी इतेन् अपययो देवयानान् यत् सूर्यस्य
रश्मय । स पथिषु देवयानेषु श्रीयते प्र पयो देवयानान् जानाति
य [एव वेव] ॥२॥

स विश्वानर ऽक्रमत ।

एव वै वैश्वानर उद्व्यन् एवमता ।

एते वै सर्वोत्प्रसारो द्रुह्यते । स नाधारयत् । त्रियन्ते ऽस्मिन् प्रा य [एव
वेव] ॥३॥

स बुध ऽक्रमत ।

[न]स्य बुधस्याङ्गा पर्वणि शरीराण्य अभिघ्नत । शतानि वै बुधस्याङ्गा
पर्वणि शरीराणि पर्वणि पर्वतास्य यत्र ह्दा मनसा कामयेति ॥४॥

इह स रायते । तस्मै राधयेत । अस्याम् एव प्रतिष्ठाम् आयतनं विन्दन्
य [एव वेव] ॥५॥

स देवान् आगच्छत् । त देवा अनुयन् आशा सामिकन्मेति व्रतम् । आ
हिरण्येषु पशुषु ग्राम्यन् अश्वेषु ए[.]ति ।

सो ऽनह्वाहम् उपाधावत् । तम् अनुह्वान् अग्रवीर् किं मे प्रतीचाहो
भविष्यसीति ॥६॥

स वरम् अर्घणीत बुधलोको ऽसानि बुधस्य विष्टप धिया इति । षोडशो
वा [न]यत् ऊर्ध्वो लोको ऽयद् बुधो [लोको] ऽयद् बुधस्य विष्टप
श्रीयते य [एव वेव] ॥७॥

उपेति • •
धुरपावत् • •

• • • • तरमास

• शमीद्

एवासुष्ठुवत् •

• अचारत् • नुकष • अननुकुरो • •

• कुरो • • "इच्छ

परमेष्ठिनम् उपाधवत् • •

• भा विराजम् • सुदान स सन्नजम् • •

• मसिम् •

• कवीन् • सानवान् • • •

• आह्वयान्

साधवीगान्

• "गायत्

• मभन्यन् •

• भंधा • • सोमशाम्भ • •

• मि त • • दतेनाम्

• ऋक्षामाधानम् • वामम् •

{ • • अक्षति पशवः परूषि [विष्टप]
{ • • • • • य • फल २ •

• • • • • एवा • तिष्ठती य

• विश्वाम् अपययो "वाना • •

वरमवत् स पथिषु वानादी

य

• वैश्वानरोदव •

य

सु • •

अभिनयन् • • •

य

• नह्वान् • • अनुह्वान्

• भन्यणीत भजको • मारय विष्टप

मो • मारय विष्टप

मेवने य

अथाहीन आस्वत्थात् अग्रवीत् । त्रया ब्राह्मण निष्पत्ति आवेनम्
अष्टशुक्ल ये जुष्टपूर्तेन व्यसधानीति ।

कृता वा यथा मनुष्येषु तरति येनान्वधान् येन नड्डवतीन् ॥८॥

याव् अक्ष्य पूर्वपादौ तौ पूर्वपक्षौ याव् अ[वर]पादौ ताव् अपरपक्षौ यौ
स्वेषे तौ पुरोडाशौ ये नासिक तौ क्षुधौ याव् अस्याक्षौ तौ
स्योपचन्द्रमसौ यौ निमेषस ताव् अद्वोराजं याव् स्यस्य रश्मयस् स
द्रोणकलश[ध] धिरस् सोमो राजा मन्तिष्कः ।

ये ऽस्य शृङ्गे तद् ऋत सत्यम् । भुव वा ऋत सत्यम् । तस्मात् एते भुवे ।

भुवम् एव त सत्यम् अनु प्रति तिष्ठति य [एवं वद्] ॥९॥

यास्य रक्षिणा इन्द्रस सा जुष्टः या वदयांसम् । या सण्या सो वमुन्
य कण्ड[स] सा भुवा ।

अग्निर् आस्य विष्टुज् जिह्वा मरुतो वृन्ता एवमा[न] प्राणः ।

एषा वै मायाम् आहूद् वसोद् धारति यद् अन्तरुदम् । वसोद् एष धारो

सम्पृष्टिम् अक्षतिम् अव कण्डू य [एवं वद्] ॥१०॥

यद् अक्ष्य चर्म तद् अक्ष यानि लोमानि तानि नक्षत्राणि ।

स्वेषं वर्षम् ऊष्माणि ह्यारो यद् ओषधयश्च वनस्पतयश्चोध्यम् ।

यो ऽस्य जघनाधेस् तौ शोशनी मासो य पूर्वधेस् तौ वासन्तौ । यद्

पृष्ठ तौ श्रेष्ठी मासौ यन् मध्य तौ वार्षिकौ । यो ऽस्य जघनस् तौ

शारदौ मासौ यो ऽस्य वक्षस् तौ हेमन्तौ ।

सर्वस्सरो वा एष ससृनो येनान्वधान् ॥ येन नड्डवतीन् ।

अस्याम् एव प्रतिष्ठाम् आयतन विन्दन् य [एवं वद्] ॥११॥

याव् अर्य कर्णी सा भेदा । नीधो अवति य [एवं वद्] ॥१२॥

तपश्च च वरश्च च मधश्च च यशश्च च यद् अस्मिन् अन्तर् अन्वन्

सामानि यजुषि ब्राह्मण ब्रह्म वैव लोकं साव कण्डू ब्रह्मवर्चसौ

भवति य [एवं वद्] ॥१३॥

यधेद् अस्मिन् अन्तश् शतम् अग्निष्टोमाश्च शतं ब्राह्मशाहाय शतं षोड-

शिनश्च शतं सर्वेष्टुप्ता[ध] शतं आकाश शतं वीक्षा[ध] शतं यज्ञाश्च

शतं रक्षिणाश्च शतं भूतयश्च शतम् अभूतयश्च शतं निर्भूतयश्च शतं

पराभूतयश्च शतं समुद्धयः ।

ज्योश् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस् प्र मीयते य [एवं

वद्] ॥१४॥

यधेद् अस्मिन् अन्तश् शतम् अर्धमात्स्य शतं मात्स्या शतम् ऋतवश्च

शतम् आर्तवाश्च शतम् इवावस्तराश्च शतम् अनुवस्तराश्च शतं पवित्र

स्तराश्च शतं स्वस्तराश्च शतं ब्रह्मणि शतं कर्माणि शतं ज्योर्नीपि

शतम् अक्षुत्तानि शतं सिन्ध्यानि शतम् अग्माणि शतं तमांसि

शतं रुधिराणि ।

ज्योश् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरस् प्र मीयते य [एवं

वद्] ॥१५॥

यधेद् अस्मिन् अन्तश् शतं रथन्तराश्च शतं साह्याश्च शतं विराधाश्च

शतम् अतिरात्राश्च शतं प्राणाश्च शतम् अपानाश्च शतं व्यानाश्च शतं

समानाश्च शतं राजसूयाश्च शतं वाजपेयाश्च शतं कामप्राप्सं सङ्घ

सत्रायणानि ।

एष वा [अ]नवधानं सर्वोदशस् सर्वोत्सा सर्वपकस् सर्वपात्रं मध्यतु

प्रतिष्ठातु । ऋक्सामभ्याम् आ धत्ते तनुनो यज्ञेन गायत्रण ब्रह्मणा

प्रथम उपरिष्ठात् प्रथमे प्रजया पशुभिर् वृष्टेर् धनेन य [एवं वद्] ॥१६॥

इन्द्रो बलेनाग्न्य परमष्टी वनेन येन गीत् तेन वैश्वदेव ।

यो ऽस्मान् द्वष्टि य च यय द्विप्स तस्य प्राणान् स्व वहे तस्य प्राणान्

वि वहे ।

इन्द्रो ऽस्मीन्द्रस्य कपम् अस्ति प्रजापतिर् अस्ति परमेष्ठिर् अस्ति स्वर् अस्ति

स्वरो ऽस्ति स्वर्गो लोको ऽस्ति स्वर्गो मा लोको गमय ।

यवाहीमाथवाद्

वेतुनवधान् वैव •

• • • पूर्व- पादौ तौ • यौ

• यो रूपे •

• वा वद् • • •

रित • • • •

• • • रक्षी य •

• • • रवा भुवः

मशुद्रम् य

• • • ऊष्मानि

• • • पाथी

य • • • • हेमन्तौ

वश्याम् य

• नावो • य

अन्तर् •

भवती य •

• • • यन्त

• • • सर्वेष्टुपत • यज्ञा •

• • • मयवर्चस् य

• • • यन्त

• • • शत

य

• • • यन्त • • • रवि-पाश • सङ्घात् • •

प्रत

रश्म • • •

प्रम गायत्र

रश्मा • •

येनासि बहस् तन यको येन बृहस्पति[स्] तेन लोको येनय गमयति तेन
चिश्चो येनय गमयति तेन सर्वे ।
य ऽस्य पादास् सा प्रतिष्ठा । प्रधाने प्रजाया पशुभिर् यृहीर धनेन य पयं
विद्वान् अनवृद्धो जन विभर्ति ॥१७॥ ॥को॥ ३॥ ॥अनु॥ ६॥

१७ ३०

श्री १२ २ १

श्री १

श्री २

श्री ४

श्री ५

श्री ६

श्री ७

श्री ९

श्री ८

श्री १०

नडम् आ रोह न ते ऽत्र लोक इद् सीस आगधेय त पट्टि ।
यो गोपु यक्षम् पुण्येषु यक्षम् तन त्व साक अधराक् परेह ॥२॥
अथशस्[दुर्दशान्भ्यां] करणानुकरण च ।
सृष्ट्यु च सधास् तनतो यक्षमाय च निर् अजामसि ॥२॥
निर् इतो सृष्टु नैकान् निर् उ यक्षम् अजामसि ।
यो तो हेष्टि तम् अद्यय अग्न ऽकृत्वाद् य क्षिप्सस् त ते प्र सुवाम् ॥३॥
यद्वय अग्नि ऽ कृत्वाद् यदि वा व्याप्त इम गोष्ठम् अग्न्योका चिन्वा ।
त मापाय कृत्वा प्र विणोमि दूर स गच्छन्त्य अप्सुयवो ऽभ्यर् अग्रोन् ॥४॥
य[त्] त्या क्रुद्धा प्रचक्रुर् मण्डुना पुण्ये मृत ।
सुकल्पम् अग्न नत् स्वया पुनस् त्वो[द्] दीपयामसि ॥५॥
पुनस् त्वादित्या दग्धा वसवः पुनर् ब्रह्मणो ऽ वसुनीतर अग्रे ।
पुनस् त्वा ब्रह्मणस् पतिर् आधाद् दीर्घायुःस्वाय शतशार्वाद् ॥६॥
यो ऽग्नि ऽ कृत्वात् प्रविश शो यष्टम् इम पश्यन् इतरं जातयद्वस्म् ।
त इरामि पितृयज्ञाय दूर स धमेम् इर्या परमे सधस्य ॥७॥
कृत्वायम् अग्निम् इयितो इरामि जना[न्] इदन्त वज्रेण सृष्ट्युम् ।
नि त शास्त्रि गार्हपत्येन विद्वान् पितृणा लोक ऽ परतो यो ऽत्र ॥८॥
कृत्वायम् अग्निं प्र विणोमि दूर यमराको गच्छन्त रिपवाह ॥९॥
इहवायम् इतरो जातयदा देवो देवेभ्यो हव्य वहतु प्रजान् ॥१०॥
कृत्वायम् अग्निं शशमानम् अग्निं प्र विणोमि पयिभि ऽ पितृयानि ।
मा देवयानः पयिनिर् आ गा [अ]वैधेभि पितृयु आरुहि त्यम् ॥११॥
॥को॥ १॥

१७ ३१

श्री १२ २ २

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १५

श्री १८

श्री १७

श्री १९

श्री २०

सम् इधने संकुम्भिक स्वस्तये शुद्धा भवन्तु शुचयः पायका ।
अहानि रिप्रम् अन्त्य एन पनि समिद्धो ऽग्निस् सुपुना पुनति ॥१॥
देवो ऽग्निस् सकुम्भिको दिवस् पुष्टान्प आरुहत् ।
सुच्यमानो निर् एनसो ऽमोर् अरुमां अशस्त्वा ॥२॥
अस्मिन् वय सकुम्भिक अग्रा रिप्राणि सृष्टम् ।
अभ्रम् यक्षिण्या शुद्धाः प्र ण आवृषि तारिण[न्] ॥३॥
सकुम्भिको विकुम्भिको निष्क्रंधो यथ च निस्वर ।
त त [य]स्मि सुवधसो दूराद् दूरम् उचिचयो ? ॥४॥
अज्ञानं पुण्यभ्या गोभ्यो अश्वभ्यस् त्वा ।
कृत्वाय निर् शुद्धायस् अग्निं जीविनयोगेनम् ॥५॥
यो तो ऽस्वेषु यीर्यो यो गोपु यो ऽजाविशु ।
कृत्वाय निर् शुद्धास् अग्निं यो जनयोपन ॥६॥
समिद्धो ऽग्न आहुत स तो माभ्यपकमी ।
अश्व दीर्घिहि द्यवि योक्ता च सूर्य इतो ॥७॥
यस्मिन् देवा अमुजत यस्मिन् अनुप्या उत ।
तस्मिन् पुनस्ततो यो सृष्ट्या त्वम् अग्न दिव रुह ॥८॥
सीस सुहृद्व नड सुहृद्वम् अग्नित् सकुम्भिकम् च य ।
अथो अथो रामया दीर्घेकम् उपबर्हण ॥९॥
सीस मल सारुयिया दीर्घेकम् उपबर्हण ।
अथया अल्लस्या पिष्ट्या शुद्धा सधसि यक्षिया ॥१०॥ ॥को॥ २॥

• दवा पादा
• अनवृद्धो
इति सायनशब्देषु यो युवाक ॥

अपकोसो करणानुकरण •
सृष्ट्यु • सवास् देवतो वक्षमास् • अजामसि
• अतो • • अ • •
कृत्वाह (उपरि कृत्वा) यक्षम् • • • •

पयस् • • • असीम्
उ • कृत्वा • भित
• • च
यसुगच्छ •
• • कृत्वाऽ प्रति
• • अर्चनो यो शुभम्
त • पितृयज्ञाय इह मे धमे विन्दत • •
कृत्वायम् • दध • • दृष्टम् • •
शि • भर्हिन् गार्हापत्येन
कृत्वायम् • वमरको • •
• • देव
• • शिशुमानम् • पयिभि विषावा
• • पतिनिर् • आरुहि •

जहति • • एनेति यविषी • • रक्षना •

• • उडलो मोधस्याम् •
अग्नि
अग्निम् • • प्रायोभि •
• विहसुषो (एव सी) निष्क्रंधो • • नस्वर •

अज्ञाना
• • भवामस्याभि नीलवोपयम्
• • शुद्धायाभि • जनयोपयम्
• शि आहुत • • माभ्यपकमी
• दीर्घ उवकोह •
• सजत • सपुना •
• पुनस्ततो रुह नह
सुहृद्वम् •
अथो • • शिशुमान् •
• यल
अथ्या (सिक्तानीया पिष्ट्य • • यक्षिया •

१७ ३२

श्री १२ १ ११

श्री १२

श्री १३

श्री १५

श्री १६

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

परं मृत्योः अतु परेहि पन्थां यत् त पञ्च इतरो देवयानात् ।
 षष्ठ्यधत्ते भूयते ते ब्रवीमीहीमे वीरा बहवो भवन्तु ॥॥
 इमे जीवा वि मृत्युर्दे आवबुधन्तु अभून् भद्रा दृष्टवित्ति भो ॥५॥
 प्राञ्जो आताम मृतय इत्थाय सुवीरासो विद्यथम् आ वदेम् ॥२॥
 इह जीवथ्यः परिधिं दधामि मेधां तौ गाव् अपरो अर्धोऽयं एतम् ।
 ज्योय जीवन्तश्च शरद्ः पुक्कीस्ति तिरौ मृत्यु दधता पर्वतम् ॥३॥
 यथाहाम्य [अ]नुपुषं भवन्तु यत्र क्षातय ऋतुभिर् यन्तु साकम् ।
 यथा न पुष्य अपरो जहात्य यथा क्षातय आयुर्भि कल्पयेषाम् ॥४॥
 आ रोहतायुर् जरस् वृणता [अ]नुपुषं यजमाना ये च रूपः ।
 तान् वस् त्वष्टा सुजनिमा सजोषा सवम् आयुर् नयतु जीवनाय ॥५॥
 अश्मन्मनो रीयते स रमध्व [वीरयध्व] प्र तरता सन्नाय ।
 अथा जहीन ये असन् दुरवा अनमीवान् उन्तु तंरमाभि वाजान् ॥६॥
 उन्तु तिष्ठता प्र तरता सन्नायो अश्मन्मनी रीयते स रमध्वम् ।
 अथा जहीन ये असन् अशिवाय शिवान् स्थोनान् उन्तु तंरमाभि
 वाजान् ॥७॥

वैश्वदेवां सुतनाम् आ रमध्व शुजा भवन्तश्च शुच्यः पावकाः ।
 अतिकामन्तो दुरितानि विष्टा शान हिमास् सववीरा मद्रम् ॥८॥
 उदीचीनैः पथिभिर् वायुमङ्गिर अपकामन्तो दुरितान् परंभिः ।
 जित् सस कृत्वा ऋषयः परता मृत्यु धत्य वीहन् पत्रोपेतम् ॥९॥
 मृत्योः पद् योपयन्त एत द्वावीय आयुः प्रतिरं दधना ।
 आसीता मृत्यु जुदता सधस्य अथ जीवा[सो] विद्यथम् आ वदेम् ॥१०॥

● सुधीर् ● ● ● तेजितो देवनां
 प्रवीरिणो ● ● ●
 ● मर ● आवक्षन् मुनीन् ● ● वो व,
 ● राम मृते वनाय ● बधम् ●
 इदामि मेधा ● गव् ● एतम्
 विरो ● ● ●
 ● भवन्तु ● द्रुमिर् ● ●
 ● दूरो न परन्तु अमरवार ● न्वातावुभि
 य ● ●
 ● न ● सजनिमा

● जघनेसन्तु देवान्मुनी तुरेयाभि ●

वैश्वदेव्य भवन्तु ● ●
 अतिकामन्तो "नोते भेदेमा
 ● पङ्क्तिर् वायुमङ्गिर ● दुरिता परेहि
 ● इह कथय- अह ●
 ● यो भव न
 ● नरदा

॥का०॥

१७ ३३

श्री १२ २ ३१

श्री ३२

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

श्री ३५

श्री ३७

पञ्च ती ३८

श्री ३९

इमा नारीर अविधवास् सुपत्नीर आजनेन सर्पिषा स विशाग्न ।
 अनश्वोः अनमीवास् सुरक्षा [आ] रोहन्तु जनयो योनिम् अम्र ॥१॥
 इमे वीरा अविधवास् सुजायन आजनेन सर्पिषा स स्पृशन्ताम् ।
 अनश्वोः अनमीवास् सुरक्षा[स] स्पोनाद् योनेर् अधि तस्थ रुह्यु ॥२॥
 व्याकरोमि हविषाहम पत्नी तौ ब्रह्मणा इव अह कल्पयामि ।
 स्वर्वा पितृभ्यो अमृत दुहानां दीर्घेणायुषा सम् इमा[न्] विहीमाम् ? ॥३॥
 यो नो ऽस्मिः पितरो हन्तुस् अन्वर अविधवाभ्यो मर्येषु ।
 मर्यः अह ते प्रति शुक्लि देव मा सो ऽस्मा[न्] जिहस्तु मा षय तम् ॥४॥
 अपावृत्त्याग्निं गार्धित्य क्रुदादा प्रत दक्षिणा ।
 प्रिय पितृभ्य आत्मेन ब्रह्मण कणुत प्रियम् ॥५॥
 क्षिमागधनम् आदाय प्र क्षिणान्त् अथर्वा ।
 अग्निः पुत्रस्य उयग्रस्य यः कृष्याद् अनिराहित ॥६॥
 अयक्षिष्यो इतवचो भयति मेनेन इविर अथय ।
 छिन्नभिर् कृपि गां धने य कृष्याद् अनुवर्तते ॥७॥
 सुदुर् शुभ्येः प्र वदत्य आनिं मर्यां नीत्य ।
 कृष्याद् यान् अग्निर् अग्निकाद् अनुविहान् विनावाति ॥८॥
 प्राञ्जो मृहास् स सुज्यन्त यत् क्षिया क्षियते पति ।
 ब्रह्मैव विहान् एतयो यः कृष्याद् निरादधत् ॥९॥ । का० ५॥

आजनी मरिषिा ● ●
 ● अनविषा बोनिर् अने
 ● रविषा सुजानानर ● ● स्त्राभान्
 ● अनविषा इह्यु
 वाकरोमि ब्राह्मणा वि इ ●
 यथा

मह व वा ● इच्छु
 अयाव त्याग्नि ● त्वतु ●
 ● पितृभवासां ब्राह्मण ● ●
 विमागधनान् ● प क्षिणान्त् ●
 अनिराहिता

देवप्रयो
 ● अकृषि
 वृद्ध कृषां- प्र दत्तन् भाति तमेतोवेति च
 कृष्याद् अग्निर् ● अनविहान् विमावति
 य स्वीया मृते
 ● यो ● कृष्याद् निरादधत्

१७ ३४

श्री १२ २ ४०

श्री ४१

यत् रिभं दुरितं चकम यच्च च पुष्कलम् ।
 आयो मा तस्मात् पुष्कलम् अस्तु सकृत्सिकाच्च यत् ॥१॥
 ना [अ]परात् उदीचीर आवबुधन् प्रजानतीः पथिभिर् दृष्यातैः ।

चकृमी
 ● तासा सुपन्नम् अग्निस् सकृत्सिकाच्च ● च

श्री ६ चञ्चलाम् अभिहितः।

उभे नमसी उभयोश्च लोकांश्च । मञ्जुनाम् अम्भ्यः अम्बितात्स्वः स्वर्गाः ।
तेषां ज्योतिष्मान् मञ्जुनाम् यो [अ]भि तस्मिन् पुत्रैर्जरसि स भ्येयाम् ॥१॥
प्राचीं-प्राचीं प्रदिशाम् आ रमेधाम् एतं लोकं अक्षयानाम् सुखमते ।
सिमायां पात्र तत्र वा पुण्यम् अस्तु स वा पक्वः पितृयान् एव् आभोः ॥२॥
हविषां विशाम् अभि नक्षमाणी पयोवन्तंयाम् अभि पात्रम् एतम् ।
तस्मीं वां यमः पितृमित्र सविधानम् पक्वय शर्मं बहुलं नि यच्छात् ॥३॥
प्रतीची विशाम् इयम् इत् वरं यस्यां सोमो [अ]धि[प]ा मुहिता च ।
तस्यां सिमाया सुकृतस्व संचयाम् अथा पक्वेन सह स सुवेम ॥४॥
उत्तर राष्ट्रे प्रजयोत्तरायश्च दिशाम् उदीची कृणवन् नो अग्रम् ।
पक्वश्च चञ्चलः पुरयो भूयस्विभैर् विश्वानि सह स भवेम ॥५॥

॥ उभयोश्च अम्भ्यः अभिहितः ॥
जरसि ॥ अम्बिताम् ॥
॥ प्रदिशम् ॥ रमेधां सेतं ॥ मन्धपाना ॥
॥ पात्र ॥ ॥ ॥ हि वां ॥ विषयमेवाम्भ्यः ॥
॥ दिक्स्व ॥ माणो पयोवन्तंयताम् अभि ॥
॥ वा न्यपत्र ॥
॥ ॥ इत् वरुणा ॥ ॥ वृष्टता च ॥
तत्र ॥ सुकृतस्व वेता वा ॥ ॥ स ॥
॥ ॥ मयमुत्तरायश्च ॥ उत्तरी ॥

श्री १२ १ ११ २०

१७, ३७

श्री भुवेय विराण्

भुवा विराण् नमो वा असत् अस्त्ये शिवा पुत्रेभ्य उत मष्टाम् अस्तु ।
सा नो देहम् अर्धिते विश्ववार इवे गोपा [अ]भि रक्ष पक्वम् ॥१॥
पितृय पुत्रां अभि स स्वस्वस्व नय् शिवा नो याला इह यान्तु शम्माः ।
यम् ओदय पञ्चतो देवते इह त नत् एत उत सत्य च विद्याम् ॥२॥
यद्-यद् कृष्णम् शकुनं यद् गत्वा ॥ इति नन्तु ॥ बिल आससात् ॥
दासी वा यद् आर्द्रदस्ता समष्टक उल्लुखल मुसल शुन्धतापः ॥३॥
अय प्राधा पुत्रुष्टो वयोधाः पुत्रः पवित्रैर् अय इत्यु रक्षः ।
आ रोह चमे मां हि शर्म यच्छ मा द्यतो पीत्रम् अय नि गताम् ॥४॥
यनस्वन्ति सह देवैर् न आगन् रक्षः विद्याचां अयथाधमात् ॥
स उच्छ्रयाति प्र वद्वाति धाव तन लोकां अभि सधोन् जयेम ॥५॥
सप्त मध्यान् शशवः परं [अ]शुद्धम् य एषां मधस्वान् उत यश्च चकरो ।
त्रयस्त्रिंशद् देवतास् तान् सज्जन्त स नत् स्वर्गम् अभि मेधि लोकम् ॥६॥
स्वर्गं लोकम् अभि नो नयांसि स जायया सह पुत्रैस्व स्याम् ।
युद्धामि हस्त्रम् अम्भ्य देव्य अत्र मा नत् तारी[न्] मिश्रैर् नो अराति ॥७॥
प्रादिं पायमानम् अति तौ अयाम तमो य् अय्य प्र वद्वांसि वस्तु ।
यानस्वन्त्यसं सधुत उज्जियाभिर् मा तण्डुलं वि शरैर् देवयन्त्रम् ॥८॥
विषय्यचा पुत्रपुष्टो भविष्यन् सयोनिर लोकम् उप याहि विह्वान् ॥९॥
संयद्-यद् उप यच्छ दृपं पुत्र पलावान् अय तद् विमक्त ॥१०॥
त्रयो लोकास् समिता ब्राह्मणेन चौर पचासी पृथिव्यः सन्तरिक्षम् ।
अश्वः शुनीयान् सारभण्यम् आ प्यायन्तो पुनर्द्वा आ यन्तु दार्पम् ॥११॥

भुव ज नमो वरत अभि ॥ भुवेभ्यम् त ॥
मा ॥ नेम् ॥ ॥ वराव ॥ ॥
॥ ॥ तं नरवत् ॥ वायन्तु सग्मा ॥
॥ ॥ पवन देवतो ॥ बिल ॥
यद्-यद् ॥ शकुने ॥ विमिमाद् ॥
॥ ॥ आर्द्रदस्ता ॥ छमगत ॥ मुसल ॥
यव प्राधात्र प्रान्तप्रतिमयो ॥ पुत्राः ॥
अय ॥ माधवः ॥
अय रक्षात्र विद्यानाम् ॥
मोहप्रालेयः ॥ लोक अभि ॥ जयेम् ॥
॥ वेधाः ॥ पर ॥ मेधस्वान् उत ॥ ॥
॥ त स् त्वते ॥
मा रावतासः ॥ ॥
॥ ॥ अय तत्र ॥ नो रातिः ॥
॥ ॥ अय ता ॥ ॥ इ रय ॥ नराति नय्युः ॥
॥ ॥ उज्जियाभिर् ॥
॥ पुत्रपुष्टो भविष्य सयोनिर ॥
॥ ॥ यो दिव वल्लभान् नत् वनलोकं ॥
॥ ॥ भविषो मज्जन्तः ॥ एषामो पृथिव्याम् ॥
॥ ॥ पुनर्द्वा-मनः मरिचताम् ॥ शीर्षः ॥

श्री १२ १ २१

श्री ११

श्री १२

श्री १४

श्री १६

श्री १८

पृथग् रूपानि बहुधा पशुनाम् एककरो भवति स सयुज्या ।
एता चक्रे लोहिनीं ता उदेत प्राया शुन्धाति सलग इव वस्या ॥१॥
जनित्रीय प्रति रण्यासि सन्तु स त्वा वृषामि पृथिवां पृथिव्या ।
उष्माः कुम्भीर वेधा स चरन्तां यक्षापुत्रैर् आज्येनातिपक्वा ॥२॥
भूयसां भूमिम् अभि पारयाभि तनूस् समाना विह्वता त पया ।
यद्-यद् पुत्र लिखितम् अर्पण च तन सा सुहोर् अय तद् वषामि ॥३॥
अग्निः पञ्च रक्षन्तु त्वा पुरस्ताद् इन्द्रो रक्षाद् दक्षिणं मन्धवान् ॥४॥
सोमश्च त्वा इहाद् धरणे प्रतीच्या उत्तराय् त्वा वरुणस् स द्वाते ॥५॥
आ यन्ति विषः पृथिवीं सज्जन्त भूयान् ॥ सज्जन्त अम्भ्यः अन्तरिक्षम् ।
शुश्रूव सतीस् ता उ शुम्भनम् पय ता नत् स्वर्गम् अभि लोक नयन्ति ॥६॥
पुनः पवित्रैः पक्वन्त अश्वैर् दिव्य च यन्ति पृथिवीं च धर्मता ।
ता जीवता जीवधन्यास् समेताम् पात्र आसिकात्र परं अग्निर्द्वा इन्द्राय ॥७॥

भूयस्वाम् ॥
जुदेता न्यया ॥ वरुणैश्च वरा ॥
॥ ॥ विरपामि सन्तु ॥ पृथिव्या ॥
उष्माः कुम्भीर वेधा ॥ ॥ वधोर् आज्येनातिपक्वा ॥
वमाना ॥ ॥
॥ उक्त ॥ शुभोर् ॥ ॥ विषाभि ॥
॥ वध ॥ [रहाते] ॥
॥ ॥ इन्द्रा ॥ प्रतीच्या उत्तराय् ॥ ॥ वरुणस्वा ॥
अ यन्तु ॥ पृथिव्या सज्जन्त ॥ मूकते मरय ॥
इन्द्रा ॥ ता शुम्भन्त्यः ॥ नमनी ॥
॥ ॥ अश्वः ॥ ॥ यव पृथिव्याम् ॥ ॥ नरयाम ॥
॥ ॥ जीवधन्याश्च समेता पात्रानिनाय ॥ ॥

गो वयोवय आयद् एव

गो १२ ३ ५१ ६०

पेत्तुर अनव्वान् वयोवद्व्यात् । पौकयेयम् अप मृत्युं जुवन्तु ॥९॥
सम्पन्नयो विदुस् अयो अन्व य ओषधीस् सुजते यण् व सिन्धुम् ।
यावन्तो द्या विद्म आतपन्ति हिरण्यं ज्योतिद् दधतो बभूव ॥१०॥ ॥का॥

१७ ४१

एया स्वभां पुण्ये सं बभूवल्लसत् सयं पदावो ये ॥ज॥ये ।
क्षेत्रणरमान परि धाययेधो अमोत वासो मुक्कम् ओदनस्य ॥॥
यद् अक्षेणु वक्षसि यत् समिया यद् वा धने अनृत विश्वाकाम्या ।
समान तन्तु सह सबसानी तस्मिन् सयं शमल साद्यायः ॥२॥
यपं वतुवापि गच्छ वेवांस तनो धूम परे उन् पातयासि ।
विश्वस्यचा विश्वकम्पौ स्वर्गस् सयोनिर लोकम् उप याव् एतम् ॥३॥
तन्व स्वर्गो वज्रधा वि श्वके यथा विद् आरमम् अन्वयवणास् ।
अपाजैन् कृष्णा दधानी पुनानी या लोहिनी नां ते अन्मो जुहोमि ॥४॥
माच्ये विशो अन्नय ऽधिपतये ऽसिताय रक्षित्र आत्रियायधुमत एतं परि ध्वम् ।
त नो गोपायतास्माकम् ऐतो ।
विष्ट नो अन्न जरसे नि नेषज् जरा मृत्यये परि णो दधातु ।
अथा पकेन सह सं भवेम ॥५॥
दक्षिणायै विशा इन्द्रायाधिपतये तिरस्त्रिराजये रक्षित्रे वसुध इधुमद्व्य एतं
परि ध्वम् ।

[त नो गोपायतास्माकम् ऐतो ।
[विष्ट नो अन्न जरसे नि नेषज् जरा मृत्यये परि णो दधातु ।
[अथा पकेन सह सं भवेम ॥५॥
प्रतीच्ये विशो वरुणायाधिपतये पुत्राकवे रक्षित्रे मित्रायेधुमत एतं [परि ध्वम् ।
[त नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।
[विष्ट नो अन्न जरसे नि नेषज् जरा मृत्यये परि णो दधातु ।
[अथा पकेन सह सं भवेम ॥३॥
उद्गीच्ये विशो सोमायाधिपतये स्वजाय रक्षित्रे वानायेधुमत एतं [परि ध्वम् ।
[त नो गोपायतास्माकम् ऐतो ।
[विष्ट नो अन्न जरसे नि नेषज् जरा मृत्यये परि णो दधातु ।
[अथा पकेन सह सं भवेम ॥८॥
भुधायै विशो विष्णवे ऽधिपतये कर्मण्यप्रीषाय रक्षित्रे धीरद्व्य इधुमद्व्य
एत [परि ध्वम् ।
[त नो गोपायतास्माकम् ऐतो ।
[विष्ट नो अन्न जरसे नि नेषज् जरा मृत्यये परि णो दधातु ।
[अथा पकेन सह सं भवेम ॥९॥
ऊर्ध्वायै विशो बृहस्पतये ऽधिपतये विश्वाय रक्षित्रे अदनिभ्य इधुमतीभ्य
एत पति ध्वम् ।

तं नो गोपायतास्माकम् ऐतोः ।
विष्ट नो [अ]न्न जरसे नि नेषज् जरा मृत्यये परि णो दधातु ।
अथा पकेन सह सं भवेम ॥१०॥ ॥का॥९॥ अमृ०॥

हायवद्वेदे पैपलादशास्त्रायां सप्तदशः ॥१॥१॥ सप्तदशः ॥

अम ० ०
तम् ० विदुस् निवो नि वो ० ० ० ० ०
दधतु ०

वैभूव अनवास

० ० धाययेधो आयतो

मवमानस् सादयाग,

पातकामि

एकम्

तन्नम् ० ० ० चक्षिरे ० विराम मन्य नवनां

अपाजवित्तु ० रूपी पुनानी ,

रक्षित्रे आत्रियायधुमत येत ० दधम्

तम् ० गोपायतास्माकम् एतोर्

मृष्ट नो ए ० ॥ न एत ० ० ० ० ०

दक्षिणाया दिशे इन्द्रायेधिपतये तिरस्त्राये
[नवध्वने ० इधुमद्व्य ०

प्रतीची प्रगाढं रक्षित्रे मित्राधुमत येतम्

रक्षित्रे वानाधुमन येतम्

कुर्मण्यप्रीषा रक्षित्रे ० इधुमद्व्ये

रक्षित्रे अदनिभ्य ०

० ० दधम्

गोपायतास्माकम् एतो

मृष्ट न नेषज् ० मृत्ये ० एतन्

० ० ० ० भवेन । तेन वक्रणा तेन इन्द्रमा

तवाश्रित्या भुधायै सिरवतु ॥ ॥ भो अथा

पकेन सह सम्भवेम ॥

इत्यवद्वेदे पैपलादशास्त्रायां सप्तदशः ॥१॥१॥ सप्तदशः ॥

श्री १४ १ ११

१८ १

सत्येनोत्थिता भूमिस् स्वयंनोत्थिता यौ ।
 कर्तेनादित्यास् तिष्ठन्ति दिवि सोमो अथि शितः ॥१॥
 सोमिनादित्या बलिन्स्व सोमिन् पुषिषी मही ।
 अथो नक्षत्राणाम् एषाम् उपर्यस्व सोम आदितः ॥२॥
 सोम मन्यते पयिवाञ् यत् सपिबन्त्स ओषधिम् ।
 सोम यं ब्रह्माणो विदुर् न तस्यादनाति पाथिबः ॥३॥
 [यत् त्वा सोम सपिबन्ति तत् आ व्यायस्व पुनः ।
 [वायुस्व सोमस्य रक्षितां संमानां मास आकृति ॥४॥]
 आउंक्षिधानैर् गुपितो बाह्वैस्व सोम रक्षितः ।
 प्राणाम् इच्छु कृण्वन् तिष्ठस्व न ते अस्मति पाथिबः ॥५॥
 बिंशिर आ उपर्येहणं चक्षुर् आवद् अभ्यञ्जनम् ।
 घोरं भूमिः कोसा आसीद् यद् अयात् सूर्यो पतिम् ॥६॥
 रैभ्य आसीद् अनुदैवी नारांशो न्योचनी ।
 सूर्याया भद्रम् इद् वांसो माययेतु परिष्कृता ॥७॥
 स्तोमा आसन् परिधयः कुरीरं छन्द ओपश ।
 सूर्याया अभिना वराभिर आसीत् पुरोगवः ॥८॥
 सोमो वधूयुर् मभयद् अभिनास्ताम् उमा वरा ।
 सूर्यो यत् पन्थं प्रोसन्तीं मनसा सविताद्वात् ॥९॥
 मनो अस्या अन् आसीद् घोर आसीद् उतं वृद्धिः ।
 शुक्राव अनुङ्गाहाव आस्तां यद् अयात् सूर्यो पतिम् ॥१०॥
 ऋक्षसामाभ्याम् उपहितो माघी ते सामाव् देताम् ।
 श्रेष्ठं ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाय वराचरः ॥११॥ ॥क१॥

१८. २

नुचो ते चक्रे यात्यां स्यान्तीं अक्ष आहतः ।
 अनो मनस्मयं सूर्योरोहत् प्रयती पतिम् ॥१॥
 सूर्याया वहतुः प्रागात् सविता यम् अवाच्छुञ्च ।
 मघास्तु हय्यन्ते माघः फल्गुनीषु वि वहाते ॥२॥
 यद् अभिना वृद्धयामाव अयात् त्रिचक्रेण वदतु सूर्यायाः ।
 केनं चक्रे वाम आसीत् कं वृष्टाय तस्थुः ॥३॥
 यद् अयात् शुभस्व पनी चैर्यं सूर्याम् उप ।
 विह्वे वेषो अनु तद् वाम अजानन् पुत्रं पितराव् अशुणीत एषां ॥४॥
 द्वे तु चक्रे स्वयं ब्रह्माणं ऋतुधा विदुः ।
 अथैक चक्रे यद् गुहा तद् अजातय इव विदुः ॥५॥

अवाहादय विह्वन्ते । मेि नमो मघेहाय । मेि
 नमो उवालाभयगव्ये । ओ नमस्तु तिलोत्तमाय । मेि

• पाथिबन् • सपिबन्त्स •
 तस्यादनाति पाथिबः

विधानैर् गुपितो बाह्वैस्व सोम रक्षितः

• • • • अं ते नद्वति •
 • माओपर्येहणं • अभ्यञ्जनम्
 • कोसा आसीद्

• मिद् वांसो माययेतु परिष्कृतः
 कुरीरं छन्दः
 • वराभिर •
 वरा
 "दवाद्

• अन आसीद्
 • अस्ताम् • सूर्याय •
 ऋक्षसामाभ्याम् उपहितो माघी ते सामाव् देताम्
 श्रेष्ठं ते चक्रे आस्तां दिवि पन्थाय वराचरः ॥१॥

• चक्रे • अहं •
 पतिम् पतिम्
 • वहतुः • मघात् • • अशुणीत
 अयात् हय्यन्ते • वि हय्यन्ते

तस्थुः

यद् • • • यैर्यं • •
 अजान

सुखं मर्त्या • •
 अपोतवा • विदुः

श्री ५८

प्र त्वा सुआमि बरुणस्य पांशाद् येन त्वां बभूव सविता सुरोवा ।

उत्वं लोकं सुगम् अत्र पर्ण्या कृणोमि तुभ्यं सहपत्न्यै वषु ॥६॥

श्री १७

अयेमं यजामहे सुगन्धिं पतिर्वदनम् ।

उवाचकम् इव बभूवनात् प्रेतो सुआमि मांस्तुतः ॥७॥

श्री १८

प्रेतो सुआति मांस्तुत सुब्रह्मात् अस्तुतस् करत् ।

येयेयम् इन्द्र मीळस् सुवृत्तं सुमेगांसति ॥८॥

श्री २०

भगस् त्वेतो नयतु [इत्य]पुष्पाग्निना त्वा प्र बहतां रयेन ।

पुष्टान् गच्छ पुष्टपक्षी यथासो वशिनी त्वं विद्यम् आ वृत्सि ॥९॥

श्री २१

इह मित्रं प्रजायै ते संम आभ्यताम् अस्मिन् पुष्टं गाहपत्याय आपृहि ।

एनां पत्या तन्वं सं स्मृशस्वाया विविद विद्यम् आ वृत्सि ॥१०॥ ॥का०॥१॥

श्री १४१ २२-२१

१८३

इहैवं स्तं मां वि योष्ट दीर्घम् आधुर् व्य शश्रुतम् ।

क्रीडन्तो पुष्टैर् नन्वमिदं मोक्षमा]नो र्वं युष्टं ॥१॥

श्री परि बालो ऽर्णवम्

पूषापरं वरतो मायैतो शिशु क्रीडन्तो परि यातो अर्धम् ।

विष्वक्पत्य अग्नौ भुवन विष्वक् कर्तुर् अग्नौ विष्वक् जायते पुनः ॥२॥

नबो नवो भवति जायमानो ऽहो केतुर् उषसां पत्य अंशम् ।

आगं त्वेभ्यो वि वृषात् आयन् प्र वज्रमास् तिरते दीर्घम् आधु ॥३॥

परं देहि शासुत्यं ब्रह्मभ्यो वि भजा वंशु ।

क्रायेषा पहेती भूवा जायां विशते पतिम् ॥४॥

नीललोहितं भवति क्रयांसांकिर् व्य अजयते ।

पक्षन्ते अस्या ज्ञातेयः पतिर् बभूवैषु बभ्यते ॥५॥

अधीरा तन्दर् भवति द्यौती पापयासुया ।

पतिर् यद् अष्ट्य वधो वांससस् स्थम् अङ्गम् अमृणुते ॥६॥

श्री पतिर् यद् वधो वासस

आसंसन विदांसनम् अधो अचिविकतंनम् ।

सूयायाः पत्य कृपाणि तानि ब्रह्मातं शुभ्रम् ॥७॥

सृष्टम् एतत् कडुकम् एतत् अपाष्टवद् विष्वक् मैतव् अक्षये ।

सूयो यो ब्रह्मा यद् सं इत् वाधूयम् अहेति ॥८॥

सु वै तस् स्थोनो हरति ब्रह्मा वासस् सुमङ्गलम् ।

प्रायश्चित्तं यो [म]भेति येन ज्ञाया न रिप्यति ॥९॥

श्री मालोद्यु

तुवं भगं सं भरयस् सख्यस् अत वदन्ताव् आतोयन ।

ब्रह्मणस् पते पतिम् अस्थै रोचयासु बाह दुम्भलो वरतु वाचम् एताम् ॥१०॥

श्री संमलो

॥का०॥१॥

• • • सुआमि बरुणस्य सुमेभ

• • • इव • • • ससवी वषुः

• • • क्रिन्मं वजामहे • • • पतिर्वदनम्

उवाचकम् • • • कृष्णनात् वतो सुभ मांस्तुतः

• • • सुब्रह्म • • • सुब्रह्मात् • • •

येयेयम् • • • मीळस् सुवृत्तं • • •

पुष्पाग्निना • • • बहतां रयेन

• • • वषासो

• • • पिष प्रजाया गाहपत्याव आपृहि

• • • एनां तन्मो सं स्मृशस्वाया अवा • • •

[वदासो ॥१॥

• • • [वि योष्ट

नीललोहितं...

विष्वक् • • • परि आतो अर्धम्

विदन्त्यभ्यो भूवना काधू अग्नौ आधते

[उना

प्र चन्द्रमास् पतिरे • • •

• • • देहि शासुत्यं ब्रह्मभ्यो

क्रीडेषा

नीललोहितं भवति अजयते

• • • क्षातयः

अधीरा

पतिर् यद् बहध वधो अमृणुते

आसंसन व्यदांसनम् •

• • • पत्यं प्रजाणि शुभ्रम्

• • • कडुकम् • • • अपाष्टवर्कव नैषवत्तरे

• • • वेदं • • • वधूयम् अहेति

• • • त • • • ब्रह्मा • • • सुमङ्गलो

नाया • • • रिप्यतो

• • • अगन्तुं समग्रम् • • • वदन्ताम् कथोयेन

॥१॥

अवेह आसा • • • वामायेवं

१८४

श्री ५४	हृद्राग्नी घावापृथिवी यमः पूषा मित्रावरुणा भगो अश्विनोमा । वृहस्पतिर् मरुतो ब्रह्म सोम नार्यं प्रजया वर्धयन्तु ॥२॥	अश्विनोमा सोमम् • नार्यं देवा •
श्री ५५	वृहस्पतिस् स प्रथमस् सूर्योया [धृ] यीर्यं कर्शौ अक्षययत् । तेनेमाम् अश्विना नार्यं पृथे स शोभयामसि ॥३॥	• • • नार्यं प्रथा ये ! शोभयामसि इयं • • • अश्वम् • • • जहासि • • • चरन्तीस् • • • अश्वतिथे सारणि नार्ययै •
श्री ५६	इत् तत् रूपं यत् अवस्त योषा जायं जिह्वासे मनसा चरन्तीम् । नाम् अन्त्र अरिष्ये सञ्जिनिर् तवये • क इमं पिहान्त् वि चचने पाशम् ॥४॥	• • • • • नेदुरक पथमनसि • • मन • अशि सञ्जानो • • इमां सुतेषु •
श्री ५७	अहं वि श्यामि मयि रूपम् अस्या वेद्व् इत् पश्यन् मनसः कुलायम् । न स्तेयम् अशि मनसोर्ह अमुक्य स्वयं अध्वानतो वरुणस्य पाशम् ॥५॥	सुहृत्स्य • स्थोनान् श्रुतं संह धेनी वृक्षं • वरुणस्य • रश्मि हवाये इमां नार्यं • तदाप • विपश्यन् • अस्ते पुरं अचरानि • विषेय • नर्या
श्री ५८	इमं वि श्यामि वरुणस्य पाशो तन् त्यागध्नात् सविता सुशायः । अनस्य येनो सुकुर्नस्य लोकों स्थोमं ते अस्तु सर्वपत्न्ये वधु ॥६॥	
श्री ५९	उदु यच्छ्रवम् अप रक्षो हनायेमां नार्यं सुकृते ध्यात । भाना विपरिचत् पतिम् अथे विवेद भगो राजा पुर एतु प्रजान् ॥७॥	सुभिः सुक
श्री ६०	भगस् ततश्च चतुः पदो भगस् ततश्च चत्वार्य उण्वलानि ? । त्पथा पिपथ मन्थतो [अनु] वध्नोन् सा नो [अ]स्तु सुमङ्गली ॥८॥	मा मित्रा कुमार्या कुम्भो •
श्री नाति	येनायेन हविषा प्रजाये च वरेण्यम् । पशुभ्यश्च चक्षुष्यं च कंसम् अथ सप्त धधीमहि ॥९॥	• सुमना अनायाथा स्या राजा ॥९॥ हृत्पथादहोऽहो वपयो युवाकः ॥
श्री ६१	सुकिशुकं वहतु विद्वक्पुत्रं हिरण्यगर्भं सुवृते सुचक्रम् । ना रोह स्वयं सुकृतस्य लोक स्थोन पतिभ्यो वहतुं कृणु त्वम् ॥१०॥	
श्री ६२	मा हिंसिषु कुमार्यं स्वृणु देवकृते पथि । शालाया देव्या हारं स्थोनं कुम्भो वधुपथम् ॥११॥	
श्री ६४	ब्रह्मणो दुज्यतां ब्रह्म पूर्वं ब्रह्मान्तो मन्थतो ब्रह्म सर्वतः । अनस्यथा देवधुरां प्रपथ शिवा स्थोना पतिलोको वि राज ॥१२॥	॥ अमुं १ ॥

१८७

श्री १४ २ १	तुभ्यम् अंशं परं अवहन् सूर्यो वहतुना सह । सं नः पतिभ्यो जायं नो अंशं प्रजया सह ॥१॥	मो • • • अवहन् पु नः • नार्यम् • अंशे अवथा • •
श्री २	पुनः पत्नीम् अग्निर् अवाद् आयुषा सह वंचसा । दीर्घोयुर् अस्या यं पतिर् जीवातु दारद्वयं दातम् ॥२॥	• अंशया प्रयत्नं गुणवत्स मनुष्यं
श्री ३	सोमस्य जायं प्रथमं गन्धर्वस्य ते अवरं पतिः । तुर्गो अशिष्यं ते पतिस् तुरीयस् ते मनुष्यजाः ॥३॥	गन्धर्वो • अग्नि पुरातं इमम्
श्री ४	सोमो दवन् गन्धर्वोयं गन्धर्वो दीर्घो अश्वय । रथि च पुराणं चादात् अग्निर् मक्षाम् अंशो इमाम् ॥४॥	वामो अवैमन सम्पू
श्री ५	आ वाम् अगन् सुमतिर् याजिनीवस् न्य अश्विना हृत्सु कामा अरस्वन् । अभून् गोपा मिथुना शुभस् पत्नी मिषा अश्वेष्ठा उर्ध्वो अशीमहि ॥५॥	• सुप्रमाना • रश्मि • मप्रमाण
श्री ६	सा मन्वसाना मनसा शिषेन रथि धेहि सर्ववीर वचस्यम् । सुग तीर्थे सुप्रमाणं शुभस् पत्नी स्थानुं पथिदात् अप दुर्मतिं हतम् ॥६॥	• • • • • शेषम् नायो • मधु • प्रवे अगर्ह वरा विन्दते विन्दते (किञ्चन)
श्री नाति	अप रक्षाभ्य अप दुर्मतिं हतं शुभस् पत्नी यानो अयातो ? अस्मात् । पुरोगवो अजय रक्षांस्य भस्मे क्षमात् ? पूर्वो वि सुधो नुदस्व ॥७॥	इदं • ने नर ? युगप याशिषा • • •
श्री ७	या ओषधयो या मोचो यानि क्षत्राणि या वनाः । तास् त्वा वधु प्रजावतीं पर्ये रक्षन्तु रक्षसः ॥८॥	
श्री ८ एतं पन्थाम् अरुधाम	य इमं पन्थाम् अगात् ? सुग स्वस्तिनवाहनम् । यश्च योरो न निपत्यन् अन्येषां विवृत्तं वधु ॥९॥	
श्री ९	इदं सु मे नरक्ष श्शुन यवाशिषा द्यपती वामम् अवहन्तु ।	

ये गन्धर्वा [अ]न्तरसश्च च देवीर एषु वानस्पत्येभ्ये ऽपि तस्युः ।
स्थोनास्त त अर्ये वभ्ये भवन्तु मा हिंसितुर् वहतुम् उल्लामानम् ॥१८॥ ॥भा०॥

१८८

ये वपुश्च चन्द्र वहतुं यक्षमा यन्तु जनां भन्तु ।

पुनस्त तान् यक्षिया द्वावां नयन्तु यन्त नागतः ॥१९॥

मां विदन् पर्योपयो ? यं आसीत्तुलित ईपती ।

सुरेन दुर्गेम् अतीनाम् अपे द्रान्त्व अरातय ॥२०॥

स कादायामि वहतु प्रह्लाषा शुद्धे अधोरेण चक्षुषा मैत्रेण ।

पयोणञ्च विश्वरूप यद् अस्ति स्थोनं पतिभ्यस्त सखिता कृणोतु तत् ॥३॥

दिया नातीयम् अस्तम् आगन्त् इम धाता लोकम् अर्ये विवेद् ।

ताम् अयमा भगो अभिनोआ प्रजापतिः प्रजया वर्येयन्तु ॥४॥

आत्मन्वत्य उर्वरा नातीयम् आगन्त् यस्यां नरो वपत बीजम् अर्ययाम् ।

सा वः प्रजां जनयत् वक्षणाभ्यो विभ्रनी , दुग्म् ऋषद्वैवन्तः ?

[प्रति निष्ठ विराड् अलि विष्णुर् इयद् सरस्वति ।

[सिनीतलि] प्र जायतां भगस्य सुमताश्च असत् ॥५॥

उद् बालीद् ? ऊर्मिश्च शस्य इत्यच् आपो योक्ताणि सुक्चन्तु ।

मा तुक्ती स्थनसाश्च अर्ययाश्च अनुत्तम् आरताम् ॥६॥

अधोरक्ष्णुर अंगतिञ्च एधि स्थोनां शर्मन् लुशेषा लुशेषा पुष्टेभु ।

प्रजावती धीरसर् द्रुक्काममेम् अग्निं गार्हपत्य सपर्य ॥८॥

अर्द्धश्च अंगतिञ्च एधि स्थोनां पशुभ्यस्त सुमंसा सुवीर्यं ।

धीरसर् द्रुक्कामा सं त्वयेपिपीमहि सुमनस्येयमा ॥९॥

उल्लिङ्गः ? किम् इच्छन्तीद्म् आगा अहं त्वेह अभिभूत स्वाद् गृहात् ।

दृष्ट्वेपी निक्षेते याजगन्धोत्तिष्ठान्ते प्र पन मेह रस्था ॥१०॥ ॥भा०॥

१८९

यदा गार्हपत्यम् अलपयैत् पुष्टम् अग्निं वधुर इयम् ।

अथा सरस्वत्ये नारि पिष्टभञ्ज च ममस कुक् ॥१॥

शर्म धैरतद् आ हरास्ये नायां उपस्तरं ।

सिनीबालि प्र जायतां भगस्य सुमताश्च असत् ॥२॥

उप स्तुणीह बरवजम् अधि धर्मेणि रोहिते ।

तत्रोपविश्य सुप्रजा इमम् अग्निं सपर्य ॥३॥

[य] बरवज न्यस्य[य] धर्मं लोपस्तुणीयाम् ।

तद् आ रोहतु सुप्रजा या कस्या विन्दन् पतिम् ॥४॥

आ रोह चमोपसीद्गिनम् एष देवो हन्तु रक्षासि सर्वा ।

सुप्रमरुत् उप सीदमम् अग्निं सपत्नीं प्रति भूषह देवात् ॥५॥

प्र जायतां मातुर् अस्या उपस्थान् मानाकः पशवो जायमाना[] ।

इह प्रजां सज्जने ? पत्ये ऽस्मै सुत्यैश्चो भवन्तु त पुत्र एष ॥६॥

सुप्रमरुती मतरणी गृहाणां सुशेषा पत्ये अभ्युदाय शम् ।

स्थोनां वर्यश्चि प्र गृहात् विभोमान् प्रजायतीं जर्द्विह पथासत् ॥७॥

सुप्रमरुतीह इय वधुर इमां समेत वर्यत ।

सीमायम् अर्ये दृक्वा दीर्घानम् परेतना ॥८॥

या दुहोती युवतयो याज् चोह जर्तीद् अपि ।

वधो अर्ये सत्स्वायाधास्तं वि परेतन ॥९॥

रक्षप्रस्तरणं बहो विभ्वा रुपाणि विभ्रनम् ।

आरोह[त] स्यां सावित्री बृहते सीमगाय कम् ॥१०॥ ॥भा०॥

एष मानसखिभा म्या दिः •

• भी • वभी ॥ १ ॥

धम्

पुनः

य आसीद्विभी •

• दुर्भी दीनितान् • • •

• वरिमन् स्थोन

• गार्हम् अरद्वम् आगम्

अविनोभाद् • [वरत • अर्याः

म ? ता न्व ? त्व भे ? रा नायम् आग •

इहा • जनया

• जनय

• ऊर्ध्वे अभ्ये • योपाणि सुप्रज

सु दुक्ती स्थेनमाध्वी शूतम् •

शोमा संशेव

भंवावती धीरगीर् द्रुक्कामिभम् • गार्हपत्य सपर्य

अंदरम् धीरभ्य • स्थोनः पशुभ्यम्

धीरसर् • स्थोमान्त्वविभ्रनान्ति • [सुमनस्य सुवेरि

उल्लिङ्गः • पदमन्तरम् • हन् स्वेन • त्वाद् गृहा

अप्युदाया निक्षेते मरिच रस्था ॥२॥

• गार्हपत्याम् अभिपयैद्व

पितृभ्यश्च

उपविष्टे

• स्तुणीह रोहिते

• इम म्य •

गोस्त्वुणीयाम्

देवा • • •

देवा •

• मातु ऊष्या दुष्या...

• प्रजा सुवेभा

• सपुत्रम्

• रक्षणी • विभेमां

समंज्ञकीर् • इमां

सीमायम् अर्ये

• दृक्वा • यद् • चरति •

सप्तस्वायाधास्त म्य •

बृहती • ॥३॥

१८१०

श्री १४ २.११

श्री १२

श्री ११ अ १० ८५ २१

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

श्री ३१

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

श्री ३५

श्री ३६

श्री ३७

श्री ३८

श्री ३९

श्री ४०

श्री ४१

श्री ४२

श्री ४३

श्री ४४

श्री ४५

श्री ४६

श्री ४७

श्री ४८

श्री ४९

श्री ५०

आ रोह तस्य सुमनस्यमनिह प्रजा जनय पत्ये अस्मै ।
 इन्द्राणीष्व सुता बुधमाता ज्योतिरमा उपसक्तं प्रति जागर ॥१॥
 देवा अस्मै न्य उपपन्न कर्मात् ॥ स व अस्तुशान्त तत्पत्न्य तनुमि ।
 सूर्येव गतिर विद्वत्कृपा महित्या प्रजावती पत्या स भवामि ॥२॥
 उद् इषान्ता पतियती ह्य प्या विद्यावसु नमसा गीर्षिह इहे ।
 जामिष इच्छ पिबुषद् न्यकां स ते भानो जनुवा तस्य विजि ॥३॥
 या अत्तरस्व सधमाद् भद्रस्य अमरा हविधानं स्यं च ।
 तात् ते जनिषम् अमि तां परहि नमस् ते गन्धर्वतुना कृणामि ॥४॥
 नमो गन्धर्वस्य मनसः ? नमो भामाय वसुपुत्र च कृपमः ।
 विश्वावसां नमो ब्रह्मणा ते कृणोम्य अमि जाया अत्तरस्व परहि ॥५॥
 राया वय सुमनसत् स्वागोह इतो गन्धर्वम् आषीवृताम ।
 अगन् स देव परम सधस्यम् अगम वयं ? प्रतिरन्त आयु ॥६॥
 स पितराव ऋतिय सृज्यां पिता माता च रनसो भवाध ॥७॥
 धर इव योग्या अमि रोहयतां प्रजा कृष्णधामा इह मोदमानो ॥८॥
 आ वां प्रजा जनयन् प्रजापतिर् अहो गन्धर्वाभ्यां सन् अमक्त्य वयमा ।
 अमुं ह्यहो पतिलोकम् आ विषा या नो अस्तु क्षिपं वा वसुपुत्रे ॥९॥
 तां पुण्ड्र छिवतमाम् एतस्य वयं वीज मनुष्या वपन्ति ।
 यो न उरु उदाती विश्वयानि यस्याम् उदात्तः प्रहरम शपः ॥१०॥
 आ रोहोरुम् उप धत्स्व इह पति भुजस्व जायां सुमनस्यमान ।
 प्रजां कृष्णधामा इह पुण्यतं रयि दीर्घं त आयुस् सयिता कृणोतु ॥११॥

॥११॥ ५॥

१८११

श्री १४ २ ४२ अ मे द्वा

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

श्री ३१

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

य नो दिनि ? ब्रह्मभाग वसुपुत्र (वाधुपु) वासो वधश्च च वस्त्रम् ।
 युष ब्रह्मण इन् मन्यमानो बृहस्पत साकम् इन्द्रश्च च द्रुम ॥१॥
 वयं दत्त मनुना साकम् पतद् वाधुपु वधो वासो ऽस्या ।
 यो ब्रह्मण विकृतं दत्तान् स इद् रक्षांसि तल्पयानि हन्ति ॥२॥
 स्योनार्द्र योनेद् अजि बुधमानी इत्सामुने सहसा मोदमानी ।
 शुभां सुपुत्रा सुकृतां चराणो जीवाश्च उपसो विधानी ॥३॥
 नम सयानस् सुरभिस् सुधासा उदागां जीव उपसो विधानी ॥४॥
 आप्तात् पतनीयासुधि विद्वत्कृपा एतस्य पति ॥५॥
 शुम्भनी चावापृथिवी अमि सुखे महिम्ने ।
 आपत् सप्त क्षवन्तीस् ता नो सुखन्व अहस ॥६॥
 सूर्याय देवभ्यो मित्राय वरुणाय च ।
 य भूतस्य प्रवतसत् तेभ्यो ऽहम् अकर नमः ॥७॥
 यद् अहं विद् अमिभियं पुरा जन्मभ्य आत्म् ।
 सधामा सयि मधवा पुरोयसुर् निष्कर्ता विहन् पुनः ॥८॥
 अपस्मत् नम उच्छतु गील पित्रास्मत् उन लोहित यत् ।
 निर्दहनी या प्राधानक्य अस्मिन् तां स्याणाद् अहम् आ सृजामि ॥९॥
 यावन्ति कृत्या पञ्चाचानि यावन्तो राज्ञो वरुणस्य पाशाः ।
 वसुज्यो या अससुवयश्च या अस्मिन् तां सृष्ट्वां मुञ्चामि सर्वो ॥१०॥
 या शोना यावन्तीस् सिन्धो य भो जतो य च तन्मव ।
 वासो य पत्नीमिह उन तव्या स्योनम् उप सृष्ट ॥११॥

१८१२

श्री १४ २ ५२

उदासीः कृष्णा इमां पिब्लोकां पति यती ।
 अं वीक्षां अस्त्यस्त स्वाहा ॥१॥

• • • "मनेहह • जने • •
 ज्योतिरमा • पति चाकरः
 देवभ्येभ्य • • • वसुज्योति • •
 वसो • भवामि
 • • • पत्नी • पत्नी
 • • • पिबुषुष न्यवः
 • • • पत्य
 गन्धर्वतुना •
 • • • मनसो • भामाय कृप
 महापुत्र • • • यवोन्माम •
 आषीवृताम्
 अमन्
 • • • अहं सृजना • • • ज
 सयि वीक्षाम • रोहयेना • कृष्णधाम •
 [रिःमानो]

उपना • • • उपन
 दत्त
 पुत्रपुत्री • • • स्योपु • वसुपुत्र ॥५॥

वद्
 • • • ब्रह्मण मन्मानी • • • पत्न्या
 • • • वसुना • पत्न्या • बहो
 ये • • • वद् • तप्यानि •
 इमानी •
 सुमी • • • वराणी चरानी जीवा • •
 मधवा नमः जीव •
 विद्वत्कृपा नैतम •
 • • • वसुपुत्रे •

• • • रोहं तद् दुर्मिषयः • • • आदरः
 सधामा
 अपस्मत् क्षमक उदर
 निर्दहनी त्व पत्नीक वरिमत ता स्याना
 पाशाः (पुत्र कश्चित् ऐनक-कोशो ऽपि)
 च दतो वम सपुत्राश्च पातयिष्यन् • स्यामी
 • • • भिदो • • • [सर्वा
 • • • पत्नीभूत • • • ॥५॥

उदासीः कृष्ण • पिब्लोकां पति यती
 अं वीक्षां अस्त्यस्त स्वाहा

श्री ५३	वृद्धस्पर्तिनां वरुष्टां विद्महे देवां अधारयन् । वर्षां गोषु प्रविष्टं यत् तेनमां सँ खजामसि ॥२॥	वृद्धस्पर्तिनां वरुष्टा • • • अधारवीम् वि गृहामसि
श्री ५४	वृद्धस्पर्तिनां वरुष्टां विद्महे देवां अधारयन् । तेजो गोषु प्रविष्टं यत् तेनमां सँ खजामसि ॥३॥	अधारवीम् सँ खजामसि
श्री ५७	वृद्धस्पर्तिनां वरुष्टां विद्महे देवां अधारयन् । [र्ष] गो गोषु प्रविष्टं यत् तेनमां सँ खजामसि ॥४॥	वी • • • अधारवीम्
श्री ५६	वृद्धस्पर्तिनां वरुष्टा विद्महे देवां अधारयन् । यंशो गोषु प्रविष्टं यत् तेनमां सँ खजामसि ॥५॥	अधारवीम् स भुञ्जी
श्री ५५	वृद्धस्पर्तिनां वरुष्टां विद्महे देवां अधारयन् । भंशो गोषु प्रविष्टो यत् तेनमां सँ खजामसि ॥६॥	अधारवीम् स भुञ्जी
श्री ६०	यद् असीं दुहितां तव विकरिष्य अरुद् बहु रोदेन कृष्णय अघम् । अग्निम् देवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुखताम् ॥७॥	वदमी • • • विक्रियं भरन् • • • रोषेन कुण्डम् • • • • • वाद्
श्री ५९	यद् असीं अशिनो जना युदे त सममर्तिषु रोदेन कृष्णवीर् ऽघम् । [अग्निम् देवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुखताम्] ॥८॥	वदसीं (उपरि वदमी) • • • • • भसन्वृषेणु [• • • कृष्णवीर् • •
श्री ६१	यज् जामयो यत् युधनयो युद् त सममर्तिषु रोदेन कृष्णवीर् अघम् । [अग्निम् देवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुखताम्] ॥९॥	समगृधुष • • • कृष्णवीर् • •
श्री नागिन	यद् अम् दूषती उषो विवाद् अघम् आलोनी रोदेन कृष्णस्ताम् अघम् । [अग्निम् देवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुखताम्] ॥१०॥ अत्र ६॥	• • • अम् • • • उषे • • • कुण्डम् • • • ॥६॥
१८ १३		
श्री १४२१२	यत् ते प्रजाया पशुषु यद् वा युद् निष्ठितम् अघकुञ्जिर अघं कुनम् । अग्निम् देवा तस्माद् एनसस् सविता च प्र मुखताम् ॥१॥	निष्ठितम् • • • •
श्री ६२	[६] य नागिर उष भूत पूजाण्य • आसपुनिका । दीर्घायुर अस्तु मे पतिर एधुन्नां पितरो मम ॥२॥	
श्री ६४	इदमाव इन्द्र स्व तुद् अक्रवाकव दपनी । प्रजापन्तो स्वस्तको दीर्घम् आयुर् ऽप्य अश्नुताम् ॥३॥	पण्डाम्
श्री ६५	यद् आसन्ध्याम् उ[र्ष]धानि यद् चापवासन कुनम् । विवाद् कुन्नां यां चकुर आसन्ति नां नि दूधसि ॥४॥	• आसन्ध्या • • • त • • •
श्री ६६	यद् युष्मन् यच्च समल विवाद् वदनी च यत् । तत् राधारस्य कम्बल सूत्रं दुग्नि वयम् ॥५॥	विवाद् वदनी • • • [सादविना यन्महे दुग्नि वयम्
श्री ६७	समले मल सादयित्वा कम्बले दुग्नि वयम् । अभूम यज्ञियाथ गुञ्जा • प्र ण आयुषि तारिपत् ॥६॥	सम्बले • • • युग्महे दुग्नि वयम् । सम्बले मल अभूमि वरिवात् • • • पाणावापि तारिपत्
श्री ५०	या मे मयिनाम तन्[स्] खा मे विभाय वाससः । तस्याग्रं त्व वनस्पत नीषि कृणुष्व मा वय रियाम ॥७॥	विभाय नीन रशाम
श्री ६८ कण्टकः, कटक, ककत [तत पाठाः]	कृण्वन् कङ्कदृश दान्दन् य पप । आपास्याः केशय मलम् अप सीर्षण्य लिखा[त्] ॥८॥	• • • केष अधाराद्व केश • • • उष • •
श्री ६९ वष धूमनि	अह्नाद् गङ्गाद् वयम् अस्या अप यक्ष्म नि घनत् । तन् मा प्रापन् पृथिवीं मोल द्याम् दिव मा प्रापद् उर्व अन्तरिक्षम् ।	वोषम् • • • सुप • • • • • भम मा पापम् उपागतरिक्षम्
श्री ७०	अपो मा प्रापन् मलम् एतद् अन्ने यम मा प्रापत् पितृषु च सधाम् ॥९॥ स त्वा नह्यामि पयसा पृथिव्यास् स त्वा नह्यामि पयसोपधीनाम् । स त्वा नह्यामि प्रजाया धनन सा सनह्या सनुहि पात्रम् एमम् ॥१०॥ अत्र ७॥	• • • प्राग वलम ओम् • • • निम • • • एव नह्यामि पयसोपधीनाम् वापन् • •
१८ १४		
श्री १४२०१	अमो ऽहम् अस्मि सा त्वं घौर अह पृथिवी त्व) ममो ऽहम् अस्मि वाक् त्वम् । तत् इह स्व भवाय प्रजाम् अम जनायावहे ॥१॥	मन् • • • त्वम् • • • वही

श्री ७२

अभिपयित्वा नान् अग्रयन् पुत्रियन्तु सुदानवः ।
अरिष्टासत्सव्यमहि बहुते धाजसातये ॥२॥

श्री ७३

ये पित्रो वधुवृक्षो इमं बहुमुत्तमं भागम् ।
तं मध्ये वध्वे सपत्ये प्रजावृक्षं इमे यच्छन्तु ॥३॥

श्री ७४

येन पुत्राग्नं रक्षानयमाना प्रजान् अश्वे द्रविणं वेदं धरन् ।
तां वदन्तु अगतस्याग्निं पन्था विराज् इय सुप्रजा अन्व अजैषीत् ॥४॥

श्री ७५

स कुपयस्व सुवक्षा बुध्यमाना ह्येषां विद्यायः शततारुद्राय ।
सृष्ट्वान् प्रेहि सुमनस्यमाना वीर्यं ते आयुस् सविता कृणोतु ॥५॥

श्री ७६ ८११

वि ते सुज्वाति रक्षानो वि रक्षीन् [वि] योक्त्राणि परिचिन्तनानि च ।
अरिष्टासिन् उपोतिषि शिवा सृष्टपनी सव्य ॥६॥

श्री ७७ २२७

स्योना भव इवपुरेभ्यस् स्योना पत्यु सृष्टेभ्यः ।
स्योनास्यै सर्वस्यै विशा स्योनापत्याप्यो भव ॥७॥ ॥८॥ "अनु" २॥

श्री ११ १ १-१०

१८१६

उद् एहि याजिन् यो [अ]न्व अन्तर इह राष्ट्रं प्रविश सृष्टुनायत् ।
यो रोहितो विश्वम् इह जजान स त्वा राष्ट्राय सृष्टुर्न पिपतु ॥१॥
उद् वाज [अ]ग्नय् यो [अ]न्व अन्तर विशा आ रोह त्वधोनयो वा ।
सोमं दधानो ऽप ओषधीं गाय चतुष्पदो द्विपद् आ वशयेद् ॥२॥
युयम् उवा मरुतः पृथिमान् इह [अ]ग्नयुजा य सृणीत शत्रुन् ।
आ वो रोहितश्च भृगवस् सुदानवस् त्रिपसा सो मरुतस् स्वातुसंभुद् ॥३॥
कहो करोह रोहितो करोह गर्भो जनीनो जनुषाम् उपस्थम् ।
तामिस्र सरस्वो अन्व अविन्द्य वष्ट उर्वारिगानु प्रपद्यन् इह राष्ट्रम् आह्रा ॥४॥
आ ते राष्ट्रम् इह रोहितो ऽह्रा [अ]ग्नयुः सृष्टो व्य अस्थाद् अग्रयं ते अभूत् ।
तस्मै ते धावापृथिवी रवतीभिः कामं सुदानाम् इह शकरोभिः ॥५॥
रोहितो धावापृथिवी जजान तत्र तन्तु परमेष्ठी ततल ।
तत्र दिक्षिष्य नञ एकपा [अ]ग्न इहद् [धावापृथिवी बलेन ॥६॥
[रोहितो धावापृथिवी अहद्] तन स्व [अ]ग्न स्तमिन तेन नाक ।
तनाग्नरिक्ष विमिता रजासि तन देवा [अ]ग्नान् अन्व अविन्द्य ॥७॥
वि रोहितो [अ]ग्नयुः विश्वकृष समाकृष्यात् प्रकहो कृष्यन् ।
विष कृद्धा महता महिषा स्व ते राष्ट्रम् अन्तकृ पयसा घृतेन ॥८॥
यास्त ते [कृहः] प्रकहो यास्त ते आह्रदो यामिह नापुणसि विषम् अन्तरिक्षम् ।
तासां अक्षणा पयसा वाधुधानो विशा राष्ट्रं जागृद् रोहितस्तस्य ॥९॥
यास्त ते विशास्तपसस् सवभूदु वत्स गायत्रीम् अनु ता ह्रायुः ।
तास्त त्वा विशान् मनसा शिवन समता यस्तो [अ]ग्नयु पतु रोहित ॥१०॥
॥८॥ १॥

श्री ११ १ १-२०

१८१६

ऊर्ध्वो रोहितो [अ]ग्नि नाकं अस्थाद् विश्वा कृपाणि जनयन् युवा कविः ।
तिर्यग्नासि [अ]ग्नोतिषा वि शान्तिं सुवीर्यं चक्रे रजसि म्रियाणि ॥१॥
सहजग्रहो वृषभो जलवेदा घृताहुनिस् सोमवृष्टस् सुवीरः ।
मा मा हासोर्न लपितो नत् त्वा जहानि गोपीय च मे योरोपीय च धेहि ॥२॥
रोहितो यक्षस्य जनिना युय च रोहिताय वाक्वा ध्रोत्रण मनसा जुहोमि ।
रोहितो देवा यन्तु सुमनस्यमाना [अ]ग्नयुः स मा रोहस् सारिष्ये रोहयानि ॥३॥
रोहितो यक्ष व्य अर्धाद्य विश्वकर्मण तस्मात् तेजास्य उप मेमाम् आगुः ।
कोच्ये ते नाभिं युवनस्याग्निं मज्जमि ॥४॥
आ त्वा करोह बृहस्प उत पश्चिक्क आ ककुब्ध वध्वंसा विश्वेवद् ।
आ त्वा करोह रोहिताक्षर [आ त्वा करोह] रोहितो रेतसा सह ॥५॥
अय वन्दे गर्भं पृथिव्या विष वन्दे ऽयम् अन्तरिक्षम् ।
अय म्रजस्य विष्टपस् स्वर्द लोकान् सम् आनसा ॥६॥

● गो सुवर्षिणः विष्वन्तु मदानुष
अरिष्टासत्सव्यमहि
● "दधो" मिमं वध्वम् आगमम्
तं रक्षे कश्चो सवती ॥ ५५५ यरजु
इह पुत्रिण पत्याम्
त्वा ॥ अवतप्यामि त्वं अजीवी
● सृष्ट
● पीहि "मानो" नायुप ॥
दि ते रज तं दि रक्षीमि रोहयानि ॥
● यरोतिष

● "रोनापत्याप्यो" ॥ ८८८ इत्यवयवविधिः
पेपलाहया शक्त्यायाम् अष्टादश-
वर्षाणि दिनानां तुषारः ॥

● ईहि विनि
वयो ॥ विष भूत
विषा रोह तुषो गो वा
● दधाना गोपयो ॥ अनुसना द्वितीया देवस्य
अं युयम् ॥ विमिता शतम्
विपुषा ॥ स्वादनुद-
नानाम्
तानामिमा आह

या आत्यन्त अग्रयन् ॥ इह
त ॥
● सारिष्य
माहा,
● विमता रजसि
परस्वो ॥

वय ॥ ॥ आह याम गानो
वाधुषा ॥ विष ॥ नाभुद्
● विषम् गायत्रीम् ॥ वायु
पत रोहिता ॥ १॥

अग्नि ॥ चक्रे ॥ [सुवीर्यं
सर्वस्यग्रहो वृषभो जलवेदा घृताहुनिम् सोमवृष्टम्
गो म विहान् ॥ न त्वा हाजि
रोहिता
सारिष्ये ॥
● वि रक्षाद्
कोचयत्

अह् ॥ आह ककुब्ध ॥
रोहितास रोहिताहिनी ॥
मयं सर्वं विह्रास ॥ १॥ सम् आनसो

श्री जनय योनिषु प्रजा	वाचस् पते वृथिधी नस् स्योना स्योना योनिस् तस्या नस् सुयोषा । इदेष प्राणस् सचये नो [अ]स्तु त स्वा परमेष्ठिन् परं अह वचंसा ब्रधामि ॥७॥ वाचस् पत अन्तव पञ्च [यि नो] येंदवकर्मणा [र] परि य [स] बभूवुः । [इदेष प्राणस् सचय नो अस्तु तं स्वा परमेष्ठिन्] परि रोहितो वचंसा वधातु ॥८॥ वाचस् पतं सौमनस मनः च गोष्ठे नो वा रम[य] योनिषु प्रजाय । इदेष प्राणस् सचय नो [अ]स्तु त स्वा परमेष्ठिन् परं अह वचंसा वधामि ॥९॥ परि त्वा धातु सविता देवो [अ]स्ति वचंसा मित्रावकणाव् अभि त्वा । सर्वो [अ]गानाद् अपक्रामन् पहीद् राष्ट्रं कणुहि स्तुतावत् ॥१०॥ ॥३॥ २॥	वाचस्पतेः पुत्रिणी न स्याना वीनस्तस्या पुत्रिणी अवह ॥ १९ ॥ १८ ॥ परमेष्ठि ॥ अवह ॥ वधातु ॥ ॥ उददिद ह्यु ॥ ॥ ॥ ॥
श्री १११ १२१-२५, ३१	१८ १७	
श्री प्रहिर बहनि	य त्वा पुत्री रभे पुष्टिद् बहनि रोहित । शुभा यासि पिण्णम् अप । तेनम् प्रणयत् पन रोह रोहयोजमम् ॥१॥ अनुवता रोहिणी रोहितस्य सुसि सुवर्णा बृहती सुवर्णा । तया वाजान् विश्वकण्ठ जयेत् तया विश्वा पुनता अभि स्याम् ॥२॥ तयं सदी रोहिणी रोहितस्यासौ पन्था पुनती यन् याति । ता पन्थावो कश्यपा उन् नयन्तु तौ रक्षन्तु कवयो ऽग्रमावम् ॥३॥ सुरस्याम्हा हरयः केतुमन्तस् सदा बहन्त्य अमृतास् सुख रथम् । पुनयाया रोहितो भ्राजमानो दिष द्युः पुनतीम् आ विशेदा ॥४॥ यो रोहितो वृषभस् तिग्मशृङ्ग परं अग्निं परि स्ये वधूव । यो विष्टेष्टात् वृथिधी दिव च तस्माद् देवा अथि सृष्टीस् सृजन्ते ॥५॥ रोहितो दिव्यम् आहवन् मदनः परं अयेवा[स्] । स्यो करोह रोहितो रुह ॥६॥ वि मिमीय पयस्वती पुतावी देवानां चिनुद् अनपश्युद् एषा । इन्द्रस् सोम पिबतु क्षेमो [अ]स्त्व अग्निः प्र स्तनी वि सुषो नुदस्व ॥७॥ समिद्धो [अ]स्ति समिधानो पुनबुद्धो पुताहुनः । अमीयाङ् विश्वयाङ् अग्निस् सपञ्चान् इन्तु ये मम ॥८॥ हन्स् पनान् प्र वृहत् अग्निर् यो न पुनन्यतु । कथानार्त्तप्रना वयं सपञ्चान् प्र वृहामसि ॥९॥ अग्निं सपञ्चम् अथर पादयस्मम् वयया सजानम् उपिषान् बृहस्पते । इन्द्राग्नी मित्रावकणाव् अथर पयानाम् अग्निमन्युवमाना ॥१०॥ ॥३॥ ॥३॥	मो वन् पुत्री रोहितः ममा यासि रभि नमः ॥ ६६ ॥ सुर्ये ॥ बृहस्पता ॥ मया वा सा रक्षा ॥ ११५४ ॥ मि स्वम् पयस्यात् पुनती ॥ तर् ॥ पुन ॥ ११११११ ॥
श्री ११२४ १		
श्री १११ १३०, १२०-४०	१८ १८	वाजमानो ॥ देवा पुनतीम् ॥ अव अग्नि ॥ अवो ॥ वृथिधी ति ॥ अ वव ॥ रहा ॥ मिमाहा ॥ देवानां ये नाना ॥ ११५५ ॥ अग्निं पृथ्वाण ॥ ॥ अमीयादग्निं विष्टाङ् ॥ ११५६ ॥ ...दवन्त ॥ ११५७ ॥ कथानार्त्तप्रना ॥ ११५८ ॥ ॥ ११५९ ॥ ॥ ११६० ॥ ॥ ११६१ ॥ ॥ ११६२ ॥ ॥ ११६३ ॥ ॥ ११६४ ॥ ॥ ११६५ ॥ ॥ ११६६ ॥ ॥ ११६७ ॥ ॥ ११६८ ॥ ॥ ११६९ ॥ ॥ ११७० ॥ ॥ ११७१ ॥ ॥ ११७२ ॥ ॥ ११७३ ॥ ॥ ११७४ ॥ ॥ ११७५ ॥ ॥ ११७६ ॥ ॥ ११७७ ॥ ॥ ११७८ ॥ ॥ ११७९ ॥ ॥ ११८० ॥ ॥ ११८१ ॥ ॥ ११८२ ॥ ॥ ११८३ ॥ ॥ ११८४ ॥ ॥ ११८५ ॥ ॥ ११८६ ॥ ॥ ११८७ ॥ ॥ ११८८ ॥ ॥ ११८९ ॥ ॥ ११९० ॥ ॥ ११९१ ॥ ॥ ११९२ ॥ ॥ ११९३ ॥ ॥ ११९४ ॥ ॥ ११९५ ॥ ॥ ११९६ ॥ ॥ ११९७ ॥ ॥ ११९८ ॥ ॥ ११९९ ॥ ॥ १२०० ॥ ॥ १२०१ ॥ ॥ १२०२ ॥ ॥ १२०३ ॥ ॥ १२०४ ॥ ॥ १२०५ ॥ ॥ १२०६ ॥ ॥ १२०७ ॥ ॥ १२०८ ॥ ॥ १२०९ ॥ ॥ १२१० ॥ ॥ १२११ ॥ ॥ १२१२ ॥ ॥ १२१३ ॥ ॥ १२१४ ॥ ॥ १२१५ ॥ ॥ १२१६ ॥ ॥ १२१७ ॥ ॥ १२१८ ॥ ॥ १२१९ ॥ ॥ १२२० ॥ ॥ १२२१ ॥ ॥ १२२२ ॥ ॥ १२२३ ॥ ॥ १२२४ ॥ ॥ १२२५ ॥ ॥ १२२६ ॥ ॥ १२२७ ॥ ॥ १२२८ ॥ ॥ १२२९ ॥ ॥ १२३० ॥ ॥ १२३१ ॥ ॥ १२३२ ॥ ॥ १२३३ ॥ ॥ १२३४ ॥ ॥ १२३५ ॥ ॥ १२३६ ॥ ॥ १२३७ ॥ ॥ १२३८ ॥ ॥ १२३९ ॥ ॥ १२४० ॥ ॥ १२४१ ॥ ॥ १२४२ ॥ ॥ १२४३ ॥ ॥ १२४४ ॥ ॥ १२४५ ॥ ॥ १२४६ ॥ ॥ १२४७ ॥ ॥ १२४८ ॥ ॥ १२४९ ॥ ॥ १२५० ॥ ॥ १२५१ ॥ ॥ १२५२ ॥ ॥ १२५३ ॥ ॥ १२५४ ॥ ॥ १२५५ ॥ ॥ १२५६ ॥ ॥ १२५७ ॥ ॥ १२५८ ॥ ॥ १२५९ ॥ ॥ १२६० ॥ ॥ १२६१ ॥ ॥ १२६२ ॥ ॥ १२६३ ॥ ॥ १२६४ ॥ ॥ १२६५ ॥ ॥ १२६६ ॥ ॥ १२६७ ॥ ॥ १२६८ ॥ ॥ १२६९ ॥ ॥ १२७० ॥ ॥ १२७१ ॥ ॥ १२७२ ॥ ॥ १२७३ ॥ ॥ १२७४ ॥ ॥ १२७५ ॥ ॥ १२७६ ॥ ॥ १२७७ ॥ ॥ १२७८ ॥ ॥ १२७९ ॥ ॥ १२८० ॥ ॥ १२८१ ॥ ॥ १२८२ ॥ ॥ १२८३ ॥ ॥ १२८४ ॥ ॥ १२८५ ॥ ॥ १२८६ ॥ ॥ १२८७ ॥ ॥ १२८८ ॥ ॥ १२८९ ॥ ॥ १२९० ॥ ॥ १२९१ ॥ ॥ १२९२ ॥ ॥ १२९३ ॥ ॥ १२९४ ॥ ॥ १२९५ ॥ ॥ १२९६ ॥ ॥ १२९७ ॥ ॥ १२९८ ॥ ॥ १२९९ ॥ ॥ १३०० ॥ ॥ १३०१ ॥ ॥ १३०२ ॥ ॥ १३०३ ॥ ॥ १३०४ ॥ ॥ १३०५ ॥ ॥ १३०६ ॥ ॥ १३०७ ॥ ॥ १३०८ ॥ ॥ १३०९ ॥ ॥ १३१० ॥ ॥ १३११ ॥ ॥ १३१२ ॥ ॥ १३१३ ॥ ॥ १३१४ ॥ ॥ १३१५ ॥ ॥ १३१६ ॥ ॥ १३१७ ॥ ॥ १३१८ ॥ ॥ १३१९ ॥ ॥ १३२० ॥ ॥ १३२१ ॥ ॥ १३२२ ॥ ॥ १३२३ ॥ ॥ १३२४ ॥ ॥ १३२५ ॥ ॥ १३२६ ॥ ॥ १३२७ ॥ ॥ १३२८ ॥ ॥ १३२९ ॥ ॥ १३३० ॥ ॥ १३३१ ॥ ॥ १३३२ ॥ ॥ १३३३ ॥ ॥ १३३४ ॥ ॥ १३३५ ॥ ॥ १३३६ ॥ ॥ १३३७ ॥ ॥ १३३८ ॥ ॥ १३३९ ॥ ॥ १३४० ॥ ॥ १३४१ ॥ ॥ १३४२ ॥ ॥ १३४३ ॥ ॥ १३४४ ॥ ॥ १३४५ ॥ ॥ १३४६ ॥ ॥ १३४७ ॥ ॥ १३४८ ॥ ॥ १३४९ ॥ ॥ १३५० ॥ ॥ १३५१ ॥ ॥ १३५२ ॥ ॥ १३५३ ॥ ॥ १३५४ ॥ ॥ १३५५ ॥ ॥ १३५६ ॥ ॥ १३५७ ॥ ॥ १३५८ ॥ ॥ १३५९ ॥ ॥ १३६० ॥ ॥ १३६१ ॥ ॥ १३६२ ॥ ॥ १३६३ ॥ ॥ १३६४ ॥ ॥ १३६५ ॥ ॥ १३६६ ॥ ॥ १३६७ ॥ ॥ १३६८ ॥ ॥ १३६९ ॥ ॥ १३७० ॥ ॥ १३७१ ॥ ॥ १३७२ ॥ ॥ १३७३ ॥ ॥ १३७४ ॥ ॥ १३७५ ॥ ॥ १३७६ ॥ ॥ १३७७ ॥ ॥ १३७८ ॥ ॥ १३७९ ॥ ॥ १३८० ॥ ॥ १३८१ ॥ ॥ १३८२ ॥ ॥ १३८३ ॥ ॥ १३८४ ॥ ॥ १३८५ ॥ ॥ १३८६ ॥ ॥ १३८७ ॥ ॥ १३८८ ॥ ॥ १३८९ ॥ ॥ १३९० ॥ ॥ १३९१ ॥ ॥ १३९२ ॥ ॥ १३९३ ॥ ॥ १३९४ ॥ ॥ १३९५ ॥ ॥ १३९६ ॥ ॥ १३९७ ॥ ॥ १३९८ ॥ ॥ १३९९ ॥ ॥ १४०० ॥ ॥ १४०१ ॥ ॥ १४०२ ॥ ॥ १४०३ ॥ ॥ १४०४ ॥ ॥ १४०५ ॥ ॥ १४०६ ॥ ॥ १४०७ ॥ ॥ १४०८ ॥ ॥ १४०९ ॥ ॥ १४१० ॥ ॥ १४११ ॥ ॥ १४१२ ॥ ॥ १४१३ ॥ ॥ १४१४ ॥ ॥ १४१५ ॥ ॥ १४१६ ॥ ॥ १४१७ ॥ ॥ १४१८ ॥ ॥ १४१९ ॥ ॥ १४२० ॥ ॥ १४२१ ॥ ॥ १४२२ ॥ ॥ १४२३ ॥ ॥ १४२४ ॥ ॥ १४२५ ॥ ॥ १४२६ ॥ ॥ १४२७ ॥ ॥ १४२८ ॥ ॥ १४२९ ॥ ॥ १४३० ॥ ॥ १४३१ ॥ ॥ १४३२ ॥ ॥ १४३३ ॥ ॥ १४३४ ॥ ॥ १४३५ ॥ ॥ १४३६ ॥ ॥ १४३७ ॥ ॥ १४३८ ॥ ॥ १४३९ ॥ ॥ १४४० ॥ ॥ १४४१ ॥ ॥ १४४२ ॥ ॥ १४४३ ॥ ॥ १४४४ ॥ ॥ १४४५ ॥ ॥ १४४६ ॥ ॥ १४४७ ॥ ॥ १४४८ ॥ ॥ १४४९ ॥ ॥ १४५० ॥ ॥ १४५१ ॥ ॥ १४५२ ॥ ॥ १४५३ ॥ ॥ १४५४ ॥ ॥ १४५५ ॥ ॥ १४५६ ॥ ॥ १४५७ ॥ ॥ १४५८ ॥ ॥ १४५९ ॥ ॥ १४६० ॥ ॥ १४६१ ॥ ॥ १४६२ ॥ ॥ १४६३ ॥ ॥ १४६४ ॥ ॥ १४६५ ॥ ॥ १४६६ ॥ ॥ १४६७ ॥ ॥ १४६८ ॥ ॥ १४६९ ॥ ॥ १४७० ॥ ॥ १४७१ ॥ ॥ १४७२ ॥ ॥ १४७३ ॥ ॥ १४७४ ॥ ॥ १४७५ ॥ ॥ १४७६ ॥ ॥ १४७७ ॥ ॥ १४७८ ॥ ॥ १४७९ ॥ ॥ १४८० ॥ ॥ १४८१ ॥ ॥ १४८२ ॥ ॥ १४८३ ॥ ॥ १४८४ ॥ ॥ १४८५ ॥ ॥ १४८६ ॥ ॥ १४८७ ॥ ॥ १४८८ ॥ ॥ १४८९ ॥ ॥ १४९० ॥ ॥ १४९१ ॥ ॥ १४९२ ॥ ॥ १४९३ ॥ ॥ १४९४ ॥ ॥ १४९५ ॥ ॥ १४९६ ॥ ॥ १४९७ ॥ ॥ १४९८ ॥ ॥ १४९९ ॥ ॥ १५०० ॥ ॥ १५०१ ॥ ॥ १५०२ ॥ ॥ १५०३ ॥ ॥ १५०४ ॥ ॥ १५०५ ॥ ॥ १५०६ ॥ ॥ १५०७ ॥ ॥ १५०८ ॥ ॥ १५०९ ॥ ॥ १५१० ॥ ॥ १५११ ॥ ॥ १५१२ ॥ ॥ १५१३ ॥ ॥ १५१४ ॥ ॥ १५१५ ॥ ॥ १५१६ ॥ ॥ १५१७ ॥ ॥ १५१८ ॥ ॥ १५१९ ॥ ॥ १५२० ॥ ॥ १५२१ ॥ ॥ १५२२ ॥ ॥ १५२३ ॥ ॥ १५२४ ॥ ॥ १५२५ ॥ ॥ १५२६ ॥ ॥ १५२७ ॥ ॥ १५२८ ॥ ॥ १५२९ ॥ ॥ १५३० ॥ ॥ १५३१ ॥ ॥ १५३२ ॥ ॥ १५३३ ॥ ॥ १५३४ ॥ ॥ १५३५ ॥ ॥ १५३६ ॥ ॥ १५३७ ॥ ॥ १५३८ ॥ ॥ १५३९ ॥ ॥ १५४० ॥ ॥ १५४१ ॥ ॥ १५४२ ॥ ॥ १५४३ ॥ ॥ १५४४ ॥ ॥ १५४५ ॥ ॥ १५४६ ॥ ॥ १५४७ ॥ ॥ १५४८ ॥ ॥ १५४९ ॥ ॥ १५५० ॥ ॥ १५५१ ॥ ॥ १५५२ ॥ ॥ १५५३ ॥ ॥ १५५४ ॥ ॥ १५५५ ॥ ॥ १५५६ ॥ ॥ १५५७ ॥ ॥ १५५८ ॥ ॥ १५५९ ॥ ॥ १५६० ॥ ॥ १५६१ ॥ ॥ १५६२ ॥ ॥ १५६३ ॥ ॥ १५६४ ॥ ॥ १५६५ ॥ ॥ १५६६ ॥ ॥ १५६७ ॥ ॥ १५६८ ॥ ॥ १५६९ ॥ ॥ १५७० ॥ ॥ १५७१ ॥ ॥ १५७२ ॥ ॥ १५७३ ॥ ॥ १५७४ ॥ ॥ १५७५ ॥ ॥ १५७६ ॥ ॥ १५७७ ॥ ॥ १५७८ ॥ ॥ १५७९ ॥ ॥ १५८० ॥ ॥ १५८१ ॥ ॥ १५८२ ॥ ॥ १५८३ ॥ ॥ १५८४ ॥ ॥ १५८५ ॥ ॥ १५८६ ॥ ॥ १५८७ ॥ ॥ १५८८ ॥ ॥ १५८९ ॥ ॥ १५९० ॥ ॥ १५९१ ॥ ॥ १५९२ ॥ ॥ १५९३ ॥ ॥ १५९४ ॥ ॥ १५९५ ॥ ॥ १५९६ ॥ ॥ १५९७ ॥ ॥ १५९८ ॥ ॥ १५९९ ॥ ॥ १६०० ॥ ॥ १६०१ ॥ ॥ १६०२ ॥ ॥ १६०३ ॥ ॥ १६०४ ॥ ॥ १६०५ ॥ ॥ १६०६ ॥ ॥ १६०७ ॥ ॥ १६०८ ॥ ॥ १६०९ ॥ ॥ १६१० ॥ ॥ १६११ ॥ ॥ १६१२ ॥ ॥ १६१३ ॥ ॥ १६१४ ॥ ॥ १६१५ ॥ ॥ १६१६ ॥ ॥ १६१७ ॥ ॥ १६१८ ॥ ॥ १६१९ ॥ ॥ १६२० ॥ ॥ १६२१ ॥ ॥ १६२२ ॥ ॥ १६२३ ॥ ॥ १६२४ ॥ ॥ १६२५ ॥ ॥ १६२६ ॥ ॥ १६२७ ॥ ॥ १६२८ ॥ ॥ १६२९ ॥ ॥ १६३० ॥ ॥ १६३१ ॥ ॥ १६३२ ॥ ॥ १६३३ ॥ ॥ १६३४ ॥ ॥ १६३५ ॥ ॥ १६३६ ॥ ॥ १६३७ ॥ ॥ १६३८ ॥ ॥ १६३९ ॥ ॥ १६४० ॥ ॥ १६४१ ॥ ॥ १६४२ ॥ ॥ १६४३ ॥ ॥ १६४४ ॥ ॥ १६४५ ॥ ॥ १६४६ ॥ ॥ १६४७ ॥ ॥ १६४८ ॥ ॥ १६४९ ॥ ॥ १६५० ॥ ॥ १६५१ ॥ ॥ १६५२ ॥ ॥ १६५३ ॥ ॥ १६५४ ॥ ॥ १६५५ ॥ ॥ १६५६ ॥ ॥ १६५७ ॥ ॥ १६५८ ॥ ॥ १६५९ ॥ ॥ १६६० ॥ ॥ १६६१ ॥ ॥ १६६२ ॥ ॥ १६६३ ॥ ॥ १६६४ ॥ ॥ १६६५ ॥ ॥ १६६६ ॥ ॥ १६६७ ॥ ॥ १६६८ ॥ ॥ १६६९ ॥ ॥ १६७० ॥ ॥ १६७१ ॥ ॥ १६७२ ॥ ॥ १६७३ ॥ ॥ १६७४ ॥ ॥ १६७५ ॥ ॥ १६७६ ॥ ॥ १६७७ ॥ ॥ १६७८ ॥ ॥ १६७९ ॥ ॥ १६८० ॥ ॥ १६८१ ॥ ॥ १६८२ ॥ ॥ १६८३ ॥ ॥ १६८४ ॥ ॥ १६८५ ॥ ॥ १६८६ ॥ ॥ १६८७ ॥ ॥ १६८८ ॥ ॥ १६८९ ॥ ॥ १६९० ॥ ॥ १६९१ ॥ ॥ १६९२ ॥ ॥ १६९३ ॥ ॥ १६९४ ॥ ॥ १६९५ ॥ ॥ १६९६ ॥ ॥ १६९७ ॥ ॥ १६९८ ॥ ॥ १६९९ ॥ ॥ १७०० ॥ ॥ १७०१ ॥ ॥ १७०२ ॥ ॥ १७०३ ॥ ॥ १७०४ ॥ ॥ १७०५ ॥ ॥ १७०६ ॥ ॥ १७०७ ॥ ॥ १७०८ ॥ ॥ १७०९ ॥ ॥ १७१० ॥ ॥ १७११ ॥ ॥ १७१२ ॥ ॥ १७१३ ॥ ॥ १७१४ ॥ ॥ १७१५ ॥ ॥ १७१६ ॥ ॥ १७१७ ॥ ॥ १७१८ ॥ ॥ १७१९ ॥ ॥ १७२० ॥ ॥ १७२१ ॥ ॥ १७२२ ॥ ॥ १७२३ ॥ ॥ १७२४ ॥ ॥ १७२५ ॥ ॥ १७२६ ॥ ॥ १७२७ ॥ ॥ १७२८ ॥ ॥ १७२९ ॥ ॥ १७३० ॥ ॥ १७३१ ॥ ॥ १७३२ ॥ ॥ १७३३ ॥ ॥ १७३४ ॥ ॥ १७३५ ॥ ॥ १७३६ ॥ ॥ १७३७ ॥ ॥ १७३८ ॥ ॥ १७३९ ॥ ॥ १७४० ॥ ॥ १७४१ ॥ ॥ १७४२ ॥ ॥ १७४३ ॥ ॥ १७४४ ॥ ॥ १७४५ ॥ ॥ १७४६ ॥ ॥ १७४७ ॥ ॥ १७४८ ॥ ॥ १७४९ ॥ ॥ १७५० ॥ ॥ १७५१ ॥ ॥ १७५२ ॥ ॥ १७५३ ॥ ॥ १७५४ ॥ ॥ १७५५ ॥ ॥ १७५६ ॥ ॥ १७५७ ॥ ॥ १७५८ ॥<

श्री १४ १.४१-५१

पै १४.१७.७

अमुत्र सन्तु इह वेद्येतत् संस्तु तानि वदयति ।
इतः पश्यन्ति रोचन्ति दिवि सूर्यं विपश्चितम् ॥९॥
देवो देवान् मर्षयत्य् अन्तश्च चरत्य् अर्णवे ।
समानम् अस्मिन् इत्यने तं विदुः कवयः परे ॥१०॥ ॥५०॥ ॥५१॥

१८ १९

अवः परेण परं पनावरेण पदा वारसं विश्रुती मीर उन् अस्यात् ।
[सा कस्त्रीची क स्विच् अर्थ परमात् क स्विच् स्ते नहि युष्ये अस्मिन्] ॥१॥
एकपदी द्विपदी सां संतुष्यन् अष्टापदी नवपदी धनुर्वेदी ।
सर्वज्ञाक्षरा भुवनस्य पत्रिकस्त तस्यात् समुद्रां अधि वि क्षरन्ति ॥२॥
आरोहन् धाम् अमुतः प्राय मे वजः ।
उन् त्या यक्षा ब्रह्मपूता वहन्ति धुने पिबन्ति हरयस् त्या वहन्ति ॥३॥
वेन् [त]न् तं अमर्त्यं यत् तं [त्रा]क्रमण दिवि ।
यत् तं सचस्थ परमं श्योमन् ॥४॥
सूर्यो धां सूर्येः पृथिवी सूर्ये आपोऽति पश्यति ।
सूर्यो भूतस्यैकं चक्षुर् ना करोह दिव्य मही[म्] ॥५॥
उर्वारि आसन् परिधयो वेष्टिर् भूमिर् अकलयत् ।
तत्रैताद् अग्नी आचस दिम प्रैत्य च रोहित ॥६॥
दिम प्रस चापाय पुषान् कृत्वा पर्येताम् ।
चपांस्त्याव् अग्नी [र्हि] ज्ञाते रोहितस्य स्वर्धिन् ॥७॥
स्वर्धिद् रोहितस्य ब्रह्माण्मिन्सु समाहितः ।
तस्माद् प्रसत् तस्माद् धिमस् तस्माद् यद्यो अजायत ॥८॥
ब्रह्माण्मनी सविदाना ब्रह्मबुद्धी ब्रह्माहुती ।
ब्रह्मज्ञाव् अग्नी [र्हि] ज्ञाते रोहितस्य स्वर्धिन् ॥९॥
अन्त्यस्व समाहितस् सत्ये अन्त्यस्व समाहितः ।
[ब्रह्मज्ञाव् अग्नी ईजान् रोहितस्य स्वर्धिन्] ॥१०॥
य धानः परिशुम्भन्ति यम् इन्द्रो ब्रह्मणस् पति ।
ब्रह्मज्ञाव् अग्नी [र्हि] ज्ञाते रोहितस्य स्वर्धिन् ॥११॥ ॥५१॥ ॥५०॥ ॥५१॥

अभिप ॥ वेद्ये मे मान् ॥
वतः ॥ दिवः ॥ विपश्यन्म्
॥ देवः ॥
॥ अक्षिप्तः ॥ एव ॥ ५४॥

अवः परेण परं कविका

• दुर्गन्तव्यं पठितकम् तस्यात्
• अमुतम् • प वदा
• • • यष्ट
• • • यमति • ते

त •

• आम
• अहिम् आपन्नः • प्रमः • रक्षिता
• पयस रायावः • कृत्वा पर्येताम्

स्वर्धेदो

• प्रथमः • वामम् तस्मात्सर्वो वभातु
• ब्रह्माण्मिन् सविदा रो महर्बुद्धी महाज्ञानः

अङ्गन •

इयम् • • •

॥५०॥ इत्य् अमर्त्यमिन् - वैष्णवाद् नास्तीति
[महोदन्तामर्षे पृथिवीवो जुगोप ॥

श्री १४ १.५२-५५, १४ २ १-२

१८ २०

चरि भूमिं कल्पयित्वा दिव कृत्वा वक्षिण[म्] ।
प्रस तत् अग्निं कृत्वा चकार विश्वम् आत्मवद् व्यर्णोपाख्येन रोहित ॥१॥
वर्षम् आख्य प्रलो [ओ]तिर्द वेष्टिर् भूमिर् अकलयत् ।
तत्रैता[न्] पवनान् आग्नेर् गोमिर् ऊर्ध्वा अकल्पयत् ॥२॥
गोमिर् ऊर्ध्वान् कल्पयित्वा रोहितो भूमिम् अग्रवीत् ।
तद् इह सत्यं ज्ञायतां यद् भूतं यच्च क मध्यम् ॥३॥
स यक्षः प्रयतो भूतो अग्न्यो अजायत ।
तस्माद् ध जह इह सत्यं यत् किं चद् विरोचन् रोहितेन ऋषिणाधुनम् ॥४॥
उद् अस्य कतवो दिवि शुक्रा भ्रान्तिर् इते ।
आदित्यस्य नृचक्षसो महिब्रतस्य मीढुषः ॥५॥
निशान् ब्रह्मन् स्वरयन्तो अर्धिया सुपक्षम् आशुं पतयन्तम् अर्णवे ।
स्तयाम सूर्यं भुवनस्य गोपां यो रश्मिनिर्द विद्या आमानि सवोः ॥६॥
यत् प्राक् प्रत्यक्ष स्वधया यासि शीमं नानाकूपे अदनीं कर्षि मा[यि]या ।
तद् आदित्य महि तत् तं महि धवो यद् एको विश्व पञ्च भूम् जायस्य ॥७॥
विपश्चितं तर्णि भ्राजमानं यद्वन्ति य दन्तिस् सस यक्षी ।
क्षताव् यम् अग्निर्द विषम् उक्षिपत् तं त्या पश्येम् परिचातम् आञ्जिम् ॥८॥
मा त्या वमन् परिचातम् नाञ्जि सुषेण दुर्गम् अति याहि शीभम् ।
दिव्यं च सूर्यं पृथिवीं च दवी[म्] अक्षोराय विममानो यद् यणि ॥९॥

मरुन् रोहिता
प्रलो
• मरुताम्

• परः • • • परः • • व नमिम्

तस्मात् प्र यक्षेदो विरोहितो • रत्नपाभूतम्

महो मीढुषा

यशः • रवदन्तो • रवपक्षम् आन • •

दिशामपि सवो

• • • याहि शीभिन् • • कर्षे • • मूषि

• • मे • त मवी सवो द कोविदा • • मूषि

• दिनम् अपि • अम्न [प] • • पर्येतिम् • •

• दम पयन्तम् आनी शीभम्

• • सर्वे पृथिव्य

श्री मञ्जानी स्वरयन्तम् (ओषि
[प्रज्ञानं अपि]

श्री १४ २ ७-१५

१८२१

स्वस्ति ते सूर्य चरतो रथस्य येनोभाष्य अन्तो परिचासि सधः ।
य त वहन्ति हरितो वहिष्ठस्य तम् आ रोह सुधम् आ स्वध्वम् ॥१०॥

(का० १॥)

सुधं सूर्यं रथम् अंशुमन्तं स्योनं सुवह्निम् अधि तिष्ठ वार्जिनम् ।

यं त वहन्ति हरितो वहिष्ठस्य धनम् अश्वानि सा सप्त वशीः ॥१॥

सप्त सूर्यो हरितो यानये रथं हिरण्यवचसो बृहतीर आयुक्ता ।

अनोचि शुक्रो रजसः परस्ताद विधूय देवस्य तमो विषम् आहवत् ॥२॥

उत् कतुना बृहता देव आगन्तु अपायुवन् तमो अभि ज्योतिर अक्षय ।

विध्वंस सुपयसि स्थविरो ? स्य अथ्यद् अत्रित्याः पुत्रं नाथकामो ऽभि
यामि भीत ॥३॥

उद्यन् रथमिह आ तनुष प्रजास्य स्यो वि पद्यसि ।

उमां समुद्रो कतुना वि भासि संधाल् लोकान् परिभूर आजमान ॥४॥

[पूर्वोपरं चरतो माययैतो] शिष्ट क्रीडन्तो परि यतो अभ्वरम् ।

विश्वाम्य अग्नौ श्रुवना [विश्वेद अग्नौ] हरण्यैद् हरितो वहन्ति ॥५॥

विधिं त्वारि अधारयत् सूर्यो मांसाय कर्तव्य ।

सं पक[स्] सुधृतस्य तपन् सर्वो भूतविवाकशात् ॥६॥

उभाद् गन्तो सम् अपति वरस्य समानरम् इव ।

नम् एतद् इतः पुत्रं प्रक्ष्ण द्वां अमी विदुः ॥७॥

यत् समुद्रम् अधि धिनं तत् सिंघासति सूर्य ।

अधाराय वित्तो महान् पूर्वेषु चापराध च यं ॥८॥

तं सम् आभोति जतिभिस् तस्मान् नापि चिकित्सति ।

तेनास्त्रिनस्य अक्षेण देवतां नापि कण्ठेन ॥९॥ (का० २॥)

१८२२

उत् उ र्यं ज्ञानं वदस् द्रव्यं वहन्ति कर्तव्य ।

दशो विहवाय सूर्यम् ॥१॥

अप र्यं तायवो यथा नक्षत्रा यन्म्य अकृमि ।

सुराय विश्वेषक्षसे ॥२॥

अक्षधन्व अस्थ कर्तव्यो वि रथमयो जनां अन्तु ।

आजन्तो अक्षयो यथा ॥३॥

नरं गिर विश्वेशतो ज्योतिष्कृद् अस्ति सूर्य ।

विश्वम् भी भासि रोचन ॥४॥

रथासि • भानो वशीम •
स्वध्वम् ॥१॥

[तिष्ठ वाजिनम्]

सुधं सूर्यं रथम् अंशुमन्तं स्योनं स्ववह्निम् अधि

तिष्ठो वीहृष्टा सतम् अश्वानि चरि वा • वशीः

सप्त सूर्यो हरिष्ठा सतम् अश्वानि चरि वत् सप्त

वशीः [युक्ता]

सप्त सूर्यो हरितो • रथो हिरण्यवचसो बृहतीर

अनोचि सको रजसि • परस्ताद् विधूय

उत् कतुना बृहता • आगन्तु अपायुवन् तमो

विषम् • अक्षयः

• • • अक्षधन्व आदिस्थाः • नाथकामो अभि

यामि भीत

उत् रथमम् • तनुष प्रजास्य • पद्यसि

उमां रथमम् • तनुष प्रजास्य • पद्यसि

जिह्वर कुन्दना पैवातो अभ्वरम्

विश्वो हरितो वरानि

• रथा उ पद्यसि • माययैतो नये

• एत • • रथ भूतविवाकशात्

• भानो • आरति • समानरम् •

• पैत कर्तव्य • • देवतां अना विदु

अत • निष्युष्टं सुत

अक्षधन्व चरसु पां य

तै सम् आभोति जतिभिस् तस्मान् नापि

तेनास्त्रिनस्य

[विमलसि]

श्री १२ २ १५

श्री १७

श्री १८

श्री १९

• नक्षत्रा यन्म्य उकृमि

अक्षधन्व

• भासि रोचन

श्री १०

प्रत्यङ् वेवानां विंशः प्रत्यङ्क उक् एवि मत्तुपी[१] ।

प्रत्यङ् प्रत्यङ्क ००

श्री ११

प्रत्यङ् विस्वं स्वरं ह्रस्वं ॥१॥

प्रत्यङ् स्वरं ०

श्री १२

येना दापकं चञ्चुसा सुरण्यन्तं जन्तं अनु ।

चञ्चुसा ००

श्री १३

त्वं वरुण पद्मसि ॥६॥

श्री १४

विं धाम् एवि रजस पुण्यं अहं निमानो अकम्पि ।

मत्तं मय । मत्तं धवं (द्विवचनम्)

श्री १० ४८ १

पद्मयन् जन्मानि सूर्य ॥७॥

० सत रश्मय नयय

श्री १

सत्तं त्वा हरिणो रंघं बहन्ति वेध सूर्य ।

० सत् आरग्यन्तं

शोचिष्केसं विचक्षण ॥८॥

० क्षेम

अयुक्त सज्जं शुभ्युवस सुरो रंघस्य नयय ।

० कर्कशु बर्धमा विध

तामिद याति स्वयुक्तिभिः ॥९॥

० ज्ञानं ज्ञानि रंघा ह्रस्वा ॥१॥

अभि मा वचसा गुमिरस सिञ्जन्तीर आचरणय १ ।

अभि वचसं न धनय ॥१०॥

ता अपन्तु शुभियः पुञ्जन्तीरि वचसा प्रियः ।

ज्ञानं जायति यथा ह्रस्वा ॥११॥ ॥का० १॥

१८ २३

श्री १० ४८ १

वञ्जयंसाध्वीयः कीर्ति श्रयमाणम् ? अघटान् ।

० वीर्यं वदाम्

महाम् आयुर धृतं पयः ॥१॥

० अहं धृतं विधि

श्री १३ २ ५

रं हितो विधम् आरुह्य तपसा तपस्वी ।

० गिगावन्तस्वो जायते नमस स देवानाम् अभि ०

श्री १४

[सं यो] निम् एति सं उ जायते पुनस् सं वेवानाम् अधिपतिर बभूव ॥२॥

० विद्वत्सौधुरी

यो विश्वं चरणिर् उने विश्वतोमुखो विश्वतोबाहुर वत विश्वतस्पात् ।

० पतन्नेर चान्द्री

सं बाह्वर्धो धमनि सं पतन्नेर चावाभूमी जनेयन् वधं एक ॥३॥

श्री १७

एक पद् द्विपदो मूयो वि चक्रमे [द्विपात् त्रिपादम् अथ एति पदवात् ।

० तत्त्वो ००

[द्विपात् ध पदपदो भूयो वि चक्रमे] त एकपदस्य तन्म्यं सम् आसते ॥४॥

० कृण्वे ०

श्री २८

अतन्द्रो यास्यन् हरितो यद् आस्थाद विवि रूप कृणुने रोचमान ।

० वेतुमा रुच्य ००

केतुमान् उच्यन् सहमानो रजामि विश्वा आदित्य प्रयतो वि सासि ॥५॥

० विदवा दित्यः ०० आवमि

श्री २९

दण् मद्रो अस्मि सूर्य बह् आदित्य मद्रो अस्मि ।

० महम ०० मदीमान

श्री ३०

मद्रां ते महतो महिमा त्वम् आदित्य मद्रो अस्मि ॥६॥

० समुद्रो मः ० भावित

रोचम दिवि रोचसे [अन्तरिक्षे पतङ्ग पृथिवी] रोचसे रोचसे [अ] वक्ष्य अन्नः ।

० अवाक ० वनो विद्वान्मरु ००

श्री ३१

उमा समुद्रो रुचा व्य आपिध वेवो द्वांसि मद्रिप[स्] स्वर्गिर् ॥७॥

० ० वचमेसाधित

विष्णुर् विचिन्सु रावसाधितिष्ठन् प्र कतुना सहने विश्वम् एजत् ॥८॥

० विभ्रज्ज सन्सु ० कदमाम्बु प्रवतो रराना

श्री ३३

विग्मो विञ्जज्ज तस्य विज्ञानो ऽरमासास प्रवतो ररान ।

० पदकी स्या पदिसा ०

श्री ३४

उजोतिस्मात् पक्षी मदिपो वयोधा विश्वा आस्थात् मदिशः कल्पमान ॥९॥

० सुपगोरोचयन् नोदसीम् अन्तरिक्षम्

विचस्य विचिन्सु मद्रिपस सुपगं आगेचयन् रोचसी अन्तरिक्षम् ।

० रात्री ० वमान प्राप्य विज्ञानम् ०० भावा

अहोरात्रे परि सूर्य वसानं प्राप्य विज्ञा तिग्मो वीर्याणि ॥१०॥ ॥का० १॥

	१८२४	
श्री ११ २ १४	वित्र देवाना केतुर् अनीक उयोनिष्मान् प्रविशसः सूर्य उच्यन् । विचाकरो ऽति घञ्जैस् तमांसि विशद्यान्तरीह्यं कुरितानि शुक्र ॥१॥	विशन् देवानाम्... उच्यन् • तु • विश्वानाम् • शुक्रा
श्री १५	वित्रं देवानाम् उद् अगाद् अनीक बहुर मिश्रस्य वरुणस्याज्ञै । आमा पावापृथिवी अग्निरिहं सूर्ये आमां जगन्वस नस्युं पशू च ॥२॥	
श्री १६	उष्ण पान्तिम् अरुण सुपर्ण मध्ये दिवस् तरणि आ[जमा]नम् । पश्यन् त्वा सविता यम् आहूत अजस्र उयोनिह यद् अविशद् अत्रि ॥३॥	इन्द्र अत्रि नादिवाः • नाथमां मयाम भीता • ना यवः • तद् • विरदाभि • पार्थिवी •
श्री १७	दिवस् पृष्ठ चावमान सुपर्णम् अदित्या • पुत्रं नाथकामो ऽति यामि धीनः । स नस् सूर्य प्र अत्र वीथम् आहूत मा गियाम सुमनो त स्याम ॥४॥	• भव • दवे • सहस्राहु योनाह्वस् • • हारान् • सपदन् रोहिता सोमो भूम् उपसे
श्री नाति	अहोरात्राणि विदधन् कृष्णान् • पाथिवं रजः । नय नय सर्वाभयन् कृष्णं देव सूर्य ॥५॥	• पृथ • • मूय रक्षति ॥५॥
श्री १८	सहस्राक्षस्य युतात् अस्य पक्षो हरः हसस्य हरतस् सूर्यम् । स विभान् दवान् • तिनस् सप्तधुस् • स्वपश्यन् यानि भुवनाणि विश्वा ॥६॥	
श्री उरस्युपदध	रोहिन् • कालो ऽभवद् रोहिणो ऽग्र प्रजापति । रोहिणो यज्ञाना मुञ्च रोहिणो उयोतिर उच्यन् ॥७॥	
श्री १९	रोहिणो भूतो ऽभवद् रोहिणो ऽस्य अतपद् विषम् ॥ रोहिणो रश्मिभिर् भूमि समुद्रम् अतु स चर्त् ॥८॥	
श्री ४०	सथा दिशस् स चरति रोहिणो अधिपतिर दिवः । दिव समुद्रम् आद् भूमि सयति लोकान् वि रक्षति ॥९॥ ॥का ॥॥	
श्री ४१		
महितासु कापि नाति	४८२५	
श्री ११ २ ४२	वितसयन्त ? प्रति मुखेन अजो मुहूर्ते रश्मीन् अंशं बृहन्तम् । दियावः पश्यन् यत् परात् पर ऽ पराङ् प्रबुधमाणाद् विश्वम् आमाद् धिषमय हरिन् • केतुर् उच्यन् ॥१॥	विनापयन् • • स्रज मुहूर्ते • अमा दिषमय • • उच्य } आंशं शक्रा जमवाः • • महिर येद् • मरिच • • वय • धियन् नाथमां [पार्थिवो] नाथ नामासु • अद्भुताङ्गु - यति पृथिव्या पय • • अविशम् [यन्] • अंशोभयिभि मयिथा न मा प्रति अंशोभय- सूते नारम् अस्व दगि • • • अोभम् • • स्व पूनात् दि
श्री ४३	आरोहन् शुक्रो बृहतीर् युकोद् ? अमर्य • कृष्णं वीर्याणि । दिवस् सुपर्णा महिषो यानरदा यस् । स्यात् लोकां अभि यद् विप्राति ॥२॥	
श्री ४४	अभ्य अगद् यति स्यो ऽय यमावय ? अहोरात्राणां महिष • कल्पमान । सूर्य वय रजस् विषन्त मातुर्विद् हवामह नाथमाना ॥३॥	
श्री ४५	पृथिवीमो महिषो नाथमानस्य मातुर् अद्भुतञ्चक्षुः परि सर्वं वक्षुव । विश्व सप्तधन् सुविश्वो यजत्रथ शिषाया नस् तस्या[य] शर्म यच्छात् ॥४॥	
श्री ४६	पर्य अग्र्य मासमा पृथिवी समुद्र उयोतिरा विश्वाः जन् परि षाम् अग्निरिक्षम् । अहोरात्राणां सह सयमाना उपा वीर्यु • प्रतगद् अविष्टम् ॥५॥	
श्री ४७	अधोऽह्न अग्रिस् समिधा जवाना प्रति धेनुम् इवायनीम् उपासम् । यदा इव न ययाम उज्जिहाना • प्र भानवस् सिखन्ते नाकम् अचक्ष ॥६॥	
श्री ४८	कुमार माता युवतिर् गम्यन् अन्तरं शुद्धा ध्वानि न द्वाति पित्र । अनीकम् अथ न मिमज्ज जनास्य पुरः पश्यन्ति निहितम् अरतो ॥७॥	
श्री ४९	नम पत त्व युवतिर् • कुमार पत्नी विपथि महिषी उज्जान । पूर्वति हि गम्यन् शग्दो वयधोपश्य जान यद् अस्तु माता ॥८॥	
श्री ५०	यस्य तिष्ठो व तु न प क ध्या मतो ? ऽस्मै बलि देवजना हरति । यस्यासा द्या • पृथिव्य अग्निरिक्षं मुष्ठा प्र तिष्ठति मधुनासका[] ॥९॥	
श्री ५१	नय द्वियो देवजनन गुप्ता नयानरिक्षाणि नय भूयस् हमा । यस्यान्म इद् सूर्यम् ओत प्रोत यस्याद् अग्न्य न पर किं चनास्ति ॥१०॥	तिष्ठति • भूयमेमा • • ओत ॥१०॥ ॥का ॥॥
श्री ५२		
श्री ५३		
श्री ५४		
श्री ५५		
श्री ५६		
श्री ५७		
श्री ५८		
श्री ५९		
श्री ६०		
श्री ६१		
श्री ६२		
श्री ६३		
श्री ६४		
श्री ६५		
श्री ६६		
श्री ६७		
श्री ६८		
श्री ६९		
श्री ७०		
श्री ७१		
श्री ७२		
श्री ७३		
श्री ७४		
श्री ७५		
श्री ७६		
श्री ७७		
श्री ७८		
श्री ७९		
श्री ८०		
श्री ८१		
श्री ८२		
श्री ८३		
श्री ८४		
श्री ८५		
श्री ८६		
श्री ८७		
श्री ८८		
श्री ८९		
श्री ९०		
श्री ९१		
श्री ९२		
श्री ९३		
श्री ९४		
श्री ९५		
श्री ९६		
श्री ९७		
श्री ९८		
श्री ९९		
श्री १००		

